

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2009 – DEEL 2

Inhoud

Zitting van 18 augustus 2009.....	5
Rolnr. 2009/055 - 18 augustus 2009	6
Rolnr. 2009/063 - 18 augustus 2009	11
Rolnr. 2009/066 - 18 augustus 2009	16
Rolnr. 2009/069 - 18 augustus 2009	21
Rolnr. 2009/073 - 18 augustus 2009	24
Rolnr. 2009/074 - 18 augustus 2009	27
Rolnr. 2009/076 - 18 augustus 2009	36
Zitting van 20 augustus 2009.....	42
Rolnr. 2009/043 - 20 augustus 2009	43
Rolnr. 2009/065 - 20 augustus 2009	47
Rolnr. 2009/070 - 20 augustus 2009	51
Rolnr. 2009/072 - 20 augustus 2009	63
Rolnr. 2009/075 - 20 augustus 2009	68
Zitting van 3 september 2009	72
Rolnr. 2009/077 - 3 september 2009	73
Zitting van 7 oktober 2009	77
Rolnr. 2009/078 - 7 oktober 2009	78
Rolnr. 2009/079 - 7 oktober 2009	80
Rolnr. 2009/080 - 7 oktober 2009	83
Zitting van 14 oktober 2009	85
Rolnr. 2009/081 - 14 oktober 2009	86
Rolnr. 2009/082 - 14 oktober 2009	92
Rolnr. 2009/083 - 14 oktober 2009	95
Zitting van 21 oktober 2009	101
Rolnr. 2009/085 - 21 oktober 2009	102
Rolnr. 2009/086 - 21 oktober 2009	105
Rolnr. 2009/087 - 21 oktober 2009	112
Rolnr. 2009/090 - 21 oktober 2009	117
Zitting van 22 oktober 2009	122
Rolnr. 2009/084 - 22 oktober 2009	123

Rolnr. 2009/088 - 22 oktober 2009	129
Rolnr. 2009/089 - 22 oktober 2009	136
Rolnr. 2009/091 - 22 oktober 2009	139
Rolnr. 2009/092 - 22 oktober 2009	144
Rolnr. 2009/093 - 22 oktober 2009	152
Rolnr. 2009/094 - 22 oktober 2009	160
Zitting van 29 oktober 2009	167
Rolnr. 2009/094bis - 29 oktober 2009	168
Rolnr. 2009/096 - 29 oktober 2009	169
Rolnr. 2009/097 - 29 oktober 2009	175
Zitting van 12 november 2009	181
Rolnr. 2009/098 - 12 november 2009	182
Rolnr. 2009/099 - 12 november 2009	186
Rolnr. 2009/100 - 12 november 2009	188
Rolnr. 2009/101 - 12 november 2009	191
Zitting van 17 november 2009	195
Rolnr. 2009/103 - 17 november 2009	196
Rolnr. 2009/104 - 17 november 2009	202
Zitting van 24 november 2009	208
Rolnr. 2009/095 - 24 november 2009	209
Rolnr. 2009/102 - 24 november 2009	217
Zitting van 2 december 2009.....	220
Rolnr. 2009/105 - 2 december 2009	221
Rolnr. 2009/106 - 2 december 2009	227
Rolnr. 2009/107 - 2 december 2009	233
Rolnr. 2009/108 - 2 december 2009	238
Zitting van 8 december 2009.....	241
Rolnr. 2009/112 - 8 december 2009	242
Rolnr. 2009/116 - 8 december 2009	246
Zitting van 10 december 2009.....	252
Rolnr. 2009/109 - 10 december 2009	253
Rolnr. 2009/111 - 10 december 2009	257
Rolnr. 2009/113 - 10 december 2009	265
Rolnr. 2009/114 - 10 december 2009	272

Rolnr. 2009/115 - 10 december 2009	278
Rolnr. 2009/117 - 10 december 2009	281
Rolnr. 2009/118 - 10 december 2009	284
Zitting van 18 december 2009.....	289
Rolnr. 2009/119 - 18 december 2009	290
Rolnr. 2009/120 - 18 december 2009	294
Rolnr. 2009/121 - 18 december 2009	303
Rolnr. 2009/122 - 18 december 2009	308
Rolnr. 2009/123 - 18 december 2009	315
Rolnr. 2009/124 - 18 december 2009	323
Zitting van 11 januari 2010.....	329
Rolnr. 2009/125 - 11 januari 2010	330
Rolnr. 2009/126 - 11 januari 2010	336
Rolnr. 2009/127 - 11 januari 2010	339
Rolnr. 2009/128 - 11 januari 2010	346
Rolnr. 2009/129 - 11 januari 2010	353
Zitting van 3 februari 2010	360
Rolnr. 2009/035 (2) - 3 februari 2010	361

Zitting van 18 augustus 2009

Rolnr. 2009/055 - 18 augustus 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de onderwijsinstelling om haar voor het bestreden opleidingsonderdeel, waarvoor ze voor de eerste examenkans – academiejaar 2008-2009 – een onvoldoende bekwam, geen tweede examenkans te geven en tegen de beslissing van 7 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de audiovisuele kunsten.

Verzoekende partij werd eind juni 2009 niet geslaagd verklaard. Voor het opleidingsonderdeel '.....' behaalde verzoekende partij een score van 6/20 en voor het opleidingsonderdeel '.....' een 9/20.

Voor beide opleidingsonderdelen is geen tweede examenkans mogelijk.

Het beroep betreft enkel het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2009 een intern beroep in bij de directeur onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

Zij stelde in haar intern beroepschrift dat voor het bestreden opleidingsonderdeel het materieel zeker niet onmogelijk is het examen in een tweede zittijd te laten overdoen en hetzij dezelfde opdrachten te laten hermaken, hetzij nieuwe opdrachten te laten uitwerken.

Op 2 juli 2009 werd verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van de directeur onderwijsbeleid op datum van 7 juli 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde onder meer het volgende:

"Voor wat de inhoud van de klacht betreft, hebben wij de hierna volgende analyse gemaakt:

1. Wij hebben vooreerst vastgesteld dat u geen bezwaar formuleert tegen het cijfer van het opleidingsonderdeel [...]. Wel heeft u verzocht om over een schriftelijke motivering te beschikken voor de evaluatie van dit vak. Wij voegen een document met de motivering in bijlage bij deze brief. Wij hebben hierbij vastgesteld dat de heer [...] in de loop van het academiejaar de studenten op geregelde tijdstippen schriftelijke feedback heeft gegeven over de voortgang van hun werk.

2. Het opleidingsonderdeel [...] is in de studiegids aangeduid als een opleidingsonderdeel waarvoor slechts één examenkans wordt aangeboden per inschrijving. U heeft zich bij de inschrijving voor het studieprogramma 2008-2009 akkoord verklaard met de samenstelling van dit programma. Dit programma vermeldt duidelijk bij de opsomming van de opleidingsonderdelen voor welke opleidingsonderdelen geen tweede examenkans mogelijk is. De aanduiding of een opleidingsonderdeel slechts één examenkans heeft, is in de studiegids vastgesteld, en dit voor de aanvang van het academiejaar, en berust op de goedkeuring van het departementshoofd die hierin geadviseerd wordt door de afdeling Film en Televisie.

De examencommissie kan hieraan niet voorbij gaan. Om die reden is uw verzoek tot opheffing van de beperking tot één examenkans niet gegrond.

3. In uw analyse omtrent de samenstelling van uw programma bij een nieuwe inschrijving gaat u voorbij aan de mogelijkheden die het onderwijs- en examenreglement 2009-2010, te consulteren op de website van de [...], op dit vlak biedt.

Van toepassing zijn hierbij artikel [...], "toelatingsvoorwaarden tot een initiële masteropleiding" en de artikels onder de noemer [...] "Inschrijving voor opleidingsonderdelen en afleggen van examens." In onderafdeling staat [...]. staat: "De studenten die nog minder dan 60 studiepunten van een opleiding moeten afwerken, kunnen enkel voor deze opleiding inschrijven, maar zij mogen zich daarnaast ook al inschrijven voor een aansluitende opleiding waarvan zij al opleidingsonderdelen kunnen opnemen, uitzonderlijk zelfs de volledige opleiding". Uit mijn contacten met de opleiding Film en Televisie is mij toegezegd dat u de nog te hernemen opleidingsonderdelen van het derde bachelorjaar mag aanvullen met het volledige programma van het masterjaar."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op datum van 7 juli 2009, aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van maandag 13 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname van de beslissing genomen op intern beroep.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op 7 juli 2009, aan verzoekende partij overgemaakt. Uit de stukken blijkt evenwel niet op welke datum dit schrijven aangetekend aan verzoekende partij ter kennis is gebracht. De verwerende partij betwist ook niet dat het beroep bij de Raad tijdig is ingesteld.

Onder die omstandigheden neemt de Raad derhalve aan dat het beroep van 13 juli 2009 tijdig werd ingesteld.

3. Bevoegdheid van de Raad

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat haar beslissing om geen herexamen te voorzien voor het bestreden opleidingsonderdeel geen studievoortgangsbepaling in de zin van art. II.1, 15° bis van het Aanvullingsdecreet is, en als zodanig niet vatbaar voor beroep bij de Raad is.

Verwerende partij stelt dat de beslissing om geen herexamen te voorzien voor een bepaald vak, geen examenbeslissing is, aangezien het geen eindoordeel inhoudt over het voldoen door verzoekende partij aan een opleiding(sonderdeel). De bestreden beslissing is geen beslissing die uitsluitend verzoekende partij treft of die genomen wordt naar aanleiding van het handelen van verzoekende partij. Het gaat daarentegen om een beslissing die genomen werd zelfs voordat verzoekende partij haar derde jaar aanving.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat de beslissing van de onderwijsinstelling die door haar wordt aangevochten, inhoudt dat ze voor twee onderdelen niet geslaagd werd verklaard en dit zonder tweede examenkans en dat deze beslissing een examenbeslissing is waartegen bij de Raad beroep kan worden ingesteld.

Verzoekende partij stelt dat het feit dat bij die examenbeslissing werd voortgegaan op een besluit van het departement dat reeds eerder werd genomen, met name om voor bepaalde opleidingsonderdelen geen tweede examenkans toe te laten, niet ter zake doet. Het is niet dat besluit dat in huidige procedure wordt bestreden, maar wel de toepassing ervan op haar eigen persoon eind juni 2009.

3.2. Beoordeling door de Raad

Artikel II.1, 15° bis van het Aanvullingsdecreet^[1] bepaalt op beperkende wijze de bevoegdheden van de Raad.

De bevoegdheidsomschrijving die in voorliggend geval in aanmerking kan komen is artikel II.1,15°bis, a) dat een examenbeslissing definieert als "zijnde elke beslissing, die al dan niet

op grond van een deliberatie, een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel, meer opleidingsonderdelen van een opleidingsonderdeel, of een opleiding als geheel”.

Bij de beantwoording van deze vragen dienen twee zaken afzonderlijk te worden beschouwd. Enerzijds vecht verzoekende partij formeel de beslissing aan van 7 juli 2009 genomen op intern beroep en die beslissing valt ongetwijfeld onder de bevoegdheid van de Raad. Anderzijds betwist de verzoekende partij het ontbreken van een tweede examenkans met betrekking tot het betrokken opleidingsonderdeel.

De Raad zal eerst nagaan of ook het tweede voorwerp onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift aan de Raad enkel dat de afwijking van het principe dat in de regel een tweede examenkans dient te worden gegeven, niet op een ernstige en aan de feiten beantwoordende wijze gemotiveerd wordt.

De beslissing van de instelling om niet in te gaan op de vraag van verzoekende partij om, in uitzondering op het vastgelegde studieprogramma in de studiegids, een tweede examenkans te voorzien, betreft echter geen ‘eindoordeel’ over het al dan niet geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel en kan dan ook niet beschouwd worden als een studievoortgangsbepaling in de zin van artikel II.1, 15° bis, a).

De Raad is derhalve niet bevoegd om van dit voorwerp van het beroep kennis te nemen.

5. Grond van de zaak

5.1. Met betrekking tot het formele voorwerp van het beroep, met name de betwisting van de beslissing van juni 2009, voert verzoekende partij geen enkel middel aan.

Daar verzoekende partij geen middel aanvoert tegen het formele voorwerp van de beslissing, is het beroep ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van deelsontvankelijk doch ongegrond is.

De examenbeslissing van juni 2009 en de beslissing van 7 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/063 - 18 augustus 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 23 juni 2009 en tegen de beslissing van 10 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt aan de Raad om de onvoldoende voor het bestreden opleidingsonderdeel om te zetten in een voldoende.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in het onderwijs - secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 23 juni 2009 voor het opleidingsonderdeel 'Didactische stage 3 BASO'. Verzoekende partij behaalde een 8 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2009 per e-maileen intern beroep in bij de onderwijsinstelling. Op datum van 6 juli 2009 herhaalde verzoekende partij per aangetekend schrijven aan de algemene directie van de instelling zijn klacht.

Op donderdag 9 juli 2009 werd verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van de directeur onderwijsbeleid op datum van 10 juli 2009 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde onder meer het volgende:

"Wij hebben vooreerst cfr. artikel van het examenreglement een onderzoek gedaan naar de ontvankelijkheid van uw klacht.

Anders dan in uw brief waarin u stelt dat het examenreglement vermeldt dat een klacht of een beroep binnen de vijf kalenderdagen na de schriftelijke kennisgeving van de uitslag dient te gebeuren, staat er in artikel geschreven dat het beroep kan ingesteld worden binnen een vervalt termijn van vijf dagen die ingaat de dag na de mededeling van de resultaten van de eerste, tweede of derde examenperiode conform de bepalingen in dit examenreglement. Men kan bezwaarlijk stellen dat de tweede mogelijkheid, m.n. de schriftelijke mededeling van beslissingen buiten de examenperiode op uw situatie van toepassing is.

De opleiding reikte ons de volgende informatie aan:

[...]

Dat de resultaten kunnen afgehaald worden vanaf woensdag 24 juni op het studentensecretariaat. U heeft tijdens de toelichting gezegd dat u dit ook op die dag gedaan heeft.

Dat de nabespreking van de examens voor alle studenten plaatsvond op 30 juni 2009 kan niet als referentiedatum gebruikt worden voor de termijnrekening van het intern beroep.

Op basis van deze analyse zijn wij van oordeel dat uw klacht met poststempel van 6 juli buiten de termijn valt voor het instellen van het intern beroep en derhalve onontvankelijk is."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op 10 juli 2009, aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van vrijdag 17 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname van de beslissing genomen op intern beroep.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op 10 juli 2009, aan verzoekende partij overgemaakt. Uit de stukken blijkt evenwel niet op welke datum dit schrijven aangetekend aan verzoekende partij ter kennis is gebracht. De verwerende partij betwist ook niet dat het beroep bij de Raad tijdig is ingesteld.

Onder die omstandigheden neemt de Raad derhalve aan dat het beroep van 17 juli 2009 tijdig werd ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij een herziening van haar quoterings toe te kennen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de examenbeslissing van 23 juni 2009 en van de beslissing genomen op intern beroep van 10 juli 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. Verwerende partij vraagt het beroep bij de Raad – wegens het laattijdig instellen van het intern beroep door verzoekende partij – als ongegrond, te beschouwen.

De Raad dient derhalve vooreerst te onderzoeken of het besluit van 10 juli 2009 het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij het intern beroep ingediend heeft na het verstrijken van de vervalltermijn van vijf kalenderdagen die, gelet op artikel II.13 van het Aanvullingsdecreet en artikel..... van het examenreglement, in dit kader geldt en die van openbare orde is.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij op 23 juni 2009 telefonisch op de hoogte werd gesteld dat ze niet geslaagd was en dat verzoekende partij dit feit niet betwist. De termijn van vijf kalenderdagen begon aldus te lopen op 24 juni 2009. Het intern beroep, ingesteld conform het examenreglement, op 6 juli 2009 was derhalve laattijdig.

Verwerende partij stelt dat de termijn minstens begon te lopen op het ogenblik dat de resultaten vanaf 24 juni 2009 ad valvas ophingen.

Verwerende partij betwist dat de termijn pas begint te lopen de dag na de nabespreking van de resultaten. Op een nabespreking kunnen de toegekende resultaten niet meer gewijzigd worden.

Verzoekende partij stelt dat weinig studenten op de hoogte zijn van de mogelijkheid om zowel een intern als een onafhankelijk beroep in te stellen en van de beroepstermijn van vijf kalenderdagen.

Verzoekende partij stelt tevens dat, gelet op de specifieke evaluatievorm en het onlogisch gevolg tot een kwantitatieve beoordeling, het niet zinvol was een beroep in te stellen tegen iets waarvan ze de grond niet kende en dat de mogelijkheid tot inzage pas geboden werd aan de studenten buiten het bestek van vijf kalenderdagen.

Verzoekende partij stelt dat de termijn waarbinnen het intern beroep werd ingesteld nog steeds binnen de redelijkheid van termijnen was om alle partijen voldoende tijd te geven de klacht ten gronde te bestuderen.

Verzoekende partij stelt dat ze betwist dat de vervalt termijn reeds verstreken was. Verzoekende partij stelt dat volgens het examenreglement de examenperiode tot 3 juli loopt en dat de bewering dat op een nabespreking de resultaten niet gewijzigd kunnen worden, niet in het examenreglement staat. Verzoekende partij meent dat de finale studievoortgangsbepaling derhalve afloopt op 3 juli en dat de termijn aanvangt op 4 juli 2009.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet.

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervalt termijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

Uit de hiervoor aangehaalde decretale bepalingen blijkt dat de vervalt termijn ingaat de dag na de proclamatie, en niet de dag nadat een student kennis heeft gekregen van de eventuele onwettelijkheden waarmee de beslissing behept is.

Het examenreglement van de instelling bepaalt in artikel onder meer het volgende:

"Een student die oordeelt dat een examenbeslissing zijn rechten schendt, kan intern beroep aantekenen.

Het beroep moet worden ingesteld binnen een verval dag van vijf kalenderdagen die ingaat de dag na:

- *De mededeling van de resultaten van de eerste, tweede of derde examenperiode conform de bepalingen van dit examenreglement;*
- *De schriftelijke mededeling van de beslissingen genomen buiten de examenperiode;*
- *De openbare mededeling van de resultaten voor een gehele opleiding*

De student richt binnen de hierboven gestelde termijn een aangetekende brief aan de directeur Onderwijsbeleid."

Artikel van het examenreglement stelt in fine het volgende:

"De opleiding bepaalt het tijdstip waarop de studenten na de examenperioden hun resultaten kunnen afhalen. De op het bepaalde tijdstip niet afgehaalde resultaten worden door de opleiding per gewone post nagestuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen loopt voor alle studenten in elk geval vanaf het tijdstip waarop zij hun resultaat konden afhalen."

Uit de beslissing op intern beroep blijkt dat verzoekende partij haar resultaten afgehaald heeft op het studentensecretariaat op woensdag 24 juni 2009, wat ze ook ter zitting heeft erkend.

De termijn om intern beroep aan te tekenen, begon derhalve de dag erna te lopen en het intern beroep diende te worden ingesteld uiterlijk op maandag 29 juni 2009. Dit is een vervaltermijn.

De Raad stelt vast dat het intern beroep werd ingesteld met een brief die ter post aangetekend werd verstuurd op 6 juli 2009 en dat het intern beroep derhalve als laattijdig moet worden beschouwd.

De interne beroepsinstantie heeft het intern beroep terecht niet ontvankelijk verklaard.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De examenbeslissing van 23 juni 2009 en de beslissing van 10 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/066 - 18 augustus 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 6 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vordert van de Raad dat ze zich kan verdedigen tegen de eenzijdige beroepsbeslissing en dat ze geconfronteerd wordt met de opstellers ervan om hun stelling aan te vechten en dat de procedure wordt overgedaan.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs – lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 25 juni 2009 voor het opleidingsonderdeel 'Stage' waarvoor verzoekende partij een 9 op 20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2009 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 6 juli 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard en werd de examenbeslissing van 25 juni 2009 bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde onder meer het volgende: “

- 1) *Aangezien uit alle documenten blijkt dat de begeleidingsprocedure correct werd gevolgd.*
- 2) *Aangezien inhoudelijk de lesverslagen van de heer [...] en deze van mevrouw [...] parallel lopen*
- 3) *Aangezien de verslaggeving overwegend tweeledig is. Enerzijds wordt [verzoekende partij] gewezen op haar tekortkomingen en worden de nodige suggesties en tips om deze te verbeteren aangegeven en anderzijds krijgt zij positieve kritiek op haar houding, inzet en doorzettingsvermogen.*
- 4) *Aangezien er geenszins sprake is van een uitsluitend negatieve houding vanwege de heer [...].*
- 5) *Aangezien ook de mentor bedenkingen maakt bij de prestaties van [verzoekende partij] w.o. het tekort aan bewust doelgericht werken, het nog te weinig efficiënte benadering van de opvoederstaak*
- 6) *Aangezien de stage- beoordeling geen momentopname betreft maar een samengaan is van alle elementen gedurende een stage van acht weken en het resultaat is van de samenwerking tussen de stagebegeleiders en de mentor.”.*

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van vrijdag 17 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van vrijdag 10 juli 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 13 juli 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf dinsdag 14 juli 2009.

Het beroep van vrijdag 17 juli 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing genomen op intern beroep van 6 juli 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de hoorplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het verslag van de interne beroepsinstantie eenzijdig is opgesteld en dat ze niet de kans heeft gehad om zich te verdedigen. Verzoekende partij werpt op dat de vermelding van *“de student werd uitgenodigd maar heeft zich niet aangeboden”* een belangrijk element is waarom haar beroep werd afgewezen. Verzoekende partij stelt dat het aangetekend schrijven met de uitnodiging voor de beraadslaging pas na de eigenlijke vergadering op haar adres is aangeboden.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij uitgenodigd werd voor de hoorzitting van 6 juli 2009 met een aangetekend schrijven van 3 juli 2009, per e-mail van 2 juli 2009 en via het inspreken van een bericht op haar voice-mail op 2 juli 2009 en dat de instelling alle mogelijke manieren van kennisgeving heeft benut. Verwerende partij werpt bovendien op dat de moeder van verzoekende partij telefonisch bevestigd heeft dat verzoekende partij op het moment van de hoorzitting op vakantie was.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij had zich inderdaad moeten realiseren dat een aangetekende brief die op vrijdag 3 juli verstuurd wordt, de bestemming ten vroegste op maandag 6 juli kon bereiken op het (voor de instelling onbekende) gebruikelijke uur van de postbestelling. Als dit de enige wijze van oproeping was geweest, dan had de verwerende partij de beroepsinstantie op een latere datum moeten bijeenroepen.

Het blijkt echter dat de verzoekende partij ook, en op 2 juli reeds, per e-mail en telefonisch op de hoogte werd gebracht van de datum van de bijeenkomst van de beroepsinstantie. Ter

zitting heeft verzoekende partij verklaard dat deze e-mail naar haar werd verstuurd en dat het bericht in haar voice-mail werd ingesproken.

De verwerende partij heeft gedaan wat redelijkerwijze van haar verwacht kon worden om de verzoekende partij op de hoogte te brengen van dag, uur en plaats van de bijeenkomst van de beroepsinstantie. Dat de verzoekende partij tussen 2 en 6 juli noch haar mailbox, noch haar voice-mail heeft gecontroleerd, kan niet aan de verwerende partij worden aangerekend.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze niet akkoord is met de argumentatie en inhoud van het verslag van de interne beroepsinstantie.

Verwerende partij stelt dat de stagebegeleider verzoekende partij niet op subjectieve, negatieve of tendentieuze wijze beoordeeld heeft en beroept zich daarvoor, verwijzend naar de interne beroepsbeslissing, op het standpunt van de opleidingsverantwoordelijke, de directeur en de docenten en op de diverse vormen van evaluatie die de onvoldoende prestaties van verzoekende partij bevestigen, zowel wat betreft de evaluatie leergroepen, de gedifferentieerde stage, de beoordeling van de didactische stage door de mentoren als de beoordeling door de stagebegeleiders.

Verwerende partij herhaalt dat de begeleidingsprocedure correct werd gevolgd ; dat de lesverslagen van de stagebegeleiders parallel lopen ; dat de verslaggeving tweeledig is: enerzijds wordt verzoekende partij gewezen op haar tekortkomingen en worden de nodige suggesties en tips om deze te verbeteren aangegeven en anderzijds krijgt zij positieve kritiek op haar houding, inzet en doorzettingsvermogen ; dat er hoegenaamd geen sprake is van een uitsluitend negatieve houding van de tweede stagebegeleider ; dat ook de mentor bedenkingen heeft bij de prestaties van verzoekende partij waaronder het tekort aan bewust doelgericht werken, het nog te weinig efficiënt benaderen van de opvoederstaak; dat de stagebeoordeling geen momentopname is maar wel een samengaan van alle elementen gedurende een stage van 8 weken en het resultaat van de samenwerking tussen de stagebegeleiders en de mentor.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat wel na of de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en of ze binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de door de verwerende partij meegedeelde stukken blijkt dat de evaluatie van de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel niet, zoals de verzoekende partij stelt, het gevolg is van een vooringenomen en subjectieve beoordeling van de tweede stagebegeleider, maar steun vindt zowel in de evaluatie van de eerste stagebegeleider en van de mentoren. Die evaluaties zijn niet zo positief als de verzoekende partij stelt, maar bevatten heel wat kritische opmerkingen die in de lijn liggen van de evaluatie van de tweede stagebegeleider.

Op grond van deze bevindingen kan de Raad niet tot het oordeel komen dat de bestreden beslissing onregelmatig tot stand is gekomen of kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk niet gegrond is.

De beslissing van 6 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/069 - 18 augustus 2009

Inzake

.....,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,, hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 8 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in bedrijfsmanagement – accountancy-fiscaliteit.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 25 juni 2009.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2009 een intern beroep in bij het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Op 8 juli 2009 werd verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, op datum van 8 juli 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de bijzondere examencommissie van oordeel was dat de initiële beslissing van de examentuchtcommissie terecht was en dat de gelijkberechtiging ten volle gerespecteerd is, dat de onregelmatigheid vast staat en de notities relevant waren voor het examen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Bij aangetekend schrijven van 24 juli 2009 werd het verzoekschrift aangevuld.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van woensdag 22 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2009. De beslissing werd, zoals blijkt uit stuk 6 van verwerende partij, per aangetekend schrijven van vrijdag 10 juli 2009 door verwerende partij verstuurd.

Uit de stukken, bijgebracht door verzoekende partij, blijkt dat de brief op haar adres werd aangeboden op 15 juli 2009.

Het is deze aanbieding die de termijn van het beroep doet ingaan, niet de feitelijke kennisneming ervan door verzoekende partij. Belanghebbenden kunnen de termijn immers niet op een latere datum doen ingaan door de kennisneming van de te bestrijden beslissing uit te stellen.^[1]

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begon te lopen de dag na die van de aanbieding, in casu vanaf donderdag 16 juli 2009 en verstreek op maandag 20 juli 2009.

Het beroep van woensdag 22 juli 2009 werd derhalve niet tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 8 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

Rolnr. 2009/069 - 18 augustus 2009

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

[\[1\]](#) R.v.St., *Mannaert*, nr. 178.742 van 21 januari 2008, randnummer 9.

Rolnr. 2009/073 - 18 augustus 2009

Inzake

.....,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep gegrondwerd verklaard in zoverre deze beslissing aan de betrokken student een 12 op 20 toekent voor het examen over het opleidingsonderdeel dat verzoekende partij doceert en geëxamineerd heeft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij doceert aan de het opleidingsonderdeel '.....'.

Voorliggend beroep betreft de beslissing van 15 juli 2009 door de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling over het intern beroep van een student.

Deze student beschikt reeds over een diploma van master in de geschiedenis. Hij werd toegelaten tot het voorbereidingsprogramma waartoe opleidingsonderdelen van het tweede en de derde jaar bachelor in de rechten behoren.

De student in kwestie legde het volledige programma af tijdens het academiejaar 2008-2009 en behaalde voor alle opleidingsonderdelen een creditbewijs behalve voor het opleidingsonderdeel '.....', dat in zijn programma tot het deliberatiepakket van het derde jaar bachelor in de rechten behoort. Hij behaalde een 8 op 20. Het betrof een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding.

Het intern beroep van de student werd op 15 juli 2009 door de interne beroepscommissie behandeld. Na onderzoek kwam de interne beroepscommissie tot de conclusie dat het gegeven punt onredelijk was. Ze verklaarde het beroep van de student gegrond en hervormde de beslissing van de examinerator naar een 12 op 20. De interne beroepscommissie

verklaarde de student vervolgens geslaagd voor het desbetreffende deliberatiepakket en voor het voorbereidingsprogramma tot de master in de rechten.

Diezelfde dag behandelde de interne beroepscommissie ook nog de beroepen van twee andere studenten die eveneens hun punten voor het opleidingsonderdeel in kwestie betwistten. Deze beroepen werden na onderzoek als ongegrond afgewezen. De interne beroepscommissie was van oordeel dat de gegeven quoterings in het geval van deze twee studenten wel redelijk was.

3.2. Verzoekende partij werd door de institutionele ombudspersoon per e-mail van 17 juli 2009 op de hoogte gesteld van de beslissingen van de interne beroepscommissie over de beroepen die werden ingesteld tegen de quoterings die zij toekende.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 24 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bevoegdheid en rechtsmacht van de Raad

Verwerende partij stelt, verwijzend naar artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet^[1], dat de Raad niet bevoegd is om uitspraak te doen over het beroep dat door een docent wordt ingesteld tegen een studievoortgangsbepaling die met betrekking tot een student werd genomen. Vermits de Raad een administratief rechtscollege is, vermits de bevoegdheid van een administratief rechtscollege krachtens artikel 145 van de Grondwet de uitzondering vormt op de algemene bevoegdheid van de gewone rechter en vermits de annulatiebevoegdheid van de Raad daarenboven een uitzondering vormt op de annulatiebevoegdheid van de Raad van State inzake bestuurshandelingen, dient deze bevoegdheidsbepaling volgens verwerende partij restrictief te worden geïnterpreteerd.

Verwerende partij vraagt om het beroep af te wijzen omdat het niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort.

Verzoekende partij stelt dat zij als titularis-examinator belang heeft om een beroep in te stellen. Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie haar manier van evalueren van studenten in diskrediet brengt. Het feit dat de student die 8 op 20 haalde, 4 punten bijkreeg en dus een 12 op 20 heeft gekregen, terwijl hij in zijn intern beroep slecht 10/20 vroeg, is volgens verzoekende partij oneerlijk tegenover de andere studenten.

De Raad stelt vast dat de decreetgever in artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet de Raad bevoegd heeft verklaard voor beroepen tegen studievoortgangsbepalingen ingesteld door een 'student' en dat artikel II.1, 15° van hetzelfde decreet 'student' als 'de persoon ingeschreven in een instelling' definieert.

Gezien de decreetgever de belanghebbende partij die een beroep kan instellen bij de Raad, expliciet beperkt heeft tot wie de hoedanigheid van student heeft, is de Raad niet bevoegd om kennis te nemen van een beroep ingesteld door andere belanghebbenden.

Het beroep, ingesteld door verzoekende partij in haar hoedanigheid van docent, is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van nietontvankelijk is.

De beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/074 - 18 augustus 2009

Inzake

.....,

hebbende als raadsman meester.....

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrondwerd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de opleiding rechten waar zij een geïndividualiseerd traject volgt. Zij combineert opleidingsonderdelen uit het tweede en derde bachelorjaar en uit het eerste masterjaar.

Het beroep betreft de beslissing van de interne beroepscommissie waarbij het beroep tegen haar examencijfer van 8 op 20 voor het opleidingsonderdeel '.....' werd verworpen. Het betreft haar tweede inschrijving voor dit opleidingsonderdeel.

Het examen voor het opleidingsonderdeel in kwestie betrof een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding. De studenten trokken twee vragen – een oefening en een theorievraag – en kregen 24 minuten de tijd om deze vragen voor te bereiden. Alle theorievragen kwamen uit een lijst die op voorhand ter beschikking van de studenten werd gesteld. De lesgever stelde ook voorbeeldoefeningen ter beschikking van de studenten en plaatste daarvan (een begin van) modeloplossingen op het elektronisch leerplatform. Bij de schriftelijke voorbereiding mochten de studenten gebruik maken van een blanco wetboek dat

door de examiner ter beschikking werd gesteld. Het wetboek mocht niet tijdens het eigenlijke mondelinge examen worden gebruikt. Op het mondelinge gedeelte kregen de studenten ook nog enkele andere vragen die ze zonder voorbereiding moesten beantwoorden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Zij stelde in haar intern beroepschrift:

- dat ze de twee vragen waarvoor de schriftelijke voorbereiding in acht werd genomen, niet foutloos beantwoordde, maar toch op afdoende wijze om met voldoening te slagen;
- dat haar opeenvolgende telkens nipte tekorten voor dit opleidingsonderdeel en het feit dat dit het enige opleidingsonderdeel is van het tweede bachelorjaar waarvoor ze een tekort blijft behalen, het argument dat de student de leerstof niet voldoende onder de knie had om te slagen, onredelijk maakt;
- dat het manifest onredelijk is om steeds opnieuw een zelfde klein tekort van 8/20 toe te kennen;
- dat het statistisch quasi onmogelijk is om steeds weer een score van 8/20 te krijgen;
- dat er, door het mondelinge aspect van het examen, niet voldaan is aan de formele motiveringsplicht voor het examencijfer.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch niet gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

“De interne beroepscommissie stelt vast dat de beschrijving van de student over de materies die op het examen aan bod kwamen grotendeels overeenkomt met de motivering van de titularis. De titularis stipt wel meer fouten aan dan de student onderkent.

De titularis wijst er nog op dat de totaalscore die hij aan een student toekent, niet noodzakelijk overeenkomt met de rekenkundige som van de deelscores van de student – deelscores die de Interne Beroepscommissie overigens niet bekend zijn – maar dat hij de cesuur voor alle studenten iets hoger legt omdat de 60 theorievragen, waaruit hoofdzakelijk wordt geput voor het examen, reeds bij het begin van het semester op de elektronische leeromgeving [...] zijn opgegeven.

De Interne Beroepscommissie is van mening dat het feit dat examenvragen op voorhand ter beschikking worden gesteld van de studenten, hen wel helpt bij het verwerven van de eindcompetenties van een opleidingsonderdeel, maar niet tot gevolg heeft dat die eindcompetenties daardoor op een ander niveau zouden komen te liggen. Het kan dan ook geen argument vormen om de cesuur inderdaad hoger te leggen en kan een strengere beoordeling van de gegeven antwoorden niet rechtvaardigen.

De commissie merkt bovendien op dat het in het voorliggende geval zelfs getwijfeld kan worden of het op voorhand ter beschikking stellen van de examenvragen het leerproces van de studenten überhaupt wel reëel vergemakkelijkt, nu de opgegeven examenvragen zo goed als de gehele leerstof dekken en de titularis een toch wel zeer gedetailleerd antwoord verwacht. In die omstandigheden is een strengere beoordeling des te minder gerechtvaardigd.

De Interne Beroepscommissie is niettemin van oordeel dat het examencijfer van 8/20 in voorliggend geval weliswaar getuigt van een strengere beoordeling, maar wel degelijk redelijk is. De antwoorden van de student, zoals ze blijken uit de informatie waarover de Interne Beroepscommissie beschikt, bevatten teveel en te ernstige fouten om een voldoende te rechtvaardigen. De Interne Beroepscommissie sluit zich dan ook, behalve op het punt van het opschuiven van de cesuur, aan bij de motivering van de examinerator. ”.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 17 juli 2009 en per aangetekend schrijven van 17 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van maandag 27 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2009.

Verwerende partij stelt dat het extern beroep niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen is ingesteld, vermits de beslissing op intern beroep per e-mail van 17 juli 2009 aan verzoekende partij is meegedeeld en per aangetekende brief op 20 juli 2009 is besteld.

De Raad stelt vast dat het onderwijs- en examenreglement van de instelling bepaalt dat de kennisgeving van beslissingen op intern beroep gebeurt bij e-mail en bij aangetekende brief.

Het Aanvullingsdecreet^[1] bepaalt dat de beroepstermijn begint te lopen de dag na deze van de kennisname van de beslissing op intern beroep, zijnde het moment waarop redelijkerwijze kan worden verwacht dat de student van de beslissing kennis heeft genomen.

In voorliggend geval wordt niet ontkend dat verwerende partij op 17 juli 2009 de beslissing op intern beroep per e-mail heeft meegedeeld.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij op 17 juli 2009 nog kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing, omdat verzoekende partij een uur voor het verzenden van de e-mail bij de ombudsman naar een stand van zaken heeft gevraagd. De verwerende partij legt echter geen elektronisch ontvangstbewijs voor wanneer de verzoekende partij van die mededeling ook effectief kennis heeft genomen.

Er van uitgaande dat de mededeling per e-mail in voorliggend geval geen zekerheid biedt over de datum van de kennisname, moet rekening gehouden worden met de mededeling van de beslissing via aangetekende zending.

De beslissing werd, zoals blijkt uit de stukken van verwerende partij, per aangetekend schrijven van 17 juli 2009 door verwerende partij verstuurd. Uit de stukken, bijgebracht door verzoekende partij, blijkt dat de brief op haar adres werd aangeboden op 20 juli 2009.

Het is deze aanbieding die de termijn van het beroep doet ingaan, niet de feitelijke kennisneming ervan door verzoekende partij. Belanghebbenden kunnen de termijn immers niet op een latere datum doen ingaan door de kennisneming van de te bestrijden beslissing uit te stellen.^[2]

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begon te lopen de dag na die van de aanbieding, *in casu* vanaf dinsdag 21 juli 2009 en verstreek in principe op zaterdag 25 juli 2009.

Een weekend of een wettelijke feestdag verplaatst automatisch de datum van kennisname tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn.

Het beroep van maandag 27 juli 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel, voor wat betreft de procedure op intern beroep, op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel heeft meer bepaald betrekking op de samenstelling van de interne beroepsinstantie die bij verwerende partij over de volle rechtsmacht beschikt om de betwiste examenbeslissing ten gronde te heroverwegen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat verwerende partij klaarheid dient te scheppen over de al dan niet aanwezigheid van een lid van de interne beroepscommissie tijdens het beraad, omdat de beslissing unaniem werd genomen, terwijl de beslissing vermeldt dat het lid de vergadering voor de behandeling van dit dossier heeft verlaten.

Verwerende partij stelt dat het commissielid de vergadering heeft verlaten tijdens de behandeling van het intern beroep van verzoekende partij conform het vast gebruik dat bij interne beroepen m.b.t. examenresultaten en deliberaties de professoren die deel uitmaken van de examencommissie die over de student moeten oordelen, buiten gaan tijdens de behandeling van deze interne beroepen en dat om elke schijn van partijdigheid te vermijden.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de interne beroepscommissie impliciet beschuldigt van valsheid in geschrifte en dat in voorkomend geval de Raad niet bevoegd is om hierover uitspraak te doen en deze betwisting moet voorleggen aan de daartoe bevoegde strafrechter.

Verwerende partij stelt dat de uittreksels uit de notulen van de interne beroepscommissie met daarin de beslissingen van de interne beroepscommissie conform de vaste gebruiken van die commissie steeds enkel ondertekend worden door de voorzitter.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat, ingeval het betreffende lid niet aan het beraad heeft deelgenomen, moet worden vastgesteld dat geen enkel lid van de interne beroepscommissie nog afkomstig was uit de zogenaamde gammawetenschappen, zodat het voor de interne beroepscommissie onmogelijk was de hoeveelheid en de ernst van de door de verzoekende partij gemaakte fouten te beoordelen, c.q. voor recht te zeggen dat de antwoorden van verzoekende partij vanwege zulke fouten een voldoende niet konden rechtvaardigen.

Verwerende partij stelt dat er in de interne beroepscommissie nog leden zetelden die uit de gammawetenschappen afkomstig zijn en dat de interne beroepscommissie zich juridisch liet bijstaan door de institutionele ombudspersoon die de dossiers samenstelt en voorbereidt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel betreft, erkent de verwerende partij dat een lid van de interne beroepsinstantie niet heeft deelgenomen aan de behandeling van het beroep van de

verzoekende partij. Dat blijkt ook uit stuk 8 van de verwerende partij. Vermits dit stuk niet van valsheid wordt beticht, neemt de Raad aan dat het genoemde lid niet aan de behandeling van de zaak heeft deelgenomen en dat de beslissing werd genomen bij unanimité van de overgebleven leden, zodat de door verzoekende partij aangeklaagde onduidelijkheid niet bestaat.

Het subsidiair voorgesteld tweede onderdeel, dat ervan uitgaat dat het betrokken lid inderdaad niet aan de behandeling van de zaak heeft deelgenomen, en daaruit afleidt dat de overgebleven leden van de interne beroepsinstantie inhoudelijk niet voldoende gekwalificeerd waren om de hoeveelheid en de ernst van de door de verzoekende partij gegeven foute antwoorden in te schatten, c.q. te zeggen voor recht dat deze fouten van die aard waren dat ze een voldoende voor het examen niet konden rechtvaardigen, is niet gegrond. De leden van de interne beroepsinstantie hebben kennis kunnen nemen, zowel van de argumenten van de verzoekende partij als van de motivering van de betrokken examiner, en dit aan de hand van zijn notities van het examen, en het is niet aangetoond dat de ingewikkeldheidsgraad van deze documenten en argumenten van die aard is dat de leden van de beroepsinstantie, ook al waren ze niet als zodanig onderlegd in het betrokken vakgebied, zich geen juist oordeel hebben kunnen vormen om de hoeveelheid en de ernst van de door de verzoekende partij gegeven foute antwoorden in te schatten, c.q. te zeggen voor recht dat deze fouten van die aard waren dat ze een voldoende voor het examen niet konden rechtvaardigen. Overigens merkt de verwerende partij op, zonder daarin door de verzoekende partij te worden tegengesproken, dat de interne beroepsinstantie bijgestaan werd door personeelsleden van de juridische dienst, waarvan mag worden aangenomen dat ze de leden van de beroepsinstantie naar behoren hebben kunnen inlichten voor zover zulks nodig was. Het staat trouwens een beroepsinstantie vrij zo nodig advies te vragen aan deskundigen, mits maar blijkt dat de instantie zelf de beslissing neemt.

Het middel is in geen van beide onderdelen gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het de regelmatigheid van de examenvorm.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de wijze waarop het examen is afgenomen niet regelmatig is verlopen en dat de geldende ondervragingsvorm niet ten volle werd gerespecteerd.

Verzoekende partij verwijst naar de studiefiche van het opleidingsonderdeel die het volgende stelt:

"100 % Mondeling met gedeeltelijke schriftelijke voorbereiding

- parate kennis vragen

- begrijpen van juridische teksten en oplossen van eenvoudige gevallen met gebruik van een wetboek dat bij de schriftelijke voorbereiding ter beschikking wordt gesteld van de student."

Verzoekende partij stelt *vooreerst* dat geen vragen zouden zijn gesteld met betrekking tot het "begrijpen van juridische teksten".

Verzoekende partij stelt *ten tweede* niet akkoord te gaan met het feit dat door de examiner aan de hand van een casus nog een bijvraag zou zijn gesteld zonder dat daaromtrent de mogelijkheid bestond tot schriftelijke voorbereiding met wetboek.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat vragen met schriftelijke voorbereiding van een relatief hogere moeilijkheidsgraad zijn en dat aan de antwoorden op die vragen derhalve een hogere wegingsgraad zou moeten worden toegekend bij de eindbeoordeling.

Verwerende partij stelt dat de examenvorm van het opleidingsonderdeel is opgenomen in de studiefiche en goedgekeurd door de faculteitsraad.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij een oefening kreeg die zij moest oplossen met gebruik van een ter beschikking gesteld wetboek en dat een wetboek juridische teksten bevat, zodat studenten wel degelijk gedeeltelijk op het begrijpen van juridische teksten werden ondervraagd.

Verwerende partij stelt dat er expliciet is voorzien in een mondeling examen met gedeeltelijke schriftelijke voorbereiding, zodat het helemaal niet was verboden om tijdens het examen nog bijkomende vragen te stellen waarvoor geen schriftelijke voorbereiding werd aangeboden.

Verwerende partij stelt tot slot dat de examinerator de examenvorm niet schendt door aan elke vraag hetzelfde gewicht toe te kennen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, kan een oefening die moet worden gemaakt aan de hand van een ter beschikking gesteld wetboek uiteraard niet worden gemaakt zonder de daarvoor in aanmerking komende juridische teksten te begrijpen. Het eerste onderdeel is niet gegrond.

Het tweede onderdeel waarin geklaagd wordt over het feit dat tijdens het examen bijvragen werden gesteld, is niet gegrond, omdat het tot de eigenheid van een mondeling examen behoort dat de antwoorden van de student leiden tot verdere vragen die met het onderwerp verband houden. Met die eventualiteit dient de student bij de voorbereiding rekening te houden. Een bijvraag geeft geen recht op een aparte schriftelijke voorbereiding.

Ten derde klaagt de verzoekende partij erover dat aan de vragen met schriftelijke voorbereiding geen groter gewicht wordt toegekend, wat verantwoord is door hun hogere moeilijkheidsgraad. Deze stelling heeft niet de evidentie die de verzoekende partij eraan toeschrijft, en bij gebrek aan empirische ondersteuning kan het onderdeel niet aanvaard worden.

Het middel is in geen van zijn drie onderdelen gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel, voor wat betreft de bestreden beslissing, op de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het verbod van willekeur.

5.3.1. Argumenten van de partijen

De bezwaren van verzoekende partij betreffen *in een eerste onderdeel* de argumentatie van de titularis, overgenomen in, minstens niet tegengesproken door de motieven van de interne beroepscommissie.

Verzoekende partij sluit zich aan bij de beslissing van de interne beroepscommissie wanneer die stelt dat de strengere beoordeling vanwege niet steekhoudende argumentatie wordt verworpen.

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie zich onterecht bij de eindbeoordeling van de titularis aansluit zonder na te gaan op welke vragen de beweerde fouten werden gemaakt. Verzoekende partij stelt dat, ook al geldt geen mathematische verwerking, in de eindbeoordeling ten minste een weging dient te worden toegepast, waarbij de vragen met schriftelijke voorbereiding zwaarder dienen door te wegen dan de vragen zonder voorbereiding om willekeur te vermijden.

Verzoekende partij stelt dat het niet meedelen van de deelscores aan de interne beroepscommissie en de Raad elke mogelijke toetsing uitsluit.

De bezwaren betreffen *in een tweede onderdeel* de aard en de ernst van sommige beweerde fouten. Verzoekende partij stelt dat antwoorden wanneer ze niet in overeenstemming zijn met het verwachtingspatroon van de titularis, zonder meer als foutief werden bestempeld, terwijl ze dat niet noodzakelijk waren.

Verwerende partij verwijst vooreerst naar de discretionaire bevoegdheid van de examinerator en de interne beroepscommissie waardoor deze binnen de grenzen van de kennelijke onredelijkheid vrij beslissen over het gewicht dat ze aan de verschillende vragen toekennen in de totaalscore op een examen.

De verwerende partij stelt verder dat de moeilijkheidsgraad van een vraag inherent is aan de vraag en geen verband houdt met het gegeven of de student deze al dan niet schriftelijk kon voorbereiden.

Verwerende partij stelt dat in voorliggende geval de interne beroepscommissie over voldoende informatie beschikte om zich een goed beeld te kunnen vormen over de wijze waarop het examen werd afgelegd en over de antwoorden die werden gegeven. De examinerator heeft een uitgebreide verantwoording gegeven van het door hem toegekende examencijfer. De beschrijving van de antwoorden van de student en de daarbij gemaakte fouten kwamen daarbij duidelijk overeen met de notities die de examinerator op het examen maakte.

Verwerende partij stelt dat bij de herbeoordeling van het examen de interne beroepscommissie heeft vastgesteld dat de student te veel en te ernstige fouten had begaan om te slagen voor het examen. Deze beslissing is zeker niet kennelijk onredelijk, gelet op de informatie die over het examen beschikbaar was.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Wat het eerste onderdeel betreft: de beroepsinstantie stelt enerzijds vast dat de examinerator ten onrechte een te strenge maatstaf heeft gehanteerd voor het evalueren van de student, maar behoudt anderzijds het cijfer dat het gevolg was van deze bij veronderstelling ten onrechte te strenge beoordeling. De beslissing van de interne beroepsinstantie is op dit punt tegenstrijdig en dus niet naar behoren gemotiveerd.

Wat het tweede onderdeel betreft, de stelling van de verzoekende partij dat sommige antwoorden als fout werden aangemerkt omdat ze niet aan het verwachtingspatroon van de examinerator beantwoordden, wat op zich geen afdoende motivering is, blijkt niet uit de bestreden beslissing van de beroepsinstantie, en het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Het middel is in zijn eerste onderdeel gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de ontvankelijk is gegrond.

De beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De interne beroepsinstantie zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 1 september 2009 waarbij zij zal rekening houden met voormelde vernietigingsgrond.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] R.v.St., *Mannaert*, nr. 178.742 van 21 januari 2008, randnummer 9.

Rolnr. 2009/076 - 18 augustus 2009

Inzake

.....,

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 18 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrondwerd verklaard.

Verzoekende partij stelt dat zij een voldoende verdient voor het betrokken opleidingsonderdeel.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de opleiding rechten waar zij het tweede deliberatiepakket van de bacheloropleiding volgt.

Het beroep betreft de beslissing van de interne beroepscommissie waarbij het beroep tegen haar examencijfer van 5 op 20 voor het opleidingsonderdeel werd verworpen.

Het examen voor het opleidingsonderdeel in kwestie betrof een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding. De studenten trokken twee vragen – een oefening en een theorievraag – en kregen 24 minuten de tijd om deze vragen voor te bereiden. Alle theorievragen kwamen uit een lijst die op voorhand ter beschikking van de studenten werd gesteld. De lesgever stelde ook voorbeeldoefeningen ter beschikking van de studenten en plaatste daarvan (een begin van) modeloplossingen op het elektronisch leerplatform. Bij de schriftelijke voorbereiding mochten de studenten gebruik maken van een blanco wetboek dat door de examinerator ter beschikking werd gesteld. Het wetboek mocht niet tijdens het

eigenlijke mondeling examen worden gebruikt. Op het mondelinge gedeelte kregen de studenten ook nog enkele andere vragen die ze zonder voorbereiding moesten beantwoorden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch niet gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

“De titularis wijst erop dat de totaalscore die hij aan een student toekent, net noodzakelijk overeenkomt met de rekenkundige som van de deelscores van de student – deelscores die de Interne Beroepscommissie overigens niet bekend zijn – maar dat hij de cesuur voor alle studenten iets hoger legt omdat 60 theorievragen, waaruit hoofdzakelijk wordt geput voor het examen, reeds bij het begin van het semester op de elektronische leeromgeving [...] zijn opgegeven.

De Interne Beroepscommissie is van mening dat het feit dat examenvragen op voorhand ter beschikking worden gesteld van de studenten, hen wel helpt bij het verwerven van de eindcompetenties van een opleidingsonderdeel, maar niet tot gevolg heeft dat die eindcompetenties daardoor op een ander niveau zouden komen te liggen. Het kan dan ook geen argument vormen om de cesuur inderdaad hoger te leggen en kan een strengere beoordeling van de gegeven antwoorden niet rechtvaardigen.

De commissie merkt bovendien op dat in het voorliggende geval zelfs getwijfeld kan worden of het op voorhand ter beschikking stellen van de examenvragen het leerproces van de studenten überhaupt wel reëel vergemakkelijkt, nu de opgegeven examenvragen zo goed als de gehele leerstof dekken en de titularis een toch wel zeer gedetailleerd antwoord verwacht. In die omstandigheden is een strengere beoordeling des te minder gerechtvaardigd.

De Interne Beroepscommissie is niettemin van oordeel dat het examencijfer van 5/20 in voorliggend geval weliswaar getuigt van een strenge beoordeling, maar niettemin toch redelijk is en een verantwoorde weerspiegeling biedt van de prestatie van de student. De antwoorden van de student, zoals ze blijken uit de informatie waarover de Interne Beroepscommissie beschikt, te summier, vaak verward, en bevatten teveel en te ernstige fouten om een hogere quoterings te rechtvaardigen. De Interne Beroepscommissie sluit zich dan ook, behalve op het punt van het opschuiven van de cesuur, aan bij de motivering van de examinerator.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 17 juli 2009 en bij aangetekend schrijven van 29 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 augustus 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van maandag 3 augustus 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2009.

Verwerende partij stelt dat het extern beroep niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen is ingesteld, vermits de beslissing op intern beroep per e-mail van 17 juli 2009 aan verzoekende partij is meegedeeld.

De Raad stelt vast dat het onderwijs- en examenreglement van de instelling bepaalt dat de kennisgeving van beslissingen op intern beroep gebeurt bij e-mail en bij aangetekende brief.

Het Aanvullingsdecreet^[1] bepaalt dat de beroepstermijn begint te lopen de dag na deze van de kennisname van de beslissing op intern beroep, zijnde het moment waarop redelijkerwijze kan worden verwacht dat de student van de beslissing kennis heeft genomen.

In voorliggend geval wordt niet ontkend dat verwerende partij op 17 juli 2009 de beslissing op intern beroep per e-mail heeft meegedeeld.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij op 17 juli 2009 nog kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De verwerende partij legt echter geen elektronisch ontvangstbewijs voor wanneer de verzoekende partij van die mededeling ook effectief kennis heeft genomen.

Er van uitgaande dat de mededeling per e-mail in voorliggend geval geen zekerheid biedt over de datum van de kennisname, moet rekening gehouden worden met de mededeling van de beslissing via aangetekende zending.

De beslissing werd, zoals blijkt uit de stukken van verwerende partij, per aangetekend schrijven van 29 juli 2009 door verwerende partij verstuurd. Uit de stukken, bijgebracht door verwerende partij, blijkt dat de brief op het adres van verzoekende partij werd aangeboden op donderdag 30 juli 2009.

Het is deze aanbieding die de termijn van het beroep doet ingaan, niet de feitelijke kennisneming ervan door verzoekende partij. Belanghebbenden kunnen de termijn immers niet op een latere datum doen ingaan door de kennisneming van de te bestrijden beslissing uit te stellen.^[2]

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begon te lopen de dag na die van de aanbieding, *in casu* vanaf vrijdag 31 juli 2009 en verstreek op 5 augustus 2009.

Het beroep van 3 augustus 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.^[3]

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij een herziening van haar quoterings toe te kennen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing genomen op intern beroep van 15 juli 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het inzage-recht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze geen toegang heeft verkregen tot haar examendocumenten en dat het feedbackmoment nog voor de bekendmaking van de resultaten werd georganiseerd.

Verwerende partij stelt dat de examinerator ook na de proclamatie feedback heeft verleend op individuele vraag van studenten en dat verzoekende partij geen dergelijke feedback gevraagd heeft. Verwerende partij werpt tevens op dat de stukken tijdens de interne beroepsprocedure steeds geraadpleegd kunnen worden bij de ombudsdienst en dat verzoekende partij ook hier nooit om inzage heeft gevraagd. Het al dan niet verlenen van feedback achteraf heeft bovendien geen invloed op de prestaties van de student tijdens het examen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Gebreken in verband met de bekendmaking en de inzage van de beslissing zijn behoudens afwijkende regeling zonder invloed op de regelmatigheid van de beslissing zelf. In dit geval blijkt niet dat fouten in verband met de feedback de regelmatigheid van de evaluatie van het opleidingsonderdeel aangetast hebben.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de examinerator en de interne beroepscommissie haar prestaties onzorgvuldig hebben beoordeeld en dat een 5 op 20 niet te rechtvaardigen is. Verzoekende partij stelt met de antwoorden, aangehaald in haar verzoekschrift, te weerleggen dat ze te summier en met te veel ernstige fouten geantwoord heeft, dat de interne beroepscommissie het argument van verward antwoorden niet kan motiveren en dat de schriftelijke voorbereiding persoonlijk was. Verzoekende partij meent dat het examen niet volgens de feiten is beoordeeld en dat de vraagstelling niet overeenkomt met de verwachte antwoorden.

Verwerende partij verwijst vooreerst naar de discretionaire bevoegdheid van de examinerator en de interne beroepscommissie waardoor deze binnen de grenzen van de kennelijke onredelijkheid vrij het examen beoordelen en over de quoterings beslissen.

Verwerende partij stelt dat in voorliggend geval de interne beroepscommissie over voldoende informatie beschikte om zich een goed beeld te kunnen vormen over de wijze waarop het examen werd afgelegd en over de antwoorden die werden gegeven. De examinerator heeft een uitgebreide verantwoording gegeven van het door hem toegekende examencijfer. De beschrijving van de antwoorden van de student en de daarbij gemaakte fouten, kwamen daarbij duidelijk overeen met de notities die de examinerator op het examen maakte.

Verwerende partij stelt dat bij de herbeoordeling van het examen de interne beroepscommissie vastgesteld heeft dat de student te veel en te ernstige fouten had begaan om te slagen voor het examen. Deze beslissing is zeker niet kennelijk onredelijk, gelet op de informatie die over het examen beschikbaar was.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De beroepsinstantie stelt enerzijds vast dat de examiner ten onrechte een te strenge maatstaf heeft gehanteerd voor het evalueren van de student, maar behoudt anderzijds het cijfer dat het gevolg was van deze bij veronderstelling ten onrechte te strenge beoordeling. De beslissing van de interne beroepsinstantie is op dit punt tegenstrijdig en dus niet naar behoren gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De interne beroepsinstantie zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 1 september 2009 waarbij zij zal rekening houden met voormelde vernietigingsgrond.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 18 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] R.v.St., *Mannaert*, nr. 178.742 van 21 januari 2008, randnummer 9.

^[3] Cf. R. Stvb. nr. 2009/014.

Zitting van 20 augustus 2009

Rolnr. 2009/043 - 20 augustus 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 20 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 26 juni 2009 en tegen de beslissing van 3 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt om haar resultaten op het betrokken opleidingsonderdeel opnieuw te bekijken.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in het onderwijs – secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard. De proclamatie vond plaats op 26 juni 2009. Het beroep betreft specifiek het opleidingsonderdeel 'Project algemene vakken 2' waarop verzoekende partij een 6 op 20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

Het verzoekschrift werd afgegeven aan de receptie van het departement Lerarenopleiding, ter attentie van het departementshoofd, tevens zijnde de voorzitter van de examencommissie.

3.3. Bij beslissing van het departementshoofd op datum van 3 juli 2009 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op basis van artikel van het onderwijs- en examenreglement een klacht ten laatste vijf kalenderdagen volgend op de dag na deze van de proclamatie aangetekend verstuurd moet worden (de datum van de poststempel geldt als bewijs), of in tweevoud afgegeven moet worden op het examensecretariaat, waarbij een exemplaar wordt afgestempeld en ondertekend door het secretariaat en terugbezorgd aan de student.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 6 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van maandag 6 juli 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op dinsdag 7 juli 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf woensdag 8 juli 2009.

Het beroep van 9 juli 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij een herziening van haar quoterings toe te kennen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de examenbeslissing van 26 juni 2009 en van de beslissing genomen op intern beroep van 3 juli 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. Verwerende partij vraagt het beroep bij de Raad – wegens het laattijdig instellen van het intern beroep door verzoekende partij – als onontvankelijk, minstens ongegrond, te beschouwen.

De Raad dient derhalve vooreerst te onderzoeken of het besluit van 3 juli 2009 het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat artikel van het onderwijs- en examenreglement bepaalt dat een klacht ten laatste binnen een vervalltermijn van vijf kalenderdagen volgend op de dag na deze van de proclamatie dient ingediend te worden.

Verwerende partij stelt dat de proclamatie plaats had op 26 juni 2009, zodat het intern beroep uiterlijk op 1 juli 2009 moest worden ingediend.

Het verzoekschrift werd afgegeven aan de receptie van het departement Lerarenopleiding, ter attentie van het departementshoofd en voorzitter van de examencommissie. Verwerende partij stelt dat, hoewel de briefomslag gericht was aan het departementshoofd, aan de receptioniste werd meegedeeld dat de brief bestemd was voor de ombudsman, waardoor deze in het postvak van de ombudsman is terechtgekomen en ongeopend bleef tot de departementsecretaris de brief heeft gevonden na de start van de collectieve vakantieperiode. Verwerende partij stelt dat, vermits het niet gedateerd verzoekschrift op intern beroep niet werd verstuurd via een aangetekend schrijven noch werd afgegeven aan het studentensecretariaat, het beroep geen datum heeft gekregen en zijn bestemming, het departementshoofd, pas na 1 juli heeft bereikt. Het beroep is volgens verwerende partij laattijdig ingesteld.

Verwerende partij stelt daarnaast dat, hoewel het intern beroep behandeld is geweest, het intern beroep niet volgens de vormvoorschriften conform artikel van het onderwijs- en examenreglement was ingesteld. Dit artikel schrijft voor dat een verzoekschrift op intern beroep aangetekend dient te gebeuren of in tweevoud dient afgegeven te worden aan het studentensecretariaat waarbij één afgestempeld terug wordt bezorgd. Een niet gedateerd verzoekschrift, afgegeven aan de receptie waarbij verkeerdelijk wordt gezegd dat het bestemd is voor de ombudsman, beantwoordt niet aan deze vormvoorwaarden.

Verzoekende partij heeft hieromtrent geen argumenten aangehaald.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet.

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervalltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

Het onderwijs- en examenreglement van de instelling bepaalt in artikel dat het intern beroep tegen een examenbeslissing ten laatste vijf kalenderdagen volgend op de dag na deze van de proclamatie moet worden ingediend.

Daar in voorliggend geval de uitslag op vrijdag 26 juni 2009 werd geproclameerd, diende het intern beroep te worden ingesteld uiterlijk op woensdag 1 juli 2009. Dit is een vervalltermijn.

Artikel van het onderwijs- en examenreglement bepaalt dat het intern beroep betreffende examenbeslissingen aangetekend moet worden verstuurd (de datum van de poststempel geldt als bewijs) of in tweevoud moet worden afgegeven op het studentensecretariaat waarbij één afgestempeld exemplaar wordt teruggegeven aan de student.

In voorliggend geval heeft de verzoekende partij een omslag afgegeven aan de ontvangstbalie van het departement Lerarenopleiding gericht aan het departementshoofd (en voorzitter van de examencommissie) met, volgens verwerende partij, de mededeling dat de omslag bestemd was voor de ombudsman.

Voor zover de brief zou kunnen beschouwd worden als een intern beroep, doet de Raad opmerken dat het instellen van het intern beroep niet is gebeurd volgens de voorschriften van het onderwijs- en examenreglement en, bij gebrek aan enige datum, de bewering van verwerende partij dat de brief in haar bezit is gekomen na 1 juli 2009, niet kan worden tegengesproken.

De interne beroepsinstantie heeft in die gedachtegang het intern beroep laattijdig en dus niet ontvankelijk verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De examenbeslissing van 26 juni 2009 en de beslissing van 3 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 20 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvickenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/065 - 20 augustus 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 20 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 30 juni 2009 en tegen de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in het onderwijs – lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 30 juni 2009 voor het opleidingsonderdeel 'Stage'. Verzoekende partij behaalde een 8 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

Op 13 juli 2009 werd verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 15 juli 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"Uw eerste punt betrof het tot stand komen van eindcijfer voor de stage en meer bepaald de vertaling van het oordeel van de mentoren naar cijfers. Deze vertaling gebeurt door de pedagogen op basis van ratings en de commentaren, documenten die eventueel met een bijkomend schrijven toekomen. Ik ga ervan uit dat zij dit doen in eer en geweten en wij alle vertrouwen hebben in deze personen.

In het algemeen ga ik ervan uit dat dit geldt voor alle betrokken lectoren die een deeltijfer geven.

Uw tweede punt betrof het feit dat u zich twee jaar geleden vragen stelde over het verder zetten van de opleiding en toen vanwege de lectoren positieve signalen ontving. Bij navraag blijkt dit inderdaad het geval te zijn. Twee jaar geleden waren er immers geen redenen om niet positief te zijn.

Ik ben ervan overtuigd dat de lectoren het beste met hun studenten voor hebben. Dat was ongetwijfeld ook het geval toen het opleidingshoofd een negatief advies gaf voor het onmiddellijk hernemen van de stage in semester 2.

Op basis van het bovenstaande concludeer ik dat de beoordeling van de stage gegrond is."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op 15 juli 2009, aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2009.

De Raad stelt vast dat in de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten van de externe beroepsmogelijkheid bij de Raad onvolledig werden vermeld. De beroepstermijn is daarom niet aangevangen.

In de interne beroepsbeslissing dient ten minste te worden vermeld: de mededeling dat het verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief en binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet zijn ingediend en de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

Het beroep van 18 juli 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij betwist de vertaling van de beoordeling door de mentoren naar een eindcijfer voor de stage, wat gedaan werd door enkele lectoren onder leiding van het opleidingshoofd lager onderwijs.

Verzoekende partij stelt dat de mentoren zich steeds positief hebben uitgelaten over haar werk, maar dat in vertaling naar een eindcijfer door het opleidingshoofd dit dan onvoldoendes bleken te zijn, terwijl ze tot eind december 2008 nog geen onvoldoende voor stages had gehad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In een enig middel betwist verzoekende partij haar eindscore (8/20) voor de stage, en beweert dat onvoldoende rekening werd gehouden met de beoordeling van de stagementoren.

De Raad wijst erop dat gelet op artikel II.21, tweede lid, van het Aanvullingsdecreet, het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de evaluatie in de plaats te stellen van de examencommissie of van enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij. De Raad kan een beslissing enkel vernietigen wanneer ze niet conform is met de reglementering ter zake of op grond van kennelijke onredelijkheid.

Uit het dossier en uit de toelichting ter zitting gegeven door verwerende partij, en in tegenstelling met de zeer algemene verwoording in de interne beroepsbeslissing, blijkt dat een uitvoerige evaluatie werd gemaakt van de drie stageperiodes en dat wel degelijk rekening werd gehouden met de bevindingen van de stagementoren. De Raad stelt vast dat in het voorliggend geval de beoordelingen door de stagementoren niet doorslaggevend zijn in de eindbeoordeling en dat de eindbeoordeling niet opgevat mag worden als een zuiver mathematische berekening.

De Raad komt derhalve tot het besluit dat de eindbeoordeling van de opleidingsraad niet als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd, met dien verstande dat het advies dat als onlosmakelijk wordt voorgesteld aan de eindbeslissing en erop neerkomt om de stage niet te hernemen, niet in redelijkheid verantwoord kan worden.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijkdoch ongegrond is.

De examenbeslissing van 30 juni 2009 en de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Rolnr. 2009/065 - 20 augustus 2009

Aldus beslist op donderdag 20 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvickenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/070 - 20 augustus 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester.....

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 20 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 13 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroepongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het tweede jaar van de bachelor in het sociaal werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Stage'. Verzoekende partij behaalde een quotering van 8,5 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

Op 9 juli 2009 werd verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 13 juli 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"Na kennisname van de stukken die bezorgd worden door de voorzitter van de examencommissie [...], na het gesprek dat wij hadden op 9 juli 2009 en de bijkomende inlichtingen die ik nog heb ingewonnen, kan ik stellen wat volgt:

- 1. In toepassing van ER Art is de stage niet herkansbaar; dit betekent dat er geen tweede examenkans mogelijk is en eveneens dat binnen hetzelfde academiejaar geen nieuwe stageplaats wordt toegekend.*
- 2. Als 80% van de stage geslopen is wordt de stage als volledig beschouwd en kan een eindcijfer gegeven worden.*

In het ombudsverslag van 12 maar 09 (gesprek met uzelf, de stagebegeleider, het departementshoofd en de ombudspersoon) wordt gesteld dat alle partijen het eens zijn over het feit dat in jouw geval geen sprake is van stopzetting van de stageovereenkomst. De inkorting van de stage met één week heeft bijgevolg geen invloed gehad op het toegekend cijfer.

- 3. U vermeldde ook dat u geen schriftelijke terugkoppeling kreeg. De stagebegeleider stelt dat bij de mondelinge terugkoppeling steeds aan de studenten gezegd wordt dat zij nota moeten nemen. Het dossier bevat tevens een door uzelf ondertekend document van 19 maart 09 getiteld 'supervisie 4' dat handelt over de eindevaluatie.*
- 4. Uit voorliggende documenten (beoordelingen van stagebegeleider, en mentoren, ook mailverkeer) blijkt dat de stage onvoldoende was en dat de beslissing om de stage in te korten een gezamenlijke beslissing (zowel van de stagementoren als van de stagebegeleider) was.*

Op basis van het bovenstaande concludeer ik dat de beoordeling van de stage gegrond is."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op 13 juli 2009, aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2009.

De Raad stelt vast dat in de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten van de externe beroepsmogelijkheid bij de Raad onvolledig werden vermeld. De beroepstermijn is daarom niet aangevangen.

In de interne beroepsbeslissing dient ten minste te worden vermeld: de mededeling dat het verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief en binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet zijn ingediend en de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

Het beroep van 22 juli 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op één week voor het einde van de stage door de stagebegeleider werd beslist om de stage stop te zetten, terwijl verzoekende partij de stage tot het einde wou voldoen.

Verzoekende partij meent dat ze onvoldoende kansen heeft gekregen om zich op de stageplek te ontplooien. Verzoekende partij merkt daartoe op dat ze ongeveer de helft van de tijd tijdens haar stage alleen werkte, dat ze tijdens de krokusvakantie gewerkt heeft, zodat het personeel van de stageplek verlof kon nemen, dat ze minstens drie weken geen begeleiding heeft gekregen en dat geregeld in de namiddag alleen was op een vestigingsplaats van de stageplek.

Verzoekende partij stelt dat ze via de ombudspersoon om een andere stageplek heeft gevraagd, omdat ze anders niet voldaan zou hebben aan haar stageperiode en dat andere studenten in het verleden hun stage hebben kunnen verder zetten bij een andere werkgever of in een andere vestiging.

Verzoekende partij meent dat derhalve haar een kans ontnomen werd om zich verder te ontplooien en om het opleidingsonderdeel met succes af te ronden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Ongeacht of 80 procent van de normale stageduur al dan niet volbracht werd, stelt de Raad vast dat aan de stage een einde werd gesteld één week voor de normale stageduur zonder dat is aangetoond dat de redenen, opgenomen in de stageovereenkomst zoals geciteerd in de wederantwoordnota van verzoekende partij en zonder tegenspraak ter zitting, om de stage te beëindigen aanwezig waren, met name het niet volgen van de richtlijnen of een onwaardig gedrag van verzoekende partij.

Als gevolg van de vroegtijdige beëindiging van de stage is aan verzoekende partij bovendien de mogelijkheid ontnomen om aan te tonen dat de leerdoelen, zoals opgenomen in de ECTS-fiche, werden bereikt.

Het middel is gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat bij het tussentijds mondeling overleg er een aantal positieve beoordelingen waren, dat ze met de werkpunten rekening heeft gehouden en dat ze telkens het antwoord "u bent op goede weg" kreeg op haar vraag naar haar prestaties.

Verzoekende partij stelt dat ze na de eerste tussentijdse evaluatie geen verdere evaluaties heeft gekregen.

Verzoekende partij stelt dat ze steeds de aanwijzingen heeft genoteerd in een eigen schriftje, ook deze van de tussentijdse evaluatie. Verzoekende partij merkt evenwel op dat ze geen schriftelijke evaluatie of verslag heeft ontvangen van haar stagebegeleider en dat ze niet op de hoogte is van de punten die de doorslag hebben gegeven naar een negatieve eindevaluatie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Wat het tweede middel betreft, wijst de Raad erop dat gelet op artikel II.21, tweede lid, van het Aanvullingsdecreet, het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de evaluatie in de plaats te stellen van de examencommissie of van enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij. De Raad kan een beslissing enkel vernietigen wanneer ze niet conform is met de reglementering ter zake of op grond van kennelijke onredelijkheid.

Noch uit de stukken, noch uit de verantwoording ter zitting van verwerende partij blijkt een verantwoording hoe de eindscore van het opleidingsonderdeel tot stand is gekomen, onder meer de deelscores die in aanmerking dienen genomen te worden voor het bepalen van de eindscore. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat de beslissing niet naar behoren is gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

5.3. Daar het ander middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, hoeft het niet te worden onderzocht.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk is.

De beslissing van 13 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 10 september 2009 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 20 augustus 2009 te Brussel.

Rolnr. 2009/070 - 20 augustus 2009

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvickenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/071 - 20 augustus 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester.....

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester.....

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 20 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

meester

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de examenbeslissing om aan verzoekende partij een resultaat van 9/20 toe te kennen voor het betrokken opleidingsonderdeel, werd bevestigd.

Verzoekende partij vraagt de Raad om de beslissing te vernietigen in al zijn onderdelen en om vervolgens hetzij de zaak te evoceren en in de plaats van de stagesupervisor zelf een beslissing te nemen met betrekking tot de eerste stageperiode van verzoekende partij, hetzij de zaak te verwijzen naar een onafhankelijke instantie opdat deze de beslissing kan nemen.

Verzoekende partij vraagt ondergeschikt minstens een getuigenverhoor te bevelen van de stagesupervisor en van de zus van verzoekende partij.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het laatste jaar bachelor in de logopedie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....' waarvoor verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde. Voor het betreffende opleidingsonderdeel is geen tweede examenkans mogelijk.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2009 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Zij stelde in haar intern beroepschrift dat zij niet akkoord gaat met het gegeven resultaat op de stage omdat deze quotering niet objectief te verantwoorden is, niet in overeenstemming is met het geleverde werk en niet verzoenbaar met haar andere resultaten ; dat ze geen inzage kreeg in haar stageschrift van de eerste periode ; dat de mentoren op het einde van haar stage onverdeeld positief waren ; en dat de beslissing van de supervisor tegen de motiveringsplicht indruisde.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur, genomen door zijn gevolmachtigde, op datum van 15 juli 2009 werd het intern beroep van verzoekende partij afgewezen.

De interne beroepsinstantie stelde dat zij na onderzoek van de klacht en na verzoekende partij en haar advocaat te hebben gehoord, tot het besluit was gekomen dat er geen gronden waren om de beslissing van de examencommissie ter herzien, noch wat de rechten van verdediging betrof, noch wat de gegrondheid van het cijfer betrof.

De interne beroepsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

"Wat betreft de miskennis van de rechten van de verdediging die uw advocaat aanhaalt, dient er vastgesteld dat

- u geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om informatie in te winnen bij het departementshoofd, maar onmiddellijk een intern beroep heeft ingesteld;*
- u wel degelijk de kans heeft gekregen om uw stageschrift in te zien en dat u bovendien van dit recht gebruik heeft gemaakt op 30 maart en op 3 april 2009;*
- u bovendien op 3 juli een afschrift bezorgd werd van de relevante stukken uit het stageschrift;*
- er geen verplichting bestaat om het stageschrift aan u mee te geven; u beschikt immers over een inzagerecht, niet over een recht het stageschrift mee te krijgen, (het stageschrift wordt immers als een examendocument beschouwd)*
- de hogeschool alles in het werk heeft gesteld om u zo snel mogelijk te horen, en dat de afspraak is vastgelegd in overleg met uw advocaat, zonder dat hij op dat moment enig bezwaar heeft gemaakt tegen de termijn.*

U kreeg dus inzage overeenkomstig artikel van het Examenreglement en het doel van artikel van het examenreglement, dat niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, werd bereikt: u werd in kennis gesteld van de datum waarop u werd

gehoord, u werd bijgestaan door een raadsman en u heeft inzage (en zelfs gedeeltelijk kopie) gekregen van het stageschrift.

Wat betreft de gegrondheid van het cijfer kan ik enkel vaststellen dat dit cijfer is toegekend volgens de modaliteiten die zijn vastgelegd in het stagevademecum, de programmagids en het onderwijs- en examenreglement en dat de beslissing is gesteund op in rechte en in feite aanvaardbare motieven.

- het eindcijfer van 9 bestaat uit twee deelscores: 5,2/10 vanwege de twee stagementoren (gezamenlijk bepaald), en 3,9/10 vanwege de stagesupervisor van de hogeschool die samengesteld en volgens de normale afrondingsregels worden herleid tot 9/20;*
- de stagementoren en supervisor beoordelen elk conform het stagevademecum over "Omgaan met zichzelf", "Omgaan met anderen", "Omgaan met de taak" en "Logopedische vaardigheden";*
- beide deelscores zijn het resultaat van een scoring op een analytisch evaluatieformulier, waarbij de verschillende deelcompetenties worden beoordeeld;*
- deze scores worden verder onderbouwd door de tussentijdse evaluaties van het proces door de stagementoren en de evaluatie van het proces en van twee werkstukken door de stagesupervisor; Deze beoordelingen waren remediërend met weergave van bevindingen en aandachtspunten zodat u evenmin onwetend kon/kan zijn van de evaluatie door de stage.*
- deze scores werden niet toegekend omdat u niet aan bepaalde verplichtingen zou zijn tegemoet gekomen – u heeft alle opdrachten uitgevoerd, inclusief de opdracht ter compensatie van het tekort aan praktijkwerk (het teveel aan dossierstudie) – maar omdat de presentatie globaal beken niet het vereiste niveau haalden en u niet alle beoogde competenties verworven heeft;*
- de goede scores voor andere opleidingsonderdelen, inclusief de tweede stageperiode, kunnen niet worden ingeroepen ter compensatie van de onvoldoende, omdat een onvoldoende voor de stage in de opleiding [...] niet kan worden getolereerd, in overeenstemming met het K.B. van [...], dat stelt dat de student minimum 600 uren stage 'met vrucht' moet doorlopen.*

De genomen beslissing is derhalve wel degelijk verantwoord."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2009.

De Raad stelt vast dat de beslissing op intern beroep geen beroepsmogelijkheid noch de modaliteiten van het extern beroep bij de Raad vermeldt, zodat de beroepstermijn niet aanvangen is.

Het beroep van verzoekende partij werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij een herziening van haar quoterings toe te kennen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing genomen op intern beroep van 15 juli 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat zij geen inzage kreeg in het volledig stageschrift van de eerste periode en dat dit in strijd is met artikel van het examenreglement en met het beginsel van de openbaarheid van bestuur.

Verzoekende partij benadrukt dat haar een inzagerecht werd ontzegd nadat de punten waren toegekend, dat zij geen afschrift kreeg van de volledige stagemap en dat zij geen weet heeft waarom haar dit geweigerd werd, temeer daar zij wel de stagemap van de tweede examenperiode waarvoor zij een 14/ 20 behaalde, heeft terugkregen.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat de procedure in strijd met artikel van het examenreglement en met miskennis van de rechten van verdediging is verlopen.

Verzoekende partij werpt op dat ze niet schriftelijk in kennis werd gesteld van de datum om gehoord te worden, van haar recht tot inzage en van haar recht op bijstand.

Verzoekende partij stelt dat het tijdstip van de zitting niet in samenspraak met haar raadsman werd bepaald.

Verzoekende partij merkt op dat het feit dat ze geen informatie bij het departementshoofd heeft ingewonnen gezien de korte beroepstermijn, geen rechtsgevolgen kan ressorteren, gezien het niet om een verplichting betrof.

Verzoekende partij stelt dat het feit dat de zitting door het departementshoofd werd geleid de schijn wekte dat het om een informele zitting ging.

Verwerende partij stelt dat de door verzoekende partij aangehaalde bezwaren louter formalistische bezwaren zijn zonder inhoudelijk relevantie en dat op geen manier wordt aangetoond dat deze de uiteindelijke quoterings zouden hebben beïnvloed.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij wel degelijk op 30 maart en op 3 april 2009 inzage heeft gekregen en dat zij een kopie heeft gekregen van alle stukken die in het licht van de beoordeling van belang waren.

Verwerende partij werpt op dat de afgifte van het stageschrift geen verplichting betreft en dat enkel inzage verleend dient te worden, maar dat niettemin een kopie werd gegeven van de belangrijkste documenten.

Verwerende partij stelt tot slot dat er geen enkel nadelig gevolg verbonden is aan het gebrek van schriftelijke communicatie in opvolging van artikel van het examenreglement. Verzoekende partij was aanwezig op de zitting, ze kreeg inzage in haar dossier en had bijstand van een advocaat.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij klaagt er zich in een eerste middelonderdeel over dat zij na de proclamatie geen inzage heeft gekregen van het volledige stageschrift van de eerste stageperiode en zij enkel fotokopieën heeft gekregen van de 'nodige gegevens' die door verwerende partij werden geselecteerd uit haar stagemap.

De Raad is van oordeel dat de mededeling van stukken ter motivering van een examenbeslissing pas tijdens het extern beroep, geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen, op voorwaarde dat de beoordeling van het opleidingsonderdeel in rechte verantwoord wordt door de motieven uit deze stukken en de verzoekende partij ten laatste in het kader van de procedure voor de Raad kennis heeft kunnen nemen en ook tegenspraak heeft kunnen voeren. In voorliggende zaak was dit het geval.

Het middelonderdeel is niet gegrond.

In een tweede middelonderdeel doet verzoekende partij opmerken dat zij niet naar behoren zou zijn uitgenodigd in het kader van de behandeling van het intern beroep.

Verwerende partij geeft toe dat de uitnodiging voor de hoorzitting mondeling is gebeurd maar wijst er op dat verzoekende partij en haar raadsman aanwezig waren op de hoorzitting.

De Raad ziet niet in hoe de rechten van verzoekende partij geschonden zouden zijn.

Het middelonderdeel is ongegrond.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat bij de beoordeling van een stage of een examen de motieven in feite en in rechte dienen aanwezig te zijn en pertinent en afdoende de beslissing dienen te verantwoorden en dat de voorliggende examenbeslissing niet redelijkerwijs is verantwoord.

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de quoteringsgeenszins in overeenstemming is met het geleverde werk. Verzoekende partij heeft aan al haar stageverplichtingen voldaan zoals blijkt uit het stageschrift. In zoverre dit toch het geval zou zijn, *quod non*, dient de oorzaak gezocht te worden in de gebrekkige begeleiding en feedback en zeker niet in een gebrek aan competentie.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat de quotering van 9/20 niet verzoenbaar is met de evaluaties van de stagementoren die wel positief waren.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat zij geen idee heeft waarom zij voor dit onderdeel niet geslaagd is, omdat dit in tegenstelling is tot de andere door haar behaalde scores en meer bepaald de 14/20 op de stage uit de tweede periode. Zij begrijpt niet waarom zij van haar supervisor slechts een 3,9 kreeg. In het licht van deze scores dient de toegekende onvoldoende van 9/20 uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd te worden.

Verwerende partij stelt dat het toegekende cijfer geen eenzijdige beslissing betrof van de supervisor. Het eindcijfer bestaat uit twee deelscores: 5,2 van de twee stagementoren en 3,9 vanwege de supervisor. Samengeteld, en volgens de normale afrondingcijfers afgerond, geeft dit een cijfer van 9/20.

Verwerende partij merkt op dat de deeltijfers het resultaat zijn van een scoring op een analytisch evaluatieformulier onderbouwd door tussentijdse evaluaties.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij inderdaad alle opdrachten had uitgevoerd maar omdat de prestaties globaal bekeken niet het vereiste niveau haalden, werd een onvoldoende gegeven, terwijl de andere cijfers een tekort niet konden compenseren.

Verwerende partij stelt dat de verder aangehaalde middelen blijven steken in vage beweringen. Verzoekende partij toont niet aan met welk deel van de beoordeling zij niet akkoord is en op welke wijze een andere vorm van begeleiding tot een ander resultaat zou hebben geleid.

Verwerende partij stelt dat de beslissing van de examencommissie terecht is en omstandig gemotiveerd en dat de essentie vervat is in het motief dat de prestaties van verzoekende partij globaal bekeken niet het vereiste niveau behaalden en zij niet alle competenties heeft verworven.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist haar score (9/20) voor de eerste stageperiode, inzonderheid de gebrekkige motivering van de beslissing en de discrepantie die er zou bestaan tussen de evaluatie van de stagementoren en de eindbeoordeling, alsmede de gebrekkige begeleiding en feedback.

Wat betreft de klacht van verzoekende partij over een gebrekkige begeleiding en feedback: de Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van klachten die te maken hebben met slechte of gebrekkige begeleiding of gebrek aan communicatie daar, op zichzelf genomen, dergelijke klachten niet van aard zijn om de gegeven evaluatie te beïnvloeden, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden die hier niet worden aangetoond.

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid, van het Aanvullingsdecreet, het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de evaluatie in de plaats te stellen van de examencommissie of van enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij. De Raad kan een beslissing enkel vernietigen wanneer ze niet conform is met de reglementering ter zake of op grond van kennelijke onredelijkheid.

Uit het dossier blijkt dat de beoordeling door de mentoren en de supervisor cijfermatig is gebeurd volgens de geldende reglementaire bepalingen en het stagevademeccum en dat hoewel de eindconclusie vaag en algemeen wordt verwoord, deze conclusie naar het oordeel van de Raad voldoende steun vindt in de cijfermatige beoordeling van de mentoren en de supervisor en niet als manifest onredelijk kan worden beschouwd.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 20 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvickenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/072 - 20 augustus 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 20 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 30 juni 2009 en tegen de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt de Raad om de beoordeling te herbekijken en een neutraal standpunt van de Raad te mogen ontvangen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs – kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 30 juni 2009 voor het opleidingsonderdeel 'Stage'. Verzoekende partij behaalde een quotering van 8,6 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2009 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Op 14 juli 2009 werd verzoekende partij gehoord.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 15 juli 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"Het eindcijfer voor de stage komt tot stand op basis van 3 deelcijfers:

het stagecijfer van de lectoren dat een gewicht heeft van 80%, het stagecijfer van de mentoren dat een gewicht heeft van 10% en de persoonlijke reflecties eveneens met een gewicht van 10%. (cf. opleidingsvademecum p. en ECTS-fiche opleidingsonderdeel)

Wat betreft het stagecijfer van de lectoren zijn er 6 quoteringen: 3 voldoende en 3 onvoldoende. Het feit dat 2 onvoldoendes gegeven werden aan het einde van de stage – en dit wordt gezien als een negatieve evolutie – heeft geresulteerd in een 8/20.

De vertaling van het oordeel van de mentoren naar cijfers gebeurt door de pedagogen op basis van de ratings en commentaren. Ik ga ervan uit dat zij dit doen in eer en geweten en wij alle vertrouwen moeten hebben in deze personen. U behaalde hier 11/20.

Dit alles leidt tot een eindcijfer van 8,6 op 20.

Op basis van deze gegevens concludeer ik dat de beoordeling van de stage gegrond is."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2009.

De Raad stelt vast dat in de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten van de externe beroepsmogelijkheid bij de Raad onvolledig werden vermeld. De beroepstermijn is daarom niet aangevangen.

In de interne beroepsbeslissing dient ten minste te worden vermeld: de mededeling dat het verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief en binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet zijn ingediend en de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

Het beroep van 23 juli 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de initiële examenbeslissing van 30 juni 2009 en van de beslissing genomen op intern beroep van 15 juli 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze niet akkoord kan gaan met de punten aangehaald in het verslag. Verzoekende partij meent grote vooruitgang doorheen het jaar te hebben geboekt. Verzoekende partij werpt op dat het verslag dat stelt dat ze niet over bepaalde vaardigheden zou beschikken, weerlegd wordt door de beoordelingen.

Verzoekende partij stelt dat de negatieve beoordeling van een laatste weekstage, samen met een stage van drie dagen, meer doorwegen dan de overige stages die van langere duur en wel voldoende waren.

Verzoekende partij meent dat de beoordeling van een stage op onderdelen, en dus niet in zijn geheel, subjectief is en dat de mening van de lectoren zwaarder doorwegen dan de beoordeling van de stagementoren die een beter beeld hebben van het geheel en de kwaliteiten van de stagiaire.

Verzoekende partij stelt dat ze steeds rekening gehouden heeft met de werkpunten die werden meegedeeld tijdens de stages.

Verzoekende partij werpt op dat ze in het derde trimester dezelfde lectoren had als in het eerste trimester en dat dit als subjectief kan worden beschouwd. Verzoekende partij stelt dat er te weinig beoordelingen door lectoren zijn gegeven en dat deze meermaals door dezelfde lectoren waren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste middel betreft, wijst de Raad erop dat gelet op artikel II.21, tweede lid, van het Aanvullingsdecreet, het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de evaluatie in de plaats te stellen van de examencommissie of van enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij. De Raad kan een beslissing enkel vernietigen wanneer ze niet conform is met de reglementering ter zake of op grond van kennelijke onredelijkheid.

Hoewel de algemeen directeur zich in de beslissing na intern beroep niet uitput in het aanbrengen van motieven die de beslissing schragen, is de Raad, gelet op de stukken van het dossier en de toelichting ter zitting van verwerende partij, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, toch van oordeel dat een antwoord wordt gegeven op de vragen die door de bezwaarindiener werden gesteld over de wijze waarop het eindcijfer voor de stage tot stand is gekomen.

Het middel is ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een gebrekkige begeleiding.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de stagebegeleiding pas in het derde jaar van de opleiding werd gestart, dat de enkele gesprekken daartoe niet probleemoplossend, ontoereikend en laattijdig waren en dat de instelling te kort is geschoten in haar verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige begeleiding.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In een tweede middel klaagt verzoekende partij over een gebrekkige begeleiding.

De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van klachten die te maken hebben met slechte of gebrekkige begeleiding of gebrek aan communicatie, daar, op zichzelf genomen, dergelijke klachten niet van aard zijn om de gegeven evaluatie te beïnvloeden, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden die hier niet worden aangetoond.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijkdoch ongegrond is.

De examenbeslissing van 30 juni 2009 en de beslissing van 15 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 20 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvickenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

Rolnr. 2009/072 - 20 augustus 2009

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/075 - 20 augustus 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 20 augustus 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2009 waarbij het intern beroep niet ontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het laatste jaar van de bachelor in de interieurvorming.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 27 juni 2009 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' een 8/20 behaalde. Voor het opleidingsonderdeel dat gequoteerd wordt door middel van permanente evaluatie, is geen tweede examenkans mogelijk.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep, gedateerd op 1 juli 2009, in bij de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij liet evenwel na de naam van de instelling duidelijk op de omslag te vermelden en vermeldde tevens het verkeerde straatnummer. De brief werd pas op 9 juli 2009 aan de instelling bezorgd.

3.3. Bij beslissing van het departementshoofd op datum van 10 juli 2009 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid.

De interne beroepsinstantie stelde dat het schrijven, gedateerd op 1 juli 2009, van verzoekende partij haar pas op 9 juli 2009 bereikt had en dat dit buiten de vervalt termijn van 5 dagen na de proclamatie viel.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 10 juli 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt in beginsel bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van zaterdag 25 juli 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2009.

De beslissing werd, zoals blijkt uit stuk 1 van verzoekende partij, per aangetekend schrijven van vrijdag 10 juli 2009 door verwerende partij verstuurd.

Uit datzelfde stuk bijgebracht door verzoekende partij, blijkt dat de brief op haar adres werd aangeboden op 13 juli 2009.

Het is deze aanbieding die de termijn van het beroep doet ingaan, niet de feitelijke kennisneming ervan door verzoekende partij. Belanghebbenden kunnen de termijn immers niet op een latere datum doen ingaan door de kennisneming van de te bestrijden beslissing uit te stellen.^[1]

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begon te lopen de dag na die van de aanbieding, *in casu* vanaf dinsdag 14 juli 2009 en verstreek in beginsel op zaterdag 20 juli 2009.

Een weekend of een wettelijke feestdag verplaatst automatisch de datum van kennisname tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn.

Het beroep van zaterdag 25 juli 2009 werd derhalve niet tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van 10 juli 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 20 augustus 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Christiane Vanvickenroye

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

[\[1\]](#) R.v.St., *Mannaert*, nr. 178.742 van 21 januari 2008, randnummer 9.

Zitting van 3 september 2009

Rolnr. 2009/077 - 3 september 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 3 september 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 1 juli 2009.

Verzoekende partij vraagt een herziening van haar resultaat voor het opleidingsonderdeel in kwestie, een antwoord op de vraag waarom haar na de bekendmaking van de examenresultaten een feedbackgesprek is geweigerd, een antwoord op de vraag of het omgaan met een 'moeilijk publiek' deel uitmaakt van het opleidingsonderdeel en een antwoord op de vraag waarom het departementshoofd haar geen kans heeft gegeven om haar resultaat te betwisten en haar geen informatie heeft gegeven over de procedure.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste taalkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 1 juli 2009 voor het opleidingsonderdeel'. Dit opleidingsonderdeel bestaat uit het onderdeel 'Mondelinge ' dat tijdens het eerste semester gedoceerd werd en het onderdeel 'Schriftelijke..... ' dat tijdens het tweede

semester geprogrammeerd stond. Verzoekende partij betwist enkel de score voor het onderdeel 'Mondelinge'.

Het onderdeel '.....' wordt geëvalueerd aan de hand van permanente evaluatie (50%) en een examenbetoog (50%). Op 27 november 2008 hield verzoekende partij haar examenbetoog.

Op 5 december 2008 had verzoekende partij een gesprek met de betrokken docent. Diezelfde dag contacteerde ze tevens de ombudspersoon.

Op 16 februari 2009 werden de resultaten van de eerste examenperiode bekendgemaakt. Verzoekende partij behaalde voor het onderdeel 'Mondelinge' een 9 op 20, maar wenste het resultaat van het tweede onderdeel af te wachten.

Verzoekende partij vroeg op 16 en 19 februari 2009 per e-mail aan de betrokken docent om een feedbackgesprek.

De docent antwoordde met een e-mail van 19 februari 2009 dat een feedbackgesprek, gelet op het gesprek van 5 december 2008, geen nieuwe elementen zou bevatten.

Verzoekende partij herhaalde haar vraag per e-mail van 20 februari 2009, waarop de docent diezelfde dag in een e-mail opnieuw verwees naar het gesprek van 5 december 2008.

Op 1 juli 2009 werden de resultaten van de tweede examenperiode bekendgemaakt. Verzoekende partij behaalde ook voor het onderdeel 'Schriftelijke' een 9 op 20.

Verzoekende partij vroeg per e-mail van 2 juli 2009 met als titel 'verzoek gesprek – examenbetwisting' aan het departementshoofd om een gesprek "i.v.m. een betwisting van een examenresultaat". Het departementshoofd reageerde per e-mail van 3 juli 2009, waarna verzoekende partij haar diezelfde dag telefonisch contacteerde met opnieuw de vraag om een gesprek.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 17 augustus 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verwerende partij vraagt het beroep bij de Raad – wegens het niet instellen van het intern beroep door verzoekende partij – als onontvankelijk te beschouwen.

De Raad dient derhalve vooreerst te onderzoeken of verzoekende partij een intern beroep heeft ingesteld.

1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij verwijst naar artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet^[1] en werpt op dat verzoekende partij niet aan deze bepaling heeft voldaan, aangezien de interne beroepsprocedure niet werd doorlopen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij op de hoogte was van de procedure, gelet op het ondertekende studiecontract en de inlichtingen daaromtrent door de ombudspersoon.

Verzoekende partij stelt dat de ombudspersoon haar verzekerd had dat het departementshoofd de formele procedure zou opstarten en dat ze uit de e-mail van 3 juli 2009 van het departementshoofd waarin geen officiële mededeling stond die uitspraak deed

over haar klacht, afleidde dat de klacht nog niet was afgerond. Verzoekende partij werpt op dat het zinloos was om meteen contact op te nemen met de algemeen directeur, gelet op de inhoud van de telefonische gesprek met het departementshoofd.

Verzoekende partij stelt dat de verkeerde informatie vanwege de ombudspersoon en het telefonisch gesprek met het departementshoofd haar de mogelijkheid hebben ontnomen om een examenbetwisting aan te vangen zoals het examenreglement het voorziet.

2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.13 e.v. van het Aanvullingsdecreet.

Artikel van het onderwijs- en examenreglement van de onderwijsinstelling stelt onder meer het volgende:

"Een student die oordeelt dat een examenbeslissing zijn rechten schendt, kan intern beroep aantekenen. Hij kan zich in eerste instantie informeren bij het departementshoofd. Een formele klacht moet evenwel altijd binnen de in het volgende lid aangegeven termijn in een verzoekschrift gericht worden aan de algemeen directeur."

Hoewel het departementshoofd in de e-mail van 3 juli 2009 enkel melding maakt van een tweede examenkans en verzoekende partij niet informeert over de interne beroepsprocedure en mede gelet op het feit dat verzoekende partij in haar wederantwoordnota erkent kennis te hebben van het onderwijs- en examenreglement, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij geen intern beroep heeft ingesteld conform de duidelijke bepalingen van artikel van het onderwijs- en examenreglement. Het is niet aan de instelling om 'ambtshalve' in de plaats van de student het intern beroep in te stellen.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 1 juli 2009 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 3 september 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 7 oktober 2009

Rolnr. 2009/078 - 7 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meesters en

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 7 oktober 2009.

De partijen zijn niet ter zitting verschenen. De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten, alsook het aangetekend schrijven en het faxbericht van 5 oktober 2009 van verzoekende partij.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 3 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de psychologie.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 25 augustus 2009 tot uitsluiting van verzoekende partij van de tweede zittijd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 augustus 2009 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de faculteit in kwestie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie in bijzondere zitting op datum van 3 september 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 september 2009 en per aangetekend schrijven van 9 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 september 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij aangetekend schrijven en faxbericht van 5 oktober 2009 meldde verzoekende partij dat ze de procedure wenst stop te zetten en dat ze derhalve afstand doet van haar vordering.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 7 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/079 - 7 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 7 oktober 2009.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 7 september 2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de autotechnologie, afstudeerrichting

Het beroep betreft de examenbeslissing van 7 september 2009 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Bij aangetekend schrijven van 16 september 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft geen intern beroep ingesteld.

1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen interne beroepsprocedure heeft gevoerd en dat het beroep derhalve onontvankelijk is.

Verzoekende partij werpt op dat haar verteld werd dat de studievoortgangsbeslissing niet herzien kon worden, mede doordat er tijdens de thesisverdediging een externe jury aanwezig was. Hierdoor was ze van mening dat een interne beroepsprocedure overbodig was, omdat deze sowieso tot een negatief resultaat zou leiden.

2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

Het nut van een interne procedure is dat op een snelle en doeltreffende manier eventuele fouten kunnen worden rechtgezet, en een dergelijke procedure is in het voordeel zowel van de verzoekende partij als van de instelling. Door de interne beroepsprocedure krijgt de student immers de kans om een beter inzicht te verwerven in de motieven die tot de studievoortgangsbeslissing hebben geleid, terwijl de instelling in de mogelijkheid is om de beslissing te heroverwegen, rekening houdend met de elementen die door de student in zijn klacht naar voor zijn gebracht.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij geen intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De Raad stelt wel vast dat de verwerende partij bij de mededeling van het resultaat van de examencommissie geen melding heeft gemaakt van de mogelijkheid tot het instellen van een intern beroep en van de beroepsmodaliteiten.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 7 september 2009 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 7 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/080 - 7 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 7 oktober 2009.

De partijen zijn niet ter zitting verschenen. De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten, alsook het e-mailbericht van 5 oktober 2009 van verzoekende partij.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 17 september 2009, waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in het bedrijfsmanagement.

Het beroep betreft een examentuchtbeslissing van 3 september 2009 waarbij besloten werd tot afwijzing voor het opleidingsprogramma voor de tweede examenperiode.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 september 2009 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 17 september 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 september 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij e-mailbericht van 5 oktober 2009 verklaarde verzoekende partij dat ze haar klacht wil intrekken en vraagt ze om haar klacht niet langer in behandeling te nemen.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 7 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Zitting van 14 oktober 2009

Rolnr. 2009/081 - 14 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 14 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 4 september 2009 en tegen de beslissing van 17 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in de orthopedie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 4 september 2009 voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....' en '.....'. Verzoekende partij behaalde voor deze opleidingsonderdelen respectievelijk 3 op 20, 6 op 20 en 3 op 20.

Voor het opleidingsonderdeel '.....' werd voor verzoekende partij op 2 september 2009 een inhaalexamen georganiseerd. Voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' werden voor verzoekende partij op 3 september 2009 inhaalexamens georganiseerd.

Op 4 september 2009 volgde de deliberatie door de betrokken examencommissie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 september 2009 een intern beroep in bij de betrokken examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 17 september 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"U was volledig op de hoogte van de te volgen procedure bij afwezigheid op examens of bij het verplaatsen van examens (cfr. de door u ontvangen papieren versie van de examenroosters en het document 'Taak en beschikbaarheid van de ombudsdienst academiejaar 2008-2009' op ons informatieportaal [...]). De ombuds, mevrouw [...], heeft correct bemiddeld tussen u en de examinatoren. Zij heeft al uw rechten gevrijwaard. U heeft maximale kansen gekregen om de examens waarop u afwezig was door ziekte in te halen. Omdat u zelf in gebreke bent gebleven door het niet tijdig inleveren van de juiste attesten kon de ombuds onmogelijk de noodzakelijke regelingen treffen. Tot op heden hebben we nog steeds geen enkel origineel attest van ziekte ontvangen! De ombuds heeft alle communicatie die ze hierover met u gevoerd heeft, integraal bewaard."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 september 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 17 september 2009.

De Raad stelt vast dat in de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten van de externe beroepsmogelijkheid bij de Raad onvolledig werden vermeld. De beroepstermijn is daarom niet aangevangen.

In de interne beroepsbeslissing dient ten minste te worden vermeld: de mededeling dat het verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief en binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet zijn ingediend en de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

Het beroep van 28 september 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de formele motiveringplicht op grond van artikel II.11 van het Aanvullingsdecreet^[1].

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze in haar intern beroepschrift de volgende klachten geformuleerd heeft:

- een onduidelijke en verwarrende regeling m.b.t. de inhaalexamens, waardoor ze pas laattijdig vernam welk examen ze wanneer diende af te leggen;
- verwarring omtrent een aan te spreken docent;
- het beschikken over substantieel minder tijd om de examens af te leggen;
- het moeten afleggen van examens onder ongunstige omstandigheden, met name geluidshinder.

Verzoekende partij werpt op dat de interne beroepsbeslissing enkel besluit dat haar klacht manifest ongegrond is, maar dat dit besluit op geen enkele wijze formeel gemotiveerd is en nalaat te antwoorden op de geformuleerde grieven.

Verwerende partij stelt dat alle aangehaalde elementen systematisch besproken werden en afgetoetst met de gegevens van de ombudspersoon en de coach functiebeperkingen en dat de vergadering vaststelde dat verzoekende partij alle kansen gekregen heeft om de uitgestelde examens in te halen, terwijl verzoekende partij in gebreke was gebleven door het niet tijdig overmaken van de correcte doktersattesten en het niet of laattijdig naleven van afspraken. Ook het attest dat verzoekende partij aan de desbetreffende functiebeperking lijdt, is niet in het bezit van de instelling.

Verwerende partij stelt dat besloten werd om enkel de hoofdreden, met name het niet tijdig inleveren van de correcte attesten, in haar beslissing op te nemen om een mogelijke polemiek van woord tegen woord te vermijden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad doet opmerken dat voor zuivere kennisexamens – zoals dit in voorliggende zaak het geval is – de evaluatie van de schriftelijke antwoorden gemotiveerd is door de gegeven punten. Verzoekende partij toont niet aan dat voor de betrokken examens de verbetering en de daaruit voortvloeiende evaluatie kennelijk onredelijk zouden zijn.

Het middel is niet gegrond.

Verzoekende partij haalt in het eerste middel eveneens nog een aantal klachten aan die betrekking hebben op de organisatie van de examens, met name de examenregeling en de omstandigheden waarin de examens dienden te worden afgelegd. Deze klachten moeten worden samen gelezen met het tweede en het derde middel waarin de schending wordt aangeklaagd van het beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat ze steeds tijdig de gevraagde attesten aan de instelling bezorgd heeft en dat deze door de ombudspersoon aanvaard werden.

Wat het examen op 17 augustus 2009 voor het opleidingsonderdeel '.....' betreft, bezorgde verzoekende partij een attest – en vervolgens een rechtzetting omwille van het foutief dateren door de huisarts –, waarop de ombudspersoon met een e-mail van 23 augustus 2009 reageerde.

Wat het examen op 28 augustus 2009 voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' betreft, stelt verzoekende partij dat zij diezelfde dag per post en per e-mail een attest aan de ombudspersoon bezorgde. Dit attest blijkt niet te zijn toegekomen, waarna verzoekende partij op 1 september 2009 een nieuw attest bekam.

Verzoekende partij verwijst naar artikel van het onderwijs- en examenreglement dat stelt dat examens enkel om een zwaarwichtige reden verplaats kunnen worden en dat de ombudsman daarover soeverein oordeelt. Verzoekende partij merkt op dat het examenreglement nergens stelt dat een origineel ziekteattest dient te worden aangeleverd en dat de beoordelingsbevoegdheid bij de ombudspersoon ligt. Verzoekende partij stelt dat ze, gelet op een e-mail van 30 augustus 2009 van de ombudspersoon, erop mocht vertrouwen dat de ingescande attesten volstonden.

Verzoekende partij werpt op dat de ombudspersoon haar de contactgegevens van een verkeerde docent voor het opleidingsonderdeel '.....' bezorgde. Daardoor kreeg verzoekende partij minder dan 12 uur voor het examen het fiat om dit af te leggen.

Verwerende partij stelt dat voor het examen op 17 augustus 2009 voor het opleidingsonderdeel '.....' de ombudspersoon pas op 19 augustus 2009 een eerste doch ongeldig attest heeft ontvangen en op vrijdagavond 21 augustus een correct attest, waarna de ombudspersoon op zondag 23 augustus 2009 de toelating heeft gegeven om een inhaalexamen af te leggen dat door docent en verzoekende partij werd ingepland op 3 september 2009.

Verwerende partij stelt dat voor de examens op 28 augustus 2009 voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' de ombudspersoon pas op 1 september 2009 een attest heeft ontvangen, waarna deze onmiddellijk toestemming heeft gegeven om inhaalexamens te organiseren.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij het onderwijs- en examenreglement heeft ontvangen en dat het onderwijs- en examenreglement net als een presentatie van het examenreglement elektronisch ter beschikking is. Verwerende partij stelt dat een afwezigheid op een examen steeds gewettigd moet worden met een attest en dat een dergelijk attest de juiste gegevens moet bevatten. Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij alsnog toegestaan was om het attest later in te leveren en om de gemiste examens in te halen.

Verwerende partij meent dat verzoekende partij geacht wordt om de naam van de betrokken docent te kennen.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar artikel van het onderwijs- en examenreglement dat het volgende stelt:

"De studenten hebben recht op een gelijke behandeling. Voor een ongelijke behandeling is een objectieve grondslag vereist en moet het verschil in behandeling staan tot een rechtmatig na te streven doel."

Verzoekende partij werpt op dat ze substantieel ongelijk behandeld werd, zonder dat hiervoor een objectieve grondslag kan worden aangetoond. Verzoekende partij stelt dat ze de examens voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' tegelijkertijd diende af te leggen binnen een tijdspanne van 2 uur in plaats van de normale tijdsduur van twee keer 2,5 uur.

Verzoekende partij stelt dat de zorgvuldigheidsplicht geschonden is, omdat ze de inhaalexamens in een luidruchtige omgeving diende af te leggen. Ze diende op 2 september 2009 het inhaalexamen af te leggen in een lokaal waar mondelinge examens werden afgenomen, terwijl de inhaalexamens op 3 september 2009 plaatsvonden in het docentenlokaal. Verzoekende partij lijdt evenwel aan een functiebeperking waar lawaai niet bevorderlijk voor is.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij absoluut zelf wou deelnemen aan de drie inhaalexamens, terwijl het niet mogelijk was om een meer evenwichtige spreiding van de inhaalexamens te realiseren. Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij te lang gewacht heeft om de gevraagde attesten in te leveren en dat ze geen telefonisch contact heeft genomen om hoogdringende situaties te bespreken.

Verwerende partij stelt dat bij het verplaatsen van examens het geen recht is van de student om over dezelfde examentijd te beschikken en dat op grond van artikel van het examenreglement omwille van beperkende omstandigheden een inhaalexamen in vorm, omvang en duur kan afwijken van het groepsexamen.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad behandelt de klachten geformuleerd in het tweede en derde middel samen, vermits dezen allen betrekking hebben op de organisatie van de examens, met name de examenregeling en de omstandigheden waarin de examens dienden te worden afgelegd.

Uit de voorgelegde stukken kan niet worden ontkend dat een aantal aangehaalde klachten en beweerde onregelmatigheden hun oorsprong vinden in het niet tijdig indienen van de attesten waaruit moet blijken dat verzoekende partij wegens ziekte op de gestelde dagen de examens niet kon afleggen.

Het wordt door verzoekende partij niet ontkend dat het ziekteattest voor de afwezigheid op 17 augustus 2009 een eerste maal onjuist was ingevuld en dat het attest voor de afwezigheid op 28 augustus 2009 een tweede maal diende te worden ingestuurd omdat het attest aan verwerende partij niet bekend was.

De Raad acht het niet onredelijk dat de verwerende partij zich op de handelingen van verzoekende partij beroept om een aantal beweerde laattijdige en gebrekkige regelingen te verantwoorden.

Het is overigens normaal dat wegens de korte duur van de examenperiode augustus-september de examens dichter op elkaar volgen. Dat is zeker het geval voor inhaalexamens die buiten de normale examenregeling moeten worden afgenomen en daarom ook qua vorm en toegestane duur kunnen afwijken van een groepsexamen wegens dwingende concrete omstandigheden.

De Raad stelt vast dat voor de bedoelde inhaalexamens er vooraf overleg is geweest tussen de docent en de verzoekende partij en dat er op dat ogenblik geen klachten gemeld zijn en dat integendeel uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij akkoord ging met de afgesproken regeling.

Het tweede en derde middel zijn niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk doch ongegrond is.

De examenbeslissing van 4 september 2009 en de beslissing van 17 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 14 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/082 - 14 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 14 oktober 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 16 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs – secundair onderwijs – lichamelijke opvoeding.

Ter zitting is door de raadsman van verwerende partij meegedeeld dat verzoekende partij met een ter post aangetekende brief op datum van 7 juli 2009 door verwerende partij ter kennis werd gesteld van het resultaat van de eerste examenperiode.

3.2. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij op datum van 25 augustus 2009 een intern beroep in stelde. Het beroepschrift was evenwel verkeerd geadresseerd en werd na het vaststellen van de naamsverwarring op 9 september 2009 door deze geadresseerde aan de van de onderwijsinstelling overgemaakt.

3.3. Bij beslissing van de op datum van 16 september 2009 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 16 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van zaterdag 26 september 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 16 september 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname van de beslissing genomen op intern beroep.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven, gedateerd op 16 september 2009, aan verzoekende partij overgemaakt. Uit de stukken blijkt evenwel niet op welke datum dit schrijven aangetekend aan verzoekende partij ter kennis is gebracht.

Onder die omstandigheden neemt de Raad derhalve aan dat het beroep van 26 september 2009 tijdig werd ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Verwerende partij vraagt het beroep bij de Raad – wegens het laattijdig en niet gehandtekend instellen van het intern beroep door verzoekende partij – als onontvankelijk, minstens ongegrond, te beschouwen.

De Raad dient derhalve vooreerst te onderzoeken of het besluit van 16 september 2009 het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Een beroep bij de Raad kan pas ingesteld worden nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld. Deze termijn gaat in, ingeval van een examenbeslissing, de dag na de proclamatie. Met 'proclamatie' wordt de officiële bekendmaking van de resultaten bedoeld.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij met een niet-gedateerde en niet-ondertekende brief die op 25 augustus 2009 aangetekend ter post werd verstuurd naar een foutief adres, intern beroep heeft willen instellen tegen de initiële examenbeslissing die haar met een ter post aangetekende schrijven op datum van 7 juli 2009 ter kennis werd gegeven.

De Raad stelt vast dat het intern beroep terecht als onontvankelijk werd afgewezen wegens de laattijdigheid van het beroep met een niet-gedateerde en niet-ondertekende brief die foutief was geadresseerd.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond wegens het ontbreken van een regelmatig intern beroep.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 16 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 14 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/083 - 14 oktober 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 14 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de aanvulling op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële examenbeslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven voor een gecombineerde inschrijving met opleidingsonderdelen uit de bachelor in de toegepaste economische wetenschappen en de master [REDACTED].

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd geproclameerd met één onvoldoende van 9/20 voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'.

Dit opleidingsonderdeel is voor verzoekende partij het enige tekort uit het opleidingsprogramma van de bacheloropleiding. Het betrof een schriftelijk examen met meerkeuzevragen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2009 een intern beroep in bij de [REDACTED] van de onderwijsinstelling.

In het beroepschrift werden samengevat volgende bezwaren ingeroepen:

- de schending van procedurele regels: tijdens het examen werd schriftelijk gemeld dat bij opvallende lacunes het cijfer alsnog aangepast kon worden, waardoor er

onduidelijkheid bestaat over de wijze hoe geëvalueerd werd en over de gehanteerde examenvorm;

- de mogelijke aanpassing van het cijfer betreft een kennelijke onredelijkheid;
- de schending van artikel van het examenreglement waarin bepaald wordt dat ingeval niet voldaan is aan de vooropgestelde criteria een student toch kan geslaagd verklaard worden op basis van bijzondere omstandigheden.

Na inzage van het dossier vulde verzoekende partij haar bezwaren op intern beroep aan nog vooraleer de beslissing op intern beroep ter kennis werd gebracht. De bijkomende bezwaren betroffen de inhoud van het examen voor het opleidingsonderdeel in kwestie.

3.3. Bij beslissing van de op datum van 24 september 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het resultaat voor het opleidingsonderdeel in kwestie correct werd vastgesteld. De betrokken professor heeft geen weging doorgevoerd waardoor het resultaat het mathematisch berekende eindresultaat bedraagt, met name 9/20.

De regels voor het slagen voor een bacheloropleiding werden correct toegepast, aangezien verzoekende partij niet de vereiste 54 % behaalde (volgens artikel van het examenreglement).

Ook de bijzondere omstandigheden, die tijdens het gesprek zijn aangeven, kunnen niet post factum ingebracht worden voor herziening van de beslissing van de examencommissie.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van donderdag 24 september 2009 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Met een aangetekend schrijven van 1 oktober 2009 vulde verzoekende partij haar verzoekschrift aan.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 september 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2009 meegedeeld bij e-mail op 24 september 2009. Verzoekende partij heeft op 24 september 2009 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2009.

Het beroep van 29 september 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij stelt algemeen dat de procedure op intern beroep niet is verlopen volgens artikel van het algemeen examenreglement.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van een procedureel aspect.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op het examenformulier schriftelijk werd gemeld dat bij opvallende lacunes het cijfer alsnog aangepast kon worden, waardoor er onduidelijkheid bestaat over de mate waarin bepaalde zaken zouden gevaloriseerd worden en over de gehanteerde examenvorm.

Verzoekende partij werpt op dat bij de gehanteerde examenvorm, met name een schriftelijk examen met meerkeuzevragen, doorgaans een giscorrectie gehanteerd wordt, die mogelijk lacunes reeds afstraft, maar dat de extra vermelding dat "bij opvallende lacunes het cijfer alsnog aangepast kon worden" – welke niet gebruikelijk is – onduidelijkheid met zich meebrengt.

Verzoekende partij stelt verder in een tweede onderdeel dat de mogelijke aanpassing van het cijfer op zich een kennelijke onredelijkheid betreft, waarbij een flagrante fout werd gemaakt door de examinerator. Dit betekent dat, ingeval er bij lacunes een aanpassing gebeurt van het mathematisch bekomen cijfer, er in mindere mate dan initieel voorzien rekening wordt gehouden met de correct beantwoorde meerkeuzevragen.

Verwerende partij stelt dat zelfs al was gemeld dat er een correctiecoëfficiënt kon worden toegepast, dan nog heeft de verzoekende partij in kwestie geen negatief resultaat geleden. Het resultaat van 9/20 betreft een puur mathematische optelling waarbij rekening werd gehouden met de giscorrectie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zonder in te gaan op de regelmatigheid van de vermelding op het examenformulier blijkt uit de voorgelegde stukken dat verwerende partij in voorliggende zaak geen gebruik heeft gemaakt van bedoelde vermelding op het examenformulier dat bij het mathematisch berekende cijfer rekening gehouden kan worden met de verdeling van de scores over de hoofdstukken, bijvoorbeeld als bij sommige thema's duidelijke lacunes blijken.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij door deze bepaling geen nadeel heeft geleden.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 36 van het examenreglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in artikel van het examenreglement bepaald wordt dat ingeval niet voldaan is aan de vooropgestelde criteria een student toch geslaagd verklaard kan worden op basis van bijzondere omstandigheden.

Verzoekende partij werpt ondermeer op dat de bijzondere omstandigheden die zij kan inroepen te maken hebben met de onderwijsvisie van de instelling op grond waarvan in het kader van de flexibilisering er naar gestreefd wordt om ook in een later stadium kansen tot hoger onderwijs te bieden aan personen die om allerlei redenen vroeger deze kansen niet hebben kunnen invullen.

Verzoekende partij merkt verder op dat zij slechts één tekort behaalde van 9/20 welk bijgevolg leidde tot het niet geslaagd verklaren voor de gehele bacheloropleiding en dat zij juist onder de grens van 54% belandde waardoor zij niet onder de toepassing van de gewone deliberatieregels viel. Verzoekende partij stelt dat het cumulprogramma dat zij volgde, een extra zware belasting inhield. Op twee uitgestelde examens na legde zij het gehele masterprogramma inclusief de masterproef met succes af.

Als meest doorslaggevende bijzondere omstandigheid verwijst verzoekende partij naar haar persoonlijke levenssfeer. Zonder enige financiële en sociale ondersteuning heeft zij steeds getracht om de beste resultaten te halen.

De verwerende partij stelt dat de criteria voor het slagen voor een programmajaar duidelijk vermeld staan in het onderwijsreglement. Men moet ofwel geslaagd zijn voor alle opleidingsonderdelen, ofwel ten minste 54% hebben behaald (binnen welke marge een aantal tekorten getolereerd kunnen worden). Het is niet omdat men slechts een aantal tekorten heeft die binnen de marge liggen, dat men recht heeft op slagen. De examencommissie kan rekening houden met bijzondere omstandigheden maar deze zijn nooit vooraf gemeld. Verwerende partij merkt op dat de argumenten post factum aangehaald zijn. Het is niet zeker dat de examencommissie zou afgeweken zijn indien ze de specifieke omstandigheden van de verzoekende partij zou gekend hebben.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In de beslissing na intern beroep wordt op de vraag naar de toepassing van 'bijzondere omstandigheden' in hoofde van verzoekende partij geantwoord met het argument dat post factum geen bijzondere omstandigheden kunnen worden ingebracht voor de herziening van de beslissing van de examencommissie en dat de student geen recht heeft op een deliberatie wegens bijzondere omstandigheden.

Dit geldt volgens de voormelde beslissing ook voor de omstandigheden die door verzoekende partij als 'bijzonder' werden aangebracht tijdens het gesprek ter voorbereiding van de interne beroepsbeslissing.

Daar in voorliggend geval verzoekende partij pas tijdens de interne beroepsprocedure de door haar opgeworpen 'bijzondere omstandigheden' heeft meegedeeld die echter niet bekend waren aan de examencommissie, is de Raad van oordeel dat de 'bijzondere omstandigheden' laatijdig werden meegedeeld en de beslissing na intern beroep op dat punt voldoende gemotiveerd is.

Het middel is ongegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij meent dat de instelling verzaakt om in de beslissing op intern beroep over de nieuwe feiten die betrekking hebben op een gestelde examenvraag, een antwoord te geven.

Verzoekende partij stelt dat vraag drie van de examenreeks 3 van het betreffende examen een examenvraag betreft met meerkeuzeantwoordmogelijkheden waarvoor een als dusdanig onduidelijke formulering gebruikt werd:

- waardoor zij een dubbelzinnig en bijgevolg foutieve interpretatie gemaakt heeft van het examen;

- waarmee afgeweken wordt van datgene zoals in de cursus uitgedrukt staat;
- dat zij op examenblad een aanvullende argumentatie heeft opgegeven (zoals aangeven op het voorblad van het examen);
- de formulering een verkeerde voorstelling geeft van de werkelijkheid en verkeerde informatie geeft;
- dat door andere docenten werd bevestigd dat de formulering vaag en onduidelijk was, waardoor er ruimte voor interpretatie was;
- op het examen van juni een gelijkaardige vraag werd gesteld waar geen antwoordmogelijkheid werd voorzien 'geen van onderstaande antwoorden' waardoor interpretatieproblemen vermeden werden.

Verwerende partij stelt dat zelfs in de hypothese dat verzoekende partij op een andere door haar verkeerd beantwoorde vraag toch als correct diende beoordeeld te worden, zij dan nog maar net de helft van de vragen correct beantwoord heeft, terwijl het niet evident is dat een student in het hoger onderwijs slaagt als hij maar de helft van de materie beheerst.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij doet opmerken dat de motiveringsplicht werd geschonden, inzonderheid door het niet antwoorden op haar bemerkingen met betrekking tot een van de gestelde meerkeuzevragen voor het examen van het opleidingsonderdeel in kwestie.

Het wordt niet ontkend dat verzoekende partij tijdens de interne beroepsprocedure vragen gesteld heeft over de gebruikte verbeter sleutel voor vraag 3 van reeks 3 van het examen.

De Raad stelt vast dat in de interne beroepsbeslissing niet wordt ingegaan op de gemaakte bemerkingen en op geen enkele wijze een antwoord wordt gegeven op omstandig geformuleerde vragen van verzoekende partij over de juistheid van de gehanteerde verbeter sleutel.

Op grond van voormelde overwegingen beslist de Raad dat de beslissing na intern beroep wat de gehanteerde verbeter sleutel betreft onvoldoende gemotiveerd is.

Het middel is gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op het recht op een examenkopie op grond van de openbaarheid van bestuur.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij geeft een aantal feiten aan die volgens haar er op wijzen dat verwerende partij weet had van de dringende vraag tot het verkrijgen van het examen. Niettemin heeft zij dit niet tijdig ontvangen waardoor ze niet de kans heeft gekregen om haar argumentatie daaromtrent over te maken. Haar vraag om het intern beroep opnieuw open te stellen is onbeantwoord gebleven.

Verwerende partij stelt dat zij het laattijdige inzagemoment, waar de student deels de oorzaak van was, betreurt. De terugkoppeling van de studenten was voorzien op vrijdag. De verzoekende partij heeft op maandag gemaaild dat zij dit moment gemist had. Normaliter bespreekt de docent de examens persoonlijk met de studenten maar wegens verblijf in het buitenland kon dit na maandag niet meer doorgaan. De student heeft hierdoor geen rechtstreeks nadeel geleden omdat het reglement toelaat om een bewarend beroep in te stellen wat zij ook heeft gedaan. De student kan na inzage zijn beroep intrekken.

Verwerende partij betreurt dat zij laattijdig een kopie van het meerkeuze-examen heeft verleend. Er is echter nog niet aangetoond dat de student hierdoor schade heeft geleden.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast, zonder dat dit door verwerende partij wordt tegengesproken, dat verzoekende partij slechts met ingang van 28 september 2009 een kopie heeft kunnen bekomen van de examenkopij terwijl het intern beroep binnen de vijf kalenderdagen na de officiële bekendmaking van de resultaten op 11 september 2009 diende te worden ingediend.

Verzoekende partij heeft dus geen kopie van de examenkopij in handen gekregen voor het indienen van het intern beroep en heeft de kopie gekregen op de dag van het verstrijken van de termijn om bij de Raad beroep in te stellen.

Door een dergelijke handelwijze komt de verwerende partij tekort aan de verplichtingen inzake de openbaarheid van bestuur zoals verwoord in artikel van het algemeen examenreglement voor het academiejaar 2008-2009.

Het middel is gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 30 oktober 2009, waarbij rekening wordt gehouden met bovenstaande overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 14 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Zitting van 21 oktober 2009

Rolnr. 2009/085 - 21 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2009.

Waren aanwezig voor:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen ambtshalve beide partijen heeft gewezen op de onontvankelijkheid, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 28 augustus 2009 en tegen de beslissing van 25 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs – secundair onderwijs waarbij ze opleidingsonderdelen van het tweede en het derde bachelorjaar combineert.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 28 augustus 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

Verzoekende partij slaagde voor alle opleidingsonderdelen van het bachelorprogramma met uitzondering van het opleidingsonderdeel 'Stage' uit het tweede traject waarvoor zij 6/20 behaalde en het opleidingsonderdeel 'Afstudeerproject' waarvoor zij een 8/20 behaalde. Zij diende ook nog het opleidingsonderdeel 'Stage' van de derde bachelor af te werken.

Voorliggend verzoekschrift betreft specifiek het opleidingsonderdeel 'Afstudeerproject'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2009 een intern beroep in bij het departementshoofd van de onderwijsinstelling.

3.3. Het departementshoofd verklaarde op 17 september 2009 het beroep als ontvankelijk en verwees het dossier door naar de examencommissie die op 25 september 2009 het beroep niet gegrond verklaarde.

De interne beroepsbeslissing stelde vast dat *"er wel degelijk begeleiding bij de herwerking van het afstudeerproject is geweest in de aanloop van de derde examenperiode. De vakantieperiode heeft hierbij geen onverwachte vertraging opgeleverd, aangezien [verzoekende partij] wist wanneer de begeleiders met vakantie waren. De examencommissie oordeelde voorts dat de tekorten en de richting waarin er veranderd moest worden, voldoende aangegeven zijn, zowel vlak na de tweede examenperiode als in de aanloop tot de derde examenperiode"*.

De examencommissie besliste verder op basis van een aantal vaststellingen dat *"het cijfer voor het afstudeerproject van [verzoekende partij], behaald in de derde examenperiode van academiejaar 2008-2009, niet gewijzigd wordt. De examencommissie bevestigt het cijfer 8/20 voor het afstudeerproject in de derde examenperiode"*.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekende brief van 28 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij kennis heeft gekregen van de interne beroepsbeslissing op 29 september 2009.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste maar niet ondertekend verzoekschrift in bij de Raad. Op 6 oktober 2009 werd een tweede ondertekend exemplaar van het verzoekschrift ingediend.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een ondertekend verzoekschrift in bij de Raad bij op 6 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2009. De verwerende partij deelt mee dat de beslissing op 28 september 2009 bij aangetekend schrijven werd overgemaakt aan de verzoekende partij. Verzoekende partij meldt in haar verzoekschrift dat zij op dinsdag 29 september 2009 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 september 2009. De laatste dag van de beroepstermijn betreft derhalve zondag 4 oktober 2009, automatisch verlengd tot de eerstvolgende werkdag, met name maandag 5 oktober 2009.

Het niet ondertekend verzoekschrift van 2 oktober 2009 is op grond van artikel 11.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1] niet ontvankelijk. De rechtzetting met het ondertekend verzoekschrift van 6 oktober 2009 gebeurde niet binnen de decretaal bepaalde vervaltermijn van vijf kalenderdagen. Het beroep van 6 oktober 2009 werd immers niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële examenbeslissing van 28 augustus 2009 en de beslissing van 25 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 21 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/086 - 21 oktober 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 21 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 9 september 2009 en tegen de beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs – secundair onderwijs – lichamelijke opvoeding.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 9 september 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'. Verzoekende partij behaalde hiervoor een 7 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2009 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 24 september 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

“Gelet op :

- het feit dat de klacht correct werd ingesteld t.a.v. de algemeen directeur zoals voorzien in de procedure gesteld door de Algemene Onderwijsregeling, en dit zowel wat betreft het orgaan dat dient aangeschreven als de verjaringstermijnen;*
- het feit dat de procedure in het departement correct werd nageleefd en dat de stukken na controle als behoorlijk dienen te worden bestempeld;*

gezien:

- de klacht een niet geslaagd verklaard worden betreft vanwege de examencommissie voor het opleidingsonderdeel [...];*
- in tegenstelling tot het beweerde het niet om een samengesteld opleidingsonderdeel gaat met verschillende deelopleidingsonderdelen maar om een enkelvoudig opleidingsonderdeel;*
- dit terug te vinden is in de studiegids;*
- het feit om verschillende dealexamens af te nemen niet mag verward worden met het gegeven of het al dan niet een samengesteld opleidingsonderdeel betreft;*
- derhalve de verwijzing naar [artikel] niet correct is omdat dit artikel de werkwijze behandelt van samengestelde opleidingsonderdelen;*
- de examenvorm ook duidelijk is de studiegids staat vermeld;*
- voor dit opleidingsonderdeel duidelijk vermeld staat dat voor de tweede examenperiode de examenvorm bestaat uit een portfolio en een vaardigheidstoets en ook de verhouding duidelijk vermeld staat namelijk respectievelijk 80% en 20%;*
- bij aanvang academiejaar duidelijk gecommuniceerd werd dat [opleidingsonderdeel] bestaat uit (en met tussen de haakjes telkens de bekomen cijfers) ZW (7,1); [...] (20); [...] (13;,9); [...] (12,8); Theorie (13,9). Een student voor alle onderdelen een voldoende moet scoren om te slagen voor dit opleidingsonderdeel; het eindtotaal gelijk is aan het gemiddelde van de bekomen deeltcijfers indien er geen tekort is; dit eveneens zo is indien er slecht één tekort zou zijn maar met een minimaal van 8/20. Dat bij een tekort groter dan 2 punten dus met een behaald cijfers van minder dan 8/20, dit tekort als cijfer blijft bestaan;*
- voor dit opleidingsonderdeel een 7/20 werd bekomen;*
- de 7 verkregen wordt door 7,1/20 voor aspect zwemmen;*
- na controle van de gegevens van de docent nog verdere duidelijkheid kan geschept worden;*
- voor permanentie (dus voor 20%) een 4,5/20 werd behaald met als bijkomende motivering dat slechts 3 maal aanwezigheid kon vastgesteld worden op de 8 permanenties: dat voor zwemscore voor 80% er twee testen waren nml reddend zwemmen die 20% van de score waarop 8,5/20 werd behaald en prestatie/techniek die op 80% staat en waarop voor onderwater zwemmen 5/5 werd behaald, voor techniek keerpunt rugcrawl 10/20; voor prestatie 100m spurt 10/20 en voor prestatie 400m 0/20. Dat daardoor voor prestatie/techniek 25/65 of 30,76/80 werd behaald en*

voor reddend zwemmen 8,25/20. Dat de zwemscore m.a.w. $30,76/80 + 8,25/20$ wordt en dus $39,01/100$ of $7,8/20$. Dat hierdoor de eindscore dan wordt $4 \cdot 7,8 + 4,5 = 31,2/80 + 4,5/20 = 35,7$ of $7,1/20$;

- bovendien feedback momenten worden ingericht waarop alle studenten inzage hebben in de cijfers en de verhoudingen en waar raad kan gevraagd worden;

- betrokkene op deze momenten meestal afwezig was;

- door dit alles voldoende wordt aangetoond dat noch de docent noch de examencommissie enig verwijt kan worden gemaakt;

de klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2009.

De beslissing werd, zoals blijkt uit stuk 11 van verwerende partij, per aangetekend schrijven van donderdag 24 september 2009 door verwerende partij verstuurd.

Uit stuk 1 bijgebracht door verzoekende partij, blijkt dat de brief op haar adres werd aangeboden op maandag 28 september 2009. Het is deze aanbieding die de termijn van het beroep doet ingaan.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begon te lopen de dag na die van de aanbieding, *in casu* vanaf dinsdag 29 september 2009 en verstreek in beginsel op zaterdag 3 oktober 2009.

Een weekend of een wettelijke feestdag verplaatst automatisch de datum van kennisname tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn.

Het beroep van 2 oktober 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij bevestigt dat de studiegids vermeldt dat het om een enkelvoudig opleidingsonderdeel gaat.

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat het opleidingsonderdeel bestaat uit 'zwemmen' (7,1), 'gymnastiek' (20), 'atletiek' (13,0), 'verdedigingssporten' (12,8) en 'theorie' (13,9). Dit is 67,7/100. Dit betekent volgens verzoekende partij dat haar resultaat 13,54 of afgerond 14 op 20 moet zijn.

Verzoekende partij stelt dat noch de studiegids, noch het sportfolio, noch de elektronische leeromgeving vermelden dat bij een tekort op een onderdeel van minder dan 8 dit tekort als cijfer blijft bestaan.

Verzoekende partij meent dat het onredelijk is dat voor een opleidingsonderdeel dat bestaat uit vijf onderdelen, de punten van slechts één onderdeel weerhouden worden indien er een tekort van meer dan 2 punten zou zijn.

Verzoekende partij verwijst naar stuk 7 van verwerende partij waaruit blijkt dat bij het hernemen alle sporten opnieuw afgelegd moeten worden, waardoor het niet meer dan redelijk is dat bij het bepalen van het eindresultaat alle punten in weging worden genomen.

Verzoekende partij verwijst naar het besluit nr. 2005/006 van 16 augustus 2005 waar het elimineren van de andere resultaten, waarbij dit geschiedde volgens bekendgemaakte richtlijnen, *quod non in casu*, reeds als kennelijk onredelijk bestempeld werd.

Verwerende partij verwijst wat het aspect communicatie betreft naar haar stuk 12.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel*, wat betreft het resultaat van 4,5 op 20 voor het onderdeel 'permanente evaluatie' van het onderdeel 'zwemmen', dat volgens de studiegids 2008-2009 er geen sprake is van permanente evaluatie, terwijl het sportfolio voorziet in afspraken over permanente evaluatie die evenwel niet zijn gemaakt. Verzoekende partij stelt dat niet gemeld is dat de permanente evaluatie op 1/5de van de punten zou staan.

Verzoekende partij stelt dat ten onrechte rekening wordt gehouden met drie afwezigheden. Voor een eerste les werd een ziektebriefje afgegeven, een tweede les was zij enkele minuten te laat omwille van fileproblemen en een derde keer was zij op verplichte stage in Frankrijk met het derde jaar bachelor. Ze verwijst naar de door haar ingebrachte stukken 9 en 10.

Verzoekende partij stelt ten slotte dat het niet mogelijk is om na te gaan hoe dit resultaat tot stand is gekomen. Een aanwezigheid van drie lessen op de acht zou mathematisch 7,5 op 20 moeten opleveren.

Verwerende partij erkent dat in de studiegids 2008-2009 niet opgenomen is dat er sprake zou zijn van permanente evaluatie. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij nochtans op de hoogte was van deze permanente evaluatie en dat de examencommissie terecht rekening heeft gehouden met de permanente evaluatie.

Verwerende partij stelt dat, wat de afwezigheden betreft, geen ziektebriefje in het dossier is aangetroffen en dat geen melding is teruggevonden van de overige beweerde feiten en dat de beweerde gronden tot afwezigheid aldus niet kunnen weerhouden worden.

Verzoekende partij stelt *in een derde onderdeel*, wat betreft de omvang van het onderdeel 'onderwater zwemmen' (van 5 op 5) in het onderdeel 'zwemmen', dat nooit werd gemeld, ook niet in de sportfolio, dat het ene onderdeel zwaarder zou wegen dan het andere. Verzoekende partij stelt dat mocht de beoordeling van 'onderwater zwemmen' op 20 zijn gebeurd, haar punten beduidend hoger zouden liggen.

Verzoekende partij verwijst naar het besluit nr. 2008/060 van 29 oktober 2008 en meent dat de Raad reeds geoordeeld heeft dat vanuit de zorg van een goed bestuur dergelijke belangrijke elementen van de examenverrichtingen met verstrekking gevolgen aan de studenten moeten worden meegedeeld op een zodanige wijze dat die evaluatie-elementen permanent kunnen worden geraadpleegd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij klaagt er zich over dat een aantal elementen van de evaluatie niet of niet eenduidig voorafgaandelijk werden gecommuniceerd en dus haar niet bekend waren.

Dit geldt in een *eerste onderdeel* over de gevolgen van een evaluatie van minder dan 8 voor het onderdeel 'zwemmen'.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de berekeningswijze voor het onderdeel 'zwemmen' niet voorafgaandelijk aan verzoekende partij werd meegedeeld of voorafgaandelijk geraadpleegd kon worden.

Wat het *tweede onderdeel* betreft, met name de permanente evaluatie voor het onderdeel 'zwemmen', vermeldt de studiegids uitdrukkelijk dat er geen permanente evaluatie is en zijn er de Raad geen afspraken bekend waarbij vaststaat dat verzoekende partij van een andersluidende regeling op de hoogte was.

De Raad vestigt er zorgvuldigheidshalve de aandacht op dat de afwezigheid op 12 mei 2009, vermeld in het e-mailbericht dd. 9 oktober 2009 van de docent, zich situeert in de periode van een verplichte stage die door verwerende partij van 9 tot 17 mei 2009 was georganiseerd in Frankrijk. Zonder in te gaan op de twee andere beweerde onwettige afwezigheden, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij minstens voor 12 mei 2009 geldig verontschuldigd was en de opgave van de afwezigheden door de docent op dat punt onjuist is.

Wat het *derde onderdeel* betreft, stelt de Raad vast dat er geen stukken worden voorgelegd waaruit een weging voor de diverse onderdelen van 'zwemmen' moet blijken, inzonderheid het feit dat 'onderwater zwemmen' slechts voor een miniem percentage in aanmerking zou komen ten opzichte van de andere onderdelen.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moeten vanuit de zorg voor een goed bestuur belangrijke elementen van de evaluatie van de examenverrichtingen met verstrekking gevolgen voor de studenten, op zodanige wijze vooraf aan de studenten worden medegedeeld dat die evaluatie-elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd.

Dit is in voorliggend geval niet gebeurd. Bijkomend stelt de Raad vast dat de opgave van aanwezigheden/afwezigheden van verzoekende partij voor het onderdeel 'zwemmen' minstens wat één vermelding betreft, onjuist is.

Het middel is in al zijn onderdelen gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt wat betreft de quoterings op het onderdeel 'zwemmen 400 meter', dat het onredelijk en discriminerend is dat een 7 het laagste punt is dat behaald kan worden, terwijl zij gelet op de door haar gezwommen tijd recht had op een 5 in plaats van een 0.

Verzoekende partij meent dat dit discriminerend is, omdat deze wijze van quotering enkel geldt in het zwemmen. Een goede zwemmer kan bij het onderdeel 'atletiek' ook punten van 1 tot 6 halen afhankelijk van de geleverde prestatie, terwijl iemand die goed is alle sporten behalve het zwemmen, deze punten van 1 tot 6 niet kan halen.

Verwerende partij stelt dat het niet aan de verzoekende partij is om de opportuniteit van het opleidingsprogramma in twijfel te trekken. Het behoort tot de autonomie van de instelling om het programma samen te stellen en het al dan niet zwaarder quoteren kan nooit leiden tot discriminatie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij acht het onredelijk en discriminerend dat voor 'zwemmen 400 meter' slechts punten worden gegeven in afnemende orde van 20 tot 7 en daarna onmiddellijk de quotering 0 op 20.

Het is de Raad niet bekend of een dergelijke evaluatie reglementair wordt gehanteerd en het blijkt evenmin uit de voorgelegde stukken dat de studenten van deze wijze van evalueren voorafgaandelijk in kennis zijn gesteld. Verwerende partij heeft ter zitting op dat punt ook geen verduidelijking kunnen geven.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 9 september 2009 en de beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 9 november 2009, waarbij rekening wordt gehouden met bovenstaande overwegingen, inzonderheid met de gewettigde afwezigheid op 12 mei 2009, met het feit dat het ontbreken van een evaluatie tussen 0 en 7 geen rechtsgrond heeft en met het feit dat 'onderwater zwemmen' slechts in een miniem percentage in verhouding tot de andere onderdelen in aanmerking komt, evenmin een rechtsgrond heeft.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 21 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Rolnr. 2009/086 - 21 oktober 2009

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/087 - 21 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 21 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift van 6 oktober 2009 en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De Raad stelt vast dat de antwoordnota van verwerende partij laattijdig werd ingediend en dat op grond van artikel II.32, § 3 van het Aanvullingsdecreet^[1] uit de procedure wordt geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 11 september 2009 en de beslissing genomen in het kader van het intern beroep van 1 oktober 2009 waarbij de initiële examenbeslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de master in de geschiedenis en de specifieke lerarenopleiding 'geaggregeerde voor het secundair onderwijs'.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd geproclameerd met een percentage van 52,50 % en een tekort van 9/20 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2009 een intern beroep in bij de vicerector van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector [REDACTED] op datum van 1 oktober 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de regels voor het slagen van een bacheloropleiding correct werden toegepast, aangezien de student niet het vereiste 54 % behaalde (volgens artikel [REDACTED] van het examenreglement). Ook het resultaat van 10/20 dat de student behaalde voor de masterproef, werd correct vastgesteld. De student voldeed aan de minimumvereisten maar ook niet meer dan dat.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een ondertekend verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 1 oktober 2009 meegedeeld bij e-mail op 1 oktober 2009. Verzoekende partij heeft op 1 oktober 2009 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* 2 oktober 2009.

Het beroep van 6 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in het eerste onderdeel* dat, wat betreft het behaalde cijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel in kwestie, zij dit herexamen diende af te leggen op dezelfde dag als de deadline die gold voor het indienen van de masterproef, terwijl algemeen in de instelling aangenomen wordt dat twee examens op één dag niet kunnen. Op haar verzoek om het examen te verplaatsen werd zowel door de docent als de ombudsdienst negatief geantwoord.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat het feit dat zij het percentage van 54 % niet behaalde, in grote mate te wijten was aan de quoterings van 10/20 voor de masterproef die zij volledig op eigen kracht diende te behalen. Zij werd hiertoe onvoldoende ondersteund door haar promotor.

Verzoekende partij merkt *in een derde onderdeel* op dat in de beslissing op intern beroep niet de juiste opleiding werd vermeld. Ze vraagt zich af of ze wel een degelijke kans heeft gekregen tijdens de interne beroepsprocedure.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beweert *in een eerste onderdeel* dat haar evaluatie van 9/20 voor het opleidingsonderdeel in kwestie te wijten zou zijn aan het feit dat zij het examen heeft moeten afleggen op dezelfde dag dat haar thesis diende te worden neergelegd, terwijl algemeen wordt aangenomen dat geen twee examens op dezelfde dag kunnen worden afgelegd.

De Raad ziet niet in hoe voor verzoekende partij het resultaat van het examen voor het opleidingsonderdeel in kwestie ongunstig zou beïnvloed zijn door op dezelfde dag – voor of na het examen – haar thesis te hebben ingediend.

De Raad wijst er op dat verzoekende partij haar thesis vroeger kon indienen maar stelt vast dat de uiterste inleveringsdatum inderdaad samenviel met de dag van het desbetreffende examen. Verzoekende partij legt geen stukken voor waaruit zou blijken dat een dergelijke samenloop niet toelaatbaar zou zijn.

Het middel in zijn eerste onderdeel is niet gerond.

Vervolgens klaagt verzoekende partij er zich *in een tweede onderdeel* over dat het niet behalen van de deliberatiedrempel van 54 % zou te wijten zijn aan het toegekende cijfer (10/20) voor de masterproef en dat het lage resultaat zijn oorzaak zou vinden in een gebrekkige begeleiding door de promotor van de masterproef.

Verzoekende partij geeft geen concrete aanwijzingen waaruit zou blijken dat de promotor manifest te kort zou zijn gekomen in de uitoefening van zijn opdracht. Uit de verklaringen van verwerende partij ter zitting blijkt dat de promotor zich naar behoren van haar taak heeft gekweten.

Het middel in zijn tweede onderdeel is niet gegrond.

Wat *het derde onderdeel* betreft stelt de Raad vast de materiële vergissing in de interne beroepsbeslissing geen invloed heeft gehad op de geldigheid van de beslissing.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er bijkomende argumenten waren op grond waarvan zij diende gedelibereerd te worden. De instelling heeft blindelings de reglementen toegepast zonder hiermee rekening te houden en zonder ruimte te laten voor menselijke interpretatie.

De bijkomende argumenten betreffen *ten eerste* dat zij door overgang naar het nieuwe bachelor–master systeem reeds drie opleidingsonderdelen te veel heeft afgelegd waarvan de studiepunten nergens in rekening werden gebracht.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat ze reeds voor alle opleidingsonderdelen van de specifieke lerarenopleiding slaagde en riskeert, door het niet behalen van het masterdiploma tijdens het academiejaar 2008-2009, in het nieuwe systeem terecht te komen van de lerarenopleiding waardoor nog bijkomende opleidingsonderdelen moeten afgelegd worden. Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de deliberatiecriteria zonder meer mogen toegepast worden in het licht van nieuwe criteria die gelden voor studenten vanaf het daaropvolgend academiejaar. Verzoekende partij verwijst in dit verband naar het principe van de retroactiviteit van een mildere strafmaatregel. Het nieuwe examenreglement verlaagt de grens om gedelibereerd te worden naar 50% op grond waarvan zij zou geslaagd zijn. Het is

niet redelijk dat één tekort van 9/20 leidt tot het niet uitreiken van het diploma, terwijl een student in gelijkaardige of zelfs slechtere omstandigheden geslaagd zou verklaard worden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij heeft *ten eerste* opmerkingen bij de overgang van de vroegere opleidingsstructuur naar de BaMa-structuur.

De Raad ziet niet hoe de overgangsregeling betrokken kan worden op de voorliggende beslissing.

Verzoekende partij vestigt *tweede* de aandacht op een mogelijke nadelige weerslag van het niet slagen voor de masteropleiding op het behalen van het diploma van de academische lerarenopleiding.

De Raad stelt vast dat door verwerende partij ter zitting wordt bevestigd dat het niet slagen voor de masteropleiding voor verzoekende partij geen beletsel zal zijn voor het behalen van het diploma van de academische lerarenopleiding en dat verzoekende partij dus niet moet overschakelen naar de nieuwe regeling inzake de lerarenopleiding.

De Raad stelt *ten derde*, wat betreft het retroactief toepassen van het nieuwe reglement, dat de verwijzing van verzoekende partij naar de regeling in de Strafwet niet dienstig is omdat in voorliggende geval de verlaging van de deliberatiedrempel van 54 naar 50 % met ingang van het academiejaar 2009-2010 geen strafrechtelijk karakter heeft en de regeling uit het strafrecht dus ook niet van toepassing is.

Het middel in zijn verschillende onderdelen is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De initiële studievoortgangsbepaling van 11 september 2009 en de beslissing genomen genomen in het kader van het intern beroep van 1 oktober 2009 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 21 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/090 - 21 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 21 oktober 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het eerste jaar van de bachelor in het onderwijs – secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 9 september 2009 voor het opleidingsonderdeel '1 Taalvaardigheid 2'. Verzoekende partij behaalde een 8 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2009 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 24 september 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

" Gelet op:

- *het feit dat de klacht correct werd ingesteld t.a.v. de algemeen directeur zoals voorzien in de procedure gesteld door de Algemene Onderwijsregeling, en dit zowel wat betreft het orgaan dat dient aangeschreven als de verjaringstermijnen;*
- *het feit dat de procedure in het departement correct werd nageleefd en dat de stukken na controle als behoorlijk dienen te worden bestempeld;*

gezien:

- *de klacht een niet aanvaarden inhoudt van de resultaten bekomen voor het opleidingsonderdeel "1 Taalvaardigheid 2" afgelegd tijdens de tweede examenperiode;*
- *na onderzoek blijkt dat de studente destijds verwezen naar een medisch expert, beslist heeft de voorgestelde operatie niet te laten plaatsvinden noch de voorgestelde therapie te volgen;*
- *het gewraakte examen uit verschillende delen te bestaan;*
- *voor het schriftelijk gedeelte, wat op 8 punten staat een 4,35/8 werd behaald; voor het mondeling gedeelte, wat ook op 8 punten staat een 1,2/4 werd behaald voor aspect stem en articulatie en ook 1,2/4 werd behaald voor het aspect mondelinge taalvaardigheid wat dus samen 2,4/8 betekent;*
- *voor taalgroeidossier, op 4 punten staande en duidelijk omschreven in de studiewijzer en meermaals tijdens de lessen toegelicht een cijfer werd bekomen van 0,7 (0,2 voor schriftelijke taal, geen logboek gemaakt, geen contract ...; 0/1 voor mondelinge taal en 0,68/1 voor taak welke afgerond werd naar 0,7 waardoor 0,7/4 werd bekomen);*
- *de optelsom nml 4,4/8 (schriftelijk) + 2,4/8 (mondeling) + 0,7/4 (taalgroeidossier) 7,5/20 uitkomt welke werd afgerond naar 8/20 samen met de binnengebrachte motiveringen aantonen dat objectief en betrouwbaar werd geëxamineerd en bepunt;*

de klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven op datum van 24 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van donderdag 1 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van donderdag 24 september 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij ten laatste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 28 september 2009. De beroepstermijn van vijf

kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf dinsdag 29 september 2009.

Het beroep van donderdag 1 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat voorliggend verzoekschrift wegens onevenredigheid in tijd om een antwoordnota in te dienen als niet ontvankelijk moet worden beschouwd.

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij geen kopie van het verzoekschrift heeft bezorgd aan de instelling wat op grond van artikel II.24, §3 van het Aanvullingsdecreet^[1] een vereiste is.

Verwerende partij meent dat haar rechten van verdediging daardoor manifest ernstig zijn geschonden en dat het feit dat ze een antwoordnota neerlegt daar geen afbreuk aan doet. Ook de al dan niet uitgebreidheid van de nota kan de al dan niet schending van de rechten van verdediging tot gevolg hebben.

Verwerende partij meent dat de termijn van verzoekende partij onevenredig langer is.

Verzoekende partij heeft geen opmerkingen gemaakt wat de ontvankelijkheid van haar verzoekschrift betreft.

3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen afschrift van haar verzoekschrift aan de verwerende partij heeft overgemaakt.

Uit de antwoordnota van verwerende partij blijkt dat ze de procedurekalender, aangetekend verstuurd samen met een kopie van het verzoekschrift, ontvangen heeft op vrijdag 9 oktober 2009.

De termijn voor verwerende partij om een antwoordnota in te dienen, verstreek op dinsdag 13 oktober 2009. De aansluitende termijn voor verzoekende partij om een wederantwoordnota in te dienen, verstreek op vrijdag 16 oktober 2009.

De Raad wijst erop dat gelet op de snelheid van de procedure de termijnen steeds kort zijn. Evenwel dient de termijn op grond van artikel II.32, §1, tweede lid van het Aanvullingsdecreet voor elke partij ten minste achtenveertig uur te zijn.

Verwerende partij beschikte derhalve over 5 kalenderdagen – waarvan drie werkdagen – om haar antwoordnota voor te bereiden, terwijl de verzoekende partij over 3 kalenderdagen beschikte.

Dit vormgebrek heeft naar de mening van de Raad in voorliggend geval niet belet dat verwerende partij over voldoende tijd beschikte en uit het dossier blijkt dat verwerende partij zich naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat ze bij de inzage van het schriftelijk examen vermoedde dat een vergissing was gebeurd bij het herleiden van de punten en dat er geen gevolg is gegeven is vanuit de instelling aan haar vraag om het examen na te kijken.

Verwerende partij stelt dat dit argument voor de eerste keer in hoger beroep bij de Raad wordt opgeworpen en dat aldus daarmee geen rekening kan worden gehouden. Bovendien toont verzoekende partij niet aan wanneer en hoe ze dit gevraagd zou hebben.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat het zogenaamde contract in haar taalgroeidossier ontbrak omdat de lessen van het opleidingsonderdeel in kwestie samenvielen met een ander opleidingsonderdeel in het eerste semester.

Verwerende partij meent dat deze grief niet ter zake en onduidelijk is. Bovendien kan niet ingezien worden waarom niet voldaan wordt aan het indienen van een remediëringscontract omdat lessen in een eerste semester zouden samenvallen met een ander lessenrooster.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat ze doorverwezen werd door de lectoren naar een NKO-arts omdat ze volgens hen geen stem zou hebben om in het onderwijs te werken. Verzoekende partij werpt op dat de NKO-arts stelde dat geen ingreep of therapie nodig was. Verzoekende partij begrijpt derhalve de motivering op intern beroep niet die stelt dat ze beslist heeft de operatie niet te laten plaatsvinden noch de voorgestelde therapie te volgen.

Verwerende partij stelt dat het standpunt van verzoekende partij, namelijk dat een heelkundige ingreep niet nodig werd geacht, in tegenstrijd is met het door verzoekende partij neergelegde attest.

Verwerende partij stelt dat het niet willen volgen van een medisch advies evenwel op zich geen reden is van de onvoldoende quoterings, maar wel dat de eindcompetenties niet zijn bereikt, allicht mee omdat geen gevolg is gegeven aan het medisch advies.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij vroeg in haar intern beroep om na te gaan of haar punten voor het opleidingsonderdeel in kwestie correct werden herleid. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat in de beslissing na intern beroep uitvoerig wordt uitgelegd op welke wijze het eindcijfer 8/20 is samengesteld en hoe de herleiding is gebeurd.

De vraag van verzoekende partij om het examen na te kijken, kan niet nuttig worden ingeroepen daar deze vraag niet werd gesteld noch in het intern beroepsschrift, noch tijdens de behandeling van het intern beroep, terwijl er geen reden is waarom zij dit niet had kunnen doen.

De klacht betreft evenmin de openbare orde. Er is dus geen reden waarom die pas voor het eerst in het beroep voor de Raad kon worden geformuleerd.

Wat het ontbreken van het zogenaamde contract in het taalgroeidossier betreft, ziet de Raad niet in dat het niet neerleggen van dit contract zijn oorzaak zou vinden in het feit dat de lessen van het opleidingsonderdeel in kwestie tijdens het eerste semester samenvielen met een ander opleidingsonderdeel.

Ten slotte doet verzoekende partij opmerken dat zij, wat haar stem betreft, op aanraden van de lectoren een specialist-arts heeft geraadpleegd.

De Raad doet opmerken dat in het verlengde van dit medisch onderzoek het de verzoekende partij vrij stond geen therapie te volgen of geen ingreep te laten uitvoeren, maar dat het niet onredelijk is dat verwerende partij bij de toetsing aan de competenties die vereist zijn om het beroep als lerares uit te oefenen, het stemgeluid in aanmerking heeft genomen.

Het middel is, in zijn geheel genomen, niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 21 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 22 oktober 2009

Rolnr. 2009/084 - 22 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meestersen

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep gericht tegen de initiële examenbeslissing werd verworpen.

Verzoekende partij vraagt de vernietiging van de beslissing en vraagt dat de interne beroepscommissie de beoordeling van de masterproef zal overdoen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de master in dewetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de masterproef. Zij behaalde een resultaat van 9/20.

Op 3 augustus 2009 diende verzoekende partij haar masterproef in. De thesis werd beoordeeld door haar promotor en een tweede lezer. De promotor gaf een score van 9/20 en de tweede lezer een score van 8/20. Daarnaast behaalde zij voor de 'procesevaluatie', d.i. de beoordeling van het proces en de vooruitgang van de student bij het onderzoek, een resultaat van 7/10.

Verzoekende partij vraagt na het inkijken van de beoordelingsverslagen op 4 september 2009 om een mondelinge verdediging van haar masterproef op grond van artikel 35, § 2 van het examenreglement van 2008-2009.

De verdediging vond plaats op 7 september 2009. De commissie oordeelde om verzoekende partij op basis van de ingediende masterproef en de mondelinge verdediging een eindscore te geven van 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de voorzitter van de betrokken examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. De examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, besliste op datum van 22 september 2009 en na de verzoekende partij te hebben gehoord om het cijfer op de masterproef te behouden op 9/20.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"- De stelling als zouden collegae [...] tot een andere vakgroep behoren niet correct is, want de opleidingenagogiek en onderwijskunde behoren tot dezelfde vakgroep m.n. [...] en de promotor van de Masterproef kan je als student vrij kiezen.

- Wat de bemerking betreffende de evaluatieverslagen betreft moet worden vastgesteld dat gezien het niet beschikken over het verslag van de promotor dit door de facultaire administratie ook niet kon worden overgemaakt. Wel werd aangegeven dat ze best ter voorbereiding van de mondelinge verdediging contact zou opnemen met de promotor.

- Een derde lezer werd – zoals voorzien in het aanvullend examenreglement – aangesteld: [...]

- Er onvoldoende argumenten werden aangevoerd om het eindcijfer voor de Masterproef aan te passen.

De commissie beslist om – op basis van bovenstaande elementen – het cijfer van 9 op 20 te bevestigen."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 24 september 2009 en per schrijven van 1 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij schrijven van 5 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij schrijven van 5 oktober 2009 (tegen ontvangstbewijs afgegeven door het secretariaat van de Raad) tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2009, verstuurd bij aangetekend schrijven op 1 oktober 2009. Verzoekende partij heeft dit aangetekend schrijven ontvangen op 2 oktober. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 3 oktober 2009.

Het beroep van 5 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de formele motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze op zijn minst op het ogenblik van het instellen van het huidige administratieve beroep niet wist hoe de bestreden beslissing tot stand is gekomen.

De brief met de bekendmaking van de interne beroepsbeslissing is ongemotiveerd. Op geen enkele wijze wordt ingegaan op de argumentatie aangebracht tijdens de zitting van het intern beroep.

Verwerende partij weerlegt de schending van de formele motiveringsverplichting uitgebreid in haar antwoordnota. Verwerende partij meent dat het middel niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Ze verwijst naar rechtspraak van de Raad van State die geoordeeld zou hebben dat in dergelijke gevallen wanneer een beslissing formeel gemotiveerd is, maar deze motivering niet ter kennis wordt gebracht, dit zonder invloed is op de wettigheid van de beslissing.

Ondergeschikt stelt verwerende partij dat moet worden aangenomen dat aan de vereisten van de formele motivering is voldaan. De beslissing van de examencommissie als beroepsinstantie is wel degelijk formeel gemotiveerd, nu de motieven voldoende blijken uit de notulen van de vergadering van 22 september 2009 doordat verwerende partij in de loop van de huidige procedure voor de Raad bij een aangetekende brief van 13 oktober 2009 opnieuw is overgegaan tot de kennisgeving van de(zelfde) examenbeslissing, maar tegelijkertijd ook van de beweegredenen die deze commissie ertoe hebben gebracht te oordelen dat verzoekende partij in haar intern beroep onvoldoende elementen heeft aangebracht om de op intern beroep bestreden beslissing te hervormen.

In de wederantwoordnota geeft verzoekende partij aan niet akkoord te gaan met dit standpunt. Zij stelt ondermeer dat de loutere bewering dat er onvoldoende argumenten werden aangevoerd om het eindcijfer voor de masterproef aan te passen, geen afdoende motivering betreft.

Verzoekende partij meent bovendien dat het volgens de rechtspraak van de Raad van State niet volstaat dat de bestreden beslissing naar behoren is gemotiveerd, maar dat ook vereist is dat aan verzoekende partij mededeling van die formele motivering wordt gegeven. Zij stelt dat het naderhand meedelen met een nieuwe aangetekende brief van 13 oktober 2009 de schending van de formele motiveringsplicht niet ongedaan kan maken.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de materiële motiveringsplicht en de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Het tweede middel van verzoekende partij heeft betrekking op de totstandkoming en de beoordeling van de masterproef. Het betreft de argumenten die in het kader van het interne beroep als grief werden opgeworpen en voornamelijk betrekking hebben op een gebrek aan begeleiding.

Verzoekende partij verwoordt samengevat volgende grieven:

- de feedback van haar promotor was niet in overeenstemming met de uiteindelijke beoordeling en de inhoudelijke feedback die zij ontving van haar promotor op grond waarvan dat het onderzoek niet wetenschappelijk correct zou zijn gevoerd, was in strijd met alle feedback die zij voorheen heeft gekregen;
- de erg beknopte genuanceerde feedback die zij ontving was zeer laatijdig;
- ze behaalde een goed resultaat op haar 'procesverslag' en haar 'thesisseminarie';
- ze kon ter voorbereiding van haar mondelinge verdediging niet steunen op het beoordelingsverslag van haar promotor;
- de promotor en de tweede lezer behoren tot een andere vakgroep;
- ze behaalde in de afgelopen drie jaar studie steeds zeer hoge punten.

In haar wederantwoordnota stelt verzoekende partij dat op deze grieven op geen enkele wijze een afdoende motivering werd gegeven. Ze concludeert dat de eindbeoordeling niet in redelijkheid tot stand is gekomen en dat verwerende partij tekort is gekomen in haar begeleidingsopdracht en dat ze steeds in de waan werd gehouden dat haar werk voldoende zou zijn.

De verwerende partij meent dat – gelet op de beoordelingsverslagen die door de bevoegde beoordelaars werden opgesteld, waarin de masterproef werd geëvalueerd in het licht van de in artikel..... van het examenreglement 2008-2009 gestelde vereisten – niet ernstig kan worden volgehouden dat de oorspronkelijke quoterings onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zou zijn.

Voorts meent verwerende partij ook nuttig te kunnen wijzen op vaste rechtspraak van de Raad, waarbij de Raad geoordeeld heeft dat zelfs een (beweerd) gebrek in de begeleiding van de student, niet tot gevolg heeft dat de Raad alsdan zou moeten oordelen dat een slechte masterproef (of stage) plots een goede masterproef zou zijn. Verzoekende partij betwist niet op inhoudelijke gronden de evaluatie. Zij stelt enkel dat in het licht van de begeleiding de gegeven score onbegrijpelijk is.

Tot slot stelt de verwerende partij dat de grieven van de verzoekende partij feitelijke grondslag missen. In haar antwoordnota weerlegt zij deze grieven ten gronde.

5.2.2. Over het eerste en het tweede middel samen: beoordeling door de Raad

De eerste mededeling van de beslissing op intern beroep was niet gemotiveerd, en de motieven waren evenmin toegevoegd. De verwerende partij heeft deze fout evenwel hersteld door later, meer bepaald op 13 oktober 2009, de beslissing op intern beroep samen met de motieven ervan opnieuw te betekenen aan de verzoekende partij.

Doel van de motiveringsverplichting is om de bestemming van de beslissing te informeren over de motieven van de beslissing, zodat hij bij wijze van gevolg in staat is te oordelen of hij deze beslissing zal aanvechten, en zo ja, met welke argumenten. Dit heeft tot gevolg dat de verzoekende partij die, zij het laattijdig, kennis heeft kunnen nemen van de motieven van de bestreden beslissing, op grond daarvan het recht heeft in de lopende procedure voor de Raad middelen voor te dragen, in het eerste nuttige procedurestuk en desnoods ter zitting, die zij kan ontwikkelen door de kennis van deze motieven.

Het alternatief dat de verwerende partij suggereert, namelijk bij een eventuele vernietiging de gevolgen ervan uitstellen zodat de verzoekende partij de gelegenheid krijgt om een nieuw beroep bij de Raad in te dienen, is proceseconomisch niet verantwoord, omdat dit niet alleen tot uitstel leidt, maar vooraf al vaststaat dat de bestreden beslissing dezelfde zal blijven. In de mate dat de verzoekende partij in staat is de middelen te ontwikkelen die zij kan formuleren op grond van de zij het laattijdige kennisneming van de motieven, ziet de Raad geen aanleiding om op de suggestie van de verwerende partij in te gaan. Dat deze partij dan mogelijk niet meer, of niet meer voluit, kan repliceren op deze middelen, is het gevolg van haar eigen tekortkoming, en kan overigens worden opgevangen doordat de verwerende partij in haar antwoordnota kan anticiperen op de toekomstige argumenten van de verzoekende partij, wat de verwerende partij in dit geval ook gedaan heeft.

In haar wederantwoordnota geeft de verzoekende partij te kennen dat zij na de tweede betekening van de beslissing op intern beroep een nieuw beroep bij de Raad heeft ingesteld ter vrijwaring van haar rechten, maar dat zij ook in de thans hangende procedure aantoonst dat de bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd is (randnummer 6, voorlaatste alinea van de wederantwoordnota).

Er is derhalve geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen wegens schending van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij stelt in haar beroep en in haar wederantwoordnota onder meer dat zij in de voorbereiding van haar masterproef overwegend positieve signalen heeft gekregen van haar promotor, wat niet strookt met de evaluatie die hij heeft gegeven, met name 9/20.

De Raad wil daarbij opmerken dat het mailverkeer waarbij de promotor aangeeft dat de verzoekende partij in de aanloop naar de masterproef goed bezig is, niet pertinent is, aangezien dit mailverkeer dateert van voor het schrijven van de eigenlijke masterproef, en dat is uiteindelijk wat geëvalueerd wordt.

De verzoekende partij verwijst echter ook naar een e-mail van de promotor van de 27 juli 2009, geschreven na de ontvangst van de tekst van de masterproef, waarin hij schrijft: "...*ziet er goed uit. Heb weinig opmerkingen, enkele in bijlage opgenomen in de versie die jij me doorstuurde...*".

Zonder daarin te worden tegengesproken door de verwerende partij stelt de verzoekende partij dat zij met die opmerkingen rekening heeft gehouden.

De verwerende partij stelt dat de Raad reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld dat een slechte begeleiding van een student op zich geen reden is om een slechte evaluatie te wijzigen in een goede evaluatie.

Wat deze zaak evenwel onderscheidt van die vorige zaken, is dat in dit geval de promotor, nadat hij de masterproef had ontvangen, masterproef die geëvalueerd moest worden, zich reeds positief daarover heeft uitgesproken. Hoewel deze uitspraak formeel gezien uiteraard niet de eigenlijke evaluatie van de masterproef was, behoeft het toch meer uitleg dan in de bestreden beroepsbeslissing te lezen is, waarom de promotor die op 27 juli 2009 een vrij positieve evaluatie in het vooruitzicht stelde, bij zijn eigen formele evaluatie enige weken later de masterproef terecht met 9/20 kon quoteren.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

5.3. Daar de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden dan hierna in het beschikkend gedeelte, behoeven zij geen verder antwoord.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 20 november 2009, nadat eerst de promotor zijn initiële evaluatie zal heroverwogen hebben uiterlijk op 6 november 2009 en de verzoekende partij in voorkomend geval al dan niet gevraagd zal hebben om zich mondeling te verdedigen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/088 - 22 oktober 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meesters [REDACTED] en [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 11 september 2009 en tegen de beslissing van 28 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het derde jaar bachelor daar ze een onvoldoende van 9 op 20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'. Ze behaalde een totaalresultaat van 53, 17 %.

De score voor het opleidingsonderdeel bestond in de tweede examenperiode uit het gewogen gemiddelde van een tussentijdse review van het jaarwerk (30 %) en de verdediging van het eindwerk voor een jury (70 %). Verzoekende partij behaalde een 8 op 20 respectievelijk 10 op 20. Dit resulteerde in een 9,4 op 20 of, afgerond, 9 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2009 een intern beroep in bij de voorzitter van de betrokken examencommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd in aanwezigheid van haar raadsman en van de ombuds op 21 september 2009 gehoord.

Op 22 september 2009 vulde verzoekende partij het intern beroep aan.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de betrokken examencommissie en de ombudspersoon op datum van 28 september 2008 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"Na het uitgevoerde onderzoek hebben de ombuds en de voorzitter van de examencommissie in consensus de volgende beslissing genomen:

Gelet op het schrijven van mevrouw [...] in opdracht van [verzoekende partij] dd. 16 september 2009;

Gelet op de fax van mevrouw [...] in opdracht van [verzoekende partij] dd. 22 september 2009;

Gelet op het onderhoud dd. 21 september 2009 tussen de ombuds en de voorzitter van de examencommissie met [verzoekende partij] in aanwezigheid van de secretaris van de examencommissie alsook mevrouw [...];

Gelet op het feit dat een uittreksel werd bezorgd van de beslissing van de examencommissie mbt. [verzoekende partij] dd. 10 september 2009;

Gelet op het feit dat de resultaten van het opleidingsonderdeel behaald werden in het academiejaar 2005-2006 en toen over het volledige academiejaar liep;

Gelet op het feit dat na 'semestrialisering' alle opleidingsonderdelen verlopen per semester en resultaten behaald in twee verschillende semesters nooit worden samengeteld, en bijgevolg niet voor de opleidingsonderdelen en.....;

Gelet op het feit dat in de studiegids en het studiecontract en..... aangegeven zijn als aparte opleidingsonderdelen;

Gelet op het feit dat de berekening van de opleidingsonderdelen en werden nagekeken en correct werden bevonden;

Gelet op het feit dat de resultaten van [verzoekende partij] correct verwerkt zijn en zij 53,13% behaalde alsook een 9/20 op

Gelet op het feit dat de examencommissie gehouden is aan de toepassing van artikel van het examenreglement 2008-2009;

Gelet op het feit dat in deze enkel het examenreglement van het academiejaar 2008-2009 van toepassing is zoals gecommuniceerd en gepubliceerd;

Gelet op het feit dat het studieprogramma eenduidig vast ligt;

Gelet op het feit dat er geen bijzondere omstandigheden werden aangebracht;

Beslissen de ombuds en de voorzitter van de examencommissie unaniem om de klacht niet ontvankelijk te verklaren."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van maandag 5 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 30 september 2009.

De Raad stelt vast dat in de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten van de externe beroepsmogelijkheid bij de Raad niet werden vermeld. De beroepstermijn is daarom niet aangevangen.

In de interne beroepsbeslissing dient ten minste te worden vermeld: de mededeling dat het verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief en binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet worden ingediend en de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

Het beroep van 5 oktober 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij geslaagd te verklaren.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de examenbeslissing van 11 september 2009 en van de beslissing genomen op intern beroep van 28 september 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging en van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar geen volledige inzage van het beraadslagingsverslag werd toegestaan en dat ze het moest stellen met een laattijdige mededeling van een uittreksel uit het proces-verbaal. Verzoekende partij werpt op dat ze aldus niet kon controleren of er mogelijks geen materiële vergissingen werden begaan; hoe de afronding van de punten is gebeurd vermits de onderwijs- en examenregeling 2008-2009 hieromtrent geen richtlijnen omvat; in welke mate er een stemming heeft plaatsgehad overeenkomstig artikel van het examenreglement; en in welke mate de examencommissie rechtsgeldig is samengekomen en heeft beslist. Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet, minstens niet voldoende, gemotiveerd is.

Verwerende partij verwijst naar artikel van het examenreglement dat stelt dat een student die een onvoldoende heeft voor een opleidingsonderdeel en minder dan 54% haalt, slechts gedelibereerd kan worden indien hiervoor bijzondere omstandigheden zijn, quod non, aangezien het niet geslaagd zijn van rechtswege het gevolg is van de omstandigheid dat verzoekende partij één onvoldoende had en een totaal gemiddelde van minder dan 54%. Bijgevolg volstond de vaststelling van niet geslaagd zijn als motivering van de bestreden beslissing.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij een uittreksel heeft gekregen van het proces-verbaal van de beraadslaging die op haar betrekking heeft.

Verwerende partij werpt op dat artikel van het examenreglement dat bepaalt dat geheim gestemd moet worden over het totale examenresultaat van een student die slechts voor één opleidingsonderdeel van slechts één examinator een onvoldoende behaalde, niet van toepassing is, omdat het opleidingsonderdeel door een jury – en dus niet slechts door één examinator – wordt gequoteerd. Bovendien bevat het opleidingsonderdeel de component jaarwerk (review) die door andere docenten werd beoordeeld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De overigens in feite terechte klacht van de verzoekende partij dat haar slechts laattijdig inzage werd gegeven van het proces-verbaal van de beraadslaging van de examencommissie, zodat zij niet in staat was na te gaan of er mogelijk materiële vergissingen waren gebeurd en op welke wijze de punten werden afgerond, kan niet tot vernietiging leiden, nu zij, na dat proces-verbaal te hebben ingezien, voor de Raad niet aanvoert dat er materiële vergissingen zijn gebeurd of dat er punten niet correct werden afgerond.

Wat betreft de klacht dat er niet geheim gestemd werd over haar resultaat terwijl zij toch slechts voor een opleidingsonderdeel een onvoldoende had, blijkt uit artikel van de examenregeling van de verwerende partij dat geheime stemming verplicht is *“over het totale examenresultaat van een student die slechts voor één opleidingsonderdeel van slechts één examinator een onvoldoende heeft behaald of enkel voor meer dan één opleidingsonderdeel van slechts één examinator en die volgens de criteria niet geslaagd is”*.

Uit de toevoeging van de woorden “slechts één examinator” blijkt dat de geheime stemming niet verplicht is wanneer een student een onvoldoende behaald voor slechts één opleidingsonderdeel dat door meer dan één examinator wordt geëvalueerd.

Ter zitting is gebleken dat de evaluatie van het deel ‘jaarwerk’ van het opleidingsonderdeel gebeurd is door één examinator (8 op 20 wat voor 30 % telt) die geen deel uitmaakte van de jury voor dat opleidingsonderdeel en verder dat de jury niet op de hoogte was van de evaluatie voor het onderdeel ‘jaarwerk’. De evaluatie van de jury was 10 op 20 (70 %). Het uiteindelijke resultaat van 9 op 20 is dus toe te schrijven aan een onvoldoende die door één examinator is gegeven zonder dat de andere examinatoren daarvan op de hoogte waren. Rekening houdend met de bedoeling van artikel van het examenreglement, namelijk dat een onvoldoende bij één examinator niet zonder geheime stemming tot het resultaat van niet geslaagd kan leiden, had ook in dit geval een geheime stemming moeten plaatsvinden.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de schending van de redelijkheid kan voorkomen wanneer voor een minimum tekort een student niet geslaagd wordt verklaard. Dit is volgens verzoekende partij het geval, vermits verzoekende partij slechts één onvoldoende van 9 op 20 behaalde en een percentage van 53, 17 %.

Verzoekende partij meent dat de examenbeslissing onredelijk is omdat er in het onderwijs- en examenreglement 2008-2009 geen afrondingsregels worden opgenomen; omdat verzoekende partij als jaarbeoordeling voor de onderdelen '.....' (11/20) en '.....' (9/20) een gemiddelde behaalde van 10/20; omdat artikel van het examenreglement voorziet dat binnen de groep 'Ontwerpen' geen twee onvoldoendes mogen voorkomen, maar bijgevolg wel één onvoldoende mag voorkomen; en omdat artikel van het examenreglement voor het academiejaar 2009-2010 voorziet dat één beoordeling van 8 of 9 op 20 (gecombineerd met een gewogen percentage van 50%) een tolereerbare onvoldoende is.

Verwerende partij stelt dat het elke examinerator vrij staat om te bepalen op welke wijze het betrokken opleidingsonderdeel geëvalueerd wordt, mits geen hogere regel een dwingende wijze van evaluatie oplegt en de door hem bepaalde wijze van evaluatie niet kennelijk onredelijk is. Bovendien is de afronding gebeurd volgens de algemene wiskundige afrondingsregels.

Verwerende partij merkt op dat de '.....' en '.....' twee afzonderlijke opleidingsonderdelen betreffen met een eigen opgave van studiepunten en dat derhalve artikel van het examenreglement niet van toepassing is.

Verwerende partij merkt op dat artikel een verstrenging inhoudt ten opzichte van artikel van het examenreglement. Concreet betekent dit dat binnen de groep 'Ontwerpen' een student, om van rechtswege geslaagd te zijn, maximaal één onvoldoende (niet 8/20 of minder) mag behalen en ten minste 54 % dient te behalen. Verzoekende partij behaalde evenwel 53, 17 %.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen aanspraken kan afleiden uit het examenreglement 2009-2010, aangezien deze nog niet van toepassing was op de bestreden beslissing.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De bepaling van artikel van het examenreglement dat een student niet kan slagen met twee onvoldoendes binnen dezelfde groep opleidingsonderdelen, heeft niet tot gevolg dat een student met slechts één onvoldoende dus moet slagen. Dat is maar het geval als die student aan de andere deliberatiecriteria voldoet, in het geval van de verzoekende partij minstens 54% behaalt. Verzoekende partij behaalde geen 54% en toont evenmin aan waarom het percentage dat zij behaalde, 53,17%, naar 54% moet worden afgerond, ook al bevat de examenregeling zelf geen afrondingsregels. Tot slot laat de verwerende partij terecht gelden dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op gunstigere deliberatiecriteria die pas gelden in een ander academiejaar dan dat waarin de verzoekende partij haar examens heeft afgelegd. Overigens is de examencommissie niet verplicht uit eigen beweging te delibereren over een student die niet van rechtswege voldoet aan de deliberatiecriteria.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het examenreglement.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat noch uit het examenreglement noch uit de bestreden beslissing, noch uit het uittreksel van het beraadslagingsverslag blijkt hoe de weging van de diverse examenonderdelen is geschied voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

Verzoekende partij meent dat deze weging voorafgaandelijk moet worden meegedeeld en blijken uit de voortgangsbepaling zodat de student op een snelle en efficiënte manier kan nagaan of de weging correct werd toegepast. Verzoekende partij werpt op dat de studiepunten vermeld op de bestreden beslissing niet overeenkomen met de studiepunten vermeld bij de inschrijving, terwijl dit een beslissend invloed op het percentage heeft.

Verwerende partij meent dat dit onderdeel van het derde middel onontvankelijk is, omdat de resultaten van de genoemde opleidingsonderdelen behaald werden in het academiejaar 2005-2006. Verzoekende partij stelt in ondergeschikte orde dat de berekening gebeurt door middel van gewogen gemiddelden.

Verwerende partij stelt dat geen onduidelijkheid kan bestaan over de weging en de studiepunten van elk opleidingsonderdeel, omdat bij het begin van elk academiejaar een lijst wordt bezorgd waarbij wordt doorgehaald wat niet moeten worden afgelegd.

Verzoekende partij meent *ten tweede* dat gelet op de artikelen en van het examenreglement er één jaarbeoordeling moet gebeuren voor de onderdelen '.....' van het vijfde en het zesde semester, zoniet is het zinloos dat het relatieve aandeel van elk deexamen moet worden vastgelegd. Verzoekende partij is derhalve geslaagd met een jaartotaal van 10/20.

Verwerende partij verwijst naar haar uiteenzetting in het tweede middel.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De opleidingsonderdelen '.....' en '.....' werden geëvalueerd in het academiejaar 2005-2006, zo blijkt uit het door verzoekende partij bijgebrachte stuk 1.

Dat die evaluaties voorkomen in de lijst van opleidingsonderdelen waarover de verzoekende partij thans gedelibereerd werd, doet er niet aan af dat de verzoekende partij, als zij het niet eens was met het resultaat van deze evaluaties die haar bekend waren, die tijdig had moeten aanvechten, wat niet het geval is.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 11 september 2009 en de beslissing van 28 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen rekening houdend met de hierboven vermelde overwegingen uiterlijk op 12 november 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/089 - 22 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meestersen

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel van 24 september 2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2007-2008 ingeschreven in de eerste bachelor rechten.

De examencommissie besliste om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren en om haar dossier voor te leggen aan de Studievoortgangsbewakingscommissie.

In haar herinschrijvingsaanvraag voor het academiejaar 2008-2009 verwees verzoekende partij naar externe factoren waardoor zij geen goede resultaten behaalde en gaf zij aan dat zij bij een herinschrijving wel de nodige studievoortgang zou maken.

De Studievoortgangsbewakingscommissie besliste om haar opnieuw toe te laten voor een studieprogramma van 40 studiepunten.

Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 opnieuw niet geslaagd. De studievoortgangsbewakingscommissie ging niet in op het voorstel van verzoekende partij om haar in te schrijven voor een studieprogramma van 37 studiepunten bestaande uit opleidingsonderdelen van het eerste bachelortraject.

3.2. Bij beslissing van de studievoortgangsbewakingscommissie op datum van 24 september 2009 werd verzoekende partij geweigerd.

De weigeringsbeslissing stelde het volgende:

"Op basis van uw examenresultaten, de door u geboekte studievoortgang en na grondige bespreking van het door u ingediende dossier stelt de Commissie vast:

- dat u onvoldoende studievoortgang heeft gemaakt;*
 - dat de aan u opgelegde bindende voorwaarden geen of een beperkt positief resultaat hebben opgeleverd;*
 - dat uit het dossier en de behaalde resultaten blijkt dat het verder opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.*
- Om die redenen legt de Commissie voor Studievoortgangsbewaking u volgende maatregel op: weigering tot inschrijving in de opleiding."*

Deze beslissing werd bij e-mail van 28 september 2009 en per aangetekend schrijven van 29 september 2009 aan verzoekende partij bezorgd. In de kennisgeving werd gewezen op de interne en externe beroepsmogelijkheden en -modaliteiten.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft geen intern beroep ingesteld.

1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen interne beroepsprocedure heeft gevoerd en dat het beroep derhalve onontvankelijk is.

Verzoekende partij heeft wat de ontvankelijkheid betreft geen bemerkingen.

2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervalltermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld.

Het nut van een interne procedure is dat op een snelle en doeltreffende manier eventuele fouten kunnen worden rechtgezet, en een dergelijke procedure is in het voordeel zowel van de verzoekende partij als van de instelling. Door de interne beroepsprocedure krijgt de student immers de kans om een beter inzicht te verwerven in de motieven die tot de studievoortgangsbeslissing hebben geleid, terwijl de instelling in de mogelijkheid is om de

beslissing te heroverwegen, rekening houdend met de elementen die door de student in zijn klacht naar voor zijn gebracht.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij geen intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De instelling heeft in de kennisgeving van de initiële weigeringsbeslissing gewezen op zowel de interne als de externe beroepsmogelijkheden en -modaliteiten.

Hoewel hierdoor mogelijks verwarring kan ontstaan, heeft verzoekende partij door het vermelden van de interne beroepsmogelijkheid- en modaliteiten voldaan aan de decretale verplichting op grond van artikel II.7 van het Aanvullingsdecreet, zoals vanaf 1 september 2009 gewijzigd door artikel V.52 van het Onderwijsdecreet XIX van 8 mei 2009.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling van 24 september 2009 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/091 - 22 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële examentuchtbeslissing bevestigd werd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting accountancy-fiscaliteit.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 8 september 2009. Tijdens de tweede examenperiode werd verzoekende partij betrappt op een onregelmatigheid tijdens het examen voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Op grond van deze onregelmatigheid werd verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen van de tweede zitting en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zitting 10/20 voor behaald werd, naar het volgende academiejaar verwezen. Concreet werd verzoekende partij naar het volgende academiejaar verwezen voor 5 opleidingsonderdelen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2009 een intern beroep in bij het hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd op 16 en 24 september 2009 gehoord.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, op datum van 24 september 2009 werd de initiële examentuchtbeslissing bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"1) De student werd wel degelijk tijdig in kennis gesteld van de datum en het tijdstip waarop de examencommissie zou doorgaan. Als datum van kennisgeving geldt immers de datum waarop het aangetekend schrijven op het adres van de student werd aangeboden in casu dd. 07.09.2009 en niet de datum waarop de student, in geval van afwezigheid, kiest de aangetekende zending bij het postkantoor te gaan afhalen. Bovendien heeft de student in het kader van deze beroepsprocedure een uitvoerig gesprek gehad met de ombuds en het Hoofd Studentenzaken, alsook kreeg zij de mogelijkheid om gehoord te worden gedurende de bijzondere examencommissie van heden.

Aldus werden de rechten van verdediging van de student in deze procedure ten volle gerespecteerd.

2) De examencommissie oordeelt dat er geen twijfel kan bestaan omtrent het feit dat de student gefraudeerd heeft tijdens het examen [...]. Met betrekking tot dit opleidingsonderdeel gelden onder meer de volgende examenafspraken :

-Onbeschreven Wetboek Vennootschappen en VZW-wet (loutere fluo aanduidingen en/of onderstreping toegelaten)

-andere hulpmiddelen zijn niet toegelaten.

Deze examenafspraken werden via Blackboard en via de studiegids expliciet aan de student gecommuniceerd.

Desondanks heeft de student gedurende het examen gebruik gemaakt van een samenvattende tabel van verschillende vennootschapsvormen en handgeschreven nota's in het wetboek en een reeks vragen met antwoorden en verwijzingen naar artikelen van het wetboek.

De examinerende lector en expert in de commissie getuigen dat dit wel degelijk hulpmiddelen zijn voor het oplossen van het examen.

3) Artikel van het [onderwijs- en examenreglement] stelt dat de examentuchtcommissie elke mogelijke maatregel kan nemen die zij nodig acht. Gedurende de examentuchtcommissie worden al de punten die de student het voorbije academiejaar behaald heeft, in hun totaliteit herbekeken.

Bovendien dient de gelijkberechtiging tussen de studenten te worden gewaarborgd. Rekening houdend met het voorvermelde en de sancties die gegeven werden gedurende de eerste zitting aan studenten in een gelijkaardige situatie, beslist de commissie de sanctie opgelegd door de examencommissie dd. 08.09 j.l. te handhaven en derhalve aan de student de volgende sanctie op te leggen:

De student wordt verwezen naar volgend academiejaar voor:

- alle opleidingsonderdelen van de tweede zitting

- en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zitting 10/20 voor gehaald werd."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 25 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van vrijdag 2 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2009. Verzoekende partij stelt kennis te hebben genomen van deze beslissing op dinsdag 29 september 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf woensdag 30 september 2009.

Het beroep van vrijdag 2 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het proportionaliteitsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze tijdens het examen niet bewust heeft gefraudeerd. Ze stelt dat alle andere studenten eveneens de overzichtstabel van de vennootschapsvormen gebruikten bij de schriftelijke voorbereiding van het examen. Verzoekende partij werpt op dat ze dacht deze samenvatting te mogen gebruiken, vandaar dat ze deze openlijk bij het mondeling gedeelte van het examen gebruikte. Verzoekende partij stelt dat ze 3 kleine nota's heeft vergeten weg te gommen uit haar wetboek en dat bij de losse wettekst nog één blad zat met een opzoekoefening die niet nuttig was voor het examen.

Verzoekende partij meent dat het eerder om een misverstand gaat en niet om fraude. Ze werpt op dat de materie zo ingewikkeld is dat enkele kleine nota's niet kunnen helpen bij de oplossing van het examen.

Verzoekende partij meent derhalve dat de opgelegde sanctie overdreven zwaar is. Verzoekende partij stelt dat ze bovendien ook 4 andere vakken – waaronder 3 vakken waarvoor ze tijdens de eerste examenperiode geslaagd was – opnieuw moet afleggen.

Verwerende partij verwijst naar artikel van het onderwijs- en examenreglement dat het volgende stelt:

“Bij een vastgestelde onregelmatigheid tijdens een (deel)examen wordt de student minimaal doorverwezen naar een volgende examenperiode voor het betrokken opleidingsonderdeel. De sanctie kan gaan tot volledige afwijzing.”.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing genomen is conform deze regels, dat verzoekende partij de onregelmatigheid erkent en dat verzoekende partij op de hoogte was

van de examenafspraken voor het opleidingsonderdeel m.b.t. annotaties. Verwerende partij werpt op dat het feit dat verzoekende partij met de notities haar examen niet kon oplossen, geen argument is omdat men vooraf niet weet welke vragen men zal krijgen. Verwerende partij stelt dat de overzichtstabel op het examen erg nuttig was en dat ze, wat de andere studenten betreft, geen onregelmatigheden heeft vastgesteld.

Verwerende partij stelt dat de examentuchtcommissie de beslissing heeft genomen die zij nodig achtte voor de begane onregelmatigheid en dat de examentuchtcommissie met het oog op de gelijkberechtiging rekening heeft gehouden met de sancties die tijdens de eerste examenperiode aan studenten in een gelijkaardige situatie werden gegeven. Daarom werd sanctie uitgebreid naar de eerste examenperiode.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij doet vooreerst gelden dat er geen sprake is van fraude, maar eerder van een soort misverstand.

De 'onregelmatigheid' waarvan sprake in artikel van het onderwijs- en examenreglement vereist niet een bijzonder opzet in hoofde van de student, en met name niet de wil om te frauderen. Onachtzaamheid volstaat. De verwerende partij stelt, zonder daarin te worden tegengesproken door de verzoekende partij, dat de studenten via Blackboard en de studiegids erover geïnformeerd waren dat de wetboeken die gebruikt werden bij het examen onbeschreven moesten zijn en loutere fluo aanduidingen en/of onderstreping toegestaan waren.

Uit de feiten blijkt dat het door de verzoekende partij gebruikte wetboek wel bijkomende informatie bevatte, die volgens de interne beroepsinstantie ook materieel bruikbaar was bij het beantwoorden van de examenvragen. Dat de verzoekende partij het wetboek met die bijkomende, niet toegestane, informatie enkel tengevolge van een misverstand, zoals zij dat noemt, naar het examen heeft meegenomen, doet er niet aan af dat zij onachtzaam was, en dat de verwerende partij heeft kunnen aannemen dat er sprake was van een onregelmatigheid.

De verzoekende partij beroept zich impliciet nog op het gelijkheidsbeginsel, waar zij stelt dat andere studenten ook de gewraakte samenvatting mee naar het examen hadden meegenomen. In haar intern beroepschrift stelt zij in dat verband dat zij dit niet kon aantonen, omdat zij de laatste was van de reeks mondelinge examens, en de andere studenten reeds naar huis waren gegaan.

Niets belette haar evenwel om achteraf die andere studenten te laten bevestigen dat zij dat inderdaad gedaan hadden, waarna de interne beroepsinstantie met die verklaringen rekening had kunnen houden in haar besluitvorming. Nu de verzoekende partij zich in haar beroep beperkte tot een blote bewering, moest de interne beroepsinstantie op dat argument niet verder ingaan.

Ten tweede stelt de verzoekende partij dat de sanctie overdreven zwaar is, niet alleen door de beslissing over het opleidingsonderdeel in kwestie, maar ook doordat zij het examen over vier andere opleidingsonderdelen waarvoor ze geslaagd was (drie in de junizittijd en één in de septemberzittijd) opnieuw moet afleggen.

Het komt aan de bevoegde organen van de onderwijsinstelling, en niet aan de Raad, toe om te bepalen welke sanctie verantwoord is in het licht van de vastgestelde onregelmatigheden. Alleen wanneer de zwaarte van de opgelegde sanctie kennelijk onevenredig is met de ernst van de feiten, is er sprake van een onwettelijke beslissing.

Wat betreft de schaal van examentuchtbeslissingen beperkt artikel van het departementaal onderwijs- en examenreglement zich tot het volgende:

"Bij een vastgestelde onregelmatigheid tijdens een (deel)examen wordt de student minimaal doorverwezen naar een volgende examenperiode voor het betrokken opleidingsonderdeel. De sanctie kan gaan tot volledige afwijzing."

Deze bepaling laat een zeer ruime mate van appreciatie aan de examentuchtcommissie.

Een systeem dat een dergelijke ruime appreciatie laat, is op zich aanvaardbaar, maar vereist wel een dienovereenkomstige adequate motivering van de gekozen tuchtstraf.

De Raad kan aan de hand van de bijgebrachte stukken niet vaststellen uit welke tuchtsancties de tuchtoverheid kon kiezen en kan dan ook niet nagaan, bij gebrek aan motivering op dat punt, of er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de zwaarte van de uitgesproken straf in verhouding tot de ernst van de feiten.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 24 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen op uiterlijk 12 november 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/092 - 22 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meesters en

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 30 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 met een geïndividualiseerd traject ingeschreven in het derde jaar bachelor in de architectuur en in de master in de architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2009 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het derde jaar bachelor daar ze een onvoldoende van 9 op 20 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....'. Ze behaalde een totaalresultaat van 53, 42 %.

Het opleidingsonderdeel bestond in de tweede examenperiode uit een tussentijdse review van het jaarwerk en de verdediging van het eindwerk voor een jury. Verzoekende partij behaalde een 8 op 20 respectievelijk 10 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2009 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd op 21 september 2009 gehoord.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 30 september 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"Motivering mbt. de tussentijdse review (score 8 op 20)"

De examencommissie stelt vast dat op de tussentijdse review een document werd opgemaakt met opmerkingen en remediëringspunten en dat dit document door de docenten en de student werd gehandtekend.

De examencommissie stelt vast dat daarbij fundamentele opmerkingen werden gemaakt en dat deze opmerkingen onverminderd nog steeds geldig zijn in het uiteindelijke project (zo oa. niet alle benodigde documenten werden aangeleverd; een totaalvisie op de woonkwaliteit binnen de gegeven stedelijk context ontbrak; de woningen werden los van de context ingepland; geen architecturaal en geen architecturale expressie van inhoud, vorm en materie; gevelaanzichten ontbraken; plannen werden enkel op 1/100 ingediend).

"Motivering mbt. de bachelorproef (score 10 op 20)"

Na bespreking stelt de examencommissie vast dat niet voldaan is aan de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel [...] (bachelorproef) omwille van oa. volgende opmerkingen:

- De examencommissie stelt vast dat er weinig rekening werd gehouden met de opmerkingen die tijdens de remediëring werden gegeven;*
- Het project bevat een aantal potenties die in de uitwerking zijn onderbenut;*
- Het basisthema (nl. buffering tov. de spoorweg) is een boeiend onderzoeksthema;*
- Er wordt in het project geen gebruik gemaakt van de specificiteit van de locatie (oa. de kopwoningen zijn niet specifiek uitgewerkt; idem voor de woningen langs de driehoekige pleintjes);*
- Gevelaanzichten en interieure verbeelding ontbreken;*
- De leefbaarheid van de woningen werd te weinig onderzocht (oa. naar privacy en verwarming en bezonning van de slaapkamers op de derde verdieping);*
- De transparante doorsteken werden onvoldoende onderzocht en uitgewerkt als overspanning; de potentie werd onderbenut; snedes ontbreken;*
- Het concept van buffering is niet onderzocht naar materialiteit en vormgeving (bv. geluidsabsorberende gevels); bovendien is het programma niet consistent*

toegepast (cfr. grote onderdoorgangen, locatie van de verschillende functies, ...);

- De relatie en interactie van de verschillende delen van het ontwerp in onderbenut en lichtzinnig uitgewerkt;*
- Aspecten van Universal Design komen niet aan bod;*
- Bewuste keuzes mbt. mogelijkheden en potenties zijn niet aanwezig;*
- Verschillende aspecten zijn onvoldoende uitgewerkt.*

Concluderend, de examencommissie stelt vast dat niet voldaan is aan de minimumcompetenties voor het opleidingsonderdeel [...] die als synthese van de bacheloropleiding fungeert noch aan de criteria zoals geformuleerd in de ontwerpopgave.”.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 30 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van dinsdag 6 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 30 september 2009.

De Raad stelt vast dat in de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten van de externe beroepsmogelijkheid bij de Raad niet werden vermeld. De beroepstermijn is daarom niet aangevangen.

In de interne beroepsbeslissing dient ten minste te worden vermeld: de mededeling dat het verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief en binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet worden ingediend en de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

Het beroep van 6 oktober 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij geslaagd te verklaren.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing genomen op intern beroep van 30 september 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 47, § 2 van het examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar artikel van het examenreglement dat het volgende stelt:

"§2 Na de mededeling van de resultaten van een examenperiode, zoals bedoeld in de artikelen, verleent de examiner aan studenten die hierom gemotiveerd verzoeken, inzage van hun examenkopij, in voorkomend geval zoals deze door de examiner is geannoteerd. Het verzoek wordt ingediend uiterlijk vijf kalenderdagen na de formele bekendmaking. Na de mededeling van de resultaten voor de tweede of derde examenperiode zoals bedoeld in artikel 45 krijgen de studenten die hierom gemotiveerd verzoeken, eenzelfde inzagerecht ten aanzien van de kopijen waarvoor ze in een eerdere examenperiode nog niet van hun inzagerecht gebruik maakten; het verzoek hiertoe wordt ingediend uiterlijk tien kalenderdagen na de hiervoor vermelde mededeling van de resultaten. De student kan zich laten bijstaan door een persoon naar keuze, voor zover dat niet een student uit hetzelfde programmajaar is of een student die in datzelfde academiejaar door de betrokken examiner moet worden ondervraagd. Er wordt geen afschrift van de kopij verleend."

Verzoekende partij werpt op dat ze tijdens de proclamatie uitleg wou vragen maar dat niet alle docenten aanwezig waren, dat docenten niet reageerden op haar vragen tot inzage per e-mail en dat dit manifest strijdig is met artikel van het examenreglement.

Verzoekende partij stelt dat haar vragen tot inzage tijdig waren, vermits ze reeds tijdens de proclamatie de vraag wou stellen en ze binnen de termijn contact heeft opgenomen met het secretariaat.

Verwerende partij stelt dat de gebeurlijke schending van dit artikel geen invloed heeft op de wettigheid van de examenbeslissing, zodat de vraag of deze bepaling al dan niet geschonden is, niet relevant is.

In ondergeschikte orde werpt verwerende partij op dat de examenresultaten op 11 september 2009 werden meegedeeld, zodat een vraag om inzage ten laatste op 21 september 2009 moest worden ingediend. Verwerende partij stelt dat de vragen tot inzage van verzoekende partij pas ingediend werden na het verstrijken van deze termijn. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij bovendien wel inzage heeft gekregen in verschillende afgelegde examens of dat haar minstens de mogelijkheid werd aangeboden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Beslissingen in verband met het al dan niet verlenen van inzage zijn als zodanig geen studievoortgangbeslissingen en kunnen niet bij de Raad worden bestreden. Klachten in verband met het inzagerecht kunnen enkel gebruikt worden ter ondersteuning van argumenten die ingebracht worden tegen studievoortgangbeslissingen. Voor zover als relevant, zal deze klacht beoordeeld worden bij de bespreking van het tweede middel.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de materiële en formele motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste*, voor wat betreft het opleidingsonderdeel '.....', dat ze tijdens de verdediging voor de externe jury geen opmerkingen heeft gekregen, dat de motivering pas na het intern beroep werd gegeven en dat de aangehaalde motivering willekeur inhoudt.

Verzoekende partij stelt dat de motivering slechts uit algemene argumenten bestaat, terwijl een beoordeling in concreto de specifieke pijnpunten moet blootleggen. Dit wijst volgens verzoekende partij op willekeur en een gebrek aan tekortkomingen om de 9 op 20 te rechtvaardigen. Verzoekende partij stelt dat een aantal argumenten geen hout snijden en dat haar vragen onbeantwoord of inadequaet beantwoord zijn.

Verzoekende partij meent dat op geen enkele wijze gemotiveerd werd waarom ze niet voldoet aan de minimumcompetenties.

Verzoekende partij stelt bovendien dat een examen dat niet toelaat de door de studenten bereikte kennis en competenties adequaat te meten, niet voldoet aan de definitie van 'examen' in artikel 2, 14° van het Flexibiliseringsdecreet^[2] en strijdig is met het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij werpt op dat in de motivering van de examencommissie verschillende overwegingspunten zijn opgenomen waarvan ze geen weet kon hebben dat dit beoordeeld zou worden en waarvan niet bewezen wordt dat deze punten aan haar werden meegedeeld. Verzoekende partij stelt dat haar nooit gevraagd werd naar 'de aspecten van Universal Design' en dat onder de passages "*Bewuste keuzes mbt mogelijkheden en potenties zijn niet aanwezig*" en "*Verschillende aspecten zijn onvoldoende uitgewerkt*" zowat alles kan vallen en dus niet duidelijk is wat men hiermee bedoelt. Er is sprake van een dubbelzinnige en voor interpretatie vatbare vorm van motiveren en quoteren.

Verwerende partij stelt dat het document met de beoordeling van de tussentijdse review en een lijst met een overzicht van de ingediende documenten voor de verdediging van het project voor de jury aan de verzoekende partij ter inzage zijn voorgelegd en door haar ondertekend. Verwerende partij stelt dat ook de motivering van de beoordeling van de verdediging door de jury aan verzoekende partij werd overgemaakt, zodra ze daarom had gevraagd.

Verwerende partij meent dat ook de interne beroepsbeslissing die de initiële examenbeslissing bevestigt, uitvoerig is gemotiveerd en aan verzoekende partij overgemaakt en dat verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het inroepen van een schending van de formele motiveringsplicht.

Verwerende partij stelt dat, wat de materiële motiveringsplicht betreft, de stukken aantonen dat de bestreden beslissing beantwoordt aan de vereisten van regelmatigheid en redelijkheid.

Verwerende partij stelt dat het programmaboek en de opgaven van de ontwerp-oefening de leerdoelstellingen, timing en werking van het opleidingsonderdeel vermelden, alsook de vraagstelling in het licht waarvan de studenten beoordeeld worden. De studenten waren aldus op de hoogte van de verwachtingen en beoordelingscriteria bij het opleidingsonderdeel.

Verwerende partij stelt dat uit de motivering van de evaluatiecommissie blijkt dat de beoordeling betrekking heeft gehad op de in het programmaboek opgegeven

beoordelingselementen en dat met deze beoordelingselementen rekening werd gehouden bij de beoordeling en quoterings.

Verzoekende partij stelt *ten tweede*, voor wat betreft het opleidingsonderdeel '.....', dat de interne beroepsbeslissing niet op haar klachten omtrent de onmogelijkheid tot inzage van de examens antwoordde.

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij feedback heeft gekregen voor alle onderdelen van het opleidingsonderdeel of dat haar hiertoe minstens de kans werd gegeven. Verzoekende partij heeft geen belang bij dit onderdeel, minstens mist het onderdeel feitelijke grondslag.

Verzoekende partij stelt *ten derde*, voor wat betreft het opleidingsonderdeel '.....', dat de examencommissie antwoordde dat dit onderdeel tijdens het academiejaar 2007-2008 werd afgelegd, terwijl de quoterings toegekend werd op 5 juni 2009.

Verwerende partij stelt dat de quoterings voor het opleidingsonderdeel werd toegekend in het academiejaar 2007-2008 en overgedragen naar het academiejaar 2008-2009 en dat opmerkingen aangaande deze quoterings geformuleerd moesten worden tijdens het academiejaar 2007-2008.

Verwerende partij merkt op de quoterings op 5 juni 2009 niet het opleidingsonderdeel '.....' betrof, maar wel het opleidingsonderdeel '.....'.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van de student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze zijn tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij bekritiseert de zestien motieven die zij aantreft in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat een aantal van deze motieven inhoudelijk van aard zijn en op inhoudelijke gronden bekritiseerd worden door de verzoekende partij. Het betreft de motieven in het beroep aangeduid met de letters c, g, h, k, l en m.

De inhoudelijke kritiek van de verzoekende partij komt neer op het poneren van een aan dat van de examencommissie tegengesteld standpunt, en is niet zodanig overtuigend dat op grond daarvan de Raad, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, kan stellen dat de verwerende partij aan haar materiële motiveringsplicht tekort is geschoten. De genoemde motieven volstaan om de bestreden beslissing te dragen, zodat de kritiek op de overige motieven, al zou die gegrond zijn, niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. Het oordeel van de examencommissie dat de verzoekende partij niet de vereiste minimumcompetentie heeft bereikt, is in het licht van de voormelde inhoudelijke motieven niet onbegrijpelijk en behoeft geen afzonderlijke motivering.

De verzoekende partij stelt ook dat zij in haar intern beroep bezwaar had gemaakt tegen het feit dat zij geen inzage had gekregen van het examen voor het opleidingsonderdeel '.....', dit om te controleren of er geen materiële vergissingen of verkeerde afrondingen zijn gebeurd. Zij klaagt erover dat de beslissing op intern beroep op dit bezwaar niet antwoordt.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie op deze klacht niet heeft geantwoord, zodat het middel in dit onderdeel doel treft.

De verzoekende partij klaagt er verder over dat haar resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....', - 9,34 volgens haar berekeningen - niet voldoende was voor een deliberatie. Er valt evenwel niet in te zien waarom de afronding van dit cijfer naar de lagere eenheid niet geoorloofd zou zijn, en vervolgens tot een deliberatie, begrepen in de zin van een toch mogelijk geslaagd verklaren ondanks het niet halen van de deliberatiecriteria, zou moeten leiden.

Verzoekende partij klaagt ook over het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' dat het vorige academiejaar werd behaald. De verzoekende partij stelt dat het resultaat werd toegekend op 5 juni 2009.

De verzoekende partij heeft geen belang bij deze klacht, aangezien het resultaat ervan vastgesteld werd in het vorige academiejaar, zij daar toen kennis van heeft gekregen en zij daar toen daartegen beroep had moeten instellen.

Het middel is deels gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 30 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 29 oktober 2009 uitspraak doen over de klacht in het interne beroep in verband met het niet mogen inzien door de verzoekende partij van de examens voor het opleidingsonderdeel '.....'.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Rolnr. 2009/093 - 22 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meesterv

kantoor houdende tev,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de.....

met zetel te,

hebbende als raadsman meestersen

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep gericht tegen de initiële examenbeslissing werd verworpen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het zogenaamde thesisjaar van de opleiding pedagogische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor haar eindverhandeling met een resultaat van 8/20.

De thesispromotor van verzoekende partij nam tijdens het betreffende academiejaar een sabbatjaar maar bleef wel instaan voor de begeleiding van zijn thesisstudenten.

Verzoekende partij legde haar thesis neer in de maand september. De thesis werd beoordeeld door haar promotor en een tweede lezer. Beiden gaven in de beoordelingsverslagen een score van 9/20. Daarnaast mondde de zogenaamde 'procesevaluatie', d.i. de beoordeling van het proces en de vooruitgang van de student bij het onderzoek, voor verzoekende partij uit in een resultaat van 6/10.

Verzoekende partij vraagt na het inkijken van de beoordelingsverslagen op 4 september 2009 om een mondelinge verdediging van haar eindverhandeling op grond van artikel van het examenreglement 2008-2009.

Deze verdediging vond plaats op 7 september 2009. De commissie oordeelde om verzoekende partij op basis van de ingediende verhandeling en de mondelinge verdediging een eindscore te geven van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de voorzitter van de betrokken examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. De examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, besliste op 22 september 2009, na de verzoekende partij te hebben gehoord, om het cijfer op de eindverhandeling te behouden op 8/20.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"- Collega [...] op sabbatical was maar zelf had aangegeven dat hij de begeleiding als promotor zou blijven verzorgen;

- Conform het examenreglement werd voor de mondelinge verdediging een derde lezer aangesteld: [...];

- [verzoekende partij] kan nog in een uitdovende (enkel thesis) zijn 3de licentie afwerken en moet dientengevolge niet overstappen naar de Master;

De commissie beslist om het cijfer op de eindverhandeling te behouden op de eerder vastgelegde 8/20."

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

Voorafgaandelijk werd verzoekende partij op 24 september 2009 verkeerdelijk ingelicht dat de examencommissie had beslist om het cijfer van de eindverhandeling vast te leggen op 10/20 en dat bijgevolg de verzoekende partij geslaagd was.

Bij e-mail van 28 september 2009 werd verzoekende partij bericht dat deze mededeling een materiële vergissing betrof en dat de interne beroepsbeslissing per aangetekend schrijven zou bekend gemaakt worden.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2009, verstuurd bij aangetekend schrijven op 1 oktober 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 1 oktober 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 2 oktober 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 3 oktober 2009.

Het beroep van 6 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad wijst erop dat, gelet op artikel II.21, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] het de Raad niet toekomt zijn appreciatie betreffende de waarde van verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur van de verwerende partij.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over de bevoegdheid om verzoekende partij geslaagd te verklaren.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het beschouwd kan worden als een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing genomen op intern beroep van 22 september 2009.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de formele motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen rekening werd gehouden met haar argumenten, met name dat er geen uitleg werd verschaft over de strijdigheid met de eerder meegedeelde beslissing bij e-mail van 24 september 2009 op grond waarvan verzoekende partij geslaagd werd verklaard; dat er geen uitleg werd verschaft over de argumenten die ze in haar intern beroep aanhaalde en die ze tijdens haar mondelinge verdediging weerhield; en dat er niet gemotiveerd werd waarom de score na de mondelinge verdediging van 9/20 tot 8/20 werd verlaagd.

Verwerende partij weerlegt de schending van de formele motiveringsplicht uitgebreid in haar antwoordnota.

Zij steunt haar verweer in eerste instantie op het feit dat de Raad van State in dergelijke gevallen herhaaldelijk oordeelde dat wanneer een beslissing formeel gemotiveerd is, maar deze motivering niet ter kennis wordt gebracht, dit zonder invloed is op de wettigheid van de beslissing.

Ondergeschikt stelt de verwerende partij dat moet worden aangenomen dat aan de vereisten van de formele motivering wel is voldaan, omdat verwerende partij in de loop van de huidige procedure voor de Raad bij een aangetekende brief van 13 oktober 2009 opnieuw is overgegaan tot de kennisgeving van de(zelfde) examenbeslissing maar tegelijkertijd ook van de beweegredenen die de commissie ertoe hebben gebracht te oordelen dat verzoekende

partij in haar intern beroep onvoldoende elementen heeft aangebracht om de op intern beroep bestreden beslissing te hervormen (de notulen van de examencommissie van 22 september 2009).

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De eerste mededeling van de beslissing op intern beroep was niet gemotiveerd, en de motieven waren evenmin toegevoegd. De verwerende partij heeft deze fout evenwel hersteld door later, meer bepaald op 13 oktober 2009, de beslissing op intern beroep samen met de motieven ervan opnieuw te betekenen aan de verzoekende partij.

Doel van de motiveringsverplichting is om de bestemming van de beslissing te informeren over de motieven van de beslissing, zodat hij bij wijze van gevolg in staat is te oordelen of hij deze beslissing zal aanvechten, en zo ja, met welke argumenten. Dit heeft tot gevolg dat de verzoekende partij die, zij het laattijdig, kennis heeft kunnen nemen van de motieven van de bestreden beslissing, op grond daarvan het recht heeft in de lopende procedure voor de Raad middelen voor te dragen, in het eerste nuttige procedurestuk en desnoods ter zitting, die zij kan ontwikkelen door de kennis van deze motieven. Het alternatief dat de verwerende partij suggereert, namelijk bij een eventuele vernietiging de gevolgen ervan uitstellen zodat de verzoekende partij de gelegenheid krijgt om een nieuw beroep bij de Raad in te dienen, is proceseconomisch niet verantwoord, omdat dit niet alleen tot uitstel leidt, maar vooraf al vaststaat dat de bestreden beslissing dezelfde zal blijven. In de mate dat de verzoekende partij in staat is de middelen te ontwikkelen die zij kan formuleren op grond van de zij het laattijdige kennisneming van de motieven, ziet de Raad geen aanleiding om op de suggestie van de verwerende partij in te gaan. Dat deze partij dan mogelijk niet meer, of niet meer voluit, kan repliceren op deze middelen, is het gevolg van haar eigen tekortkoming, en kan overigens worden opgevangen doordat de verwerende partij in haar antwoordnota kan anticiperen op de toekomstige argumenten van de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft van de motieven van de beslissing op intern beroep kennis gekregen voor de datum waarop zij haar wederantwoordnota moest indienen. Het blijkt dat zij ook gebruik gemaakt heeft van die bijkomende informatie en nieuwe middelen heeft geformuleerd.

Op pagina 17 van de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de interne beroepsinstantie niet motiveert waarom de evaluatie van de verhandeling, oorspronkelijk 9/20, na de mondelinge verdediging op 8/20 werd geëvalueerd. Het is juist dat de interne beroepsinstantie dit niet motiveert, maar zij hoefde dat ook niet te doen, omdat de verzoekende partij in haar intern beroep zich in essentie beperkte te klagen over de volgens haar gebrekkige begeleiding, maar geen bezwaar formuleerde tegen de verlaging na de mondelinge verdediging van 9/20 naar 8/20.

Voor het overige heeft de verzoekende partij in haar wederantwoordnota geen andere kritiek op de beslissing van de interne beroepsinstantie dan deze geformuleerd in haar inleidend beroepsschrift, en zij stelt evenmin dat de laattijdige mededeling van de motieven van de interne beroepsinstantie haar belet hebben om zich in de huidige procedure naar behoren te verdedigen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat er een gebrek aan communicatie en een gebrek aan begeleiding was door de promotor van haar eindverhandeling.

Gezien het specifieke van de onderzoeksmethode zou een regelmatige terugkoppeling met de promotor en een betere begeleiding zeker tot betere resultaten hebben geleid. Mits een correcte begeleiding kon de thesis nooit een probleem stellen en was zij zonder discussie geslaagd.

De door verzoekende partij aangevoerde argumenten met betrekking tot de afwezigheid van een correcte begeleiding en in het bijzonder het sabbatsjaar en de onbereikbaarheid van de promotor van de thesis zijn pertinent en dienden in rekening te worden gebracht bij de beoordeling van het eindcijfer van de eindverhandeling en de beslissing van de commissie in het kader van het intern beroep.

Verwerende partij meent dat – gelet op de beoordelingsverslagen die door de bevoegde beoordelaars werden opgesteld – niet ernstig kan worden volgehouden dat de oorspronkelijke quoting van 9/20, dan wel de herleiding daarvan ten gevolge van de onvoldoende mondelinge verdediging van de eindverhandeling, dan wel de beslissing na intern beroep niet afdoende gemotiveerd of onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zouden zijn. Derhalve is er geen enkele reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Voorts meent verwerende partij ook nuttig te kunnen wijzen op vaste rechtspraak van de Raad, waarbij de Raad geoordeeld heeft dat zelfs een (beweerd) gebrek in de begeleiding van de student, niet tot gevolg heeft dat de Raad zou moeten oordelen dat een slechte eindeverhandeling (of stage) plots een goede eindverhandeling zou zijn.

Tot slot stelt de verwerende partij dat de grieven van de verzoekende partij betreffende het beweerd gebrek in de begeleiding eenvoudigweg feitelijke grondslag missen. Verwerende partij weerlegt het feit dat de promotor tijdens zijn sabbatjaar niet bereikbaar zou zijn geweest.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft reeds herhaalde malen geoordeeld dat een slechte begeleiding op zich geen reden is om een slechte evaluatie in een goede evaluatie te wijzigen.

De stelling van de verzoekende partij, dat de promotor van de verhandeling niet dan wel zeer moeilijk te bereiken was, hetgeen ten stelligste en gedocumenteerd wordt tegengesproken door de verwerende partij, is in ieder geval niet van aard, al ware de stelling van de verzoekende partij gegrond, de bestreden beslissing op die grond onwettig te bevinden.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending het vertrouwensbeginsel, het fair-playbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de rechten van de verdediging, als ook van de toepasselijke decretale- en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat de beslissing meegedeeld bij aangetekend schrijven op 1 oktober 2009 strijdig is met de eerder meegedeelde beslissing bij e-mail van 24 september 2009. Verzoekende partij stelt dat de hoger aangehaalde beginselen zijn geschonden door eerst op gemotiveerde wijze een cijfer vast te leggen op 10/20 en te stellen dat verzoekende partij geslaagd is en nadien mee te delen dat dit niet het geval is.

Verzoekende partij mag er op vertrouwen dat verwerende partij een beslissing neemt die in overeenstemming is met wat is meegedeeld en waar ze recht op heeft. Zij stelt dat door op een éézijdig meegedeelde beslissing terug te komen, haar rechten van verdediging geschonden zijn.

Verzoekende partij mag verwachten dat op een correcte wijze de procedure wordt gevolgd die moet leiden tot een deugdelijke besluitvorming.

Verwerende partij stelt dat dit middel feitelijke grondslag mist, omdat verzoekende partij verkeerdelijk in de veronderstelling is dat er een 'eerste' beslissing over het intern beroep zou zijn waarbij de initiële examenbeslissing zou zijn hervormd en dat er daarna nog een 'tweede' beslissing zou zijn waarbij de initiële examenbeslissing dan werd bevestigd.

Er werd door de examencommissie als beroepsinstantie evenwel slechts één enkele beslissing genomen. De materiële vergissing die werd begaan bij de kennisgeving van de beslissing per e-mail van 24 september 2009 werd rechtgezet per e-mail op 28 september 2009. Uit de materiële vergissing die werd begaan in de e-mail van 24 september, kan echter niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van een tweede beslissing die de eerste beslissing zou hebben gewijzigd.

Verwerende partij stelt in ondergeschikte orde dat, indien zou worden aangenomen dat het middel geen feitelijke grondslag mist, moet worden aangenomen dat ook dit middel niet is gericht tegen de beslissing zelf, maar louter en alleen tegen de kennisgeving daarvan per e-mail van 24 september 2009.

Er valt echter niet in te zien hoe een louter gebrek in de kennisgeving – dat op een materiële vergissing berust – zou kunnen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing zelf.

Tot slot stelt verwerende partij dat gezien de mededeling van een inhoudelijk verkeerde beslissing werd begaan door een onbevoegde persoon, dit niet kan leiden tot de schending van het vertrouwensbeginsel, van het beginsel van de fair play of van het rechtszekerheidsbeginsel omdat een onbevoegde overheid of een onbevoegd orgaan geen rechtmatig vertrouwen kan wekken.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Met de verwerende partij dient te worden aangenomen dat de eerste mededeling vanwege de administratief secretaris dat de interne beroepsinstantie het beroep van de verzoekende partij gegrond had verklaard, op een materiële vergissing berust, en niet de weergave is van het werkelijk resultaat van het beraad van de interne beroepsinstantie.

De mededeling van een beslissing is op zich een loutere materiële daad van uitvoering die geen rechtsgevolgen heeft naar de eigenlijke beslissing toe.

Hoe begrijpelijk ook de ontgoocheling is van de verzoekende partij wanneer zij kort daarna verneemt wat de interne beroepsinstantie werkelijk beslist heeft, namelijk haar beroep af te wijzen, zij kan aan de verkeerde informatie niet het recht ontleenen om de daarin vervatte informatie als juist en definitief te beschouwen, zeker niet bij tijdige rechtszetting zoals hier het geval is. Zover reikt het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel niet.

Het middel is niet gegrond.

5.4. In haar wederantwoordnota formuleert de verzoekende partij een nieuw middel, met betrekking tot onregelmatige samenstelling van de beroepscommissie en schending van de rechten van de verdediging, naar aanleiding van de kennisneming door de betekening van 13 oktober 2009 van de motieven en samenstelling van de beroepscommissie.

Dit middel is ontvankelijk zoals aangegeven bij de bespreking van het eerste middel.

Het eerste onderdeel, namelijk dat de beroepscommissie onregelmatig was samengesteld omdat de promotor niet aanwezig was, is niet gegrond. Weliswaar maakt de promotor deel uit van de beroepscommissie, maar uit artikel van het examenreglement, dat blijkens

artikel van het examenreglement ook van toepassing is als de examencommissie zetelt als beroepsinstantie, blijkt dat deze commissie geldig kan zetelen wanneer ten minste de voorzitter, de secretaris of hun plaatsvervangers en drie andere leden aanwezig zijn, tenzij het totaal aantal examinatoren minder bedraagt. Uit de door verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat dit quorum bereikt was.

In het tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de e-mail die de promotor gestuurd had naar de beroepscommissie en die bij de beslissing van de beroepscommissie gevoegd was, niet op voorhand aan haar was meegedeeld zodat ze daarover geen tegenspraak heeft kunnen voeren.

Het recht van de student om gehoord te worden door de beroepscommissie impliceert niet dat hij de bevindingen van de examinator op voorhand moet kennen en moet kunnen tegenspreken. Het volstaat dat hij zijn eigen standpunt kan toelichten.

Ook dit bijkomend middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar ongegrond is.

De beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 22 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/094 - 22 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 22 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen, met dien verstande dat de verwerende partij bijkomende informatie zou bezorgen aan de Raad en de verzoekende partij, en dat deze de gelegenheid zou hebben om de heropening van de debatten te vragen.

Bij e-mail van 23 oktober 2009 heeft de raadsman van verzoekende partij om heropening van de debatten verzocht. De Raad heeft op 29 oktober 2009 in een andere samenstelling dit verzoek verworpen, zodat er verder uitspraak gedaan kan worden over de zaak zelf.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 11 september 2009 met betrekking tot het tweede deliberatiepakket van de masteropleiding, met betrekking de masteropleiding, met betrekking tot het examencijfer van 8 op 20 voor het opleidingsonderdeel '.....' en met betrekking tot het examencijfer van 9 op 20 voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef'.

Verzoekende partij vraagt de Raad om voor recht te zeggen dat er voldoende gronden toe bestaan om de betwiste examenresultaten aan een nieuwe evaluatie te onderwerpen, rekening houdend met de beoordelingscriteria, de door verzoekende partij in de vorige en huidige examenperiode geleverde prestaties en de tot op heden in dit verband rees veruitwendigde beoordelingsmotieven.

Verzoekende partij vraagt de Raad tevens om voor recht te zeggen dat er voldoende gronden toe bestaan om de examencommissie opnieuw bijeen te roepen om te delibereren over de bestreden aangelegenheden, rekening houdend met de door verzoekende partij aangehaalde argumenten, de nieuwe evaluatie, de geleverde prestaties en de eindcompetenties van de masteropleiding.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven met een geïndividualiseerd traject in het derde jaar bachelor - en in de master in de

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2009.

Verzoekende partij slaagde niet voor het enige opleidingsonderdeel 'Programmeren I' (2/20) van het derde jaar bachelor en werd niet gedelibereerd voor de bacheloropleiding. Binnen de masteropleiding behaalde ze een onvoldoende voor haar masterproef (9/20) en voor het verplichte opleidingsonderdeel '.....' (8/20). Ze slaagde derhalve niet voor de masteropleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2009 een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 9 oktober 2009 werd het intern beroep deels onontvankelijk deels ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft per aangetekend schrijven van 16 september 2009 intern beroep ingesteld tegen de examenbeslissing van 11 september 2009.

De Raad stelt vast dat een beslissing op intern beroep is uitgebleven tot 9 oktober 2009.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009.

Bij het ontbreken van een beslissing op intern beroep, begint de vervalt termijn van vijf kalenderdagen krachtens artikel II.14, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] te lopen na het verstrijken van een termijn van vijftien kalenderdagen ingaand de dag na het instellen van het intern beroep.

In casu werd het intern beroep ingesteld op woensdag 16 september 2009. De eerste dag van de termijn van vijftien kalenderdagen is derhalve donderdag 17 september 2009. De uiterste datum waarop de beslissing op intern beroep aan verzoekende partij ter kennis had moeten worden gebracht is donderdag 1 oktober 2009. Bij gebrek aan een interne beroepsbeslissing, begon de beroepstermijn van vijf kalenderdagen te lopen op vrijdag 2 oktober 2009.

Het beroep van dinsdag 6 oktober 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt *ten eerste* dat het beroep onontvankelijk is voor zover het betrekking heeft op de examenbeslissing waarbij aan verzoekende partij het masterdiploma niet wordt toegekend. Zolang verzoekende partij niet over een bachelorsdiploma beschikt kan haar het masterdiploma niet worden uitgereikt en is haar beroep tegen genoemde beslissing zonder belang.

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij artikel 24 van het Flexibiliseringsdecreet^[2] schendt doordat ze geen voorwaarden reglementair heeft bepaald waaronder een student die nog niet in het bezit is van een bachelorsdiploma dat al dan niet rechtstreeks toegang verleent tot een masteropleiding, tot die masteropleiding toegelaten wordt, terwijl artikel 24 de instellingen daartoe een gebonden bevoegdheidsdelegatie oplegt.

Verzoekende partij vervolledigt haar redenering aan de hand van artikel 34*bis* van het Universiteitendecreet van 12 juni 1991 en artikel 33, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet waardoor een student alsnog een masterdiploma zou kunnen verwerven zonder te beschikken over een bachelordiploma.

Verwerende partij stelt *ten tweede* dat het beroep ook onontvankelijk is voor zover het betrekking heeft op de examenbeslissing inzake het opleidingsonderdeel '.....', omdat verzoekende partij hieromtrent geen regelmatig intern beroep heeft ingesteld, vermits het intern beroep slechts formeel tegen deze examenbeslissing is gericht en verzoekende partij geen enkel argument heeft ingebracht tegen deze examenbeslissing.

Verzoekende partij stelt dat ze voor het verlopen van de interne beroepstermijn niet in de mogelijkheid is geweest om kennis te nemen van de inhoud en de context van de bestreden examenbeslissing. Verzoekende partij werpt op dat de betrokken docent bij e-mail van 14 september 2009 haar liet weten – ondanks het uitdrukkelijk verzoek om dit spoedig te doen gelet op de lopende verhaaltermijn – dat inzage pas mogelijk was op 22 september 2009.

Verzoekende partij stelt evenwel dat, nu ze effectief het examen heeft kunnen inkijken, het examenresultaat van 8 op 20 redelijk, afdoende en zorgvuldig te verantwoorden is en dat ze derhalve afstand wenst te nemen van de ingestelde vordering tot nietigverklaring gericht tegen het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft de *eerste exceptie*, stelt de Raad wat volgt: de verzoekende partij kan hoe dan ook geen masterdiploma verkrijgen zolang ze geen voldoende behaald heeft voor haar masterproef. In de veronderstelling dat de Raad zou bevinden dat de evaluatie van de masterproef op onregelmatige wijze is gebeurd, volgt daaruit niet dat de verzoekende partij dus een voldoende daarvoor zal krijgen. Daarvoor zal dan eerst een nieuwe evaluatie moeten gebeuren, waarvoor nu het resultaat nog niet gekend is. De Raad kan zich dus nog niet uitspreken over het verzoek van de verzoekende partij dat zij zich ondanks het feit dat ze het bachelordiploma nog niet behaald heeft, toch aanspraak zou kunnen maken op het aansluitende masterdiploma.

Overigens blijkt op grond van artikel 11 van het Flexibiliseringsdecreet^[3] als algemene toelatingsvoorwaarde voor een masteropleiding het bezit van een bachelorsdiploma vereist is. Daarvan kan op grond van artikel 24, eerste lid van het Flexibiliseringsdecreet worden afgeweken.

Maar artikel 24, tweede lid van het Flexibiliseringsdecreet bepaalt in onvoorwaardelijke termen dat voor het behalen van het aansluitende mastersdiploma het bezit van het diploma van een (onderliggende) bachelorsopleiding noodzakelijk is.

De exceptie is gegrond.

Wat de *tweede exceptie* betreft, is het voorliggend beroep met betrekking tot het opleidingsonderdeel '.....' zonder voorwerp geworden, vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering daaromtrent en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij voor het overige ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de formele en materiële motiveringsplicht

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de motivering van de beslissing moet blijken uit de beslissing zelf, en niet kan worden geput uit of aangevuld met andere informatie over de evaluatie en dat ter zake hieraan niet afdoende is voldaan. Verzoekende partij meent dat het beoordelingsverslag van het schriftelijk aspect van de masterproef te summier, te vaag en te generiek is en niet concreet ingaat op tekorten van het werkstuk. Verzoekende partij meent dat de neerslag van de beoordeling bovendien inhoudelijk inconsistent is. Verzoekende partij stelt daarnaast dat ten tijde van de beslissing over het examencijfer nog geen sprake was van een verslag over de beoordeling van het mondelinge gedeelte, maar dat het door verwerende partij voorgelegde verslag opgesteld werd nadat verzoekende partij intern beroep had ingesteld. Verzoekende partij stelt dat geen rekening kan worden gehouden met een dergelijke motivering en dat niet in te zien valt hoe verwerende partij de beoordeling van het mondeling gedeelte op de motivering ter zake zou kunnen betrekken.

Verzoekende partij meent dat zij onvoldoende is voorgelicht over de verwachtingen voor en de wijze van beoordeling van de masterproef. Verzoekende partij stelt dat niet is uitgedrukt welke studievoortgang ze heeft gehad tussen de eerste en de tweede examenperiode rekening houdend met de geleverde feedback.

Verwerende partij stelt dat deze grief vreemd is aan de materiële motiveringsplicht, vermits verzoekende partij niet aangeeft waarin het gebrek aan motieven die de beslissing dragen, zou liggen.

Verwerende partij stelt dat in voorliggend geval eveneens geen sprake is van een schending van de formele motiveringsplicht, vermits de formele motivering van een examenbeslissing in beginsel vervat is in de punten zelf en dat wat de masterproef betreft het volstaat om in een voor verzoekende partij toegankelijk document beknopt te vermelden op welk vlak haar masterproef onvoldoende werd geacht. In voorliggend geval bevat het dossier voldoende documenten die verzoekende partij een zicht geven op de reden van het falen. Ook de deliberatiebeslissing is voldoende gemotiveerd, vermits de examencommissie slechts over een gebonden bevoegdheid beschikte en kon volstaan met het vaststellen dat er een onvoldoende werd behaald voor de masterproef.

Verwerende partij werpt op, voor wat betreft de voorlichting omtrent de verwachtingen voor en de wijze van beoordeling van de masterproef, dat op de website van de vakgroep een uitgebreide nota beschikbaar is met richtlijnen omtrent de masterproef net als het beoordelingsformulier; dat bij de aanvang van elk academiejaar infosessies georganiseerd worden omtrent de masterproef; en dat verzoekende partij feedback kreeg van haar promotor.

Verwerende partij stelt dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekende partij omtrent het schriftelijk werkstuk vooruitgang gemaakt heeft op formele aspecten, maar dat de inhoud nog steeds onvoldoende was, net als de mondeling verdediging. Verwerende partij meent dat het feit dat het cijfer identiek is aan het cijfer in de eerste examenperiode niet relevant is, omdat het in principe geen beoordeling is van de vooruitgang die een student

realiseert, maar wel van het al dan niet behalen van de competenties van het opleidingsonderdeel.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het argument van de verzoekende partij dat het niet duidelijk was wat de verwachtingen waren ten aanzien van de masterproef, kan niet worden aangenomen. Die informatie was voldoende duidelijk meegegeven in de richtlijnen in verband met de masterproef versie oktober 2008 (stuk 10 van de verwerende partij) en het is overigens niet aannemelijk dat verzoekende partij, nadat ze in de vorige examenzitting reeds een masterproef had ingediend en verdedigd, nu pas tot de ontdekking zou zijn gekomen dat het niet duidelijk was wat van haar verwacht werd.

Verder blijkt uit de door de verwerende partij meegedeelde stukken dat de verzoekende partij weliswaar voor de schriftelijke beoordeling van de masterproef licht beter scoorde dan in de vorige examenzitting (stuk 4 van de verwerende partij), maar dat de mondelinge verdediging ervan bijzonder zwak was (stuk 5 van de verwerende partij).

Dat de verzoekende partij uiteindelijk dezelfde evaluatie kreeg in deze zitting als in de vorige zitting, namelijk 9 op 20, is door deze gegevens, en met name de motivering van het mondeling verslag, afdoende gemotiveerd.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de kwaliteit van de eindverhandeling en de verdediging niet van die aard was om een onvoldoende te rechtvaardigen. Verzoekende partij meent dat de beoordeling van de masterproef moet gebeuren op basis van transparante criteria en dat de globale beoordeling het resultaat dient te zijn van de duidelijke toepassing van die criteria, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij verwijst naar haar argumentatie inzake het eerste middel omtrent de deugdelijke bekendmaking van de beoordelingscriteria en stelt dat deze criteria ook transparant zijn, vermits de beoordeling van de masterproef van verzoekende partij gebeurd is volgens de vooropgestelde criteria in het beoordelingsschema.

Verzoekende partij stelt zich *ten tweede* vragen bij de accuratesse van de opvolging en begeleiding na de eerste beoordeling van de masterproef. Verzoekende partij stelt dat ze is ingegaan op alle in die context gegeven adviezen en suggesties wat geleid heeft tot een merkelijke verbetering in de schriftelijke neerslag van haar masterproef en dat niet duidelijk is hoe de kwaliteit van de mondelinge verdediging zich verhoudt ten opzichte van de eerste examenperiode, terwijl haar punten niet zijn gewijzigd.

Verwerende partij meent dat verzoekende partij niet ontkent dat ze opvolging en begeleiding heeft gekregen na de eerste beoordeling van de masterproef en dat haar adviezen en suggesties zijn gegeven om het werk te verbeteren.

Verwerende partij stelt dat uit de commentaar die de diverse leden van de leescommissie hebben gegeven in hun verslag over het werkstuk, blijkt dat wel degelijk ook werd gelet op de aanpassingen die gebeurden en dat daadwerkelijk werd opgevolgd of de gegeven adviezen en suggesties ook navolging kregen.

Verwerende partij stelt dat uit de stukken van dossier blijkt dat de inhoud van het werk ook na de herwerking eerder negatief werd geëvalueerd en dat de vooruitgang blijkt voornamelijk te zijn gelegen in de vorm en structuur, maar niet in inhoud. In die omstandigheden is het niet kennelijk onredelijk of onevenredig dat toch eenzelfde examencijfer wordt behouden.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de mondelinge verdediging van haar masterproef op een kwalitatief meer hoogstaand niveau werd ontwikkeld en dienvolgens ook navenant op gunstiger wijze geëvalueerd had moeten worden.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen concrete gegevens aanvoert die deze bewering kunnen staven.

Verwerende partij verwijst naar de inhoud van het verslag over de mondelinge verdediging en stelt dat verzoekende partij blijkbaar haar prestaties hoger heeft ingeschat dan de examinatoren.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van de student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze zijn tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij voert geen specifieke argumenten aan waaruit zou blijken dat de evaluatie van de masterproef op onregelmatige wijze tot stand is gekomen of kennelijk onredelijk is, noch de lichte verbetering van de schriftelijke kwaliteit ervan, noch de beweerd gebrekkige begeleiding zijn van aard om de onregelmatigheid of kennelijke onredelijkheid van de evaluatie aan te tonen.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] deels ontvankelijk en voor het overige niet gegrond is.

De examenbeslissing van 11 september 2009 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

^[3] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Zitting van 29 oktober 2009

Rolnr. 2009/094bis - 29 oktober 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

Verzoek tot heropening der debatten

Bij e-mail van 23 oktober 2009 heeft de verzoekende partij middels haar raadsman verzocht de debatten in bovengenoemde zaak te heropenen naar aanleiding van het overmaken van bijkomende stukken door verwerende partij.

Na de partijen ter zitting hierover te hebben gehoord, heeft de Raad beslist dat er geen reden is om de debatten te heropenen.

De vraag of het verslag ter motivering van de evaluatie van de masterproef voor dan wel na het instellen van het interne beroep werd opgesteld, is op zich geen voldoende reden om de debatten te heropenen, aangezien deze rechtsvraag reeds in het beroep bij de Raad aan de orde is gesteld.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat er geen reden is om de debatten te heropenen in de zaak met rolnummer 2009/094.

Aldus beslist op donderdag 29 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Jacqueline Hellemans

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/096 - 29 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meestersen

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 29 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 7 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële studievoortgangsbewakingsmaatregel, met name de weigering tot herinschrijving, werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de master of

Verzoekende partij schreef zich in de academiejaren 2006-2007 en 2007-2008 voor deze opleiding in. Ze slaagde telkens niet.

Op 10 september 2008 werd verzoekende partij toegelaten om zich voor een derde keer in te schrijven, deze keer onder de bindende voorwaarde dat verzoekende partij de resterende vier opleidingsonderdelen met succes zou voltooien tijdens het academiejaar 2008-2009. Verzoekende partij slaagde slechts voor één opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij diende een aanvraag tot herinschrijving in op 15 september 2009.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel van 17 september 2009 waarbij verzoekende partij geweigerd werd om zich opnieuw in te schrijven voor de opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 24 september 2009 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd op 1 en 7 oktober 2009 gehoord.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie voor de opleiding, in bijzondere zitting bijeen, op datum van 7 oktober 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"[...]"

Minutes:

The chairman opens the meeting at 09:10. He stated the objective of the meeting is to decide on the appeal of two students [...] and [verzoekende partij]. He also briefed the situation of the two students, and stressed the fact that the two students have not made sufficient progress in the study despite being given a second chance. He also mentioned the fact that both students received a letter with binding condition at the end of the academic year 2007-2008, where it was stated clearly that the re-registration in 2008-2009 academic year would be their last registration and that further registration would not be considered.

The chairman then invited Mr. [...] and [verzoekende partij] to provide their arguments to why he should be given another registration in the academic year 2009-2010. the two students did not provide further arguments as compared to what they provided during the meeting of the 1st October 2009 (see attached Minuted of the meeting on the 1st October 2009). They ask for another registration in the academic year 2009-2010 for the [...] and for the [opleiding] (for [verzoekende partij]).

The commission then deliberates on the students' progress and arguments and came to the following conclusions:

- (1) Both students were informed by the examination commission at the end of the academic year 2007-2008 that their registration in the academic year 2008-2009 will be their last registration. Despite this, the students have shown insufficient progress.*

[...]

As shown in Table 2, [verzoekende partij] took both the exams "[...]" and "[...]" 6 times without success. The exam "Introduction to Environmental Policy and Law" was taken 6 times to success. He also did not work with his promoter on the Master Paper.

The Commission sees that the progress that the two students made is insufficient even after being given a second chance.

- (2) The Commission agreed, with 100% vote, with the advices of the Chairman (see Annex 1) to ratify the decisions made during the meeting of the 17th September 2009 and to deny the request of the students.*

The students will be informed by e-mail and by registered post the decision of the Commission by 7th October 2009."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 7 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij schrijven, tegen ontvangstmelding van 12 oktober 2009 afgegeven op het secretariaat, diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij schrijven, tegen ontvangstmelding van 12 oktober 2009 afgegeven op het secretariaat, tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 7 oktober 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 8 oktober 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf vrijdag 9 oktober 2009.

Het beroep van maandag 12 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt *ten eerste* dat het verzoekschrift dat in het Engels werd ingediend, onontvankelijk is, omdat artikel 14 van het huishoudelijk reglement van de Raad stelt dat de taal van de procedure bij de Raad het Nederlands is en omdat de Raad vroeger geoordeeld zou hebben dat de indiening van het verzoekschrift in een andere taal dan het Nederlands niet per se tot de onontvankelijkheid van het beroep moet leiden, indien er in de loop van de procedure een vertaling van wordt bezorgd aan de Raad en aan de verwerende partij, wat in voorliggend geval niet gebeurd is.

Verwerende partij stelt *ten tweede* dat ondanks het voorschrift van artikel II.24, §3, Aanvullingsdecreet^[1] ze vanwege verzoekende partij geen kopie heeft mogen ontvangen van het verzoekschrift, noch van de (gebundelde en geïnventariseerde) overtuigingsstukken.

Verzoekende partij heeft geen opmerkingen gemaakt wat de ontvankelijkheid van haar verzoekschrift betreft.

3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt, wat *de eerste exceptie* betreft, vast dat de verzoekende partij enkel een verzoekschrift in het Engels heeft ingediend.

De Raad merkt op dat elke stap in de procedure voorafgaand aan het extern beroep in het Engels is gevoerd. Zowel de initiële studievoortgangsbepaling, de interne beroepsbeslissing als de vermelding van de externe beroepsmogelijkheid en –modaliteiten in het onderwijs- en examenreglement zijn door verwerende partij eveneens in het Engels opgesteld.

De Raad stelt tevens vast dat verwerende partij alle Engelstalige stukken en beslissingen in haar antwoordnota in voetnoten vertaald heeft naar het Nederlands.

De Raad is derhalve van oordeel dat in voorliggend geval verwerende partij geen nadeel heeft ondervonden, en dat de Raad daardoor voldoende is voorgelicht in de taal van de rechtspleging over de argumentatie van de partijen.

De exceptie is ongegrond.

De Raad stelt, wat *de tweede exceptie* betreft, vast dat de verzoekende partij geen afschrift van haar verzoekschrift aan de verwerende partij heeft overgemaakt.

Op vrijdag 16 oktober bezorgde het secretariaat van de Raad verwerende partij per e-mail een kopie van het verzoekschrift.

De termijn voor verwerende partij om een antwoordnota in te dienen, verstreek op donderdag 22 oktober 2009. De aansluitende termijn voor verzoekende partij om een wederantwoordnota in te dienen, verstreek op dinsdag 27 oktober 2009.

De Raad wijst erop dat gelet op de snelheid van de procedure de termijnen steeds kort zijn. Evenwel dient de termijn op grond van artikel II.32, §1, tweede lid van het Aanvullingsdecreet voor elke partij ten minste achtenveertig uur te zijn.

Verwerende partij beschikte derhalve over 7 kalenderdagen – waarvan vijf werkdagen – om haar antwoordnota voor te bereiden, terwijl de verzoekende partij over 5 kalenderdagen beschikte.

Dit vormgebrek heeft naar de mening van de Raad in voorliggend geval niet belet dat verwerende partij over voldoende tijd beschikte en uit het dossier blijkt dat verwerende partij zich naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat ze slechts voor enkele opleidingonderdelen niet geslaagd is en dat omwille van gezondheidsredenen en sociale problemen.

Verzoekende partij werpt op dat het voleindigen van de opleiding in het belang is van haar familie en haar geboorteland.

Verzoekende partij meent dat ze dit academiejaar het diploma in kwestie zal behalen, omdat haar gezondheid opnieuw goed is, ze voldoende financiële ruimte heeft en bijgestaan wordt door haar partner.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing niet onredelijk is, omdat verzoekende partij drie jaar op rij niet slaagde, een ondermaatse prestatie leverde inzake haar masterproef en verschillende examenkansen onbenut liet en omdat ze de bindende voorwaarden niet heeft nageleefd. Ook de argumenten van verzoekende partij ter ondersteuning van haar beroep doen geen afbreuk aan de objectief vaststelbare vertraging in de studievoortgang van verzoekende partij, op grond waarvan de bestreden beslissing redelijkerwijze verantwoord kan worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om in de plaats van de bevoegde organen van de verwerende partij te oordelen of de verzoekende partij vooralsnog als student moet worden ingeschreven. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissingen van de verwerende partij op regelmatige wijze zijn tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In deze zaak stelt de verzoekende partij niet dat de bestreden beslissing op onregelmatige wijze tot stand is gekomen. Wat betreft de door de verzoekende partij ingeroepen redenen van persoonlijke en medische aard, die haar slechte resultaten zouden verklaren en meteen ook de weigering tot een nieuwe inschrijving onredelijk zouden maken, dient te worden vastgesteld dat de studieresultaten van de verzoekende partij over de afgelopen drie jaar dermate slecht waren, dat de weigering voor een nieuwe inschrijving niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te noemen is. De stelling van de verwerende partij dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden van persoonlijke en medische aard, ook al zouden die in feite juist zijn, niet van aard zijn om, bij verbetering van die omstandigheden, tot een te verwachten verbetering van de studieresultaten te leiden, is evenmin onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 7 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 29 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/097 - 29 oktober 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 29 oktober 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 29 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de masterproef.

Verzoekende partij vraagt een herevaluatie door een ander onafhankelijke persoon.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de masteropleiding 'master in het management en het beleid van de gezondheidszorg'.

Verzoekende partij werd in de tweede zitting niet geslaagd verklaard voor deze opleiding. Zij behaalde enkel een tekort voor de masterproef. Verzoekende partij behaalde initieel een examenresultaat van 4/20 voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef'.

De masterproef werd beoordeeld door vier leden van het academisch personeel waaronder de promotor. Hun scores voor het rapport zelf waren 4/20, 8/20, 4/20 en 8/20. Haar promotor gaf een score van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 september 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling tegen deze examenbeslissing.

3.3. Op 29 september 2009 werd de interne beroepsbeslissing genomen. In de beslissing zoals ze aan verzoekende partij werd meegedeeld, staat het volgende te lezen:

“Voor zover de begeleiding voor de studente onvoldoende duidelijk zou zijn geweest wat de resterende tekorten van haar masterproef betreft, kan volgens de raad voor betwistingen in zake studievoortgangsbepalingen een gebrek in de begeleiding niet worden ingeroepen om de correctheid van een examencijfer op een masterproef te betwisten.

De manier waarop de data werden verzameld heeft deels een rol gespeeld bij de bepaling van het examencijfer in zoverre dat de studente bij de mondelinge toelichting hierover geen uitleg kon geven die de beoordelaars kon overtuigen dat voldoende aan de voorwaarden van wetenschappelijk onderzoek was voldaan. Zelfs indien dit aspect buiten beschouwing wordt gelaten zijn de andere elementen uit de schriftelijke beoordeling en de beoordeling van de mondelinge presentatie voldoende eenduidig om het examencijfer van 4/20 te verantwoorden.

Het onderwijs- en examenreglement voorziet dat ingeval van een mondelinge presentatie twee beoordelaars volstaan. Tijdens de mondelinge presentatie was de promotor en één leescommissaris aanwezig. Daarmee is aan de reglementaire voorwaarde voldaan.

De interne beroepscommissie beslist dat het intern beroep ongegrond is.”.

Dit werd bij e-mail van 6 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

In het kader van het beroep bij de Raad werd bij de antwoordnota van de verwerende partij een andersluidende beslissing gevoegd waarin het volgende werd gesteld:

“De interne beroepsbeslissing stelde dat de motivering na de mondelinge presentatie niet voldoende het verschil tussen het gemiddelde van de verslagen van de schriftelijke beoordeling en het uiteindelijke examencijfer verantwoordt. De commissie beslist daarom dat als examencijfer het gemiddelde van de vier leescommissarissen wordt gekozen, nl. 6/20.

De interne beroepscommissie beslist dat het intern beroep gegrond is. Het examencijfer wordt aangepast naar 6/20. De studente blijft echter niet-geslaagd voor de masterproef.”.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 29 september 2009, verstuurd bij e-mail op 6 oktober 2009. Uit het dossier blijkt niet wanneer de verzoekende partij kennis heeft genomen van de beslissing. De Raad kan aannemen dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op vrijdag 9 oktober 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 10 oktober 2009.

De Raad neemt aan dat het beroep van 14 oktober 2009 derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep werd ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat ze subjectiviteit vermoedt van haar promotor bij de beoordeling van de masterproef. Zij stelt dat in de interne beroepsbeslissing, wat haar klacht over de subjectiviteit betreft, geen antwoord werd geformuleerd, maar dat deze enkel handelt over de gebruikte procedures. Verzoekende partij vermoedt dat de twee resultaten van 4 op 20 afkomstig zijn van haar promotor en de op de presentatie aanwezig zijnde leescommissaris. De twee resultaten van acht op twintig zouden afkomstig zijn van het ander academisch personeel.

Voor de staving van haar vermoeden van subjectiviteit verwijst verzoekende partij naar haar oorspronkelijke klachtenbrief van 5 september 2009 waarin ze samengevat het volgende stelt:

- er een groot verschil is tussen de uiteindelijke beoordeling van de promotor en de feedback die de promotor gaf tijdens de begeleiding;
- de reden van beïnvloeding van de evaluatie zou afkomstig kunnen zijn van het ziekenhuis waar zij haar masterproef voorbereidde en de informatie verzamelde ondermeer aan de hand van interviews. Doordat de verzoekende partij lang moest wachten op informatie van het ziekenhuis over de huisartsen die ze zou interviewen, heeft ze uiteindelijk die informatie zelf gezocht. Het ziekenhuis was daarmee niet akkoord en communicatie tussen haar en het ziekenhuis werd daardoor vertroebeld. Ze veronderstelt dat deze problemen aan de promotor zijn gemeld en dat die een negatieve invloed hebben gehad op de beoordeling van de masterproef;
- tijdens de presentatie was er maar één van de twee commissarissen aanwezig en vertoonde de promotor een desinteresse.

Verwerende partij stelt, wat betreft het feit dat op het door verzoekende partij opgeworpen vermoeden van vooringenomenheid bij de beoordeling van haar masterproef niet beantwoord werd in de beslissing op intern beroep, dat verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel. Ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep komt de beslissing van de interne beroepscommissie in de plaats van de beslissing die door de jury werd genomen over de masterproef. De samenstelling van de interne beroepscommissie garandeert aan verzoekende partij een objectieve beoordeling van de masterproef. Het feit dat de interne beroepscommissie zich, wat de beoordelingen over het schriftelijk werkstuk betreft, heeft aangesloten bij de motivering van de promotor en de commissarissen verandert daar niets aan. Zij heeft die motivering immers – als objectief oordelend orgaan – tot de hare gemaakt en daarmee erkend dat de beslissingen, ondanks het door verzoekende partij opgeworpen vermoeden van subjectiviteit, correct waren.

Verwerende partij werpt verder op dat de interne beroepscommissie bovendien minstens impliciet van oordeel is geweest dat de door verzoekende partij aangevoerde argumenten, m.n. gebrekkige feedback van de promotor tijdens de voorbereiding, kortsluiting met de contactpersonen in de stageplaats en desinteresse van de promotor tijdens de presentatie, terug te voeren zijn tot een mogelijk gebrek aan begeleiding, eerder dan een eventueel probleem van vooringenomenheid. Ze heeft die argumenten ook behandeld als aanduidingen

dat er mogelijks een gebrek aan begeleiding is geweest, en heeft ze ook als zodanig beantwoord.

De interne beroepscommissie sprak zich niet uit over de vraag of er hier effectief sprake is van een gebrekkige begeleiding, maar stelt vast dat volgens de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen een gebrek in de begeleiding niet worden ingeroepen om de correctheid van een examencijfer op een masterproef te betwisten.

Verwerende partij meent dat, zelfs indien er een probleem van vooringenomenheid zou bestaan (hebben) in hoofde van de promotor, verzoekende partij dit niet aantoonde.

Volgens verwerende partij omvat het dossier overigens duidelijke elementen waaruit blijkt dat er van vooringenomenheid geen sprake kan zijn:

- de commentaren van de promotor en de commissarissen vertonen grote overeenkomst en geven voldoende inhoudelijke ondersteuning voor de lage cijfers;
- de beoordeling van het schriftelijk werkstuk gebeurt door de promotor en de commissarissen afzonderlijk zonder dat hierover overleg wordt gepleegd;
- verzoekende partij meent enkel in hoofde van de promotor subjectiviteit bij de beoordeling te kunnen ontwaren, terwijl zijn beoordeling niettemin zeer gelijklopend was en zijn quotering bovendien het hoogste cijfer was dat verzoekende partij behaalde voor het schriftelijk werkstuk.

Verwerende partij stelt tot slot dat de vier gegeven cijfers, 8/20, 4/20, 4/20, 8/20, erop wijzen dat de masterproef door alle beoordelaars als duidelijk onvoldoende werd beoordeeld. De mondelinge prestatie van de masterproef heeft deze vaststelling gewoon bevestigd. De tijdens de presentatie aanwezige sessievoorzitter/commissaris, alsook de twee commissarissen die niet bij de presentatie aanwezig waren en t.a.v. wie de verzoekende partij geen vermoeden van bevooroordeeldheid heeft aangevoerd, gaven de masterproef een (totaal)score van respectievelijk 4/20, 4/20 en 8/20 en liggen dus in lijn met – en gemiddeld gesproken zelfs lager dan – het cijfer gegeven door de promotor, i.e. 8/20.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat de commentaren grote overeenkomsten vertonen, terwijl er echter een groot verschil is tussen de cijfers. Een cijfer van 8 op 20 is een delibereerbaar cijfer, dit versterkt de impact van de twee soorten beoordelingen op het al dan niet behalen van het diploma en hieraan gebonden haar verdere carrière. Ook hierop wordt niet verder ingegaan door de instelling.

Verwerende partij verwijst naar artikel van het onderwijs- en examenreglement dat de toepassing van de compensatieregels voor de masterproef expliciet uitsluit. Met een 8/20 had verzoekende partij onmogelijk kunnen slagen en van deliberatie kon geen sprake zijn. In beginsel wordt er overigens niet meer gecompenseerd. Enkel in uitzonderlijke omstandigheden wordt daar voor individuele studenten van afgeweken. Dergelijke uitzonderlijke omstandigheden liggen hier niet voor.

Verzoekende partij stelt *ten derde* verder in haar wederantwoord dat het feit dat de instelling een verkeerde versie van de beslissing van de interne beroepscommissie heeft doorgestuurd waarin het intern beroep als ongegrond werd beschouwd, haar vermoeden van subjectiviteit herbevestigt en dat de aanpassing is gebeurd nadat verwerende partij kennis had van verder beroep.

Verwerende partij stelt dat aan de Raad en de verzoekende partij in eerste instantie een ontwerpversie werd bezorgd en dat dit om een spijtige vergissing gaat.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Vooreerst merkt de Raad op dat aan de verzoekende partij een andere beslissing op intern beroep werd gestuurd – een beslissing waarbij haar beroep ongegrond werd verklaard – dan de beslissing die de verwerende partij bijbrengt samen met haar antwoordnota. De beslissing zoals die aan de verzoekende partij werd meegegeeld, geldt voor haar als origineel, en het is overigens tegen deze beslissing, zoals zij is geformuleerd, dat de verzoekende partij haar beroep bij de Raad heeft ingediend en haar klachten heeft gericht.

Met de anders geformuleerde beslissing die de verwerende partij thans heeft bijgebracht, kan dus in het kader van deze procedure enkel rekening worden gehouden voor zover de verzoekende partij nog op nuttige wijze tegen deze beslissing klachten kan inbrengen. In haar nota van wederantwoord ziet de verzoekende partij in het feit dat de eerste haar toegezonden beslissing vervangen werd door een andere beslissing, juist de bevestiging van de vooringenomenheid van de interne beroepsinstantie.

In dit geval wordt door de handelwijze van de verwerende partij, meer bepaald het bijbrengen van twee verschillende beslissingen, genomen in dezelfde zaak, die beide worden toegeschreven aan de interne beroepsinstantie, een ernstige schijn verwekt dat het interne beroep van de verzoekende partij met vooringenomenheid behandeld werd, ook al ligt geen bewijs voor dat de leden van de interne beroepsinstantie in de werkelijkheid met vooringenomenheid gehandeld hebben.

Een goede rechtsbedeling verlangt dat het interne beroep opnieuw behandeld wordt, door een, desnoods *ad hoc*, anders samengestelde interne beroepsinstantie.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 29 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De interne beroepsinstantie van de verwerende partij zal in een andere samenstelling een nieuwe beslissing nemen over het interne beroep van de verzoekende partij uiterlijk op 20 november 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 29 oktober 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Christiane Vanvinckenroye

De secretarissen,

Rolnr. 2009/097 - 29 oktober 2009

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Zitting van 12 november 2009

Rolnr. 2009/098 - 12 november 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 12 november 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 8 september 2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven met een geïndividualiseerd studietraject in de bachelor in de industriële wetenschappen – chemie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 8 september 2009 voor de opleidingsonderdelen '.....', '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 september 2009 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 19 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 oktober 2009.

Bij het ontbreken van een beslissing op intern beroep, begint de vervalt termijn van vijf kalenderdagen krachtens artikel II.14, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] te lopen na het verstrijken van een termijn van vijftien kalenderdagen ingaand de dag na het instellen van het intern beroep.

In casu werd het intern beroep ingesteld op woensdag 30 september 2009. De eerste dag van de termijn van vijftien kalenderdagen is derhalve donderdag 1 oktober 2009. De uiterste datum waarop de beslissing op intern beroep aan verzoekende partij ter kennis had moeten worden gebracht is donderdag 15 oktober 2009. Bij gebrek aan een interne beroepsbeslissing, begon de beroepstermijn van vijf kalenderdagen te lopen op vrijdag 16 oktober 2009.

Het beroep van maandag 19 oktober 2009 werd derhalve tijdig ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar examens van de drie vermelde opleidingsonderdelen strenger werden beoordeeld dan anderen.

Verzoekende partij werpt op dat haar vraag voor bijkomende hulp niet in rekening werd gebracht en dat ze daardoor haar jaar niet met vrucht heeft kunnen afwerken.

Verzoekende partij stelt dat ze bij de inzage van een vak niet te horen kreeg wat de juiste antwoorden op de examenvragen waren.

Verzoekende partij stelt dat het haar aangeboden jaarprogramma inhoudelijk niet haalbaar was en dat ze onvoldoende ondersteuning van de instelling gekregen heeft.

Verwerende partij stelt dat ze verzoekende partij niet ontvangen heeft omdat het beroep van 30 september 2009 niet ontvankelijk verklaard kon worden, vermits het beroep niet ingesteld werd binnen een vervalt termijn van vijf kalenderdagen die inging de dag na de proclamatie van 9 september 2009.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat de examenbeslissing de beroepsmogelijkheden niet vermeldde, waardoor de interne beroepstermijn niet is aangevangen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel II.7, tweede zin van het Aanvullingsdecreet waarbij werd bepaald dat bij het meedelen van de studievoortgangsbeslissing artikel 35 van het Decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur niet van toepassing was – de mogelijkheid en de modaliteiten van het interne beroep moesten dus niet worden meegedeeld om de termijnen van beroep te doen lopen – , werd opgeheven door artikel V.52 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009.

Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.52 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009. Dat betekent dat vanaf die datum de onderwijsinstelling bij het meedelen aan de student van de studievoortgangsbepaling ook de mogelijkheid en de modaliteiten van het interne beroep moet meedelen, zo niet gaat de beroepstermijn niet lopen.

De verwerende partij betwist niet dat zij bij het meedelen van de initiële studievoortgangsbepaling geen melding gemaakt heeft van de mogelijkheid en de modaliteiten van het intern beroep.

Op grond van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet is de termijn van intern beroep niet gaan lopen ten aanzien van de verzoekende partij, zodat de bestreden beslissing op intern beroep het intern beroep van de verzoekende partij ten onrechte wegens laattijdigheid niet ontvankelijk heeft verklaard.

De verzoekende partij klaagt erover dat haar examens over drie opleidingsonderdelen volgens haar strenger werden beoordeeld dan die van andere studenten, en dat zij haar resultaten niet begrijpt.

In zoverre het middel betrekking heeft op het gebrek aan motivering van de examenresultaten, is het gegrond, nu de Raad uit geen door de verwerende partij bijgebracht stuk kan opmaken hoe de betwiste resultaten tot stand zijn gekomen, en de verzoekende partij ook in haar intern beroep dit euvel reeds aanklaagde.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 8 september 2009 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uitspraak doen over het door de verzoekende partij ingestelde interne beroep uiterlijk op 19 november 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 12 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/099 - 12 november 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

met als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 12 november 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de brief van 30 oktober 2009 van de verwerende partij, de mailberichten van de verzoekende partij en de bij deze berichten toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 8 oktober 2009 waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard en het verzoek tot herinschrijving werd geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was voor het eerst ingeschreven in het academiejaar 2007-2008 voor de bacheloropleiding handelsingenieur.

Tijdens hetzelfde academiejaar schakelde zij over naar de bacheloropleiding handelsingenieur in de beleidsinformatica voor een studieprogramma van 27 studiepunten.

Verzoekende partij nam geen deel aan de examens tijdens beide zittingen en behaalde tijdens het betreffende academiejaar geen creditbewijzen.

Het academiejaar 2008-2009 werd voor hetzelfde studieprogramma een nieuwe inschrijving genomen. Verzoekende partij legde in de tweede zitting twee examens af waarvoor zij één creditbewijs behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 oktober 2009 een intern beroep in bij decaan van de onderwijsinstelling tegen de weigeringsbeslissing van 29 september 2009 waarbij de herinschrijving in de opleiding Handelsingenieur in de beleidsinformatica werd geweigerd.

3.3. Bij beslissing van de van 8 oktober 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard en werd de herinschrijving geweigerd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De bestreden beslissing van de van 8 oktober 2009 werd op 30 oktober 2009 ingetrokken. Het beroep werd behandeld door slechts een beperkt aantal leden van de commissie waardoor de vergadering niet in quorum was om een regelmatige beslissing te nemen.

Op 4 november 2009 nam de een nieuwe beslissing na de verzoekende partij te hebben gehoord. De commissie besliste om de herinschrijving in de opleiding handelsingenieur in de beleidsinformatica te weigeren.

3.6. Verzoekende partij heeft bij e-mail van 11 november 2009 aan de Raad meegedeeld dat ze de verdere procedure in deze zaak wenst stop te zetten.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 12 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/100 - 12 november 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meestersen

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 12 november 2009.

De partijen zijn niet ter zitting verschenen.

De Raad heeft zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en het schrijven van 27 oktober 2009 van verzoekende partij.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep gericht tegen de initiële examenbeslissing werd verworpen.

Verzoekende partij vraagt de vernietiging van de beslissing en vraagt dat de interne beroepscommissie de beoordeling van de masterproef zal overdoen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de master in de agogische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de masterproef. Zij behaalde een resultaat van 9/20.

Op 3 augustus 2009 diende verzoekende partij haar masterproef in. De thesis werd beoordeeld door haar promotor en een tweede lezer. De promotor gaf een score van 9/20 en de tweede lezer een score van 8/20. Daarnaast behaalde zij voor de 'procesevaluatie', d.i. de beoordeling van het proces en de vooruitgang van de student bij het onderzoek, een resultaat van 7/10.

Verzoekende partij vraagt na het inkijken van de beoordelingsverslagen op 4 september 2009 om een mondelinge verdediging van haar masterproef op grond van artikel 35, § 2 van het examenreglement van 2008-2009.

De verdediging vond plaats op 7 september 2009. De commissie oordeelde om verzoekende partij op basis van de ingediende masterproef en de mondelinge verdediging een eindscore te geven van 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de voorzitter van de betrokken examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. De examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, besliste op datum van 22 september 2009 en na de verzoekende partij te hebben gehoord om het cijfer op de masterproef te behouden op 9/20.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 24 september 2009 en per schrijven van 1 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij schrijven van 5 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste maal een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Op 13 oktober 2009 ging de verwerende partij per aangetekend schrijven tot kennisgeving over van de interne beroepsbeslissing zelf en van de notulen van de vergadering waar het intern beroep werd behandeld, waaruit de motieven van de beslissing blijken.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"- De stelling als zouden collegae [...] tot een andere vakgroep behoren niet correct is, want de opleidingen agogiek en onderwijskunde behoren tot dezelfde vakgroep m.n. [...] en de promotor van de Masterproef kan je als student vrij kiezen.

- Wat de bemerking betreffende de evaluatieverslagen betreft moet worden vastgesteld dat gezien het niet beschikken over het verslag van de promotor dit door de facultaire administratie ook niet kon worden overgemaakt. Wel werd aangegeven dat ze best ter voorbereiding van de mondelinge verdediging contact zou opnemen met de promotor.

- Een derde lezer werd – zoals voorzien in het aanvullend examenreglement – aangesteld: [...]

- Er onvoldoende argumenten werden aangevoerd om het eindcijfer voor de Masterproef aan te passen.

De commissie beslist om – op basis van bovenstaande elementen – het cijfer van 9 op 20 te bevestigen."

3.6. Bij schrijven van 20 oktober 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.7. Bij besluit nr. 2008/084 van 22 oktober 2009 besliste de Raad het eerste beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

3.8. Bij schrijven van 27 oktober 2009 deelde verzoekende partij de Raad mee dat ze afstand van haar tweede beroep wenste te doen, gelet op de beslissing van de Raad van 22 oktober 2009.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 12 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Rolnr. 2009/101 - 12 november 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meesters en

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 12 november 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, het schrijven van 4 november 2009 van verzoekende partij en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep gericht tegen de initiële examenbeslissing werd verworpen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het zogenaamde thesisjaar van de opleiding pedagogische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor haar eindverhandeling met een resultaat van 8/20.

De thesispromotor van verzoekende partij nam tijdens het betreffende academiejaar een sabbatjaar maar bleef wel instaan voor de begeleiding van zijn thesisstudenten.

Verzoekende partij legde haar thesis neer in de tweede examenperiode. De thesis werd beoordeeld door haar promotor en een tweede lezer. Beiden gaven in de beoordelingsverslagen een score van 9/20. Daarnaast mondde de zogenaamde 'procesevaluatie', d.i. de beoordeling van het proces en de vooruitgang van de student bij het onderzoek, voor verzoekende partij uit in een resultaat van 6/10.

Verzoekende partij vraagt na het inkijken van de beoordelingsverslagen op 4 september 2009 om een mondelinge verdediging van haar eindverhandeling op grond van artikel 35, § 2 van het examenreglement 2008-2009.

Deze verdediging vond plaats op 7 september 2009. De commissie oordeelde om verzoekende partij op basis van de ingediende verhandeling en de mondelinge verdediging een eindscore te geven van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de voorzitter van de betrokken examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. De examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, besliste op 22 september 2009, na de verzoekende partij te hebben gehoord, om het cijfer op de eindverhandeling te behouden op 8/20.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

Voorafgaandelijk werd verzoekende partij op 24 september 2009 verkeerdelijk ingelicht dat de examencommissie had beslist om het cijfer van de eindverhandeling vast te leggen op 10/20 en dat bijgevolg de verzoekende partij geslaagd was.

Bij e-mail van 28 september 2009 werd verzoekende partij bericht dat deze mededeling een materiële vergissing betrof en dat de interne beroepsbeslissing per aangetekend schrijven zou bekend gemaakt worden.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste maal een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Op 13 oktober 2009 ging de verwerende partij per aangetekend schrijven tot kennisgeving over van de interne beroepsbeslissing zelf en van de notulen van de vergadering waar het intern beroep werd behandeld, waaruit de motieven van de beslissing blijken.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"- Collega [...] op sabbatical was maar zelf had aangegeven dat hij de begeleiding als promotor zou blijven verzorgen;

- Conform het examenreglement werd voor de mondelinge verdediging een derde lezer aangesteld: [...];

- [verzoekende partij] kan nog in een uitdovende (enkel thesis) zijn 3de licentie afwerken en moet dientengevolge niet overstappen naar de Master;

De commissie beslist om het cijfer op de eindverhandeling te behouden op de eerder vastgelegde 8/20."

3.6. Bij schrijven van 20 oktober 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.7. Bij besluit nr. 2008/093 van 22 oktober 2009 besliste de Raad het eerste beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 22 september 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van dinsdag 13 oktober 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij ten laatste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 15 oktober 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 oktober 2009.

Het beroep van 20 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. De bevoegdheid van de Raad

In zijn besluit nr. 2008/093 van 22 oktober 2009 heeft de Raad beslist dat het beroep van de verzoekende partij ook gericht was tegen de beslissing van de verwerende partij die werd meegedeeld bij brief van 13 oktober 2009, omdat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota haar middelen tegen de beslissing zoals dan meegedeeld, heeft laten gelden.

De Raad stelt ambtshalve vast dat hij zijn rechtsmacht, wat betreft de thans bestreden beslissing, heeft uitgeput door zijn besluit van 22 oktober 2009.

Het thans ingestelde beroep is om die reden niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van 22 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 12 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2009/101 - 12 november 2009

Marc Boes
Verhaaren

Jacqueline Hellemans

Henri

De secretarissen,

Karla Van Lint

Eddie Clybouw

Zitting van 17 november 2009

Rolnr. 2009/103 - 17 november 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 17 november 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 10 september 2009 en tegen de beslissing van 16 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven met een geïndividualiseerd traject in de bachelor en master in de rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 10 september 2009 voor het opleidingsonderdeel 'Bijzondere overeenkomsten en persoonlijke zekerheidsrechten' dat tot het deliberatiepakket behoort van het derde bachelorjaar. Verzoekende partij behaalde een 9 op 20. Derhalve behaalde ze het bachelordiploma niet. Verzoekende partij slaagde wel voor het deliberatiepakket van de eerste master.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 16 oktober 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 29 oktober 2009 en per aangetekend schrijven van 3 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de verzoekende partij het intern beroep op 15 september 2009 en dus tijdig heeft ingesteld. Dit beroep werd ontvangen door de verwerende partij op 16 september 2009, zo blijkt uit de datumstempel die bij de ontvangst op het interne beroepsschrift werd vermeld. De termijn van 15 dagen waarover de interne beroepsinstantie beschikte om een beslissing te nemen aangaande het interne beroep is begonnen op 17 september 2009 en verstreken op donderdag 1 oktober 2009. Bij gebreke aan tijdige beslissing vanwege de beroepsinstantie kon de verzoekende partij een beroep bij de Raad instellen binnen een vervaltermijn van vijf dagen, ingaande op vrijdag 2 oktober 2009 en verstrijkende op dinsdag 6 oktober 2009, laatste dag waarop een beroep bij de Raad kon worden ingesteld.

In dit geval heeft de verzoekende partij geen beroep ingesteld bij het uitblijven van een tijdige beslissing maar heeft zij gewacht op een beslissing op intern beroep ook al werd die genomen en meegedeeld buiten de termijn van vijftien dagen. In het verleden heeft de Raad reeds aanvaard dat een beroep bij de Raad tegen een beslissing na de termijn van vijftien dagen genomen ontvankelijk is voor zover het ingesteld was binnen de vijf dagen na de mededeling van de beslissing op intern beroep.

Dit kan ertoe leiden dat dergelijke zaken veel langer aanslepen dan eigenlijk in overeenstemming zou zijn met de bedoeling van de decreetgever en bovendien de student dan geen toch geen beroep bij de Raad kan instellen wanneer de interne beroepsinstantie dan toch geen zij het laattijdige, beslissing neemt. Een dergelijke toestand is ongewenst en leidt tot grote rechtsonzekerheid.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Met het oog op de rechtszekerheid zal de Raad dit criterium toepassen voor de beroepen die ingediend worden na 1 januari 2010.

Rekening houdend met het voorgaande wordt het huidige beroep als tijdig ingediend beschouwd.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat, doordat ze niet slaagde voor de bacheloropleiding, ze zich niet zou kunnen inschrijven voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef II'.

Verwerende partij meent dat dit geen betrekking heeft op het voorwerp van de bestreden beslissing en stelt bovendien dat het opleidingsonderdeel wel degelijk is opgenomen in het studieprogramma van verzoekende partij.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat ze kort voor het examen geconfronteerd werd met het overlijden van een naast familielid en dat dit gevolgen had voor de voorbereiding van het examen. Verzoekende partij meent dat de examinerator achteraf rekening had kunnen houden met de omstandigheden.

Verwerende partij stelt dat bij het vaststellen van een examencijfer de beoordelaar enkel rekening kan houden met de prestaties van de student zoals ze blijken uit de examenkopij. Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij voor het examen had kunnen vragen om het examen op een andere datum af te leggen. Verwerende partij stelt dat de bijzondere omstandigheid door de examencommissie had kunnen worden aangenomen bij de deliberatie, maar dat verzoekende partij de beslissing van de examencommissie nooit heeft betwist.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat ze de ombudspersoon expliciet de vraag heeft gesteld of ze geen motivatiebrief mocht schrijven aan de deliberatiecommissie. Verzoekende partij stelt dat de ombudspersoon haar verzekerd heeft dat ze een buitengewone stemming zou vragen, maar verzoekende partij twijfelt of er een stemming is geweest.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de feedback en de correctiemethoden te wensen overlieten en dat eventuele juistheden op het examen niet werden gecorrigeerd.

Verzoekende partij verwijst onder meer naar vraag 4, onderdeel 1B van het examen en stelt dat haar antwoord aangepast was en bovendien correct, terwijl de interne beroepsbeslissing het geschrapte antwoord had beoordeeld en het onderzoek niet grondig heeft gevoerd, wat een reden is om de beslissing te vernietigen of minstens te laten herzien.

Verzoekende partij verwijst naar haar argumenten uit haar intern beroepschrift.

Verwerende partij stelt dat de feedback de gegeven evaluatie niet meer kan beïnvloeden.

Verwerende partij werpt op dat de examinerator in zijn toelichting aan de interne beroepscommissie aangaf dat de student geen ondubbelzinnig ja of neen op de vraag 4, deelvraag 1A gegeven had en er enkel in voorwaardelijke wijs wordt geantwoord.

Wat deelvraag 1B betreft, heeft de interne beroepscommissie niet verwezen naar de verantwoording van de docent en heeft ze evenmin een quoterings gegeven op basis van het geschrapte antwoord. De interne beroepscommissie heeft evenwel vastgesteld dat de quoterings van de vraag correct was omdat een aspect van de vraag niet helemaal werd beantwoord.

Wat de verdere argumenten in het intern beroepschrift betreft, meent verwerende partij dat deze zijn beantwoord in de interne beroepsbeslissing.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat de beroepsinstantie enkel rekening heeft gehouden met het modelantwoord van de docent in kwestie, waardoor de onafhankelijkheid ontbreekt.

Verwerende partij meent dat uit niets blijkt dat de beoordeling van het examen door de interne beroepscommissie de grenzen van de kennelijke redelijkheid zou overschreden hebben en dat de commissie het examen grondig heeft bekeken, onder meer op basis van het modelantwoord van de examinerator en het advies van een jurist.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat uit de examenkopij niet valt af te leiden waar ze punten kwijt gespeeld is of waar ze punten behaald heeft. Verzoekende partij meent ook dat de vraagstelling zo ruim is dat de docent veel ruimte heeft om te oordelen.

Verwerende partij stelt dat op het examen wel degelijk quoteringen werden aangebracht en dat tijdens de feedback aan verzoekende partij duidelijk werd gemaakt waar ze punten verloor en waar ze goed antwoordde. Uit de schriftelijke verantwoording van de examinerator blijkt dat de examinerator niet lichtzinnig over de examenkopij geoordeeld heeft.

Verwerende partij verwijst, voor wat betreft de algemene vraagstelling, naar het antwoord van de interne beroepscommissie en stelt vast dat de antwoorden van de student zeer summier waren of naast de kwestie en dat de examinerator de quotatie redelijkerwijs kon verantwoorden.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat ze het modelantwoord pas ontvangen heeft na het instellen van het extern beroep bij de Raad en dat uit het modelantwoord blijkt dat ze kennelijk onredelijk is beoordeeld.

Verzoekende partij stelt dat op het modelantwoord bij de ene vraag wel onderverdelingen staan voor punten en bij andere niet en dat uit niets blijkt dat deze puntenverdeling ook gehanteerd is voor de andere studenten.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota op grond van het modelantwoord vraag per vraag de haar toegekende punten in vraag.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Ter zitting is gebleken dat de verzoekende partij zich wel voor de masterproef heeft mogen inschrijven zodat het argument dat zij dat niet mocht doen feitelijke grondslag mist.

De klacht die geformuleerd wordt ten aanzien van de beslissing van de examencommissie is niet ontvankelijk omdat de verzoekende partij haar intern beroep beperkt heeft tot het betwisten van de evaluatie van het opleidingsonderdeel ' bijzondere overeenkomsten' en de beslissing van de examencommissie zelf niet heeft betwist.

De Raad herinnert eraan dat hij zijn oordeel over de verdienste van de student niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In het licht van de modelantwoorden en de daarbij gegeven toelichting kan de Raad niet tot het oordeel komen dat de betwiste evaluatie kennelijk onredelijk zou zijn. De aanwijzingen die op de examenkopij zijn te vinden maken voldoende aannemelijk hoe de behaalde punten verdeeld werden.

Dat de interne beroepsinstantie haar oordeel mee gesteund heeft op de modelantwoorden leidt niet tot de conclusie dat zij niet op onafhankelijke wijze haar beslissing zou genomen hebben.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden omdat de instelling geen buispuntenregeling hanteert, wat andere instellingen wel doen.

Verwerende partij stelt dat het middel ontvankelijk is omdat het geen betrekking heeft op de bestreden examenbeslissing en ongegrond omdat examencommissies van verschillende instellingen verschillende deliberatieregels kunnen toepassen. Verwerende partij verwijst naar het besluit nr. 2005/037 van deze Raad.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het staat elke onderwijsinstelling vrij om haar eigen deliberatiecriteria te bepalen. Het enkele feit dat verschillende onderwijsinstellingen verschillende deliberatiecriteria hanteren houdt geen schending van het gelijkheidsbeginsel in vermits deliberatiecriteria mee bepaald worden in functie van de eigen inhoud van het studieprogramma en de wijze van evalueren die door elke instelling zelf binnen de decretale grenzen worden vastgesteld.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van het examenreglement.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het examenreglement de interne beroepscommissie oplegt binnen de 15 kalenderdagen na het instellen van het intern beroep te oordelen over het intern beroep, terwijl ze pas na 45 dagen kennis kreeg van de interne beroepsbeslissing.

Verzoekende partij werpt op dat ze zich niet kan voorbereiden of ze het opleidingsonderdeel al dan niet nogmaals dient af te leggen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen belang heeft bij het middel omdat bij vernietiging van de interne beroepsbeslissing verzoekende partij terugvalt op het oorspronkelijke cijfer van 9 op 20. Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij niet had hoeven te wachten op de interne beroepsbeslissing, maar gebruik had kunnen maken van artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet^[1].

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft bij dit middel geen belang. In de hypothese die zij in dit middel formuleert had zij binnen de vijf dagen na het verstrijken van de interne beroepstermijn van vijftien dagen beroep moeten instellen bij de Raad wat zij niet gedaan heeft. Zij heeft er de voorkeur aan gegeven te wachten op een beslissing op latere datum en kan thans niet het overschrijden van die termijn met goed gevolg bestrijden.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.4. In haar wederantwoordnota formuleerde verzoekende partij een nieuw middel met betrekking tot de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij merkt in haar wederantwoordnota op dat de ombudspersoon als raadgever bij de interne beroepscommissie aanwezig was, hoewel volgens het examenreglement de ombudspersoon neutraal dient te zijn. Bovendien zal de ombudspersoon op de zitting van de Raad de instelling vertegenwoordigen en heeft deze het e-mailverkeer tussen verzoekende partij en de ombudspersoon als stuk opgenomen in het administratief dossier, terwijl artikel

..... van het onderwijs- en examenreglement stelt dat de facultaire ombudspersoon tot discretie verplicht is.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De feiten die aan dit middel ten grondslag liggen waren aan de verzoekende partij reeds bekend toen zij het beroep bij de Raad instelde. Zij heeft dit middel niet in het inleidend verzoekschrift geformuleerd. Het middel dat niet aan de openbare orde raakt kan niet voor het eerst in de nota van wederantwoord worden geformuleerd.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en niet gegrond is.

De examenbeslissing van 10 september 2009 en de beslissing van 16 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 17 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/104 - 17 november 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 17 november 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 16 oktober 2009 waarbij het intern beroep van de verzoekende partij ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in de rechten. Zij behaalde op 2 juli 2009 haar bachelordiploma, met als graad van verdienste 'voldoening'.

Het beroep betreft het examencijfer voor het opleidingsonderdeel 'Rechtsvergelijking' waarvoor verzoekende partij niettemin tijdens de eerste zitting een creditbewijs verkreeg. Verzoekende partij behaalde een resultaat van 11/20.

Verzoekende partij vroeg op 7 juli 2009 aan om het betreffende examencijfer van 11/20 te verwerpen. De facultaire studentenadministratie deelde mee dat het onderwijs- en examenreglement het verwerpen van een creditbewijs niet toelaat. Deze visie werd bevestigd door de pedel van de faculteit rechtsgeleerdheid.

Verzoekende partij diende vervolgens op 15 juli 2009 op grond van artikel van het onderwijs- en examenreglement (OER) een verzoek in tot verwerpen van examencijfer bij de ombudspersoon van de betrokken faculteit. In antwoord op het indienen van het betreffende formulier C2 werd het standpunt van de facultaire studentenadministratie herbevestigd door de ombudspersoon.

Verzoekende partij kreeg op 3 augustus 2009 een e-mailbericht van de verwerende partij met de melding dat zij toegelaten werd om met een examencontract met het oog op het behalen van een creditbewijs zich in te schrijven voor het opleidingsonderdeel 'Rechtsvergelijking'.

Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing op 5 augustus 2009 een intern beroep in. Op 1 september werd het intern beroep als onontvankelijk verworpen.

Diezelfde dag had verzoekende partij reeds het examen afgelegd van het opleidingsonderdeel 'Rechtsvergelijking' met als resultaat een cijfer van 15 /20.

Verzoekende partij verzocht vervolgens op 8 september 2009 aan de examencommissie om opnieuw te delibereren over de graad van verdienste. Rekening houdend met het nieuw behaalde resultaat van 15/20 kwam zij volgens de vooropgestelde criteria in aanmerking voor een graad van onderscheiding.

De examencommissie kwam op 9 september 2009 – tweede examenperiode – samen en besliste na stemming om het verzoek te verwerpen. De stemming verliep als volgt: twee leden stemden tegen een herdeliberatie. Een lid stemde vóór een herdeliberatie en twee leden hebben zich onthouden.

De beslissing werd bij brief van 11 september 2009 aan de verzoekende partij meegedeeld.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2009 een intern beroep tegen de beslissing van 9 september 2009.

3.3. Op 16 oktober 2009 besliste de interne beroepscommissie met unanimititeit van stemmen dat geen van de middelen van de verzoekende partij gegrond is.

De interne beroepsbeslissing besloot dat er geen aanleiding bestaat tot hervorming van de bestreden beslissing. Zoals bij de bespreking van de middelen duidelijk aangegeven, staat artikel er immers aan in de weg dat een student die reeds slaagde voor een opleiding, door het behalen van een credit met een beter resultaat voor een opleidingsonderdeel dat hij volgde binnen die opleiding, een betere graad van verdienste zou verwerven.

De interne beroepscommissie beslist aldus het intern beroep als ongegrond te verwerpen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 26 oktober 2009 en per aangetekend schrijven met poststempel van 29 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 16 oktober 2009, per e-mail verzonden op 26 oktober 2009 en aangetekend verstuurd op 29 oktober 2009. Verzoekende partij heeft op 27 oktober 2009 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 28

oktober 2009. De laatste dag van de beroepstermijn is zondag 1 november, welke automatisch verlengd wordt tot maandag 2 november 2009.

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de verzoekende partij het intern beroep op 9 september 2009 en dus tijdig heeft ingesteld. Aangenomen mag worden dat dit beroep ontvangen werd op 10 september 2009. De termijn van 15 dagen waarover de interne beroepsinstantie beschikte om een beslissing te nemen aangaande het interne beroep is begonnen op 11 september 2009 en verstreken op 26 september 2009. Bij gebreke aan tijdige beslissing vanwege de beroepsinstantie kon de verzoekende partij een beroep bij de Raad instellen binnen een vervaltermijn van vijf dagen, ingaande op vrijdag 27 september en verstrijkende op 1 oktober 2009, laatste dag waarop een beroep bij de Raad kon worden ingesteld.

In dit geval heeft de verzoekende partij geen beroep ingesteld bij het uitblijven van een tijdige beslissing maar heeft zij gewacht op een beslissing op intern beroep ook al werd die genomen en meegedeeld buiten de termijn van vijftien dagen. In het verleden heeft de Raad reeds aanvaard dat een beroep bij de Raad tegen een beslissing na de termijn van vijftien dagen genomen ontvankelijk is voor zover het ingesteld was binnen de vijf dagen na de mededeling van de beslissing op intern beroep.

Dit kan ertoe leiden dat dergelijke zaken veel langer aanslepen dan eigenlijk in overeenstemming zou zijn met de bedoeling van de decreetgever en bovendien de student dan geen toch geen beroep bij de Raad kan instellen wanneer de interne beroepsinstantie dan toch geen zij het laattijdige, beslissing neemt. Een dergelijke toestand is ongewenst en leidt tot grote rechtsonzekerheid.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Met het oog op de rechtszekerheid zal de Raad dit criterium toepassen voor de beroepen die ingediend worden na 1 januari 2010.

Rekening houdend met het voorgaande wordt het huidige beroep als tijdig ingediend beschouwd.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel artikel OER op zichzelf genomen en samen gelezen met artikelOER, van artikel 31 § 1, lid 2 en artikel 50 van het Flexibiliseringsdecreet^[1] en van de algemene bestuursrechtelijke beginselen.

5.1.1. Verzoekende partij beroept zich *in een eerste onderdeel* op de schending van artikeldat stelt dat *"eens de student voor de opleiding geslaagd is verklaard en zijn graad van verdienste is vastgesteld, is het niet meer mogelijk om opleidingsonderdelen opnieuw af te leggen ten einde de graad van verdienste te verbeteren"*.

5.1.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de aanhef van deze bepaling dubbelzinnig is en twee lezingen toelaat. Dit vloeit voort uit het woord 'opleidingsonderdelen'.

De aanhef kan inhouden dat het voor de studenten niet meer mogelijk is om zich opnieuw in te schrijven voor een opleidingsonderdeel nadat hij een diploma heeft behaald, om zo een hogere graad van verdienste te behalen.

De aanhef kan ook ruimer worden gelezen en inhouden dat zelfs binnen de inschrijving van één academiejaar de tweede zittijd niet kan aangewend worden om een hogere graad te behalen. Deze tweede interpretatie wordt door de interne beroepscommissie ingenomen.

Verzoekende partij stelt ten eerste dat in geval twee interpretaties mogelijk zijn de interpretatie moet genomen worden die in overeenstemming is met de hogere rechtsnormen.

Ten tweede stelt de verzoekende partij dat de interpretatie van de interne beroepscommissie ook niet kan weerhouden worden op grond van de lezing van het betreffende artikel. Dit artikel bepaalt *in fine* dat een student een creditbewijs kan behalen met een beter resultaat door zich in te schrijven via een contracttype met het oog op het behalen van een creditbewijs. Daaruit kan slechts voortvloeien dat het gaat om een tweede inschrijving in een volgend academiejaar. Twee inschrijvingen in eenzelfde academiejaar voor eenzelfde opleidingsonderdeel zijn onmogelijk omdat de student voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij is ingeschreven recht heeft op twee examenkansen in de loop van het academiejaar. Een nieuwe inschrijving kan dan ook slechts vereist zijn in een volgend academiejaar.

Verwerende partij stelt dat het betreffende artikel éénduidig te lezen is en bepaalt dat eens de student een diploma heeft behaald en een graad van verdienste is vastgesteld, het niet meer mogelijk is, in welke omstandigheden ook, om het opleidingsonderdeel opnieuw af te leggen ten einde zijn graad te verbeteren. Het betreffende artikel maakt geen onderscheid tussen een nieuw examen in een andere zittijd van een zelfde academiejaar of in een ander academiejaar.

Verwerende partij acht het argument waarbij verzoekende partij verwijst naar hogere rechtsnormen niet ontvankelijk, omdat er geen aanduiding wordt gegeven van welke normen geschonden zouden zijn.

Verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota dat in de rest van haar verzoekschrift duidelijk uiteengezet wordt welke hogere rechtsnormen geschonden zijn.

Verwerende partij weerlegt ook het argument waarbij de verzoekende partij zich steunt op de laatste paragraaf van het betreffende artikel op grond waarvan een student los van het behaalde diploma kan streven om via een ander contracttype een creditbewijs te halen met een beter resultaat.

Verwerende partij stelt dat de inschrijving zoals aan verzoekende partij is voorgesteld via een examencontract voor het behalen van een creditbewijs gaat om een praktische regeling voor het benutten van een tweede examenkans en dat uit deze zin helemaal niet kan afgeleid worden dat het zou gaan om een verplichte inschrijving in een volgend academiejaar.

Verwerende partij wijst ook op het temporeel karakter van het OER dat trouwens maar voor één bepaald academiejaar geldt.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de interpretatie dat een tweede examenkans niet kan aangewend worden voor het verhogen van de graad, ook in overeenstemming is met de bedoeling van de steller van het reglement. Deze stelt dat het niet aanvaarden van een creditbewijs niet kan in een afstudeerjaar omdat er in één beweging beslist wordt over het afgelegde deliberatiepakket en het behalen van het diploma. In dat geval kan geen hogere graad behaald worden via het hernemen van opleidingsonderdelen.

5.1.2. De verzoekende partij beroept zich *in een tweede onderdeel* van het eerste middel op de schending van artikel OER en artikel OER samen.

5.1.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de laatste woorden van artikel OER, met name *"wanneer de student voor de opleiding geslaagd is"* slechts zin hebben als artikelOER zou worden geïnterpreteerd in de zin dat de laatst behaalde cijfers steeds zonder meer meetellen voor de graad van verdienste. In de interpretatie van de interne beroepscommissie heeft deze toevoeging geen zin.

Verwerende partij herhaalt dat zij van mening is dat de toevoeging geen zin heeft in de interpretatie die verzoekende partij aan artikelOER geeft. De bewoordingen zouden slechts zin hebben als artikelOER zo wordt geïnterpreteerd dat de laatst behaalde cijfers meetellen wanneer de student uiteindelijk voor de opleiding geslaagd is.

Beoordeling door de Raad over de beide onderdelen samen

Uit de samenlezing van beide in het geding zijnde bepalingen van het onderwijs- en examenreglement blijkt een tegenstrijdigheid.

Enerzijds bepaalt artikel.....: *"eens de student voor de opleiding geslaagd is verklaard en zijn graad van verdienste is vastgesteld, is het niet meer mogelijk om opleidingsonderdelen opnieuw af te leggen ten einde de graad van verdienste te verbeteren."*

Anderzijds bepaalt artikel..... van datzelfde reglement: *"De student heeft recht om over elk opleidingsonderdeel in een volgende examenperiodes opnieuw geëxamineerd te worden, ook indien hij voor het betreffende opleidingsonderdeel is geslaagd en indien het deel uitmaakt van een deliberatiepakket waarvoor de student reeds is geslaagd. Dat gebeurt op eigen risico: de laatst behaalde examencijfers tellen mee bij de beoordeling van het betrokken deliberatiepakket waarvoor de student reeds geslaagd is verklaard, en bij het toekennen van de graad van verdienste wanneer de student voor de opleiding is geslaagd."*

Voorts bepaalt artikel 29 §2 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, zoals ingevoegd door het decreet van 16 juni 2006, *"Een student heeft voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is, recht op twee examenkansen in de loop van het academiejaar."*

Het is juist, zoals de verwerende partij daartegenover stelt, dat artikel 31 § 1, laatste lid van datzelfde decreet bepaalt dat een student aan een creditbewijs niet kan verzaken, maar die regel moet begrepen worden als strekkende tot bescherming van de student, en betekent niet dat de student van dat recht geen afstand mag doen.

In zoverre het onderwijs en examenreglement van de verwerende partij bepaalt dat de student een tweede examenkans krijgt ook al heeft hij bij zijn eerste examenkans reeds een credit verworven, is dus niet in strijd met het voormelde artikel 31.

Het is verder ook terecht dat de verwerende partij opmerkt dat een student ook na het behalen van zijn diploma toch nog opnieuw examen mag afleggen om zijn creditcijfer te verbeteren (in die zin is het ook een oneigenlijk examencontract dat tot stand komt). Een praktisch verschil dat zich zeker voordoet wanneer men dit geval vergelijkt met het geval van de student die reeds bij zijn eerste examenkans dat betere resultaat zou geboekt hebben, lijkt te zijn dat zijn graad van verdienste niet wordt aangepast. Credits en rankings zijn de dag van vandaag allicht belangrijker dan de graad van verdienste, maar dat doet er niet aan af dat ook dat gevolg voor de betrokken student belangrijk kan zijn.

Alles samen genomen ziet de Raad niet wat de reden kan zijn om een student wel de kans te geven om zijn tweede examenkans te benutten ook al behaalde hij een voldoende bij zijn eerste examenkans (en dus een credit) in alle gevallen behalve wanneer hij *"voor de opleiding geslaagd is verklaard en zijn graad van verdienste is vastgesteld."*

Het middel is in zijn twee eerste onderdelen gegrond.

Aangezien de andere onderdelen van het middel en de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, behoeven ze niet onderzocht te worden.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 16 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal opnieuw uitspraak doen over het ingestelde interne beroep uiterlijk op 26 november 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 17 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Zitting van 24 november 2009

Rolnr. 2009/095 - 24 november 2009

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zittingen van donderdag 29 oktober 2009 en dinsdag 24 november 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

.....

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 25 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de muziek, afstudeerrichting

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 september 2009 voor de opleidingsonderdelen '.....' en 'Paper', waarvoor verzoekende partij een 6 op 20 respectievelijk 9 op 20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij het departementshoofd van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing op datum van 25 september 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 30 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van woensdag 7 oktober 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van woensdag 30 september 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op vrijdag 2 oktober 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf zaterdag 3 oktober 2009.

Het beroep van 7 oktober 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het hoorrecht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in strijd met het proces-verbaal van de beslissing van 25 september 2009 ze niet op de hoogte werd gesteld van de ontvangst en ontvankelijkheid van haar klacht en dat haar evenmin werd meegedeeld wanneer de commissie samenkwam, zodat ze niet gehoord werd zoals voorzien in het onderwijs- en examenreglement. Verzoekende partij beweert geen e-mailbericht te hebben ontvangen.

Verwerende partij verwijst naar stuk 17 van het administratief dossier van de instelling, d.i. een e-mailbericht van de departementssecretaris gericht aan verzoekende partij via diens persoonlijk e-mailadres. Het gebruikte e-mailadres was het e-mailadres dat verzoekende partij op uitdrukkelijke vraag van de departementssecretaris heeft opgegeven. Verzoekende partij heeft dus wel degelijk de datum, uur en plaats van de behandeling gekregen van de instelling en kon dus toen reeds een raadsman aanspreken met het oog op haar verdediging.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel van het onderwijs- en examenreglement bepaalt enkel dat de student op zijn verzoek gehoord wordt vooraleer beslist wordt over een ontvankelijk intern beroep. Het reglement bepaalt niet op welke wijze aan de student moet worden meegedeeld waar en

wanneer hij gehoord zal worden als hij dat verlangt. Een melding per e-mail is in beginsel even betrouwbaar als een melding bij brief. De verwerende partij toont aan dat zij op 21 september 2009 per mail plaats, dag en uur waar de verzoekende partij gehoord zou worden gemeld heeft, en de verzoekende partij ontkent niet dat het mailadres haar mailadres was. Dat zij de mail niet zou gelezen hebben komt niet geloofwaardig over.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat niet werd ingegaan op tal van grieven, verwoord in de klachtbrieven van 6 juni 2009 en 29 juni 2009.

Verwerende partij stelt dat ze daartoe geen verplichting had, ze diende enkel te antwoorden op de klachtbrief van 15 september 2009. Voor wat de overige grieven betreft, heeft het departementshoofd geantwoord dat deze reeds werden behandeld naar aanleiding van de vorige examenperiodes.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat er geen eenduidig standpunt wordt ingenomen omtrent de ontvankelijkheid van de klacht.

Verwerende partij stelt dat in het proces-verbaal van 8 juli 2009 (stuk 1 van de verwerende partij) over de behandeling van de vorige examenklacht terecht werd gesteld dat er nog geen eindoordeel was voor het opleidingsonderdeel ".....".

In de brief van 29 september 2009 omtrent de huidige examenbetwisting wordt inderdaad gesteld dat de aangehaalde feiten uit de eerdere examenperiodes reeds behandeld en niet ontvankelijk zijn. Hiermee werd bedoeld dat al de grieven die niet in de klachtbrief zelf waren opgenomen, reeds beantwoord werden ter gelegenheid van eerdere examenperiodes.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de studiefiche van het onderdeel 'Opname' aanleiding geeft tot interpretatiemoeilijkheden, omdat onder het onderdeel 2 sprake is van een 'praktische proef', terwijl in onderdeel 3 sprake is van een 'praktijkopdracht'. Verzoekende partij meent dat in onderdeel 2 opdrachten werden beoordeeld als praktische proef die thuishoren in onderdeel 3 'Praktijkopdracht/eindwerk B VI'.

Verzoekende partij stelt tevens dat er geen duidelijkheid is over de precieze leerinhoud van het live-onderdeel van het opleidingsonderdeel. Verzoekende partij meent dat de 'live-uitvoering' niet in haar opleiding kadert en dat dit onderdeel een potentiële ongelijkheid inhoudt, omdat sommige studenten over een eigen groep beschikken en anderen niet, wat zware financiële implicaties heeft, terwijl op de studiefiche geen studiekosten zijn vermeld.

Verwerende partij stelt dat voor het onderdeel 'Opname' van dit opleidingsonderdeel volgende opdrachten dienden te worden vervuld: een studio-opname van een historische song die de student kiest uit een opgegeven lijst bij het begin van het schooljaar; een live- en studio-opname van een eigen, originele bewerking van deze historische song; een live- en studio-opname van een zelf geschreven song; tijdens de live-uitvoering worden drie extra bewerkte nummers toegevoegd naar keuze; drie opnames van een Gradus ad parnassum concert; een jingle en een reclamespot.

Het examen van het onderdeel 'Praktijkopdracht/eindwerk B VI' was een live-examen waarin alle live-aspecten van de zes praktische opdrachten voor dit opleidingsonderdeel zijn voorzien: een live-uitvoering van een eigen, originele bewerking van een door de student gekozen historische song waarvan ook een opname werd ingediend; een live-uitvoering van

een zelf geschreven song; en drie extra bewerkte nummers die worden toegevoegd aan de live-uitvoering.

Verwerende partij meent dat de studenten tijdens het academiejaar voldoende uitleg hebben gekregen betreffende de implementatie van de studiefiche.

Verwerende partij meent dat de werkelijke reden van de klachten omtrent het opleidingsonderdeel "....." ligt in het feit dat de live-uitvoeringen volgens verzoekende partij technisch en financieel niet mogelijk waren voor haar en dat de titularis van het opleidingsonderdeel had geoordeeld dat er in dit geval geen redenen voorhanden waren om verzoekende partij te ontslaan van de drie live-opdrachten en haar vervangingsopdrachten te geven. Indien de titularis op deze vraag was ingegaan, had hij verzoekende partij anders behandeld dan de andere studenten wat de evaluatie betreft. Dit zou een schending inhouden van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat verzoekende partij, wat het onderdeel 3 'Praktijkopdracht/eindwerk B VI' betreft, stukken heeft ingediend zodat een score van 0 op 20 niet correct kan zijn, terwijl het live-examen bezwaarlijk als een ingediend stuk kan omschreven worden.

Verwerende partij werpt op dat het examen voor het onderdeel 'Praktijkopdracht/eindwerk B VI' wel degelijk uit live-opvoeringen bestond. Op 24 augustus 2009, de dag waarop het live-examen van verzoekende partij was gepland, was ze wel degelijk aanwezig. Omdat ze echter geen examen aflegde, kreeg ze een 0 op 20 voor het examen.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat de afgevaardigde van het departementshoofd niet aanwezig was in de jury en verwijst naar stuk 8 van het administratief dossier van verwerende partij waarop de handtekening ontbreekt.

Verwerende partij stelt dat de afgevaardigde wel degelijk aanwezig was.

Verzoekende partij stelt *ten zesde* dat op 21 januari 2009 geen voorbereidende sessie heeft plaatsgevonden zoals voorgehouden in het proces-verbaal van 25 september 2009, maar dat enkel die dag een feedback plaatsvond van de examens van de eerste examenperiode.

Verzoekende partij stelt *ten zevende* dat, in weerwil van artikel van het onderwijs- en examenreglement, geen oefeningen werden voorzien die de concrete eisen weerspiegelen die op het examen gesteld worden en dat er vooraf geen vermelding plaatsvond van de elementen die de basis zouden vormen voor de evaluatie.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij wel degelijk aanwezig was bij die gelegenheid.

Verzoekende partij stelt *ten achtste* dat de beoordeling van het opleidingsonderdeel 'Paper' incoherent is gebeurd, zeker gelet op de vergelijking met de commentaren m.b.t. de papers van andere studenten. Er werd geen rekening gehouden met het feit dat Nederlands niet de moedertaal van verzoekende partij is en verzoekende partij werd niet gehoord.

Verwerende partij stelt dat dit argument niet nader toegelicht wordt door verzoekende partij. Het is dan ook niet duidelijk waaruit de beweerde incoherentie van de respectieve quoterings voor de paper zou bestaan. In het proces-verbaal van 25 september 2009 werden de quoterings uitvoerig toegelicht (stuk 16 van verwerende partij). Uit deze quoterings blijkt geenszins een incoherentie: zowel de coach als de promotor hebben een quoterings gegeven die onder de 10 op 20 ligt en dus een onvoldoende is. Verder blijkt uit de verantwoording dat verzoekende partij reeds bij het begin van het academiejaar opmerkingen heeft gekregen over de aanzet van haar paper, maar daar niet aan heeft verholpen tijdens het academiejaar.

Verwerende partij werpt op dat de onderwijstaal in Vlaanderen Nederlands is en dat de beoordeling inzake de taal van een paper dus op het Nederlands dient te gebeuren.

Verwerende partij meent dat de instelling tijdens de studieloopbaan van verzoekende partij al heel wat tijd besteed heeft aan het aanhoren van verzoekende partij en dit ook tijdens het academiejaar 2008-2009.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In het kader van het beroep bij de Raad kan de Raad alleen klachten behandelen die (1) reeds in het interne beroep werden geformuleerd, en (2) die betrekking hebben op de besluitvorming en beslissing van het interne beroep.

De verzoekende partij heeft haar klachten in het interne beroep geformuleerd in haar beroepsschrift van 15 september 2009, waarin verwezen wordt naar twee eerdere klachtbrieven van 6 juni en 29 juni 2009.

De klachten die zijn opgenomen in de brieven van 6 juni en 29 juni 2009 zijn maar ontvankelijk, in de procedure voor de Raad, in zoverre zij betrekking hebben op de examenperiode van augustus. De klachten die betrekking hebben op de voorstelling van 5 juni 2009 zijn niet ontvankelijk, daar de evaluatie voor het hele opleidingsonderdeel waarvan deze voorstelling een deel was, met "afwezig" werd beoordeeld (omdat de verzoekende partij niet over alle delen van dit opleidingsonderdeel examen had afgelegd), de verzoekende partij vervolgens bij de proclamatie van 27 juni 2009 "niet geslaagd, maar credits" verklaard werd, en zij tegen deze studievoortgangsbeslissing geen intern beroep heeft ingesteld, en evenmin een tijdig beroep bij de Raad.

De klachtbrief van 6 juni 2009 heeft betrekking op de wijze waarop de verzoekende partij haar eindwerk moest voorstellen op 5 juni 2009. De klachten dat de verzoekende partij, omdat zij als eerste haar eindwerk moest voorstellen, de installatie zelf moest opstellen en daardoor veel tijd verloor, worden weerlegd door het uitvoerige verslag van de examinator. Daaruit blijkt dat de studenten de dag ervoor, 4 juni, waren uitgenodigd voor het opstellen van de installatie en een laatste briefing over het verloop van het examen, waarbij ook praktische tips werden gegeven voor livemixing. Als de verzoekende partij aanwezig geweest zou zijn, dan had de dag erna alleen een soundcheck moeten gebeuren. De verzoekende partij was evenwel afwezig, met als reden dat niet alle muzikanten die haar zouden begeleiden op 4 juni aanwezig konden zijn, en dat zij de soundcheck op 5 juni om 8 u 45' zou uitvoeren.

De verzoekende partij stelt in haar klachtbrief dat zij om 10 u 20' nog niet gereed was met het soundchecken en tien minuten extra vroeg, maar die niet kreeg.

Het wordt niet betwist dat de voorstelling om 10 uur moest beginnen, en dat er daarna nog andere studenten hun eindwerk moesten voorstellen.

De verzoekende partij heeft zelf beslist niet op 4 juni 2009 aanwezig te zijn, en schatte in dat zij tijdig de installatie zou kunnen opstellen en soundchecken als zij op 5 juni om 8 u 45' daaraan zou beginnen.

De klacht in verband met het verloop van de voorstelling is niet ontvankelijk wegens laattijdigheid, en ten overvloede kan gesteld worden dat de eventuele problemen die het gevolg waren van de praktische moeilijkheden in verband met het opstellen en soundchecken van de installatie niet aan de verwerende partij kunnen worden toegerekend. De klacht is in dit onderdeel niet ontvankelijk.

In dezelfde brief van 6 juni 2009 klaagt de verzoekende partij erover dat de jury haar op vijandige wijze behandelde, en betwist zij de evaluatie.

In zoverre de verzoekende partij thans de evaluatie van 5 juni 2009 en de wijze waarop de jury haar behandelde, betwist is de klacht wegens laattijdigheid niet ontvankelijk.

In de brief van 29 juni 2009 klaagt de verzoekende partij erover dat zij twee opdrachten opnieuw moet afleggen, namelijk "live" en "reproductie". Zij betwist de punten voor de opdracht reproductie, en stelt dat zij voor de opdracht "live" vervangingsopdrachten had gevraagd, die haars inziens beter pasten in het opleidingsonderdeel, omdat het voor haar technisch en financieel niet mogelijk was die opdracht over te doen. Zij vroeg ook een onafhankelijke jury, omdat zij geen vertrouwen meer had in de examinerator.

In zoverre deze klachten vooruitlopen op de tweede examenkans zijn zij niet ontvankelijk.

Wat betreft de klacht over de opdracht reproductie, herhaalt de Raad dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze zijn tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. De verzoekende partij voert geen argumenten aan waaruit zou kunnen blijken dat de evaluatie op onregelmatige wijze is tot stand gekomen of kennelijk onredelijk zou zijn.

Wat betreft de opdracht "live" geeft zij geen informatie over de technische en financiële problemen die haar zouden belet hebben die opdracht over te doen. Het blijkt ook niet dat het onderwijs- en examenreglement voorziet in de mogelijkheid van vervangende opdrachten, en het was ook overigens niet kennelijk onredelijk te weigeren dergelijke vervangende opdrachten te laten maken, nu de verzoekende partij haar klacht over de technische en financiële problemen niet onderbouwde en bijvoorbeeld geen enkele indicatie geeft over de kostprijs van de eerste liveopdracht van 5 juni 2009. Nu de verzoekende partij wel aanwezig was op 24 augustus 2009 maar weigerde de opdracht 'live' opnieuw uit te voeren, is de evaluatie (0/20) niet onregelmatig noch kennelijk onredelijk.

De afwijzing van de vraag naar een onafhankelijke jury omdat de verzoekende partij geen vertrouwen meer had in de examinerator, is niet onregelmatig noch kennelijk onredelijk, nu de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij door de examinerator vijandig werd behandeld. Dat zij op 5 juni een onvoldoende behaalde, en dat de jury enigszins geprikkeld was doordat de verzoekende partij, toen zij al 20 minuten vertraging had opgelopen en nog tien minuten extra vroeg, is niet voldoende om aannemelijk te maken dat zij op vijandige en bevooroordeelde wijze werd behandeld.

De klachten, in zoverre gesteund op de klachtbrief van 29 juni 2009, zijn niet gegrond.

In haar intern beroep van 15 september 2009 verwijst de verzoekende partij naar haar brieven van 6 en 29 juni 2009, en formuleert zij verder nog een aantal klachten.

Op de eerste plaats klaagt de verzoekende partij erover dat zij geen informatie heeft gekregen over de wijze waarop het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' (6/20) is tot stand gekomen.

Die informatie blijkt uit de brief van de titularis van het opleidingsonderdeel die op 9 november 2009 aan de verzoekende partij en aan de Raad werd overgemaakt. De Raad betreurt dat die informatie niet eerder aan de verzoekende partij werd medegedeeld, maar stelt verder vast dat daarmee voldaan is aan de vraag tot informatie.

Een volgende klacht heeft betrekking op de persoon van de examinerator van het opleidingsonderdeel. Die klacht werd al behandeld bij de bespreking van de brief van 29 juni 2009 en ongegrond bevonden.

Op de derde plaats klaagt de verzoekende partij erover dat er (1) geen spoor te vinden is van 'live' materie in de studiefiche, (2) de leerinhoud niet in overeenstemming is met de praktijkopdracht 'live', en (3) en dat er geen oefeningen zijn gegeven ter voorbereiding van de examenproef, dit in strijd met art.50 § 3 van het onderwijs- en examenreglement.

Uit het door de verwerende partij overgemaakte stuk 12 (studiefiche opleidingsonderdeel '.....') blijkt dat de evaluatie 'opname' onder meer een praktische proef omvat, waarop mede van toepassing is wat is aangegeven onder de rubrieken 'Leerinhoud' en 'Slagen in Opname en Klankrealisatie BVI'. Klacht (1) mist feitelijke grondslag. Wat betreft klacht (2) toont de verzoekende partij niet aan in welk opzicht de leerinhoud niet in overeenstemming is met de praktijkopdracht 'live'. Wat betreft klacht (3) wordt in de beslissing op intern beroep verwezen naar een voorbereidende sessie die op 21 januari 2009 plaatsvond, en waar de verzoekende partij aanwezig was. De verzoekende partij ontkent in haar nota van wederantwoord dat er een voorbereidende sessie plaatsvond. Wat er ook van zij, een voorbereidende sessie waarvan de inhoud niet wordt verduidelijkt, kan niet als een 'oefening' zoals vermeld in de studiefiche beschouwd worden. Met de verdere uitleg die de titularis geeft in zijn brief die op 9 november 2009 aan de Raad bezorgd werd, kan geen rekening worden gehouden om het gebrek aan afdoende motivering in de bestreden beroepsbeslissing te verhelpen. De klacht is in dit onderdeel gegrond.

In zijn intern beroep van 15 september 2009 klaagt de verzoekende partij ook over de evaluatie van het opleidingsonderdeel 'Paper'.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze zijn tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. De verzoekende partij voert aan dat een andere student van dezelfde coach een betere evaluatie zou gekregen hebben dan zijzelf, terwijl dat niet uit de motivering blijkt. De beslissing op intern beroep geeft zeer uitvoerig de verantwoording van de evaluatie weer. Daar de verzoekende partij de naam van de student of studenten die met een gelijke verantwoording een betere evaluatie kregen, of met een minder positieve verantwoording een gelijke evaluatie kregen, niet vermeldde in zijn intern beroep, diende de beroepsinstantie hier niet verder op te antwoorden. Met gegevens die de verzoekende partij pas in haar beroep bij de Raad heeft bijgebracht, kon de interne beroepsinstantie geen rekening houden.

De overige klachten van de verzoekende partij die niet zijn geformuleerd in het kader van het intern beroep, hoewel ze dat had kunnen doen, kunnen niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in het beroep bij de Raad worden aangebracht;

Het middel is deels gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is, in zoverre de bestreden beslissing niet geantwoord heeft op de klacht dat er geen oefeningen werden gegeven voor het opleidingsonderdeel '.....'. Het beroep is voor het overige ongegrond.

De beslissing van 25 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie zal een nieuwe beslissing nemen over het interne beroep uiterlijk op 2 december 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 24 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2009/102 - 24 november 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 24 november 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

meester

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissingen van 25 september 2009 en 27 oktober 2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste taalkunde.

Het beroep betreft de beslissing van 25 september 2009 in verband met de toekenning van vrijstellingen. Met deze beslissing werden aan verzoekende partij vrijstellingen verleend.

Na een bijkomend verzoek op datum van 12 oktober 2009 met betrekking tot het opleidingsonderdeel 'Spreekvaardigheid Engels' werd de volledige aanvraag opnieuw bekeken en werd uiteindelijk op 27 oktober 2009 een vrijstelling voor 86 studiepunten verleend.

Op basis van deze laatste beslissing werd verzoekende partij een toetredingsovereenkomst aangeboden die ze op 9 november 2009 ondertekende.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft geen intern beroep ingesteld.

1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen interne beroepsprocedure heeft gevoerd en dat het beroep derhalve onontvankelijk is.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat haar beroep ontvankelijk is, gelet op de procedurele fouten inzake het tijdig bekendmaken van de juiste informatie omtrent het instellen van een intern beroep.

2. Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Artikel II.13, tweede lid van het Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze dat het intern beroep binnen een vervalttermijn van vijf kalenderdagen moet worden ingesteld.

Het nut van een interne procedure is dat op een snelle en doeltreffende manier eventuele fouten kunnen worden rechtgezet, en een dergelijke procedure is in het voordeel zowel van de verzoekende partij als van de instelling. Door de interne beroepsprocedure krijgt de student immers de kans om een beter inzicht te verwerven in de motieven die tot de studievoortgangsbeslissing hebben geleid, terwijl de instelling in de mogelijkheid is om de beslissing te heroverwegen, rekening houdend met de elementen die door de student in zijn klacht naar voor zijn gebracht.

Uit artikel van het onderwijs- en examenreglement blijkt dat de student formeel in kennis wordt gesteld van de beslissing in verband met de toekenning van vrijstellingen door middel van het aanbieden van de toetredingsovereenkomst, waarna de student ofwel intern beroep kan aantekenen tegen de studievoortgangsbeslissing in verband met de vrijstellingsaanvraag, ofwel de overeenkomst ondertekent.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij op 9 november 2009 de toetredingsovereenkomst ondertekend heeft en derhalve geen intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad^[2].

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De studievoortgangsbeslissingen van 25 september 2009 en 27 oktober 2009 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 24 november 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]In strijd met de dwingende bepalingen van het Aanvullingsdecreet bepaalt het reglement van de instelling dat de interne beroepstermijn 7 dagen bedraagt in plaats van 5 kalenderdagen.

Zitting van 2 december 2009

Rolnr. 2009/105 - 2 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 2 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing genomen op 23 oktober 2009 waarbij het toekennen van een vrijstelling voor het opleidingsonderdeel 'Projectmanagement' werd geweigerd en tegen de beslissing van 30 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij werd in het academiejaar 2009-2010 toegestaan om zich in te schrijven voor een geïndividualiseerd traject in de bacheloropleiding in het waarbij zij opleidingsonderdelen uit het tweede en derde studietraject combineerde.

Het beroep betreft de beslissing van de programmacommissie van 23 oktober 2009 waarbij de trisaanvraag van verzoekende partij werd goedgekeurd maar de aanvraag voor een credit voor 'projectmanagement' werd geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 oktober 2009 een intern beroep in bij de academisch directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing op datum van 30 oktober 2009 werd het intern beroep afgewezen.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

'Na bestuderen van uw dossier zie ik geen reden om in te gaan tegen de beslissing van de programmacommissie die voor uw studietraject verantwoordelijk is.

Mijn argumentatie is dat er geen schending is van het gelijkheidsbeginsel omdat uw dossier behandeld is conform de regels van de opleiding IM(S): vrijstelling vanaf 8/20 op het deelopleidingsonderdeel Projectmanagement. Ik begrijp dat dit - gelet op de door u behaalde score van 7/20 – frustrerend moet zijn, maar het doet geen afbreuk aan de noodzaak tot een consequente toepassing van de regel.

In uw schrijven maakt u ook melding van de voorwaarden die horen bij het afleggen van het opleidingsonderdeel 'Frans 2'. Ook daar kom ik tot de conclusie dat de regels consequent werden toegepast.'

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van vrijdag 30 oktober 2009 aan verzoekende partij bezorgd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 30 oktober 2009. Verzoekende partij heeft op vrijdag 30 oktober 2009 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 31 oktober 2009.

Het beroep van 4 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste argument* dat zij een credit heeft verworven voor de cluster 'Groepsdynamica en Projectmanagement'.

Verwerende partij is het eens met het eerste argument van de verzoekende partij. Zij heeft een creditbewijs verworven voor de cluster 'Groepsdynamica-Projectmanagement'. Zij wijst op het feit dat het deelopleidingsonderdeel 'projectmanagement' in die cluster een gewicht had van 2 studiepunten.

Verzoekende partij stelt *in een tweede argument* dat zij geen tweede examenkans heeft gekregen voor het onderdeel 'projectmanagement' waarop de beslissing om dit vak te hernemen is gebaseerd. Zij was geslaagd voor de gehele cluster en behaalde een 15/20 op het onderdeel 'bedrijfskunde' en 7/20 op het onderdeel 'projectmanagement'. Verzoekende partij stelt dat haar gezegd was dat gezien zij geslaagd was voor de cluster zij geen van beide vakken opnieuw diende af te leggen. Nu blijkt dat door toepassen van de concordantie zij

'projectmanagement' opnieuw dient af te leggen. Verzoekende partij kan zich nu niet meer bewijzen naar aanleiding van haar tweede examenkans.

Verwerende partij is het oneens met dit argument. Zij heeft deze examenkans wel gekregen, maar dit was niet relevant. Verzoekende partij had geen directe reden om die examenkans op te nemen aangezien zij geslaagd was voor de cluster 'Groepsdynamica en Projectmanagement'.

Verzoekende partij stelt dat indien men is geslaagd voor deze cluster dat men dan de kans niet krijgt om het vak opnieuw te doen in tweede zit vanwege het creditbewijs. De relevantie houdt nu juist in dat indien men had gezegd dat het opleidingsonderdeel opnieuw moest afgelegd worden vanwege de concordantietabel - die op dat ogenblik nog niet voorhanden was - zij wel dit opleidingsonderdeel in de tweede zitting had hernomen. Gezien zij het opleidingsonderdeel niet opnieuw diende af te leggen heeft zij ook geen tweede examenkans gevraagd.

Verzoekende partij stelt *in een derde argument* dat enkel bij haar de regel van concordantie strikt werd toegepast, terwijl de andere studenten wel de opheffing verkregen.

Zij legt de situatie als volgt uit:

Vanwege de concordantietabel moet zij het vak opnieuw doen omdat zij nog één opleidingsonderdeel 'Frans 2' uit het tweede jaar diende af te leggen en 'projectmanagement' een vak apart werd. Dit nieuwe vak vindt zijn oorsprong in 'bedrijfskunde' en het onderdeel 'projectmanagement' van de gehele cluster. Doordat zij geslaagd was voor de cluster diende zij geen herexamen af te leggen. Door toepassing van de concordantieregels diende zij echter het onderdeel 'projectmanagement' dat gestegen was van 2 naar 4 studiepunten opnieuw af te leggen. Hierdoor zal zij op het einde van haar bacheloropleiding een totaal van 187 studiepunten hebben afgelegd.

Verzoekende partij kwam niet in aanmerking voor het voorstel van verwerende partij op grond waarvan studenten die geslaagd zijn voor 'bedrijfskunde' en gezamenlijk voor de cluster ook in aanmerking kwamen voor vrijstelling op voorwaarde dat zij minstens een 8/20 behaalden voor het vak waarvoor men minder dan 10 behaalde.

Verzoekende partij wijst op het nadeel dat ze nu ondervindt in verband met haar aanvraag voor een stageplaats.

Verwerende partij is het oneens met dit derde argument. Zij stelt dat de concordantieregels bij alle studenten die in het zelfde geval verkeerden, gelijk werden toegepast. Zij legt in haar antwoordnota de situatie als volgt uit:

'de cluster Groepsdynamica-Projectmanagement (academiejaar 2008-2009) werd in academiejaar 2009-2010 ontclusterd in 2 vakken: Groepsdynamica en Projectmanagement. Essentieel hierbij is dat het vak Projectmanagement bij die operatie verzwamd werd, van 2 studiepunten naar 4 studiepunten. Omwille van die verzwaring, werd volgende concordantieregule opgesteld: studenten kunnen vrijgesteld worden voor het vak Projectmanagement (academiejaar 2009-2010), indien zij geslaagd waren voor het deelvak Bedrijfskunde en geslaagd waren voor het deelvak Projectmanagement in academiejaar 2008-2009. Verzoekende partij voldoet niet aan die concordantieregule.'

Naarmate de administratieve dossiers voor studenten met een persoonlijk deeltraject binnen kwamen, maakten wij de reflectie dat de ingestelde regule misschien een beetje streng was. Daarom hebben wij deze regule versoepeld in het voordeel van de student, namelijk: studenten kunnen vrijgesteld worden voor het vak Projectmanagement (academiejaar 2009-2010), indien zij geslaagd waren voor het gewogen gemiddelde van het deelvak Bedrijfskunde en het deelvak Projectmanagement in academiejaar 2008-2009, onder voorwaarde dat zij ten minste een 8/20 behaald hebben voor het deelvak Projectmanagement. Deze versoepelde regule werd voor alle studenten gelijk toegepast. Verzoekende partij voldoet nog steeds niet aan die concordantieregule.'

De verwerende partij staft de concordantieregels als volgt: *'het nieuwe vak Projectmanagement (4 studiepunten) is grosso modo inhoudelijk samengesteld uit de inhoud van het voorgaande vak Projectmanagement (2 studiepunten), aangevuld met een aantal (maar niet alle) topics die voordien gegeven werden in het deelvak bedrijfskunde uit een andere cluster. Om te vermijden dat studenten vrijgesteld worden voor het vak Projectmanagement omdat zij een hoog cijfer behaalden voor Bedrijfskunde (wat niet garandeert dat zij de eindcompetenties voor Projectmanagement in voldoende mate verworven hebben), werd een ondergrens ingesteld van 8/20 op het deelvak Projectmanagement'.*

Verzoekende partij stelt hiertegenover in haar wederantwoordnota dat de regel van concordantie niet strikt werd toegepast op alle studenten. Meerdere studenten dienden een klacht in en vervolgens werd een versoepeling toegestaan. Deze versoepeling is toegestaan op iedere student. De instelling was wel op de hoogte dat alle studenten die in de situatie verkeerden met uitzondering van de verzoekende partij een 8/20 hadden. De grens werd dus enkel op verzoekende partij toegepast.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde stukken en gevoerde argumentatie blijkt het volgende:

- de verzoekende partij behaalde bij haar eerste examenkans voor het opleidingsonderdeel 'Groepsdynamica-Projectmanagement' 12/20 en verwierf daarvoor een credit. Volgens de verzoekende partij, daarin niet tegengesproken door de verwerende partij, behaalde zij voor het onderdeel 'Projectmanagement' 7/20.
- het opleidingsonderdeel 'Groepsdynamica-Projectmanagement' werd voor het academiejaar 2009-2010 ontclusterd – het deel 'Projectmanagement' werd een afzonderlijk opleidingsonderdeel- en daar de verzoekende partij voor dit deel geen 8/20 behaalde in het academiejaar 2008-2009 kreeg zij hiervoor geen vrijstelling.
- de verwerende partij stelt dat het nieuwe opleidingsonderdeel 'Projectmanagement' is samengesteld uit enerzijds de leerinhoud van het vroegere deel 'Projectmanagement' en anderzijds uit delen van de leerinhoud van een vroegere cluster 'Bedrijfskunde'. De verzoekende partij stelt dat zij voor dit deel 'Bedrijfskunde' 15/20 behaalde.

De vrijstelling wordt geweigerd, in essentie omdat de verzoekende partij voor het deel 'Projectmanagement' van het opleidingsonderdeel 'Groepsdynamica-Projectmanagement' slechts 7/20 behaalde, en dus niet het minimum van 8/20 bepaald in de concordantietabel.

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat studenten vrijstelling kregen voor het nieuwe opleidingsonderdeel 'Projectmanagement' wanneer ze geslaagd waren voor het gewogen gemiddelde van het deelvak Bedrijfskunde en het deelvak Projectmanagement in het academiejaar 2008-2009, op voorwaarde dat ze voor het deelvak Projectmanagement ten minste 8/20 behaalde. Zij verantwoordt deze laatste voorwaarde als volgt: "Om te vermijden dat studenten vrijgesteld worden voor het vak Projectmanagement omdat zij een hoog cijfer behaalden voor Bedrijfskunde (wat niet garandeert dat zij de eindcompetenties voor Projectmanagement in voldoende mate verworven hebben), werd een ondergrens ingesteld van 8/20 op het deelvak Projectmanagement."

De verwerende partij stelt zelf dat het nieuwe opleidingsonderdeel Projectmanagement onder meer bestaat uit "een aantal (maar niet alle) topics die voordien gegeven werden in het deelvak Bedrijfskunde uit een andere cluster", maar ze duidt niet aan over welke topics het gaat.

Op grond van de concordantieregels van de verwerende partij kan een student vrijstelling krijgen voor het nieuwe opleidingsonderdeel Projectmanagement, wanneer hij 8/20 behaalde voor het vroegere deelvak Projectmanagement en voor Bedrijfskunde een voldoende

resultaat behaalde om (rekening houdend met het respectieve gewicht) een globale voldoende te behalen, zonder dat evenwel wordt nagegaan of de student voor Bedrijfskunde goed scoorde voor die topics die overgeheveld werden naar het nieuwe opleidingsonderdeel Projectmanagement, terwijl het niet uitgesloten is dat de verzoekende partij, die 7/20 behaalde voor het deelvak Projectmanagement en een voldoende resultaat behaalde voor Bedrijfskunde (voldoende althans om voor beide onderdelen globaal een voldoende te behalen) juist wel goed scoorde voor die topics van Bedrijfskunde die overgeheveld werden naar het nieuwe opleidingsonderdeel Projectmanagement. In die veronderstelling voldoet de verzoekende partij minstens evengoed, zo niet beter, aan de eindcompetenties voor het nieuwe opleidingsonderdeel dan de eerstgenoemde student.

Nu de verwerende partij zelf aangeeft dat een aantal, maar niet alle, topics van het oude deelvak Bedrijfskunde overgeheveld werden naar het nieuwe opleidingsonderdeel Projectmanagement, kon zij, bij het beoordelen van vragen van vrijstelling, niet volstaan met alleen maar rekening te houden met het globale resultaat voor het deelvak Bedrijfskunde, maar diende zij rekening te houden met de scores behaald voor de topics van dat deelvak die hernomen werden in het nieuwe opleidingsonderdeel.

Door dat niet te doen heeft de verwerende partij haar beslissing tot weigering van de vrijstelling niet naar behoren gemotiveerd.

Om aan de motiveringsverplichting te voldoen, zal de verwerende partij (1) moeten nagaan welke scores de verzoekende partij behaalde voor de topics van het deelvak Bedrijfskunde die overgeheveld werden naar het nieuwe opleidingsonderdeel Projectmanagement, (2) het globale resultaat van de verzoekende partij, bestaande uit de 7/20 voor het deelvak Projectmanagement + de scores voor de overgehevelde topics moeten vergelijken met het op dezelfde wijze berekende globale resultaat van de studenten die wel een vrijstelling hebben gekregen.

Op grond van de aldus verkregen gegevens zal de verwerende partij vervolgens een nieuwe beslissing nemen wat betreft de vraag tot vrijstelling van de verzoekende partij.

Het middel is gegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 23 oktober 2009 en de beslissing van 30 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal, nadat de resultaten van de verzoekende partij en van de studenten die wel een vrijstelling hebben gekregen, herberekend werden op de in overweging 5.1.2. aangegeven wijze, een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 15 december 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Rolnr. 2009/105 - 2 december 2009

Aldus beslist op woensdag 2 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2009/106 - 2 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 2 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 9 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde bachelorjaar 'Pedagogische wetenschappen' aan de van de

Het beroep betreft het examencijfer van 9/20 dat aan verzoekende partij werd toegekend na de tweede examenperiode van het academiejaar 2008-2009 voor het opleidingsonderdeel 'Comparatieve en Internationale Pedagogiek', dat werd aangeboden binnen het tweede deliberatiepakket van de bachelor in de Pedagogische Wetenschappen.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de Interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 9 oktober 2009 van de Interne beroepscommissie werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het examencijfer van 9/20 voldoende gemotiveerd en niet kennelijk onredelijk is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 29 oktober 2009 en per aangetekend schrijven van 3 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 9 oktober 2009. Gezien uit het dossier niet blijkt of de verzoekende partij heeft kunnen kennis nemen van de beslissing per e-mail verstuurd op 29 oktober 2009 en gezien de beslissing ook per aangetekend schrijven van 3 november 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 4 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 5 november 2009.

Het beroep van 7 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in het verslag van de interne beroepscommissie een materiële fout werd begaan doordat verkeerdelijk een examencijfer van 8/20 werd opgenomen terwijl verzoekende partij wel degelijk een score van 9/20 behaalde op het opleidingsonderdeel 'Comparatieve en Internationale Pedagogiek'.

Verwerende partij stelt dat het louter een materiële vergissing betreft en dat dit ook duidelijk blijkt verderop in de beslissing waar er telkens sprake is van een examenscore van 9/20. Verzoekende partij heeft geen belang bij dit middel omdat deze materiële vergissing voor haar geen nadelige consequenties heeft.

Beoordeling door de Raad

De partijen zijn het er over eens dat de interne beroepscommissie in haar beslissing op een plaats ten onrechte stelt dat de verzoekende partij 8/20 behaalde voor het betrokken opleidingsonderdeel, terwijl dit in werkelijkheid 9/20 was.

Het blijkt een om een materiële vergissing te gaan, want op andere plaatsen vermeldt de beslissing het cijfer 9/20 en voorts stelt de commissie: "De interne beroepscommissie meent dat het examencijfer 9/20 voldoende gemotiveerd en niet onredelijk is."

Het blijkt niet dat de ene vermelding 8/20 meer is dan een materiële vergissing die geen enkele rol gespeeld heeft in de besluitvorming van de interne beroepsinstantie.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie niet alle aangehaalde bezwaren in het eerste beroepschrift van de verzoekende partij heeft behandeld, zoals blijkt uit het verslag.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet aangeeft welke grieven niet zouden behandeld zijn. Verwerende partij stelt dat lectuur van de bestreden beslissing aantoonde dat het intern beroep grondig werd onderzocht en verwerende partij niet ziet welke grieven niet zouden beantwoord zijn.

Verzoekende partij wenst hierop verder in te gaan in haar wederantwoordnota. Volgens verzoekende partij is niet geantwoord op de volgende grieven:

- de interne beroepscommissie heeft de examens van beide studenten niet vergeleken en heeft niet nagegaan of er een vorm van discriminatie was;
- de interne beroepscommissie heeft geen voldoende antwoord geformuleerd op het gegeven dat het examen moeilijker was in vergelijking met de eerste zittijd.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Met de in de nota van wederantwoord aangevoerde klachten, die reeds in het beroepsschrift zelf hadden kunnen worden aangevoerd, kan geen rekening worden gehouden. Ten overvloede merkt de Raad op dat de interne beroepsinstantie wel geantwoord heeft op de in de nota van wederantwoord aangevoerde klacht, dat het examen moeilijker was dan het examen in de vorige examenperiode: "De wijze van examinering is bovendien zeer gelijkend aan die van de vorige examenperiodes waaraan de studente heeft deelgenomen. Het gaat steeds om hetzelfde stramien. Steeds dezelfde type vragen. Het leermateriaal wordt jaarlijks geactualiseerd maar niet grondig veranderd. De studente was dus goed op de hoogte van de aard van de vragen die werden gesteld. De interne beroepscommissie heeft de examenvragen van de twee examenperiodes van het academiejaar 2008-2009 vergeleken en vastgesteld dat de wijze van vraagstelling ook erg gelijkend was."

De klacht dat de interne beroepsinstantie de examens van beide studenten^[1] niet vergeleken heeft en niet heeft nagegaan of er geen vorm van discriminatie was, kon de interne beroepsinstantie niet beantwoorden omdat die klacht niet werd aangevoerd in het interne beroep. Of de interne beroepsinstantie dat uit eigen beweging had moeten doen, en of de verzoekende partij een klacht daarover aan de Raad kan voorleggen, wordt onderzocht bij de bespreking van het derde middel.

Voor het overige stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie wel geantwoord heeft op alle klachten die de verzoekende partij in het interne beroep heeft voorgelegd.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt aan de hand van een geanonimiseerd voorbeeld (kopie van het verslag van de beslissing van de interne beroepscommissie van 4 november 2008) dat er een

ongelijke behandeling kan vastgesteld worden tegen over precedënten waardoor er sprake is van discriminatie.

Verzoekende partij stelt dat een bepaalde passage uit de beslissing op intern beroep flagrant in strijd is met een beslissing van dezelfde interne beroepscommissie in een eerder beroep d.d. 4 november 2008 en dit een onaanvaardbare inbreuk betekent op het principe van de gelijkberechting van studenten.

Het betreft de volgende passage:

'De interne beroepscommissie kan enkel oordelen over de redelijkheid van het examencijfer in de tweede examenperiode van het academiejaar 2008-2009. De eerder behaalde examencijfers zijn niet relevant voor de beoordeling of het examencijfer 9/20 de juiste weergave is van de prestaties van de studente op het laatste examen. De feedback na de proclamatie heeft als doel de studenten in staat te stellen zich beter voor te bereiden op een volgende examenkans in het lopende of volgende academiejaar. De kwaliteit van de feedback of de mate waarin de student meent tijdens de feedbacksessie de nodige informatie te hebben gekregen kan op zich niet leiden tot een ander examencijfer.'

Verwerende partij stelt vooreerst dat haar beslissingen geen bindende precedentwaarde hebben. Niets belet haar om haar rechtspraak te wijzigen als ze oordeelt dat daartoe aanleiding bestaat.

Verwerende partij stelt vervolgens dat de verzoekende partij niet verduidelijkt op welke wijze haar ongelijk zou zijn gedaan.

Verzoekende partij voelt zich blijkbaar gediscrimineerd omdat in de eerder genomen beslissing een slechte feedback wel door de interne beroepscommissie als argument werd aangevoerd om het intern beroep ongegrond te verklaren. Er is slechts sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer studenten in gelijke omstandigheden ongelijk worden behandeld zonder dat die ongelijke behandeling redelijk wordt verantwoord. In voorliggend geval bevinden de studenten zich niet in gelijke omstandigheden omdat het beroep van verzoekende partij betrekking heeft op het examencijfer en het eerder ingestelde intern beroep voornamelijk de beslissing van de bevoegde examencommissie betrof om de student niet geslaagd te verklaren voor het deliberatiepakket.

Het examencijfer zelf dat - ook betwist werd in de eerder genomen beslissing- werd niet gewijzigd en de student bekwam geen credit. De gebrekkige feedback werd niet aanvaard als reden tot het gegrond verklaren van het beroep tegen het examencijfer maar wel als een uitzonderlijke omstandigheid naast een aantal andere omstandigheden om de student te delibereren en in totaal geslaagd te verklaren voor het betreffende deliberatiepakket. Beide situaties zijn dus anders.

Verzoekende partij stelt hiertegenover in haar wederantwoordnota dat zij aan de institutionele ombudsdienst heeft aangegeven dat zij ook tegen de deliberatiebeslissing beroep zou aantekenen. Zij voegt de betreffende e-mail d.d. 17 september toe waarin zij bevestigend antwoordt op de vraag van de institutionele ombudsman of haar beroep ook de deliberatiebeslissing omvat.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij kon in haar intern beroep nog geen klacht aanvoeren over een mogelijke discriminatie, wanneer aannemelijk is dat zij de feiten waar die klacht op steunt nog niet kende noch hoefde te kennen op het ogenblik dat zij haar intern beroep instelde. In dit geval gaat de Raad uit van die veronderstelling.

De Raad wil in het midden laten of de interne beroepsinstantie uit eigen beweging het geval van de verzoekende partij moest vergelijken met het geval van de student dat beslecht werd met de beslissing van 4 november 2008.

Het middel is hoe dan ook ongegrond. In het geval dat beslecht werd op 4 november 2008 heeft de interne beroepsinstantie, precies zoals het geval was met de verzoekende partij, het resultaat van het examen voor het betwiste opleidingsonderdeel (het betrof overigens een ander opleidingsonderdeel) bevestigd. De interne beroepsinstantie heeft wel beslist dat er in het geval van die andere studente "wegens uitzonderlijke omstandigheden" wel redenen waren om haar toch geslaagd te verklaren. Die bijzondere omstandigheden leidt de interne beroepsinstantie onder meer af uit het "hoog gemiddelde" van die studente, waarvan zij trouwens ook uitdrukkelijk melding maakte in haar interne beroep.

De verzoekende partij voerde niet aan dat er in haar geval uitzonderlijke omstandigheden waren op grond waarvan zij toch geslaagd diende te worden verklaard ondanks het onvoldoende resultaat voor het opleidingsonderdeel 'Comparatieve en Internationale Pedagogiek'.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 9 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 2 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] De verzoekende partij bedoelt de studente ten aanzien waarvan de interne beroepsinstantie op 4 november 2008 een andere beslissing genomen heeft, zie hierover het derde middel.

Rolnr. 2009/107 - 2 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 2 december 2009.

Gehoord werden:

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de d.d. 30 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep niet ontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij deed op 10 september 2009 een aanvraag om zich in te schrijven met een diplomacontract voor een geïndividualiseerd traject tijdens het academiejaar 2009-2010 voor de bacheloropleiding 'Industriële wetenschappen en technologie'.

Het beroep betreft de inhoud van het geïndividualiseerd studieprogramma dat is opgenomen in haar diplomacontract en ter ondertekening aan de verzoekende partij werd aangeboden. Dit studiecontract werd haar aangeboden op 13 oktober 2009 na advies van de departementale adviescommissie. Verzoekende partij ondertekende het diplomacontract voor 'niet akkoord'.

Aan verzoekende partij werd zonder overleg opgelegd om het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 3' toe te voegen aan haar studieprogramma. Dit opleidingsonderdeel wenste de verzoekende

partij later te volgen. Verzoekende partij kreeg geen toelating om zich in te schrijven voor de bachelorproef 'Proef 6'.

Het opnemen heeft - aldus de verzoekende partij- tot gevolg dat:

- de opleidingsonderdelen '.....' en de bijhorende test van '.....', welke zij reeds had voorbereid, niet kunnen opgenomen worden in haar studieprogramma. Dit leidt uiteindelijk tot een lager aantal studiepunten waarvoor kan ingeschreven worden.
- zij een achterstand oploopt wat de reeds gegeven lessen van het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 3' betreft.

Bovendien werd de bachelorproef 6 niet meer voorzien terwijl dit onderdeel bij de GST dag werd aangeduid en verzoekende partij reeds over de proef had beslist; zij reeds was vastgelegd bij de docent en zij tevens reeds 6 weken met de voorbereiding was gestart.

3.2. Verzoekende partij stelde op 27 oktober 2009 een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 30 oktober 2009 werd het intern beroep niet ontvankelijk verklaard, gezien het beroep niet ondertekend was en daarenboven uitging van twee studenten, namelijk de verzoekende partij en haar broer.

De stelde dat gezien:

- *'De klacht waarschijnlijk het verzoek inhoudt om het eerste ingediende studietraject goed te keuren en dit in tegenstrijd tot het later door het departementshoofd besliste traject.*
- *De klacht niet werd ondertekend waardoor juridisch niet kan vastgesteld worden of het beroep wel uitgaat van de persoon in aanhef aangeduid.*
- *Ondertekening bij elk beroep, intern of extern, burgerrechtelijk, strafrechtelijk of administratief rechterlijk wordt vooropgesteld.*
- *De klacht ook zou uitgaan van meerdere personen, daar waar een verzoek tot (intern) beroep steeds van een individuele persoon dient uit te gaan.*

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 3 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 30 oktober 2009.

Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 3 november 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 4 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 november 2009.

Het beroep van 6 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij gaat niet akkoord met het diplomacontract dat haar werd voorgelegd ter ondertekening waarbij haar een bepaald geïndividualiseerd studietraject werd opgelegd. Aan verzoekende partij werd opgelegd om het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 3' te volgen. Dit opleidingsonderdeel wenste de verzoekende partij later te volgen.

Door het toevoegen van het betreffende opleidingsonderdeel 'Wiskunde 3' aan haar studieprogramma kan de verzoekende partij de opleidingsonderdelen '.....' en de bijhorende test van '.....', welke zij al had voorbereid, niet opnemen in haar studieprogramma.

Aan verzoekende partij werd tevens geweigerd om het opleidingsonderdeel 'Proef 6' op te nemen.

Verzoekende partij tekende het betreffende diplomacontract voor 'niet akkoord'.

De Raad kan uitspraak doen over betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Onder een studievoortgangsbeslissing wordt ondermeer verstaan: het weigeren van het opnemen van een bepaald opleidingsonderdeel in het diplomacontract waarvoor een student die een geïndividualiseerd traject volgt, nog niet eerder is ingeschreven (artikel II.1, 15°g) van het Aanvullingsdecreet^[1]

De Raad is van oordeel dat de beslissing die voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift als een studievoortgangsbeslissing moet beschouwd worden waarvoor de Raad bevoegd is.

Het beroep van de verzoekende partij is *ratione materiae en ratione temporis* ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Verwerende partij vraagt in hoofdde om het beroep voor de Raad wegens het ontbreken van een regelmatig ingesteld interne beroepsprocedure als ongegrond te beschouwen. De Raad dient vooreerst te onderzoeken of het besluit van 30 oktober 2009 het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Verwerende partij stelt dat het intern beroep onontvankelijk was gezien het verzoekschrift niet ondertekend was. Bij gebreke aan handtekening kan de authenticiteit van het verzoekschrift niet worden vastgesteld. De instelling kan onmogelijk nagaan of het verzoekschrift uitgaat van de student wiens naam vermeld is in het verzoekschrift.

Daarenboven was het ingesteld door twee studenten wat door het Algemeen Onderwijsreglement niet voorzien is. Het aantekenen van intern beroep "in groep" is procedureel niet voorzien en derhalve onontvankelijk. Men tekent beroep aan tegen het voorgelegde diplomacontract, zijnde een contract afgesloten door de student, - individueel -, met de instelling.

Artikel van de Algemene Onderwijsregeling schrijft voor dat door de ondertekening de student zich akkoord verklaart met de inhoud van de overeenkomst. Indien de student niet

akkoord is, dagtekent hij voor "niet akkoord" en gaat hij in beroep via volgende procedure: beroep tegen deze beslissing is mogelijk door middel van een aangetekende brief aan de binnen een termijn van zeven kalenderdagen te rekenen vanaf de aanbieding van de toetredingsovereenkomst.

Verzoekende partij heeft bij aangetekende brief van 26 oktober 2009 samen met zijn broer een intern beroep ingesteld bij de Voorafgaand aan het instellen van het intern beroep werd het studiecontract gehandtekend en voor 'niet akkoord' ondertekend door de verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft geen bemerkingen gemaakt wat betreft de ontvankelijkheid van het intern beroep.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij het interne beroepsschrift niet heeft ondertekend.

De verwerende partij heeft terecht geoordeeld dat de ondertekening van het interne beroep een substantiële formaliteit is. Zij heeft het interne beroep dan ook terecht niet ontvankelijk verklaard.

Het middel is niet gegrond.

Daar de verwerende partij het interne beroep terecht niet ontvankelijk heeft verklaard, behoeft het tweede middel niet te worden onderzocht.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing d.d. 30 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 2 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Artikel II.1, 15°g) werd ingevoerd bij OD XIX, art.V.50, inw. 01.09.2009

Rolnr. 2009/108 - 2 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 2 december 2009.

Gehoord werden:

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en het e-mailbericht van 17 november 2009 en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de d.d. 30 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep niet ontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij deed op 10 september 2009 een aanvraag om zich in te schrijven met een diplomacontract voor een geïndividualiseerd traject tijdens het academiejaar 2009-2010 voor de bacheloropleiding 'Industriële wetenschappen en technologie'.

Het beroep betreft de inhoud van het geïndividualiseerd studieprogramma dat is opgenomen in haar diplomacontract en ter ondertekening aan de verzoekende partij werd aangeboden. Dit studiecontract werd haar aangeboden op 13 oktober 2009 na advies van de departementale adviescommissie. Verzoekende partij ondertekende het diplomacontract voor 'niet akkoord'.

Aan verzoekende partij werd zonder overleg opgelegd om het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 3' toe te voegen aan haar studieprogramma. Dit opleidingsonderdeel wenste de verzoekende

partij later te volgen. In haar studieprogramma was ook reeds het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 2' opgenomen.

Het opnemen van het betreffende opleidingsonderdeel heeft volgens de verzoekende partij tot gevolg dat:

- de opleidingsonderdelen '.....' en de bijhorende test van '.....', welke zij reeds had voorbereid, niet kunnen opgenomen worden in haar studieprogramma. Dit leidt uiteindelijk tot een lager aantal studiepunten waarvoor kan ingeschreven worden.
- dat zij een achterstand oploopt wat de reeds gegeven lessen van het opleidingsonderdeel 'Wiskunde 3' betreft.

3.2. Verzoekende partij stelde op 27 oktober 2009 een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 30 oktober 2009 werd het intern beroep niet ontvankelijk verklaard, gezien het beroep niet ondertekend was en daarenboven uitging van twee studenten, namelijk de verzoekende partij en haar broer.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 3 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Verzoekende partij heeft bij e-mail van 17 november 2009 aan de Raad meegedeeld dat ze haar klacht wenste in te trekken.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 2 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

Rolnr. 2009/108 - 2 december 2009

De secretaris,

Karla Van Lint

Zitting van 8 december 2009

Rolnr. 2009/112 - 8 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

met als raadsman meester

kantoorhoudende te,, waar keuze van woonplaats is gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 8 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing d.d. 16 oktober 2009, waarbij haar inschrijving werd geweigerd op grond van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet^[1] en tegen de beslissing van 6 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep werd verworpen.

Verzoekende partij wenst zich in te schrijven voor een examen – of creditcontract.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was sinds het academiejaar 2002-2003 ingeschreven in de eerste kandidatuur aan de faculteit Rechten van de

Na een interne procedure werd verzoekende partij toegelaten tot een trisinschrijving in de eerste bachelor Rechten voor het academiejaar 2004/2005.

Tot het academiejaar 2007/2008 blijft verzoekende partij ingeschreven in de betreffende opleiding en behaalt uiteindelijk over zijn gehele leertraject 58 studiepunten van de 180 studiepunten vereist voor de bachelorgraad. Na het academiejaar 2007-2008 werd haar een studievoortgangsmaatregel opgelegd gezien zij niet slaagde voor 50 % van de ingeschreven

studiepunten. De studievoortgangsmaatregel luidt: indien verzoekende partij geen credits behaalde voor 75 % van de in het academiejaar 2008-2009 opgenomen studiepunten, zij zou geweigerd worden.

Het academiejaar 2008-2009 werd zij opnieuw ingeschreven maar zij vraagt geen studieprogramma aan. Bijgevolg werd haar volgens de gebruikelijke regels hetzelfde studieprogramma als vorig jaar toegewezen zonder de reeds behaalde credits. Het betrof 52 studiepunten. Verzoekende partij legt dat academiejaar geen enkel opleidingsonderdeel met succes af.

Op 15 september 2009 vraagt verzoekende partij opnieuw een toelating tot inschrijving voor het academiejaar 2009/2010 voor een 'avondprogramma' in de bachelor Rechten aan de betreffende faculteit. In het aanvraagformulier wijst zij op de studievoortgangsbewakingsmaatregel. Zij vult de opleidingsonderdelen aan die ze wenst te volgen via een credit- of een examencontract. Zij vult niet de rubriek in op het aanvraagformulier specifiek voorzien voor een 'examencontract'.

Bij beslissing van 16 oktober 2009, verstuurd op 20 oktober 2009 wordt deze inschrijving geweigerd op grond van artikel 52 § 1 van het Flexibiliseringsdecreet. In deze initiële weigeringsbeslissing wordt haar gewezen op haar interne beroepsmogelijkheid en de modaliteiten.

Het beroep betreft de weigering tot inschrijving voor het academiejaar 2009-2010.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 23 oktober 2009 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 6 november 2009 werd het intern beroep verworpen.

De interne beroepscommissie stelde dat zij de herinschrijving onder studievoortgangsbewaking diende te weigeren.

Na het academiejaar 2007-2008 werd haar een studievoortgangsmaatregel opgelegd gezien zij niet slaagde voor 50 % van de ingeschreven studiepunten. De studievoortgangsmaatregel luidt: indien verzoekende partij geen credits behaalde voor 75 % van de in het academiejaar 2008-2009 opgenomen studiepunten, zij zou geweigerd worden. Zij behaalde geen enkele credit in het academiejaar 2008-2009.

Verder stelde de interne beroepscommissie ondermeer: *'de faculteit heeft nota had genomen van de door u ingediende schriftelijke motivering die onvoldoende elementen aandroeg om tot een onmiddellijke verbetering van uw studieresultaten en een normale studievoortgang te kunnen leiden.'*

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 9 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt zich vragen bij ontvankelijkheid 'ratione temporis' van het beroep bij de Raad. Zij vraagt dat de verzoekende partij bewijs levert van de tijdigheid van het beroep.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 november 2009 zoals blijkt uit de poststempel op de brief, tegen de beslissing op intern beroep van 6 november 2009. Het intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 november 2009, zoals blijkt uit het bijgevoegd afgiftebewijs, ter post afgegeven. Het blijkt niet duidelijk uit het dossier wanneer de beslissing werd betekend aan de verzoekende partij.

De Raad kan aannemen dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op donderdag 12 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 13 november 2009. In voorkomend geval betreft de laatste dag van de beroepstermijn 17 november 2009 zoals ook aangegeven in de antwoordnota van de verwerende partij.

Het beroep van 17 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij stelt dat haar beroep gaat over de onduidelijkheid en de motiveringsplicht van de instantie die haar inschrijving weigert.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Zij geeft aan dat de rechtsfeiten, rechtsgronden, en bewijsmaterialen de eerste dagen worden toegevoegd aan het dossier bij de griffie.

Verwerende partij stelt dat het beroepsschrift geen enkel rechtsmiddel bevat. Evenmin zijn feiten uiteengezet waaruit de Raad of verwerende partij met enige welwillendheid een rechtsmiddel kan afleiden.

Verwerende partij stelt verder dat het toevoegen nadien aan het dossier van de rechtsfeiten, rechtsgronden, en bewijsmaterialen tegen de procedureregels van de Raad is. Verzoekende partij dient alle stukken waarover ze beschikt binnen de decretale termijn aan de Raad over te maken.

Verwerende partij stelt dat het thans voorliggende beroepsschrift enkel handelt over 'onduidelijkheid en motiveringsplicht'.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing uitvoerig formeel is gemotiveerd, dat verzoekende partij geen overtuigende middelen heeft aangevoerd in het intern beroep en dat de bestreden beslissing blijkens het meegedeelde dossier ook afdoende materieel is gemotiveerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verwerende partij, met de inlichtingen waarover zij beschikte, de vraag tot herinschrijving heeft behandeld als een vraag voor het sluiten van een diplomacontract en de weigering heeft genomen op grond van artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet.

Voor zover de vraag tot herinschrijving als een inschrijving voor een diplomacontract moet worden beschouwd, merkt de Raad op dat het beroepsschrift zeer summier is opgesteld en, behoudens de verwijzing naar "de onduidelijkheid en de motiveringsplicht", geen eigenlijke middelen bevat en evenmin wordt aangeduid waar en op welke wijze verwerende partij te kort zou gekomen zijn bij het nemen van de beslissing na intern beroep.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet gegrond.

5.3. Verzoekende partij verklaart ter zitting dat haar aanvraag moet beschouwd worden als een aanvraag voor een examencontract.

Voor zoveel als nodig, wijst de Raad er op dat artikel 52, § 1 van het Flexibiliseringsdecreet niet kan worden ingeroepen om een inschrijving voor een examencontract te weigeren.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet gegrond is.

De beslissing van 16 oktober 2009 en de beslissing van 6 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 8 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jacqueline Hellemans

Henri Verhaaren

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Rolnr. 2009/116 - 8 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 8 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw

Meester

- de verwerende partij:

Meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Verzoekende partij vraagt de antwoordnota uit de procedure te weren wegens het laattijdig ontvangen. De procedurekalender schrijft voor dat ten laatste op dinsdag 1 december 2000 de verwerende partij aan de Raad en aan de tegenpartij een antwoordnota diende te bezorgen.

De Raad heeft op dinsdag 1 december 2008 per e-mail de antwoordnota ontvangen. Artikel II.32, § 3 van het Aanvullingsdecreet^[1] schrijft enkel voor dat een buiten de gestelde termijn aan de Raad overgemaakte antwoordnota uit de procedure wordt geweerd.

De Raad heeft tijdig de antwoordnota ontvangen. Wegens problemen met het e-mail adres werd de antwoordnota, naar de verwerende partij beweert, later op dezelfde dag aan de verzoekende partij bezorgd.

Verzoekende partij toont niet aan in welke mate haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn door het later verkrijgen van de antwoordnota.

De Raad is van oordeel dat in voorliggend geval de verzoekende partij zich naar behoren heeft kunnen verdedigen.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing d.d. 18 november 2009 van de examencommissie Bachelor in de Industriële Wetenschappen.

Verzoekende partij vraagt de Raad om te bevelen dat zij haar drie examens mag inkijken en vraagt dat deze intern zouden vergeleken worden met de examens van andere studenten.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven met een geïndividualiseerd studietraject in de bachelor in de industriële wetenschappen – chemie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 september 2009 een eerste intern beroep in bij de onderwijsinstelling tegen de examenbeslissing van 8 september 2009. Verwerende partij achtte dit beroep niet ontvankelijk op grond van laattijdigheid.

Bij aangetekend schrijven van 19 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad besliste bij besluit van 12 november 2009(R.stvb.2009/098) dat het beroep in de hierna aangegeven mate gegrond was:

‘Op grond van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet is de termijn van intern beroep niet gaan lopen ten aanzien van de verzoekende partij, zodat de bestreden beslissing op intern beroep het intern beroep van de verzoekende partij ten onrechte wegens laattijdigheid niet ontvankelijk heeft verklaard.’

‘In zoverre het middel betrekking heeft op het gebrek aan motivering van de examenresultaten, is het gegrond, nu de Raad uit geen door de verwerende partij bijgebracht stuk kan opmaken hoe de betwiste resultaten tot stand zijn gekomen, en de verzoekende partij ook in haar intern beroep dit euvel reeds aanklaagde.’

3.3. Huidig beroep betreft de examenbeslissing van 18 november 2009 voor de opleidingsonderdelen ‘Informatica 1’, ‘Chemische thermodynamica’ en ‘Electronica’. Deze examenbeslissing werd genomen in opvolging van het hoger vermelde vernietigingsbesluit (R.stvb.2009/098).

Na onderzoek besliste de examencommissie om haar oorspronkelijke beslissing van 8 september 2009 niet te wijzigen.

Verzoekende partij werd voorafgaandelijk gehoord op datum van 16 november 2009. Zij kreeg de kans om in aanwezigheid van de ombudsman haar drie examens die voorwerp uitmaken van de betwisting in te kijken.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 november 2009 diende verzoekende partij tegen deze examenbeslissing van 18 november 2009 een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[2], ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009^[3], bepaalt dat na vernietiging van de

onrechtmatig genomen studievoortgangbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. Verzoekende partij diende bijgevolg geen intern beroep in te stellen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 18 november 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 18 november 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 19 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 20 november 2009.

Het beroep van 23 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat hetgeen door verzoekende partij wordt gevorderd: met name dat de Raad de examens zou inkijken en deze vergelijken met de examens van de andere studenten geen rechtmatige vordering is.

Verwerende partij stelt dat in het verzoekschrift geen andere vordering vermeld staat, zodat verzoekende partij enkel reeds om deze reden dient te worden afgewezen.

De Raad leest voorliggend verzoekschrift als een vraag tot vernietiging van de beslissing van 18 november 2009. Het verzoekschrift vermeldt in de eerste zin ' Met dit schrijven had ik graag beroep willen aantekenen tegen de beslissing van de examencommissie.....'. Het beroep is dan ook in die mate ontvankelijk.

Verzoekende partij vraagt verder de Raad om te bevelen dat zij haar drie examens mag inkijken en vraagt dat deze 'intern' zouden vergeleken worden met de examens van andere studenten.

Artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet bepaalt dat de Raad kan bevelen dat een nieuwe beslissing wordt genomen onder de door de Raad gestelde voorwaarden.

In hoeverre de Raad ingaat op dit verzoek van de verzoekende partij tot interne vergelijking van haar examen met de examens van anderen wordt verder bij de beoordeling van de grond van de zaak behandeld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt *ten eerste* op dat het intern beroep haar nog steeds niet heeft kunnen overtuigen van de interne objectiviteit van de verwerende partij. In de overtuiging dat deze opleiding niet geschikt is voor haar wordt zij niet objectief beoordeeld en haar examens strenger verbeterd. In haar verzoek uit zij verschillende bedenkingen bij de verbetering van de examens en de uitleg die haar bij de inzage van de examens werd verschaft.

- *De inzage gebeurde in aanwezigheid van de ombudsdienst die niet op de hoogte was van de inhoud van de examenvragen;*
- *Tijdens de inzage van de verschillende examens werden geen modelvragen gebruikt. Er werd een examen van een andere student voorgelegd of er werd mondelinge uitleg verschaft.*
- *De bewering dat zij als enige student de eerst vraag van 'Toegepaste chemische Thermodynamica' niet kon antwoorden is niet correct;*
- *Op de tussenstappen werd bij de beoordeling van 'Toegepaste chemische thermodynamica' in tegenstelling tot wat in de les werd gezegd geen rekening gehouden bij de bepaling van het resultaat en op de vraag over 'het evenwichtsprincipe van Le chatelier' welke correct werd geantwoord werd geen enkel punt gegeven;*
- *De puntenverdelingen en de uiteindelijke toekenning van het eindresultaat van het vak 'Electronica' en het vak 'Informatica' was zeer onduidelijk; doordat een programma in verschillende informaticataal werd uitgeschreven was bovendien een vergelijking met andere antwoorden van studenten niet mogelijk.*

De verwerende partij stelt hier tegenover dat verzoekende partij zoals ook tijdens de interne beroepsprocedure geen concrete en vooral bewezen feiten aanhaalt om de ongelijke behandeling te staven.

Verwerende partij stelt dat er niet kennelijk onredelijk werd gehandeld en dat de verzoekende partij dit ook niet aantoont.

Verwerende partij merkt verder op dat hoewel de specifieke vragen zoals heden geformuleerd in het verzoekschrift voor de Raad, niet aan bod kwamen in het intern beroep – en dus ook niet beantwoordbaar waren door verwerende partij. Er is dus dienaangaande geen sprake van enige gebrekkige motivering of onzorgvuldigheid.

Verwerende partij overloopt in haar antwoordnota niettemin één voor één de vragen van de verzoekende partij en weerlegt de beweringen ter staving van de gegrondheid van de toegekende beoordeling.

Wat de taak van de examenombuds betreft verwijst zij naar het examenreglement op grond waarvan de examenombuds niet de taak heeft om inhoudelijk te oordelen.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat tijdens de hoorzitting duidelijk bleek dat de bewering dat de opleiding niet aansluit bij haar kwaliteiten in tegenstelling tot wat gesteld werd geen unaniem advies betrof.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat het haar aangeboden jaarprogramma inhoudelijk niet haalbaar was. Zij staat dit aan de hand van bijgevoegde verklaringen vanuit andere instellingen.

Verwerende partij verwijst naar haar interne beroepsbeslissing waarin zij uitvoerig heeft geantwoord op dit argument. Zij weerlegt het argument als niet ernstig.

Verwerende partij concludeert dat haar geen enkele onzorgvuldigheid kan worden verweten. Verzoekende partij toont niet aan hoe - en evenmin op basis van welk ander jaarprogramma - haar resultaten voor de examens, waarvan zij de beoordeling betwist anders zou zijn.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat de instelling een collectief intern selectiesysteem hanteert dat niet gebaseerd is op de capaciteiten van de student.

Verwerende partij stelt dat dit argument dat voor de eerste maal in het verzoekschrift wordt ontwikkeld dat zij zou werken met 'profielen' (?) al evenmin ernstig is.

De slaagcijfers van verwerende partij zijn vergelijkbaar met deze van andere opleidingen Bachelor in de Industriële Wetenschappen: chemie.

Verzoekende partij vraagt *tot slot* dat zij haar examens niet alleen wenst in te kijken maar ook wenst te vergelijken met de examens van anderen.

Verwerende partij acht dit zoals hoger aangegeven onder punt 3. geen rechtmatige vordering voor de Raad.

Zij merkt bovendien op in dit verband dat – conform de vaste rechtspraak van de Raad van State – studenten geen concurrenten van elkaar zijn en dat deze dan ook niet met elkaar dienen of kunnen vergeleken te worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

1. De Raad doet vooreerst opmerken dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde organen van de onderwijsinstelling maar er moet op toezien dat de beoordeling op een wettelijke wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De wijze van de puntentoekenning behoort tot de bevoegdheid van de examencommissie. De Raad kan in de beoordeling niet tussenkomen behalve wanneer kan worden aangetoond dat het een foutieve of manifest onredelijke beoordeling betreft. Na inzage van haar voorbereiding op de mondelinge examens en haar kopij van het schriftelijk examen heeft verzoekende partij wel een aantal bedenkingen bij de puntentoekenning maar de Raad is van oordeel dat die bemerkingen ingegeven zijn door een persoonsgebonden appreciatie en niet aantonen dat de beoordeling in strijd is met de geldende voorschriften of manifest onredelijk zou zijn. Dat er geen modelantwoorden werden voorgelegd, betekent niet dat de verbetering niet objectief is gebeurd.

De examencommissie heeft naar aanleiding van de behandeling van het intern beroep, verzoekende partij gehoord en heeft haar beslissing uitvoerig en puntsgewijze verantwoord.

2. Wat de haalbaarheid van het programma betreft, heeft de examencommissie uitvoerig uitgelegd waarom zij van oordeel is dat het programma niet overeenstemt met de competenties van verzoekende partij.

De Raad ziet niet in waar de verwerende partij zou gefaald hebben bij haar adviesverlening.

3. Verzoekende partij heeft ook kritiek op het selectiesysteem dat in de onderwijsinstelling gangbaar is.

Los van het feit dat deze kritiek voor het eerst in het beroepsschrift wordt vermeld, doet de Raad opmerken dat verzoekende partij voorafgaandelijk kennis had of had kunnen hebben van het gehanteerde selectiesysteem.

De Raad is van oordeel dat deze handelwijze behoort tot de beleidsautonomie van de onderwijsinstelling en niet strijdig is met een welbepaald voorschrift of manifest onredelijk zou zijn.

4. Wat de inzage van de voorbereiding van de mondelinge examens en van de kopijen van het schriftelijk examen van andere studenten betreft en de onderlinge vergelijking ervan, is de Raad van oordeel dat er geen bepaling voorhanden is die het inzage- en onderzoeksrecht hiervan voorschrijft.

Zoals gezegd, ziet de Raad geen redenen om aan te nemen dat de beoordeling van de verzoekende partij niet objectief zou zijn gebeurd.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 18 november 2009 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 8 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jacqueline Hellemans

Henri Verhaaren

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[3] Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.54 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009.

Zitting van 10 december 2009

Rolnr. 2009/109 - 10 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meestersen

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de en de van de van 27 oktober 2009, waarbij haar verzoek tot verhoging van haar leerkrediet werd verworpen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sedert het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bacheloropleiding Rechten. Verzoekende partij schreef zich in met een diplomacontract voor een modeltraject van 60 studiepunten.

In de loop van het academiejaar 2008-2009 werd verzoekende partij zeer ernstig ziek waardoor zij niet kon deelnemen aan de eerste examenperiode van de eerste zitting. Verzoekende partij diende hiervoor een medisch attest in.

In juli 2009 kreeg verzoekende partij de diagnose dat zij aan multiple sclerose lijdt. Omwille van haar ziekte, kon zij ook in de tweede zitting niet deelnemen aan de examens. Ook hiervoor diende zij een medisch attest in.

Door haar afwezigheid tijdens de examens van juni en september 2009 behaalde verzoekende partij slechts voor drie opleidingsonderdelen een creditbewijs. In totaal hadden deze opleidingsonderdelen een studieomvang van 20 studiepunten.

Elke student start in toepassing van artikel 46, § 1, van het Financieringsdecreet^[1] vanaf het academiejaar 2008-2009 bij inschrijving in een hogeschool of universiteit zijn studieloopbaan met een individueel leerkrediet van 140 studiepunten.

Op het ogenblik van de inschrijving worden het aantal studiepunten waarvoor een student is ingeschreven afgetrokken van het individueel leerkrediet.

In casu worden 60 studiepunten van het totale leerkrediet van 140 studiepunten afgetrokken zodat de verzoekende partij nog beschikt over een leerkrediet van 80 studiepunten. Gezien de verzoekende partij drie creditbewijzen behaalde voor een totaal van 20 studiepunten heeft dit voor haar tot gevolg dat in toepassing van artikel 46, § 3 van het Financieringsdecreet 20 studiepunten werden verdubbeld tot 40 studiepunten en, vervolgens als "verworven studiepunten" aan haar leerkrediet van 80 studiepunten worden toegevoegd. In totaal beschikt verzoekende partij nog over een leerkrediet van 120 studiepunten op basis waarvan zij zich volgend jaar kan inschrijven. Zij verliest derhalve 40 studiepunten doordat zij niet aan de examens heeft kunnen deelnemen wegens ziekte.

Wijzigingen van het aantal opgenomen studiepunten kunnen nog verwerkt worden in het individueel leerkrediet van de student tot op de data vermeld in artikel 8 van het Financieringsdecreet. Het instellingsbestuur legt binnen de klijtlijnen van deze bepaling een precies tijdstip vast. De vaststelling van de ziekte van de verzoekende partij gebeurde echter na dit tijdstip.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 oktober 2009 per e-mail een bezwaar in tegen het verlies van haar leerkrediet op grond van artikel 113quater van het Structuurdecreet^[2]

Artikel 113 quater bepaalt dat:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbeslissing, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen.

De stuurgroep vermeld in artikel 113ter stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar."

Verzoekende partij lichtte haar situatie toe, en meldde dat zij, hoewel zij op de hoogte was van het feit dat er geen decretale regeling bestaat inzake de haar betreffende problematiek, toch een bezwaar wilde indienen om de rechtzetting te bekomen van de "materiële vergissingen of onjuistheden" met betrekking tot de vaststelling van het leerkrediet.

3.3. Bij beslissing van 27 oktober 2009 werd door de en een beslissing genomen betreffende de vraag van verzoekende partij tot aanpassing van haar leerkrediet.

Deze beslissing luidt, als volgt: '...

In het academiejaar 2008-2009 was u ingeschreven in de eerste bachelor rechten. Ingevolge zware ziekte heeft u niet kunnen deelnemen aan de tweede examenperiode van de eerste zittijd, noch aan de tweede zittijd.....

Volgens artikel van het-Onderwijsreglement 2008-2009 konden wijzigingen van inschrijving gekoppeld aan een verrekening worden doorgevoerd tot 30 november 2009 (sic) voor opleidingsonderdelen uit het eerste semester en tot 15 maart 2009 voor opleidingsonderdelen uit het tweede semester. Gezien géén wijzigingen vóór 15 maart 2009 werden doorgegeven kan geen toepassing meer worden gemaakt van bovenstaand artikel.

Uiteraard heeft onze instelling alle begrip voor de zeer moeilijke situatie waarin U zich vorig academiejaar bevond.

Het leerkrediet is echter een instrument dat conform de regels voorzien is in het decreet van 14 maart 2007 (sic) betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen. Dit decreet voorziet in geen enkele regeling ter zake.

Dientengevolge acht de zich niet bevoegd tot het doorvoeren van een wijziging van de stand van het leerkrediet op basis van de door u aangehaalde overmachtsituatie.

Ons inziens is hiertoe een wijziging van bovenvermeld decreet nodig en lijkt het ons opportuun de overmachtsituatie te laten vaststellen door een orgaan op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap. Dergelijke werkwijze waarborgt een uniforme behandeling van studenten binnen Vlaanderen.'

Deze beslissing in uitvoering van artikel 113 quater van het Structuurdecreet werd per aangetekend schrijven van 27 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 november 2009 diende verzoekende partij een eerste niet ondertekend verzoekschrift in bij de Raad. Op 18 november 2009 werd ter vervanging van het eerder ingesteld beroep van 7 november 2009 een tweede verzoekschrift ingediend.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gezien het voorgaande is het huidige beroep van 7 november 2009 zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep d.d. 7 november 2009 van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Het decreet van 14 maart 2008 "betreffende de financiering en de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen (BS van 26 juni 2008)

[\[2\]](#) Het decreet van 4 april 2003 "betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (BS 14 augustus 2003); artikel 113 quater werd vanaf 1 januari 2008 met terugwerkende kracht ingevoegd door artikel 71 van het Financieringsdecreet

Rolnr. 2009/111 - 10 december 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meesters [REDACTED] en [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED] waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de [REDACTED] en de [REDACTED] van de [REDACTED] van 27 oktober 2009, waarbij haar verzoek tot verhoging van haar leerkrediet werd verworpen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sedert het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bacheloropleiding Rechten. Verzoekende partij schreef zich in met een diplomacontract voor een modeltraject van 60 studiepunten.

In de loop van het academiejaar 2008-2009 werd verzoekende partij zeer ernstig ziek waardoor zij niet kon deelnemen aan de eerste examenperiode van de eerste zitting. Verzoekende partij diende hiervoor een medisch attest in.

In juli 2009 kreeg verzoekende partij de diagnose dat zij aan multiple sclerose lijdt. Omwille van haar ziekte, kon zij ook in de tweede zitting niet deelnemen aan de examens. Ook hiervoor diende zij een medisch attest in.

Door haar afwezigheid tijdens de examens van juni en september 2009 behaalde verzoekende partij slechts voor drie opleidingsonderdelen een creditbewijs. In totaal hadden deze opleidingsonderdelen een studieomvang van 20 studiepunten.

Elke student start in toepassing van artikel 46, § 1, van het Financieringsdecreet^[1] vanaf het academiejaar 2008-2009 bij inschrijving in een hogeschool of universiteit zijn studieloopbaan met een individueel leerkrediet van 140 studiepunten.

Op het ogenblik van de inschrijving worden het aantal studiepunten waarvoor een student is ingeschreven afgetrokken van het individueel leerkrediet.

In casu worden 60 studiepunten van het totale leerkrediet van 140 studiepunten afgetrokken zodat de verzoekende partij nog beschikt over een leerkrediet van 80 studiepunten. Gezien de verzoekende partij drie creditbewijzen behaalde voor een totaal van 20 studiepunten heeft dit voor haar tot gevolg dat in toepassing van artikel 46, § 3 van het Financieringsdecreet 20 studiepunten werden verdubbeld tot 40 studiepunten en, vervolgens als "verworven studiepunten" aan haar leerkrediet van 80 studiepunten worden toegevoegd. In totaal beschikt verzoekende partij nog over een leerkrediet van 120 studiepunten op basis waarvan zij zich volgend jaar kan inschrijven. Zij verliest derhalve 40 studiepunten doordat zij niet aan de examens heeft kunnen deelnemen wegens ziekte.

Wijzigingen van het aantal opgenomen studiepunten kunnen nog verwerkt worden in het individueel leerkrediet van de student tot op de data vermeld in artikel 8 van het Financieringsdecreet. Het instellingsbestuur legt binnen de klijtlijnen van deze bepaling een precies tijdstip vast. De vaststelling van de ziekte van de verzoekende partij gebeurde echter na dit tijdstip.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 oktober 2009 per e-mail een bezwaar in tegen het verlies van haar leerkrediet op grond van artikel 113quater van het Structuurdecreet^[2].

Artikel 113 quater bepaalt dat:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbeslissing, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen.

De stuurgroep vermeld in artikel 113ter stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar."

Verzoekende partij lichtte haar situatie toe, en meldde dat zij, hoewel zij op de hoogte was van het feit dat er geen decretale regeling bestaat inzake de haar betreffende problematiek, toch een bezwaar wilde indienen om de rechtzetting te bekomen van de "materiële vergissingen of onjuistheden" met betrekking tot de vaststelling van het leerkrediet.

3.3. Bij beslissing van 27 oktober 2009 werd door de en een beslissing genomen betreffende de vraag van verzoekende partij tot aanpassing van haar leerkrediet.

Deze beslissing luidt, als volgt:

'....

In het academiejaar 2008-2009 was u ingeschreven in de eerste bachelor rechten. Ingevolge zware ziekte heeft u niet kunnen deelnemen aan de tweede examenperiode van de eerste zitting, noch aan de tweede zitting.....

Volgens artikel van het-Onderwijsreglement 2008-2009 konden wijzigingen van inschrijving gekoppeld aan een verrekening worden doorgevoerd tot 30 november 2009 (sic) voor opleidingsonderdelen uit het eerste semester en tot 15 maart 2009 voor opleidingsonderdelen uit het tweede semester. Gezien géén wijzigingen vóór 15 maart 2009 werden doorgegeven kan geen toepassing meer worden gemaakt van bovenstaand artikel.

Uiteraard heeft onze instelling alle begrip voor de zeer moeilijke situatie waarin U zich vorig academiejaar bevond.

Het leerkrediet is echter een instrument dat conform de regels voorzien is in het decreet van 14 maart 2007 (sic) betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen. Dit decreet voorziet in geen enkele regeling ter zake.

Dientengevolge acht de zich niet bevoegd tot het doorvoeren van een wijziging van de stand van het leerkrediet op basis van de door u aangehaalde overmachtsituatie.

Ons inziens is hiertoe een wijziging van bovenvermeld decreet nodig en lijkt het ons opportuun de overmachtsituatie te laten vaststellen door een orgaan op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap. Dergelijke werkwijze waarborgt een uniforme behandeling van studenten binnen Vlaanderen.'

Deze beslissing in uitvoering van artikel 113 quater van het Structuurdecreet werd per aangetekend schrijven van 27 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 november 2009 diende verzoekende partij een eerste niet ondertekend verzoekschrift in bij de Raad. Op 18 november 2009 werd ter vervanging van het eerder ingesteld beroep van 7 november 2009 een tweede verzoekschrift ingediend dat in deze zitting wordt behandeld.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Voorliggend beroep werd rechtstreeks ingesteld tegen de beslissing van 27 oktober 2009 genomen in uitvoering van artikel 113 quater van het Structuurdecreet. Verder bepaalt artikel II.15, 3de lid van het Aanvullingsdecreet^[3] dat:

"De beslissingen genomen door het instellingsbestuur en door de stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op grond van de procedure, zoals vastgelegd in artikel 113quater van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, kunnen worden aangevochten voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

De Raad beoordeelt of de bestreden vermeldingen in overeenstemming zijn met de decretale en reglementaire bepalingen en, desgevallend, met de van toepassing zijnde onderwijs- en examenregelingen. De behandeling van een verzoekschrift ter zake door de Raad leidt tot de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid of ongegrondheid ervan, of tot de gemotiveerde vernietiging van de onrechtmatig genomen beslissing. In dat laatste geval brengt het instellingsbestuur of de door de stuurgroep aangewezen persoon de bestreden vermelding onverwijld in overeenstemming met de dragende redenen die hebben geleid tot de uitspraak van de Raad."

Beslissingen in uitvoering van artikel 113 quater worden door de decreetgever niet als een studievoortgangsbepaling beschouwd waarvoor op grond van artikel II.1,15bis° een beroep bij de Raad mogelijk is na uitputting van een interne beroepsprocedure^[4].

Gezien de decreetgever deze verplichting tot uitputting van het intern beroep niet expliciet heeft opgelegd in het kader van de procedure op grond van artikel 113 quater heeft de verzoekende partij terecht rechtstreeks beroep aangetekend bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende voorliggend verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 november 2009 tegen de beslissing in uitvoering van artikel 113 quater van het Structuurdecreet van 27 oktober 2009.

Artikel II.24,§1 van het Aanvullingsdecreet bepaalt dat beroepen worden ingesteld binnen een vervalltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisname van de beslissing op intern beroep in uitvoering van artikel II.14 of het verstrijken van de termijn van 15 kalenderdagen de dag nadat het intern beroep werd ingesteld.

Voor procedures in uitvoering van artikel 113 quater zoals bepaald in artikel II.15, 3de lid heeft de decreetgever niet expliciet een vervalltermijn voorgeschreven waarbinnen een beroep bij de Raad kan ingesteld worden.

Daargelaten de vraag of de beroepstermijn van vijf kalenderdagen, die een vervalltermijn is en die krachtens artikel II.24, §1 van het Aanvullingsdecreet geldt voor het instellen van een extern beroep bij de Raad tegen (het uitblijven van) een beslissing op intern beroep tegen een "studievoortgangsbepaling", komt het beroep toch als ontvankelijk *ratione temporis* over, nu in de bestreden beslissing niet werd gewezen op één van de beroepsmodaliteiten, meer bepaald de adresgegevens van de Raad.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend verzoekschrift betreft een beroep tegen een beslissing in uitvoering artikel 113 quater van het Structuurdecreet. Artikel II.15 , 3de lid bepaalt dat de Raad bevoegd is om over beslissingen in verband met het leerkrediet uitspraak te doen.

Het beroep is *ratione temporis* en *ratione materiae* ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. In haar beroep vraagt de verzoekende partij rekeninghoudend met de overmachtsituatie waarin zij zich bevond dat haar leerkrediet zou worden verhoogd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij haar leerkrediet was immers substantieel gedaald tengevolge van haar afwezigheid tijdens de examens van zowel de tweede examenperiode van de eerste als de tweede zitting, die te wijten was aan haar ziekte.

Verzoekende partij werpt op dat zij lijdt aan Multiple Sclerose. Dit is een neurologische aandoening die zich voordoet in aanval – en herstelperiodes. Het is een auto-immuunziekte waarvan weinig gekend is en waarbij het ziekteverloop zeer individueel bepaald is. Verzoekende partij wijst op het feit dat wegens haar gezondheidstoestand zij niet de kans heeft gekregen om haar examens af te leggen. Verzoekende partij was ziek geworden op 19 mei 2009. Uiteindelijk werd in juli 2009 de juiste diagnose gesteld. Verzoekende partij diende een medisch attest in dat gold van 19 mei tot en met september 2009.

Het onderwijsreglement zoals hoger aangegeven bepaalt 15 maart als uiterste datum om wijzigingen toe te staan wat de opgenomen studiepunten betreft zonder invloed op het leerkrediet. Op die datum was de verzoekende partij nog niet ziek.

Doordat haar ziekte een chronische aandoening betreft is het niet in te schatten wanneer zij al dan niet haar examens zal kunnen afleggen.

Zij stelt zich vragen bij het puntensysteem naar de toekomst toe. Op termijn zal zij over onvoldoende leerkrediet beschikken wegens haar chronische ziekte en geweigerd kunnen worden om zich in te schrijven.

Verzoekende partij stelt dat zij op de hoogte is dat het bestaande decretale kader deze problematiek niet opvangt, maar vraagt de Raad om een oplossing voor haar situatie.

Verwerende partij stelt dat zij begrip toont voor de situatie van de verzoekende partij, wat ook als zodanig uitdrukkelijk wordt aangegeven in de bestreden beslissing, zag de verwerende partij geen mogelijkheid om op dat verzoek in te gaan, laat staan om er een gunstig gevolg aan te geven, nu de verwerende partij in het wettelijk kader de lege lata geen enkele rechtsgrond vond om het leerkrediet van verzoekende partij aan te passen omwille van de door haar aangehaalde situatie van overmacht.

In dat verband bleek ook artikel 47 (iuncto artikel 8) van het Financieringsdecreet, waaraan uitvoering werd gegeven met artikel van het Onderwijsreglement 2008-2009, geen oplossing te bieden, omdat geen van deze artikelen kon worden toegepast (op straffe van schending van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*) op de individuele situatie van de verzoekende partij. Verzoekende partij had immers géén wijziging van opleiding (inschrijving) gevraagd overeenkomstig van artikel 47 (iuncto artikel 8) van het Financieringsdecreet en/of artikel van het Onderwijsreglement, laat staan binnen de daarvoor voorgeschreven termijn, zijnde tot 30 november, voor het eerste semester, en tot 15 maart, voor het tweede semester. Een wijziging van het leerkrediet van verzoekende partij kon dus alleszins niet op die grond in rechte worden verantwoord (en gemotiveerd).

Meer in het algemeen, kan de verwerende partij overigens niet anders dan vaststellen dat de decreetgever de procedure zoals voorzien in artikel 113quater van het Structuurdecreet enkel heeft ingesteld om de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor (ondermeer) de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet mogelijk te maken. Verzoekende partij diende weliswaar een vraag in tot aanpassing van haar leerkrediet, maar dat gebeurde niet op grond van enige materiële vergissing of onjuistheid welke aan de basis zou liggen van de vaststelling van haar leerkrediet, aangezien de 50 studiepunten die niet aan het leerkrediet werden toegevoegd, door verzoekende partij ook niet werden "verworven"^[5] omdat zij er geen creditbewijs voor ontvangen heeft.

Verwerende partij stelt dat het decretale (en reglementaire) kader niet toelaat de door verzoekende partij opgeworpen overmachtsituatie te beoordelen om, op grond daarvan, haar leerkrediet aan te passen. De bestreden beslissing tot weigering van deze aanpassing is dan ook wettig. Omgekeerd zou, in de huidige stand van de regelgeving, het verhogen van het leerkrediet van verzoekende partij, op grond van de overmachtsituatie waarin zij verkeert, geen rechtsgrond kunnen vinden in enige decretale bepaling, zodat de verwerende partij desgevallend een bevoegdheid zou uitoefenen die zij niet heeft.

De verwerende partij zal alleszins bereid worden gevonden om de bestreden beslissing te heroverwegen en daarbij de door verzoekende partij aangehaalde overmachtsituatie te beoordelen, wanneer er daarvoor (door de Raad) alsnog een rechtsgrond zou (kunnen) worden aangewezen, desnoods zelfs nadat de Raad het Grondwettelijk Hof gebeurlijk (ambtshalve) heeft ondervraagd over de verenigbaarheid van het hierboven besproken decretaal kader met Titel II van de Grondwet, nu de decreetgever, zo blijkt, minstens

stilzwijgend is afgeweken van het algemeen beginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht wordt gemilderd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de stukken blijkt dat de verwerende partij zich gehouden heeft aan de voorschriften van artikel 8 § 1, tweede tot vierde lid van het decreet van 14 maart 2008 in verband met de financiering en de werking van de hogescholen en van de universiteiten, luidende als volgt: " *Het instellingsbestuur legt het tijdstip, eventueel per semester, vast tot waarop wijzigingen van of in een diplomacontract, die gevolgen hebben voor het aantal opgenomen studiepunten, mogelijk zijn. In ieder geval valt de uiterste datum voor wijzigingen vóór de start van de examens die betrekking hebben op de desbetreffende opgenomen studiepunten. Het instellingsbestuur legt tevens het tijdstip vast tot waarop het mogelijk is dat bij het voortijdig beëindigen van een opleiding de student uitgeschreven wordt voor het aantal opgenomen studiepunten. De uiterste datum van uitschrijving voor het aantal opgenomen studiepunten bij de voortijdige beëindiging van een opleiding valt voor de eerste examenperiode, vastgelegd voor de desbetreffende opleiding. Het instellingsbestuur maakt de regels daarvoor op duidelijke wijze kenbaar, ten minste één maand voor de start van de inschrijvingen.* "

Voorts neemt de Raad aan dat de verzoekende partij omwille van haar medische toestand niet aan de examens heeft kunnen deelnemen, en dat zij, omwille van de aard van deze ziekte, niet kon noch moest vermoeden dat zij aan die examens niet kon deelnemen vooraleer de termijn voor het uitschrijven uit de opleiding (met het doel om het leerkrediet te behouden) verstreken was. Uit de meegedeelde medische attesten blijkt dat de verzoekende partij met een bijzonder ernstige ziekte van lange duur en met een onvoorspelbaar verloop geconfronteerd werd. Dit is ongetwijfeld een geval van overmacht, dat is een voorval dat buiten elk aanwijsbaar menselijk handelen voorkomt^[6].

De bevoegdheid van de Raad om kennis te nemen van betwistingen rond het leerkrediet is bepaald in artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet, zoals ingevoegd door artikel 72 van het Financieringsdecreet van 14 maart 2008 dat het gevolg is van een amendement dat tijdens de parlementaire behandeling werd ingediend. De verantwoording voor dit amendement is zeer summier: " *Het nieuwe ingevoegde artikel 67ter regelt dat een student ook een beroep kan doen op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen bij betwistingen inzake foutieve vermeldingen die een invloed kunnen hebben op het leerkrediet.* " ^[7]

De bevoegdheid van de Raad in deze aangelegenheid wordt in artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet omschreven als volgt: " *De Raad beoordeelt of de bestreden vermeldingen in overeenstemming zijn met de decretale en reglementaire bepalingen en, desgevallend, met de van toepassing zijnde onderwijs- en examenregelingen.* "

Die bevoegdheidsomschrijving is enger dan wanneer de Raad studievoortgangsbeslissingen beoordeelt, in welk geval de Raad de aangevochten beslissing op grond van artikel 21, 2° van het Aanvullingsdecreet ook dient te toetsen aan de algemene administratieve beginselen.

De aldus beperkte bevoegdheid van de Raad in geschillen omtrent het leerkrediet – en die de verwerende partij ertoe gebracht heeft het standpunt in te nemen dat in gevallen als deze van verzoekster niet zonder wijziging van het decreet, of mogelijk ingevolge een beslissing van het Grondwettelijk Hof, het leerkrediet behouden kan worden ook al werd er niet tijdig uitgeschreven - sluit niet uit, integendeel, dat de Raad de relevante bepalingen van het Financieringsdecreet dient te interpreteren, mede in het licht van de parlementaire voorbereiding. De memorie van toelichting stelt over het leerkrediet onder meer het volgende: " *Studiesucces is een gedeelde verantwoordelijkheid van de instelling en van de student* " en " *Om de verantwoordelijkheid van de studenten voor studievoortgang in het hoger onderwijs uit te drukken, krijgt elke student een individueel leerkrediet.* " ^[8]

Het gehele of gedeeltelijke verlies van het leerkrediet wordt dus gekoppeld aan de verantwoordelijkheid van de student.

Naar het oordeel van de Raad moeten de relevante bepalingen van het Financieringsdecreet zo begrepen worden, dat de decreetgever niet gewild heeft dat een student zijn leerkrediet geheel of gedeeltelijk verliest wanneer hij ten gevolge van overmacht in de onmogelijkheid verkeerde zijn door de decreetgever gewilde verantwoordelijkheid op te nemen.

Toegepast op het geval van de verzoekende partij leidt dat tot de conclusie dat zij wegens overmacht geen leerkrediet verliest voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij wegens de vastgestelde overmacht niet aan de examens heeft kunnen deelnemen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 27 oktober 2009 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen, rekening houdend met de overwegingen in 5.1.2., uiterlijk op 15 december 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Het decreet van 14 maart 2008 "betreffende de financiering en de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen (BS van 26 juni 2008)

^[2] Het decreet van 4 april 2003 "betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (BS 14 augustus 2003); artikel 113 quater werd vanaf 1 januari 2008 met terugwerkende kracht ingevoegd door artikel 71 van het Financieringsdecreet

^[3] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[4] Artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet

^[5] Cf. artikel 46, § 3, tweede lid van het Financieringsdecreet.

^[6] De Valks Juridisch Woordenboek, 2001

^[7] *Parl.St.* VI.Parl. 2007-08, 1468 nr.2 (amendement 31), 21

^[8] *Parl.St.* VI.Parl. 2007-08, 1468 nr.1, 15

Rolnr. 2009/113 - 10 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 12 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de eerder genomen examentuchtbeslissing bevestigd werd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting accountancy-fiscaliteit.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 8 september 2009. Tijdens de tweede examenperiode werd verzoekende partij betrapt op een onregelmatigheid tijdens het examen voor het opleidingsonderdeel 'Vennootschapsrecht'.

Op grond van deze onregelmatigheid werd verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen van de tweede zitting en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zitting 10/20 voor behaald werd, naar het volgende academiejaar verwezen. Concreet werd verzoekende partij naar het volgende academiejaar verwezen voor 5 opleidingsonderdelen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2009 een intern beroep in bij het hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd op 16 en 24 september 2009 gehoord.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie, bijeengekomen in bijzondere zitting, op datum van 24 september 2009 werd de initiële examentuchtbeslissing bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

"1) De student werd wel degelijk tijdig in kennis gesteld van de datum en het tijdstip waarop de examencommissie zou doorgaan. Als datum van kennisgeving geldt immers de datum waarop het aangetekend schrijven op het adres van de student werd aangeboden in casu d.d. 07.09.2009 en niet de datum waarop de student, in geval van afwezigheid, kiest de aangetekende zending bij het postkantoor te gaan afhalen. Bovendien heeft de student in het kader van deze beroepsprocedure een uitvoerig gesprek gehad met de ombuds en het Hoofd Studentenzaken, alsook kreeg zij de mogelijkheid om gehoord te worden gedurende de bijzondere examencommissie van heden.

Aldus werden de rechten van verdediging van de student in deze procedure ten volle gerespecteerd.

2) De examencommissie oordeelt dat er geen twijfel kan bestaan omtrent het feit dat de student gefraudeerd heeft tijdens het examen [...]. Met betrekking tot dit opleidingsonderdeel gelden onder meer de volgende examenafspraken:

-Onbeschreven Wetboek Vennootschappen en VZW-wet (loutere fluo aanduidingen en/of onderstreping toegelaten)

-andere hulpmiddelen zijn niet toegelaten.

Deze examenafspraken werden via Blackboard en via de studiegids expliciet aan de student gecommuniceerd.

Desondanks heeft de student gedurende het examen gebruik gemaakt van een samenvattende tabel van verschillende vennootschapsvormen en handgeschreven nota's in het wetboek en een reeks vragen met antwoorden en verwijzingen naar artikelen van het wetboek.

De examinerende lector en expert in de commissie getuigen dat dit wel degelijk hulpmiddelen zijn voor het oplossen van het examen.

3) Artikelvan het [onderwijs- en examenreglement] stelt dat de examentuchtcommissie elke mogelijke maatregel kan nemen die zij nodig acht. Gedurende de examentuchtcommissie worden al de punten die de student het voorbije academiejaar behaald heeft, in hun totaliteit herbekeken.

Bovendien dient de gelijkberechtiging tussen de studenten te worden gewaarborgd. Rekening houdend met het voorvermelde en de sancties die gegeven werden gedurende de eerste zitting aan studenten in een gelijkaardige situatie, beslist de commissie de sanctie opgelegd door de examencommissie d.d. 08.09 j.l. te handhaven en derhalve aan de student de volgende sanctie op te leggen:

De student wordt verwezen naar volgend academiejaar voor:

- alle opleidingsonderdelen van de tweede zitting

- en voor de opleidingsonderdelen waar in eerste zitting 10/20 voor gehaald werd."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 25 september 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit R.stvb. nr. 2009/091 verklaarde de Raad het beroep van de verzoekende partij gegrond.

De Raad stelde dat wat de onregelmatigheid van de beslissing betreft dat:

'Uit de feiten blijkt dat het door de verzoekende partij gebruikte wetboek wel bijkomende informatie bevatte, die volgens de interne beroepsinstantie ook materieel bruikbaar was bij het beantwoorden van de examenvragen. Dat de verzoekende partij het wetboek met die bijkomende, niet toegestane, informatie enkel tengevolge van een misverstand, zoals zij dat noemt, naar het examen heeft meegenomen, doet er niet aan af dat zij onachtzaam was, en dat de verwerende partij heeft kunnen aannemen dat er sprake was van een onregelmatigheid.'

De Raad besliste wat de zwaarte van de sanctie betreft dat:

'Wat betreft de schaal van examentuchtbeslissingen beperkt artikel van het departementaal onderwijs- en examenreglement zich tot het volgende:

"Bij een vastgestelde onregelmatigheid tijdens een (deel)examen wordt de student minimaal doorverwezen naar een volgende examenperiode voor het betrokken opleidingsonderdeel. De sanctie kan gaan tot volledige afwijzing."

Deze bepaling laat een zeer ruime mate van appreciatie aan de examentuchtcommissie.

Een systeem dat een dergelijke ruime appreciatie laat, is op zich aanvaardbaar, maar vereist wel een dienovereenkomstige adequate motivering van de gekozen tuchtstraf.

De Raad kan aan de hand van de bijgebrachte stukken niet vaststellen uit welke tuchtsancties de tuchtoverheid kon kiezen en kan dan ook niet nagaan, bij gebrek aan motivering op dat punt, of er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de zwaarte van de uitgesproken straf in verhouding tot de ernst van de feiten.'

De bevoegde instantie van de verwerende partij diende een nieuwe beslissing te nemen op uiterlijk 12 november 2009.

3.6. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 12 november 2009.

De examencommissie besliste bij consensus om de minimumsanctie een 0/20 voor het opleidingsonderdeel 'Vennootschapsrecht' uit te breiden met een 0/20 voor 4 andere opleidingsonderdelen waarvoor de student initieel een credit behaalde. Voor deze opleidingsonderdelen werd zij verwezen naar het volgend academiejaar.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 19 november 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De verwerende partij heeft geen bemerkingen wat de ontvankelijkheid van het beroepschrift betreft

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1], ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009^[2], bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. Verzoekende partij diende bijgevolg geen intern beroep in te stellen. Zij stelde terecht rechtstreeks tegen de beslissing van de examencommissie van 12 november 2009 een beroep in bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 12 november 2009.

Verzoekende partij stelt kennis te hebben genomen van deze beslissing op 18 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 november 2009.

Het beroep van 19 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op het feit dat er geen 'nieuwe beslissing' werd genomen in uitvoering van het besluit van de Raad.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing nog steeds exact hetzelfde is gebleven, als de beslissing die is genomen op 24 september 2009. Verzoekende partij verwijst naar het besluit van de Raad op grond waarvan de beslissing van 24 september 2009 volledig werd vernietigd. In het besluit werd gesteld dat een nieuwe beslissing diende genomen te worden.

Verwerende partij stelt de zij wel degelijk tegemoet is gekomen aan de bezorgdheden van de Raad zoals deze zijn vermeld in de het betreffende besluit. De grondslag van de beslissing werd nader gemotiveerd en geduid. De Raad heeft niet beslist dat de eindbeslissing op zich onredelijk was. Ze heeft enkel gesteld dat de motivering onvoldoende was en er niet kon nagegaan worden of er al dan niet een wanverhouding zou bestaan tussen de ernst van overtreding en de zwaarte van de sanctie.

Beoordeling door de Raad

Het besluit van de Raad 2009/091 had tot gevolg dat de verwerende partij een nieuwe beslissing moest nemen, en dat in voorkomend geval de zwaarte van de sanctie verantwoord diende te worden. Dat besluit belet niet dat de verwerende partij een nieuwe beslissing kon nemen die in het beschikkend gedeelte identiek was aan de vernietigde beslissing.

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de verwerende partij wel degelijk een nieuwe beslissing heeft genomen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de er in de nieuwe beslissing verkeerde, foute en onjuiste zaken staan. Verzoekende partij stelt dat volgende vermeldingen in deze nieuwe beslissing onjuist zijn:

1. De student probeert tijdens het onderzoek bewijsmateriaal te laten verdwijnen;
2. De student is voordien reeds verschenen voor een examentuchtcommissie;

Verwerende partij weerlegt in haar antwoordnota deze beweringen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij stelt dat de lichtste straf (een nul voor het betrokken opleidingsonderdeel alleen) slechts gegeven wordt in geval het niet geoorloofde materiaal dat de student heeft meegenomen niet relevant was voor het betrokken examen. Verder merkt zij op dat een zwaardere straf wordt gegeven als er meerdere onregelmatigheden zijn (dat was hier het geval: en ongeoorloofde toevoegingen en ongeoorloofde hulpmiddelen – samenvattende tabel en handgeschreven nota's) en nog andere overtredingen, zoals het doen verdwijnen van bewijsmateriaal (wat de verzoekende partij volgens het ombudsverslag ook gedaan heeft). Daarnaast staan er nog andere overtredingen vermeld die tot een sanctie of zwaardere sanctie kunnen leiden, zoals recidive ("eerdere verschijning voor een examentuchtcommissie"), maar die andere gevallen zijn alleen maar ter illustratie aangegeven. De verzoekende partij stelt dus ten onrechte dat de verwerende partij de zwaarte van de sanctie mede verantwoordt omwille van recidive. Zij stelt voorts dat de opgelegde sanctie in de lijn ligt van eerder aan andere studenten opgelegde sancties, en zij brengt de desbetreffende beslissingen bij.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat de zwaarte van de sanctie mede steunt op recidive, is het middel ongegrond, daar uit het bestreden besluit duidelijk blijkt dat de recidive enkel als een illustratie van een strafbepalend feit wordt aangehaald, maar niet ter sprake komt bij de feiten die aan de verzoekende partij verweten worden.

Wat betreft het verwijt dat de verzoekende partij, na te zijn betrapt op het bezit van materiaal met ongeoorloofde in potlood aangebrachte aantekeningen, sommige ervan heeft weggegomd terwijl zij later aan het wachten was in het gesprekslokaal, dit steunt op de verklaring van de ombudsman van 1 september 2009. Uit die verklaring kan zeker niet ondubbelzinnig worden afgeleid dat de bewuste aantekeningen zouden zijn weggegomd nadat de verzoekende partij betrapt werd op het bezit van dit materiaal. Uit die verklaring blijkt niet dat de verzoekende partij alleen in het gesprekslokaal bleef, en als dat al het geval was, hoe lang dat was. Volgens de verzoekende partij had zij die aantekeningen eerder weggegomd, op de bus of thuis, en op de vraag waarom ze dan niet alles weggegomd had antwoordde zij dat zij dit vergeten was. Volgens de verwerende partij is deze uitleg verward, tegenstrijdig en ongeloofwaardig.

De Raad ziet niet in wat er verward of tegenstrijdig is in deze uitleg, en ook niet waarom die ongeloofwaardig zou zijn. Voorts verklaart de ombudsman niet hoe lang de verzoekende partij alleen bleef met het bewijsmateriaal, en verklaart zij evenmin dat er aantekeningen waren weggegomd die bij de controle nog wel aanwezig waren.

Dit feit – het doen verdwijnen van bewijsmateriaal – is op grond van de voorgelegde documenten niet bewezen naar genoegen van recht.

In zoverre de zwaarte van de sanctie mede steunt op dit feit, kan de bestreden beslissing dus niet in stand blijven.

Het middel is deels gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van de materiële motiveringsverplichting.

5.3.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de uitleg in de vermelde beslissing over wanneer er juist een lichtste of een verhoging van de minimumstraf wordt gegeven, niet klopt met deze vermeld in de reglementering.

Verwerende partij stelt dat het nemen van een examentuchtbeslissing steunt op artikel van het DOE en bijgevolg niet in strijd met de reglementering is. Zij stelt dat deze bepaling hier niet ter discussie staat gezien het eerder besluit van de Raad niet gesteld heeft dat deze bepaling zou onwettig zijn.

Verwerende partij stelt verder dat de Raad reeds erkend heeft dat de vastgestelde feiten een onregelmatigheid uit maken.

De examencommissie heeft verder toegelicht op grond van welke criteria zij een beslissing heeft genomen.

Tot slot stelt verwerende partij dat de beslissing gelijkaardig is aan de sancties die aan andere studenten zijn opgelegd. Zij staft haar stelling met een aantal voorbeelden van andere studenten.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In zijn besluit 2009/091 heeft de Raad gesteld dat het niet vereist is dat het scala van straffen met zoveel woorden in het examenreglement moet zijn opgenomen, alleen dat als dat niet het geval is, de onderwijsinstelling duidelijk moet motiveren waarom zij voor een bepaalde straf kiest.

Dat is hier het geval. De verwerende partij geeft duidelijk aan welke feiten zij in aanmerking neemt, en op grond van welke criteria zij voor een zwaardere straf dan het minimum kiest.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 12 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 15 december 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Christiane Vanvinckenroye

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.54 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009.

Rolnr. 2009/114 - 10 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de masterproef.

Verzoekende partij vraagt opnieuw dat de volledige masterproef wordt beoordeeld door een onafhankelijke persoon.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de masteropleiding 'master in het management en het beleid van de gezondheidszorg'.

Verzoekende partij werd in de tweede zitting niet geslaagd verklaard voor deze opleiding. Zij behaalde enkel een tekort voor de masterproef. Verzoekende partij behaalde initieel een examenresultaat van 4/20 voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef'.

De masterproef werd beoordeeld door vier leden van het academisch personeel waaronder de promotor. Hun scores voor het rapport zelf waren 4/20, 8/20, 4/20 en 8/20. Haar promotor gaf een score van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 september 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling tegen deze examenbeslissing met betrekking tot het opleidingsonderdeel 'masterproef'.

3.3. Op 29 september 2009 werd de interne beroepsbeslissing genomen. In de beslissing zoals ze aan verzoekende partij werd meegedeeld, staat het volgende te lezen:

“Voor zover de begeleiding voor de studente onvoldoende duidelijk zou zijn geweest wat de resterende tekorten van haar masterproef betreft, kan volgens de raad voor betwistingen in zake studievoortgangsbepalingen een gebrek in de begeleiding niet worden ingeroepen om de correctheid van een examencijfer op een masterproef te betwisten.

De manier waarop de data werden verzameld heeft deels een rol gespeeld bij de bepaling van het examencijfer in zoverre dat de studente bij de mondelinge toelichting hierover geen uitleg kon geven die de beoordelaars kon overtuigen dat voldoende aan de voorwaarden van wetenschappelijk onderzoek was voldaan. Zelfs indien dit aspect buiten beschouwing wordt gelaten zijn de andere elementen uit de schriftelijke beoordeling en de beoordeling van de mondelinge presentatie voldoende eenduidig om het examencijfer van 4/20 te verantwoorden.

Het onderwijs- en examenreglement voorziet dat ingeval van een mondelinge presentatie twee beoordelaars volstaan. Tijdens de mondelinge presentatie was de promotor en één leescommissaris aanwezig. Daarmee is aan de reglementaire voorwaarde voldaan.

De interne beroepscommissie beslist dat het intern beroep ongegrond is.”

Dit werd bij e-mail van 6 oktober 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

In het kader van het beroep bij de Raad werd bij de antwoordnota van de verwerende partij een andersluidende beslissing gevoegd waarin het volgende werd gesteld:

“De interne beroepsbeslissing stelde dat de motivering na de mondelinge presentatie niet voldoende het verschil tussen het gemiddelde van de verslagen van de schriftelijke beoordeling en het uiteindelijke examencijfer verantwoordt. De commissie beslist daarom dat als examencijfer het gemiddelde van de vier leescommissarissen wordt gekozen, nl. 6/20.

De interne beroepscommissie beslist dat het intern beroep gegrond is. Het examencijfer wordt aangepast naar 6/20. De studente blijft echter niet-geslaagd voor de masterproef.”.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. In de loop van de procedure voor de Raad werd duidelijk dat aan de verzoekende partij een ontwerpversie van de beslissing was bezorgd op grond waarvan het beroep ongegrond was verklaard en het examencijfer van 4/20 werd behouden. Pas op het ogenblik dat de antwoordnota door de verwerende partij is bezorgd aan de Raad nam de verzoekende partij kennis van de definitieve beslissing op grond waarvan haar beroep gegrond werd verklaard en haar cijfer werd aangepast naar 6/20.

3.6. Bij besluit R.stvb. nr. 2009/097 verklaarde de Raad het beroep van de verzoekende partij gegrond.

De Raad stelde dat:

‘.....In dit geval wordt door de handelwijze van de verwerende partij, meer bepaald het bijbrengen van twee verschillende beslissingen, genomen in dezelfde zaak, die beide worden toegeschreven aan de interne beroepsinstantie, een ernstige schijn verwekt dat het interne

beroep van de verzoekende partij met vooringenomenheid behandeld werd, ook al ligt geen bewijs voor dat de leden van de interne beroepsinstantie in de werkelijkheid met vooringenomenheid gehandeld hebben.

Een goede rechtsbedeling verlangt dat het interne beroep opnieuw behandeld wordt, door een, desnoods ad hoc, anders samengestelde interne beroepsinstantie.

De interne beroepsinstantie van de verwerende partij diende in een andere samenstelling een nieuwe beslissing te nemen over het interne beroep van de verzoekende partij uiterlijk op 20 november 2009.

3.7. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad kwam een nieuw samengestelde interne beroepscommissie samen op 5 november 2009. Deze interne beroepscommissie besliste om het beroep van de verzoekende partij gegrond te verklaren en, in die mate dat het cijfer van 6/20 werd gewijzigd.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 12 november 2009 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.8. Bij aangetekend schrijven van 19 november 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De beslissing die voorligt, betreft de beslissing van de interne beroepscommissie die bij de verwerende partij als gevolg van de devolutieve werking van het intern beroep de bevoegdheid heeft om een nieuwe beslissing ten gronde te nemen. Na de vernietiging van de beslissing van 29 oktober 2009 door de Raad heeft deze commissie een nieuwe interne beroepsbeslissing genomen. Het is deze beslissing waartegen de verzoekende partij dan ook terecht rechtstreeks een beroep instelt bij de Raad.

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1], ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009^[2], bepaalt bovendien dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbepaling genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift bij de Raad in bij aangetekend schrijven van 19 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 5 november 2009.

Verzoekende partij stelt dat de beslissing op intern beroep van 5 november 2009 nog niet bij aangetekend schrijven aan haar is bezorgd.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 12 november 2009 aan de verzoekende partij meegedeeld.

De Raad stelt vast dat het examenreglement van de instelling bepaalt dat de kennisgeving van de beslissing op intern beroep gebeurt "per e-mail en per aangetekende brief". Op grond van deze bepaling neemt de Raad aan dat de termijn voor het instellen van een beroep bij de Raad ten vroegste maar ingaat de dag na de aanbieding van de aangetekende brief.

Bijgevolg beslist de Raad dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is ratione temporis.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij reeds voorheen hiervoor een klacht had ingediend omdat zij subjectiviteit vermoed in de beoordeling van de masterproef. De nieuw genomen beslissing is dezelfde beslissing als voorheen genomen, met name: de tweede versie van het besluit van de interne beroepscommissie waarbij haar een cijfer van 6/20 wordt toegekend.

Verzoekende partij vraagt opnieuw dat de volledige masterproef wordt beoordeeld door een onafhankelijke persoon.

De verwerende partij stelt dat verzoekende partij de subjectiviteit in hoofde van de leden van de nieuw samengestelde commissie niet aantoon. Bovendien is het ongeloofwaardig dat ook deze, volledig anders en ad hoc, samengestelde commissie – voorgezeten door de Rector – de klachten van verzoekende partij op een niet-objectieve wijze zouden behandeld hebben.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Conform het besluit van de Raad 2009/097 is de bestreden beslissing genomen door een anders samengestelde interne beroepsinstantie. Uit het enkele feit dat deze beroepsinstantie tot hetzelfde besluit is gekomen als de eerdere beroepsinstantie blijkt niet dat het thans bestreden besluit op subjectieve wijze zou zijn genomen, en de verzoekende partij voert geen andere gegevens aan waaruit vooringenomenheid van de beroepsinstantie zou kunnen blijken.

Op grond van het besluit 2009/097 was de verwerende partij niet verplicht de volledige masterproef door een onafhankelijke persoon te laten beoordelen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Verzoekende partij klaagt in een tweede middel de beoordeling van de masterproef aan.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de commissie die opnieuw is samengekomen zich opnieuw heeft gebaseerd op de verslagen van de professor en de commissarissen en zich heeft gebaseerd op de gegeven cijfers van 2x een 4 en 2x een 8.

Zij stelt dat hierdoor de verzoekende partij niet heeft voldaan aan de gegeven opdracht waarbij de masterproef volledig opnieuw gelezen en beoordeeld dient te worden. Enkel het besluit werd opnieuw beoordeeld.

Verwerende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie nooit echter dergelijke opdracht heeft gekregen.

De Raad heeft in zijn besluit nr. 2009/097 enkel als voorwaarde gesteld dat het intern beroep opnieuw zou behandeld worden door een anders samengestelde interne beroepsinstantie. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij aan deze voorwaarde voldaan heeft. Uit het verslag van de beslissing blijkt dat de Interne Beroepscommissie van oordeel is dat uit niets blijkt dat de problemen op de stageplaats en de mogelijks negatieve beïnvloeding

die daarvan het gevolg zou zijn geweest een negatieve impact zou hebben gehad op de beoordeling van de masterproef. De enige beoordelaar die in zijn verslag verwijst naar die moeilijkheden, is de promotor, maar ook van zijn beoordeling staat hoegenaamd niet vast dat die negatief beïnvloed zou zijn geweest door de probleemsituatie op de stageplaats, en als er dan al van enige negatieve beïnvloeding zou kunnen worden gesproken, dan is die in elk geval zeer miniem geweest. De promotor stelt immers ook nog tal van andere onvolkomenheden vast die op zich de lage score die hij aan de masterproef gaf – score die overigens ook dan nog steeds de hoogste was van alle beoordelaars – verantwoorden. Vervolgens heeft de interne beroepscommissie de verslagen van de promotor en de drie (lees)commissarissen met elkaar vergeleken en is ze tot de vaststelling gekomen dat de scores van de promotor helemaal niet negatief afwijken van die van de andere commissarissen t.a.v. wie geen vooringenomenheid werd opgeworpen, wat nogmaals een bevestiging is van het gegeven dat helemaal niet bewezen is dat de promotor wel vooringenomen zou zijn. Ook de andere juryleden stellen ernstige tekortkomingen in de masterproef vast, en dat strookt met de indruk die de Interne Beroepscommissie reeds had bij een eerste snelle lezing van de masterproef.

De verwerende partij stelt dat in die omstandigheden de beslissing van de Interne Beroepscommissie om aan de studente het examencijfer 6/20 te geven, en zich daarbij mede te steunen op de cijfers die de verschillende juryleden voor het geschreven werk gaven, zeker niet kennelijk onredelijk is.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De interne beroepsinstantie die het thans bestreden besluit heeft genomen, beschikte over alle gegevens die tot de initiële evaluatie hebben geleid, en heeft zich daarover een eigen oordeel gevormd, dat in de plaats is gekomen van de betwiste evaluatie. Op grond van het eerder vermelde besluit van de Raad 2009/097 was de interne beroepsinstantie niet verplicht om de masterproef door een onafhankelijke persoon te laten beoordelen, en door haar beslissing te steunen op de gegevens die zij vermeldt, en met name de unaniem negatieve beoordeling van alle evaluatoren van de masterproef, en de motieven die zij aanvoert, heeft de interne beroepsinstantie wettelijk en binnen de grenzen van de redelijkheid gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Christiane Vanvinckenroye

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.54 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009.

Rolnr. 2009/115 - 10 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij stelt dat zij beroep aantekent tegen de beslissing van 26 oktober 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep integraal werd verworpen.

Gezien de interne beroepsbeslissing in voorliggend geval devolutieve werking heeft, komt zij in de plaats van eerder genomen studievoortgangsbepaling waardoor enkel nog deze beslissing genomen in het kader van het intern beroep een voorwerp kan uitmaken van voorliggend beroep bij de Raad.

De verwerende partij stelt dat het voorwerp van het beroep is de beslissing van de interne beroepsinstantie van 16 oktober 2009. De mail van toenmalige ombudspersoon van 26 oktober 2009 is enkel een mededeling dat er een beslissing is genomen, en kan niet als een beslissing op intern beroep beschouwd worden.

De bestreden beslissing werd pas op 25 november 2009 aan de verzoekende partij meegedeeld, dat is nadat het onderhavig beroep bij de Raad werd ingesteld.

Gelet op wat de Raad hierna zal beslissen kan thans geen uitspraak gedaan worden over deze betwisting nopens het voorwerp van het beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in de master na masteropleiding in de Fiscaliteit aan de

Verzoekende partij combineert deze master- na masteropleiding met advocatuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard in de tweede zitting met een gemiddelde van 57,2 % en tegen de examencijfers die zij behaalde voor vijf opleidingsonderdelen waarvoor zij geen credit verwierf.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Op 25 september 2009 kreeg verzoekende partij inzage van de originele examenkopijen. Afschriften van de examens werden niet afgeleverd. Naar aanleiding van de inzage vulde verzoekende partij zijn intern beroepschrift aan met een bijkomende nota die ook werd voorgelegd aan de interne beroepscommissie.

3.3. Het dossier werd uiteindelijk behandeld op de zitting van 16 oktober 2009.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 16 oktober 2009 werd het intern beroep in zijn totaliteit ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat ' uit de bespreking van de grieven blijkt dat het beroep van verzoeker ongegrond is en dat de betwiste examencijfers een correcte weergave vormen van de prestaties die de student voor de betrokken examens

heeft geleverd. De interne beroepscommissie beslist bijgevolg het intern beroep als ongegrond te verwerpen'.

In antwoord op de vraag van de verzoekende partij naar de stand van zijn dossier werd op 26 oktober 2009 door de ombudspersoon meegedeeld dat het beroep ongegrond werd verklaard en dat verzoekende partij snel een gemotiveerde beslissing zou ontvangen. Op 25 november 2009 werd het dossier aan de verzoekende partij bezorgd.

Bij aangetekend schrijven van 19 november 2009 had verzoekende partij intussen reeds een verzoekschrift ingediend bij de Raad op basis van de beslissing zoals deze haar was meegedeeld door de ombudspersoon bij e-mail van 26 oktober 2009.

De verwerende partij heeft bij haar nota van antwoord de beslissing van de interne beroepsinstantie als stuk 22 meegedeeld. Dat stuk is gedateerd 16 oktober 2009, en werd volgens de verwerende partij op 25 november 2009 aan de verzoekende partij meegedeeld.

4. Het verder verloop van de zaak

In haar nota van wederantwoord en ter zitting beticht de verzoekende partij de beslissing van 16 oktober 2009 van valsheid.

Aangezien de verwerende partij dit stuk niet wenst terug te trekken en dit stuk relevant lijkt voor de behandeling van het beroep dient de Raad de verdere behandeling van het beroep op te schorten totdat de bevoegde rechter uitspraak zal hebben gedaan over deze betichting.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging de verdere behandeling van de zaak uit te stellen totdat de Raad zal zijn ingelicht over het gevolg dat aan de betichting van valsheid van het stuk 22 van de verwerende partij zal zijn gegeven.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2009/117 - 10 december 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij haar de inschrijving in het eerste bachelor Rechten werd geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was in de academiejaren 2005-2006, 2006-2007 en 2007-2008 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in de farmaceutische wetenschappen. Zij behaalde in het academiejaar 2005-2006 3 studiepunten. In het academiejaar 2008-2009 schreef zij zich in het eerste bachelorjaar Rechten in aan dezelfde instelling. Zij behaalde 4 studiepunten. In het academiejaar 2010-2009 wenste verzoekende partij zich opnieuw in te schrijven. De rector besliste echter op 22 september 2009 om haar inschrijving in de bachelor Rechten te weigeren.

3.2. Vervolgens stelde de verzoekende partij bij brief van 26 oktober 2009 een intern beroep in bij interne beroepescommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 5 november 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard en werd haar de herinschrijving in de eerste bachelor Rechten geweigerd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat :

'Uit de studieloopbaan van de student en de gerealiseerde studievoortgang blijkt volgens de commissie manifest dat de student als nog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren'.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 november 2009 en op dezelfde dag ook per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Ondertekening van het verzoekschrift

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift dat de Raad op 24 november 2009 heeft geregistreerd, niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet ^[1] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep d.d. 23 november 2009 van niet ontvankelijk is.

De beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.

Rolnr. 2009/118 - 10 december 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij haar de inschrijving in het eerste bachelor Rechten werd geweigerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is was in de academiejaren 2005-2006, 2006-2007 en 2007-2008 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in de farmaceutische wetenschappen. Zij behaalde in het academiejaar 2005-2006 3 studiepunten. In het academiejaar 2008-2009 schreef zij zich in het eerste bachelorjaar Rechten aan dezelfde instelling. Zij behaalde 4 studiepunten. In het academiejaar 2010-2009 wenste verzoekende partij zich opnieuw in te schrijven. De rector besliste op 22 september 2009 om haar inschrijving in de bachelor Rechten te weigeren.

3.2. Vervolgens stelde de verzoekende partij bij brief van 26 oktober 2009 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 5 november 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard en werd haar de herinschrijving in de eerste bachelor Rechten geweigerd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

'Uit de studieloopbaan van de student en de gerealiseerde studievoortgang blijkt volgens de commissie manifest dat de student als nog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren'.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 20 november 2009 en op dezelfde dag ook per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 5 november 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 20 november 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 21 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 22 november 2009.

Het beroep van 25 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad merkt op dat de beslissing op intern beroep van 5 november 2009 weliswaar tijdig binnen de 15 kalenderdagen is genomen na het instellen van het intern beroep, dat op 26 oktober 2009 is ingesteld, maar slechts op 20 november 2009 aan de verzoekende partij werd bekendgemaakt.

De Raad verwijst in dit verband naar zijn eerder genomen beslissingen R.stvb. nrs. 2009/103 en 2009/104.

De verzoekende partij heeft geen beroep ingesteld bij het uitblijven van een tijdige beslissing maar heeft gewacht op een beslissing op intern beroep ook al werd die meegedeeld buiten de termijn van vijftien kalenderdagen. In het verleden heeft de Raad reeds aanvaard dat een beroep bij de Raad tegen een beslissing na de termijn van vijftien dagen genomen ontvankelijk is voor zover het ingesteld was binnen de vijf dagen na de mededeling van de beslissing op intern beroep.

Dit kan ertoe leiden dat dergelijke zaken veel langer aanslepen dan eigenlijk in overeenstemming zou zijn met de bedoeling van de decreetgever en bovendien de student dan geen toch geen beroep bij de Raad kan instellen wanneer de interne beroepsinstantie dan toch geen zij het laattijdige, beslissing neemt. Een dergelijke toestand is ongewenst en leidt tot grote rechtsonzekerheid.

Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Met het oog op de rechtszekerheid zal de Raad dit criterium toepassen voor de beroepen die ingediend worden na 1 januari 2010.

Rekening houdend met het voorgaande wordt het huidige beroep als tijdig ingediend beschouwd.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij betwist *in een eerste onderdeel* de reden waarop de weigering tot herinschrijving is gebaseerd met name het te weinig vooruitgang boeken qua studieresultaten.

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie over te weinig informatie beschikte om haar beslissing tot weigering naar behoren te motiveren, omdat zij pas het voorgaande academiejaar was overgeschakeld naar de opleiding Rechten. Temeer daar zij wegens ziekte de essentiële vakken van het eerste semester heeft gemist en pas in het tweede semester kon starten. Hierdoor miste zij de basis voor de vakken van het tweede semester.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet aantoont waarom zij bij het bepalen van de studievoortgang zich zou moeten beperken tot de prestaties in de opleiding Rechten van het afgelopen academiejaar.

Verwerende partij stelt ondermeer dat op grond van Artikel 52 , §1, 2° van het Flexibiliseringsdecreet^[1] een instelling een student kan weigeren indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Verwerende partij verwijst verder naar het artikel 28, §3 van het onderwijs- en examenreglement dat specificeert dat de rector een inschrijving kan weigeren wanneer de student reeds viermaal via een diplomacontract voor een voltijds modeltraject werd ingeschreven zonder dat hij 60 credits heeft behaald. Het betreffende artikel stelt niet als bijkomende voorwaarde dat de vier opleidingsonderdelen moeten afgesloten zijn in het kader van telkens één en dezelfde opleiding. De verwerende partij baseert zich op de informatie naar aanleiding van vier inschrijvingen van de verzoekende partij met een diplomacontract voor een voltijds studietraject.

De verzoekende partij betwist *in een tweede onderdeel* dat de verwerende partij onvoldoende heeft rekening gehouden met bijzondere omstandigheden waarin zij zich bevond.

Verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift een uitgebreid document waarin zij aantoont waarom zij de afgelopen jaren niet in de mogelijkheid was om haar studies succesvol te volbrengen. Gedurende drie academiejaren werd zij getroffen door onverwachte medische problemen van haar moeder. Zij nam voor haar moeder en haar broer de verantwoordelijkheid op. Pas nu heeft zij rust en evenwicht gevonden waardoor zij zich ten volle op haar studies kan toeleven.

De verwerende partij erkent dat het duidelijk is dat de familiale situatie van de verzoekende partij de voorbije jaren een persoonlijke beproeving inhield en ertoe geleid heeft dat haar studieomstandigheden verre van optimaal waren. Zij wil deze moeilijke omstandigheden geenszins relativiseren.

De bestreden beslissing toont echter aan dat de weigering tot herinschrijving gebaseerd is op objectieve en door de verzoekende partij niet betwiste, zwakke studieresultaten. Verzoekende partij toont niet aan waarom deze beslissing onregelmatig of kennelijk onredelijk zou zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel van het middel betreft: uit geen bepaling blijkt dat wanneer een onderwijsinstelling dient te beslissen over een vraag tot herinschrijving, zij enkel rekening zou mogen houden met de studieresultaten die eerder behaald werden in de opleiding waarvoor de herinschrijving gevraagd wordt, en niet met de eerdere studieresultaten in andere opleidingen. De stelling van de verzoekende partij dat geen rekening mag gehouden worden met studieresultaten van andere opleidingen, komt er op neer dat een student zich steeds voor een nieuwe opleiding zou mogen inschrijven of zelfs een eerste maal herinschrijven, ongeacht het aantal eerdere opleidingen waarvoor een student zich heeft ingeschreven en ongeacht de in die opleidingen behaalde resultaten. Een dergelijke stelling vindt geen steun in enige rechtsregel, en evenmin in enig beginsel van behoorlijk bestuur.

Het middel is in dit onderdeel niet gegrond.

Wat het tweede onderdeel betreft is uit de gegevens van de zaak en uit de mondelinge behandeling gebleken dat de omstandigheden waarin de verzoekende partij verkeerde de afgelopen jaren van die aard waren dat zij aannemelijk maken dat de verzoekende partij geen betere studieresultaten kon behalen. Met dat gegeven heeft de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden zodat haar beslissing onvoldoende is gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 15 december 2009.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Christiane Vanvinckenroye

Daniël Cuypers

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

Zitting van 18 december 2009

Rolnr. 2009/119 - 18 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 18 december 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 27 oktober 2009 en de beslissing genomen in intern beroep genomen op 16 november 2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste taalkunde.

Zij diende een aanvraag in tot vrijstelling van opleidingsonderdelen voor de opleiding 'bachelor in de Toegepaste Taalkunde'.

Na onderzoek van het dossier en na advies van de betreffende docenten wordt aan verzoekende partij, rekening houdende met de behaalde credits tijdens haar studies Geschiedenis en Taalletterkunde van de te, en de studies Bachelor in Toegepaste Taalkunde aan de te, bij beslissing van 25 september 2009 van het departementshoofd in verband met de toekenning van vrijstellingen een aantal vrijstellingen verleend voor een totaal van 84 studiepunten.

Na een bijkomend verzoek op datum van 12 oktober 2009 met betrekking tot het opleidingsonderdeel 'Spreekvaardigheid Engels' werd de volledige aanvraag opnieuw bekeken.

Er werd namelijk vastgesteld dat 'Vertaalwetenschap' vergeten werd, en dat 'Wetenschappelijke teksten: analyse en synthese' geen 4 maar 3 studiepunten weegt.

Verzoekende partij kreeg vervolgens vrijstelling voor 6 studiepunten op basis van haar vorige Wit-Russische diploma, en voor de eerder verworven kwalificaties (81 studiepunten) die zij aan de verworven heeft, werd haar een vrijstelling voor 80 studiepunten toegekend.

Uiteindelijk werd haar in totaal op 27 oktober 2009 een vrijstelling verleend voor 86 studiepunten.

3.2. Op basis van deze laatste beslissing werd verzoekende partij een toetredingsovereenkomst aangeboden die ze op 9 november 2009 ondertekende onder voorbehoud van het resultaat van het lopend beroep.

Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2009 had verzoekende partij intussen namelijk een eerste verzoekschrift ingediend bij de Raad dat als niet ontvankelijk werd beschouwd omdat verzoekende partij vooreerst het intern beroep niet had uitgeput^[1].

3.3. In de loop van de procedure voor de Raad stelde verzoekende partij als nog een intern beroep in met het verzoek om de haar toegekende vrijstellingen uit te breiden.

De besliste vervolgens op 16 november 2009 om de klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

" Gezien:

- De klacht het verzoek inhoudt om de departementshoofdbeslissing van oktober 2009 te vernietigen in de zin dat de toegekende vrijstellingen zouden dienen uitgebreid te worden.
- Alle documenten werden nageleefd op administratief en formeel vlak, zowel die van betrokkene als diegene die departementaal werden opgesteld.
- Na een eerste – zelfs niet gedateerde en in erbarmelijk Nederlands opgestelde taal – verzoek de departementale procedure correct werd doorlopen met uitzondering van een rekenfout.
- Na een tweede verzoek heel de procedure opnieuw werd doorlopen waardoor er nog bijkomende vrijstellingen konden worden toegekend.
- Dat het advies als terecht, eerlijk en opportuun diende te worden omschreven.
- Het inderdaad steek houdt dat niet voor nog meer studiepunten vrijstellingen kunnen worden toegekend als binnengebracht en of voorgelegd.
- Uit het mailverkeer blijkt dat daar bovenop u meermaals een onderhoud en met de studentenmedewerker en met het departementshoofd werd toegestaan.
- Op een voorlaatste bespreking uitgedrukt hebt heel de situatie te begrijpen en te aanvaarden.

- Uit alles blijkt dat al het mogelijke werd gedaan om zover als mogelijk genoegdoening te schenken. "

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 20 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Ondertekening van het verzoekschrift

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift dat de Raad op 26 november 2009 heeft geregistreerd, niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet ^[2] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep d.d. 25 november 2009 vanniet ontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling van 27 oktober 2009 en de beslissing van 16 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 18 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] R.Stvb.nr. 2009/102 van 24 november 2009

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.

Rolnr. 2009/120 - 18 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 18 december 2009.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: Meester

.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 23 november 2009 van de examencommissie genomen in opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad R. Stvb. nr. 2009/086.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in een geïndividualiseerd studietraject waarbij zij opleidingsonderdelen van het tweede en het derde jaar van de bachelor in het onderwijs – secundair onderwijs – lichamelijke opvoeding combineerde.

Bij de examenbeslissing van 9 september 2009 werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel '.....'. Verzoekende partij behaalde hiervoor een 7 op 20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2009 een eerste intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 24 september 2009 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat noch de docent noch de examencommissie enig verwijt kan worden gemaakt.

Gezien :

- *de klacht een niet geslaagd verklaard worden betreft vanwege de examencommissie voor het opleidingsonderdeel [...];*
- *in tegenstelling tot het beweerde het niet om een samengesteld opleidingsonderdeel gaat met verschillende deelopleidingsonderdelen maar om een enkelvoudig opleidingsonderdeel;*
- *dit terug te vinden is in de studiegids;*
- *het feit om verschillende deexamens af te nemen niet mag verward worden met het gegeven of het al dan niet een samengesteld opleidingsonderdeel betreft;*
- *derhalve de verwijzing naar [artikel] niet correct is omdat dit artikel de werkwijze behandelt van samengestelde opleidingsonderdelen;*
- *de examenvorm ook duidelijk in de studiegids staat vermeld;*
- *voor dit opleidingsonderdeel duidelijk vermeld staat dat voor de tweede examenperiode de examenvorm bestaat uit een portfolio en een vaardigheidstoets en ook de verhouding duidelijk vermeld staat namelijk respectievelijk 80% en 20%;*
- *bij aanvang academiejaar duidelijk gecommuniceerd werd dat [opleidingsonderdeel] bestaat uit (en met tussen de haakjes telkens de bekomen cijfers) ZW (7,1); [...] (20); [...] (13,9); [...] (12,8); Theorie (13,9). Een student voor alle onderdelen een voldoende moet scoren om te slagen voor dit opleidingsonderdeel; het eindtotaal gelijk is aan het gemiddelde van de bekomen deeltijfers indien er geen tekort is; dit eveneens zo is indien er slecht één tekort zou zijn maar met een minimaal van 8/20. Dat bij een tekort groter dan 2 punten dus met een behaald cijfer van minder dan 8/20, dit tekort als cijfer blijft bestaan;*
- *voor dit opleidingsonderdeel een 7/20 werd bekomen;*
- *de 7 verkregen wordt door 7,1/20 voor aspect zwemmen;*
- *na controle van de gegevens van de docent nog verdere duidelijkheid kan geschept worden;*
- *voor permanentie (dus voor 20%) een 4,5/20 werd behaald met als bijkomende motivering dat slechts 3 maal aanwezigheid kon vastgesteld worden op de 8 permanenties: dat voor zwemscore voor 80% er twee testen waren nml reddend zwemmen die 20% van de score waarop 8,5/20 werd behaald en prestatie/techniek die op 80% staat en waarop voor onderwater zwemmen 5/5 werd behaald, voor techniek keerpunt rugcrawl 10/20; voor prestatie 100m spurt 10/20 en voor prestatie 400m 0/20. Dat daardoor voor prestatie/techniek 25/65 of 30,76/80 werd behaald en voor reddend zwemmen 8,25/20. Dat de zwemscore m.a.w. $30,76/80 + 8,25/20$ wordt en dus $39,01/100$ of $7,8/20$. Dat hierdoor de eindscore dan wordt $4 \cdot 7,8 + 4,5 = 31,2/80 + 4,5/20 = 35,7$ of $7,1/20$;*

- bovendien feedback momenten worden ingericht waarop alle studenten inzage hebben in de cijfers en de verhoudingen en waar raad kan gevraagd worden;
- betrokkene op deze momenten meestal afwezig was;
- door dit alles voldoende wordt aangetoond dat noch de docent noch de examencommissie enig verwijt kan worden gemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

Bij besluit van de Raad (R. Stvb.nr. 2009/086) werd het beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De Raad stelde wat het eerste middel betreft met name: het niet eenduidig voorafgaandelijk communiceren van een aantal elementen van de evaluatie en het feit dat deze elementen niet aan de verzoekende partij bekend waren, dat dit middel in al zijn onderdelen gegrond is:

'1. de berekeningswijze voor het onderdeel 'zwemmen' werd niet voorafgaandelijk aan verzoekende partij meegedeeld of kon niet voorafgaandelijk geraadpleegd worden.

2. voor de permanente evaluatie voor het onderdeel 'zwemmen', vermeldt de studiegids uitdrukkelijk dat er geen permanente evaluatie is en zijn er geen afspraken bekend waarbij vaststaat dat verzoekende partij van een andersluidende regeling op de hoogte was.

3. er geen stukken werden voorgelegd waaruit een weging voor de diverse onderdelen van 'zwemmen' moet blijken, inzonderheid het feit dat 'onderwater zwemmen' slechts voor een miniem percentage in aanmerking zou komen ten opzichte van de andere onderdelen.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moet er vanuit de zorg van een goed bestuur belangrijke elementen van de evaluatie van de examenverrichtingen met verstrekken gevolgen voor de studenten, op zodanige wijze vooraf aan de studenten worden meegedeeld dat die evaluatie elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd. Dit is in voorliggend geval niet gebeurd.

De Raad stelde verder dat de opgave van aanwezigheden/afwezigheden van verzoekende partij voor het onderdeel 'zwemmen' minstens wat één vermelding betreft, onjuist is.'

De Raad stelde verder wat het door de verzoekende partij ingeroepen schending van het gelijkheidsbeginsel betreft dat:

'Verzoekende partij acht het onredelijk en discriminerend dat voor 'zwemmen 400 meter' slechts punten worden gegeven in afnemende orde van 20 tot 7 en daarna onmiddellijk de quotering 0 op 20.

Het is de Raad niet bekend of een dergelijke evaluatie reglementair wordt gehanteerd en het blijkt evenmin uit de voorgelegde stukken dat de studenten van deze wijze van evalueren voorafgaandelijk in kennis zijn gesteld. Verwerende partij heeft ter zitting op dat punt ook geen verduidelijking kunnen geven.'

De bevoegde instantie van de verwerende partij diende een nieuwe beslissing te nemen uiterlijk op 9 november 2009, waarbij rekening wordt gehouden met bovenstaande overwegingen, inzonderheid met de gewettigde afwezigheid op 12 mei 2009, met het feit dat het ontbreken van een evaluatie tussen 0 en 7 geen rechtsgrond heeft en met het feit dat 'onderwater zwemmen' slechts in een miniem percentage in verhouding tot de andere onderdelen in aanmerking komt, evenmin een rechtsgrond heeft.

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad kwam een nieuwe examencommissie samen en deze nam op 29 oktober 2009 volgend besluit:

" Conform de beslissing nummer 2009/086 van 21 oktober 2009 van de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangbeslissingen waarin de beslissing van de examencommissie onderwijs – lerarenopleiding van 9 september 2009 en de beslissing in het kader van het intern beroep bij de algemeen directeur 7037/24.09.2009 wordt vernietigd voor de student, werd er een nieuwe examencommissie samengeroepen. De examencommissie onderwijs – lerarenopleiding neemt een nieuwe beslissing op donderdag 29 oktober 2009 voor de student De examencommissie beslist in consensus op het geheel van de betrokken opleidingsonderdelen voor de student ... : geslaagd."

De motivering luidde als volgt:

"De student wordt gedelibereerd voor het opleidingsonderdeel".

Vermits de examencommissie in de onmogelijkheid verkeert om de gevraagde eenduidige voorafgaandelijke communicatie betreffende dit opleidingsonderdeel recht te zetten (zoals vermeld in punt 5.1.2 van het besluit van de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangbeslissingen van 21 oktober 2009)."

De student tekende tegen de beslissing van de examencommissie intern beroep aan bij de algemeen directeur, d.d. 6 november 2009.

De algemeen directeur besliste op 9 november 2009 om de nieuwe klacht ontvankelijk en gegrond te verklaren:

De interne beroepsbeslissing stelde:

" Gezien:

- De motivering en de beslissing tot vernietiging van de Raad voor Studievoortgangbeslissingen.*
- De dualiteit tussen wat de verantwoordelijke van het opleidingsonderdeel tijdens het academiejaar als doelstelling en evaluatienorm en puntenberekening heeft meegedeeld en wat hierover, al dan niet door een administratieve fout in de studiegids vermeld staat.*
- De puntenverhouding tussen de verschillende deexamens niet in de studiegids werd vermeld waardoor de student terecht of ten onrechte kon uitgaan van een evenwichtige verhouding ondanks het geponeerde door de verantwoordelijke van het opleidingsonderdeel.*
- Bij twijfel het interpreteren niet in het nadeel van de student kan worden uitgespeeld.*
- De examencommissie, hoewel geslaagd verklaard werd, en dit ondanks de overtuiging dat betrokkene inderdaad onvoldoende scoort voor zwemprestaties, aan de punten van het opleidingsonderdeel geen wijzigingen heeft toegebracht waardoor geen creditbewijs voor het opleidingsonderdeel werd toegekend.*
- Hierdoor de student dit opleidingsonderdeel in de toekomst niet kan gebruiken om een eventuele vrijstelling aan te vragen."*

Derhalve stuurde deovereenkomstig artikel AOR het dossier terug naar de betrokken examencommissie die verplicht werd een nieuwe uitspraak te doen en dit uiterlijk op maandag 23 november 2009.

De examencommissie vergaderde opnieuw en nam op 23 november 2009 een beslissing.

De examencommissie besluit "dat de student de competenties voor [REDACTED] niet behaald heeft.":

De beslissing werd bij aangetekend schrijven van 24 november 2009 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 28 november 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad tegen de beslissing van 23 november 2009.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1], ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009^[2], bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

In voorliggend dossier werd omwille van het getrapte systeem waarop het intern beroep is georganiseerd niettemin na de beslissing van de examencommissie van 29 oktober 2009 vooreerst nog een intern beroep ingesteld door de verzoekende partij. In opvolging van het besluit van de interne beroepscommissie die het intern beroep gegrond verklaarde nam de examencommissie opnieuw een negatieve beslissing voor de verzoekende partij welke dan rechtstreeks werd aangevochten voor de Raad.

De Raad stelt dat het feit dat de decreetgever de verplichting tot het intern beroep wegschrijft na een vernietigingsbesluit van de Raad, de partijen niet weerhoudt om als nog vooreerst een intern beroep in te stellen wat door verzoekende partij in casu in eerste instantie is gebeurd. De tweede beslissing van de examencommissie werd door verzoekende partij rechtstreeks aangevochten.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 23 november 2009. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 24 november 2009 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 25 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 26 november 2009.

Het beroep van 28 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De verzoekende partij werd bij de examenbeslissing die voorwerp uitmaakt van voorliggend beroep geslaagd verklaard. Niettemin behaalde zij geen creditbewijs voor het opleidingsonderdeel dat voorwerp uitmaakte van het beroep. Zij werd namelijk gedelibereerd voor het betreffende opleidingsonderdeel [REDACTED].

Verzoekende partij betwist in voorliggend beroep het feit dat zij geen credit behaalde wat eventuele gevolgen heeft voor de verderzetting van andere studies alsmede voor het zoeken van werk.

De Raad besliste reeds in het verleden dat - ook al wordt een student over de gehele opleiding geslaagd verklaard - het al dan niet toekennen van een creditbewijs voor een bepaald opleidingsonderdeel een voldoende belang inhoudt om een naar voorwerp ontvankelijk beroep in te stellen bij de Raad.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt in een eerste en enig middel dat in de beslissing van de examencommissie van 23 november 2009 op geen enkele wijze rekening werd gehouden met het Besluit door de Raad genomen op 21 oktober 2009 (R. Stvb. nr. 2009/086). De beslissing voldoet niet aan de materiële motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de algemeen directeur terecht het intern beroep gegrond heeft verklaard en dat de beslissing van de examencommissie van 23 november 2009 ten onrechte hier geen rekening mee heeft gehouden.

Verzoekende partij stelde dat in het kader van haar extern beroep voor de Raad al haar argumenten gegrond zijn verklaard.

Verzoekende partij stelt dat de motivering van de examencommissie in geen geval kan en mag gevolgd worden. Zij wijst op een aantal onvolkomenheden die in de motivering zijn vermeld:

- het niet indienen van klachten door andere studenten kan niet weerhouden worden als motivering;
- zijn verleden speelt hier geen rol en het gebrek aan rechtsgrond voor het geven van de score van 7,1 op 20 kan dit gebrek niet goed maken;
- er wordt geen antwoord gegeven op het feit dat de Raad heeft gesteld dat verzoekende partij op 12 mei wel gewettigd aanwezig was;
- het is niet juist om in de motivering aan te halen dat verzoekende partij geen contact heeft genomen in functie van de tweede examenkans.

Zij herhaalt dat de essentie van de vraag is of deze score van 7,1/20 terecht tot stand is gekomen. De Raad besliste dat deze niet op correcte wijze tot stand kwam en dan ook als onredelijk moet beschouwd worden.

Verwerende partij stelt dat zij onmogelijk de gemaakte administratieve vergissing recht kan zetten voor wat betreft het academiejaar 2008 – 2009.

Zij zal er op toezien dat aan de vingerwijzing van de Raad gevolg zal gegeven worden en dat derhalve de studenten tijdig en correct op de hoogte zullen gebracht worden van de wijze van evaluatie en quoterings, dit alles in de Algemene Onderwijs Regeling.

Verwerende partij benadrukt, zoals reeds eerder aangehaald in de procedure R. Stvb .nr. 2009/086, dat het niet voldoen aan de formele vereisten berust op een administratieve vergetelheid en uiteraard op geen enkel moment tot doel had de student te “verschalken”.

De studenten zijn wel degelijk meermaals op de hoogte gebracht, weze het dat van die mededelingen geen weergave kan worden gevonden in de Algemene Onderwijs Regeling.

Dit alles mag echter niet tot gevolg hebben dat een student, die door de docenten manifest en unaniem negatief gecommenteerd werd voor zwemmen, alsnog een positieve quoterings zou

toegewezen krijgen enkel en alleen omdat de wijze van evaluatie en quoterings de toets van de Raad niet doorstaan heeft.

De examencommissie kan bezwaarlijk een student een competentie toekennen, - in casu voldoen aan de normen voor zwemmen -, wanneer de facto is gebleken dat die student niet aan de verwachte en vereiste competenties voldoet.

Wat het gebrek aan een afdoende motivering betreft stelt de verwerende partij het hiernavolgende:

Door in de motivering te verwijzen naar de houding van de andere studenten in deze wordt gepoogd aan te tonen dat de docenten, binnen hun vakgebied, hebben gedaan wat van hen verwacht moet worden : openheid en correcte informatie.

De examencommissie heeft nooit de behaalde creditbewijzen in twijfel getrokken. Wel wenste de examencommissie te benadrukken dat zwemmen steeds een pijnpunt is geweest bij de student en dat ondanks alle duidingen van de docenten de student nagelaten heeft zich te concentreren op zijn zwak punt.

Wel in tegendeel, hij was meer afwezig dan aanwezig naar aanleiding van evaluatiemomenten voor het zwemmen. In die zin is de verwijzing naar het verleden wel relevant voor de actuele eindbeoordeling.

De Raad heeft opgedragen aan de examencommissie dat in de overweging van de beslissing rekening moet worden gehouden met de gewettigde afwezigheid van 12 mei 2009.

Verzoekende partij stelt dat de examencommissie hier andermaal geen rekening mee heeft gehouden. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij echter verkeerdelijk heeft voorgehouden aan de Raad dat hij gewettigd afwezig was wegens stage. Zij verwijst hiertoe naar een verklaring. Zij stelt dat als men in weerwil van de instructie van de stagebegeleidster, toch een stage plant, wetende dat men voorrang moet geven aan '.....', dan oordeelt de examencommissie terecht dat men niet gewettigd afwezig was.

Wat betreft het feit dat de Raad heeft geoordeeld dat 'reddend zwemmen' slechts voor een minimum percentage in aanmerking komt terwijl dit niet voorafgaand gecommuniceerd is geworden stelt de verwerende partij dat :

De examencommissie kan, zoals gesteld, niet voorbij aan het objectieve gegeven dat de Algemene Onderwijs Regeling hier onvoldoende informeert.

Anderzijds kan de examencommissie er evenmin aan voorbij dat men van oordeel is dat 'reddend zwemmen' in het geheel van minder zwaar moet doorwegen.

Het gebrek aan motivering vastgesteld door uw Raad hier gecorrigeerd wordt door de uitvoerige motivering thans gedaan door de examencommissie.

Wat het argument betreft van de verzoekende partij dat een andere weging noodzakelijk is waardoor haar punten voor hoger zouden liggen stelt de verwerende partij dat een examenresultaat een weergave moet zijn van het kunnen van de student. Wanneer de student manifest onvoldoende scoort in een onderdeel kan het niet dat door een post factum juridische aangepaste weging van de punten hij plotseling wel zou voldoen.

De verzoekende partij stelt dat nog steeds geen rekening is gehouden in de motivering met het ontbreken van de punten tussen 0 en 7. Verwerende partij verwijst naar de blackboardmededeling waar uitdrukkelijk aan de studenten is uiteengezet dat men slechts punten kan scoren vanaf een bepaalde limiet die gehaald moet worden.

Nu deze limiettijd door de student niet gehaald is geworden heeft de examencommissie terecht geoordeeld dat de student voor dit onderdeel 0 gequoteerd diende te worden.

Wat de aanwezigheid op het inzagemoment betreft stelt de verwerende partij dat de studenten ruimschoots op voorhand gewaarschuwd werden van het gegeven dat er een inzagemoment was en tijdig gewaarschuwd werden van de datum en plaats van het inzagemoment. Wat het inzagemoment betreft is dit, zeker voor minder goed scorende studenten, een belangrijk beoordelingsmoment.

Verwerende partij stelt dat de e-mail van de verzoekende partij in dit verband niet terzake doet gezien deze gericht was tegen een persoon die niet het aanspreekpunt was.

Verzoekende partij stelt wat het onderdeel 'reddend zwemmen' betreft dat zij degelijk inspanningen zou hebben geleverd om een "tweede zit" te doen indien zij tijdig op de hoogte was van de tekorten.

Verwerende partij verwijst wat dit betreft naar de inzagemomenten. Wanneer men op dat cruciaal moment afwezig blijft, omdat men denkt dat men reeds vakantie moet nemen, zonder vervolgens het correcte aanspreekpunt te contacteren, dan kan thans niet aan de verwerende partij worden verweten dat de student onvoldoende geïnformeerd zou zijn geweest, zoals door de student wordt voorgehouden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar beslissing van 23 november 2009 niet ten volle gevolg heeft gegeven aan de overwegingen die geleid hebben tot de vernietiging van de examenbeslissing van 9 september 2009 en de beslissing na intern beroep van 24 september 2009.

De examencommissie heeft op 23 november 2009 verzoekende partij weliswaar geslaagd verklaard maar zonder credit voor het opleidingsonderdeel "....." dat o.m. bestaat uit het onderdeel "zwemmen".

Op geen enkel moment geeft de examencommissie een antwoord op de tekortkomingen die uitvoerig in de vernietigingsbeslissing worden aangeduid. Zo geeft verwerende partij geen antwoord op de vraag naar de weging van de diverse onderdelen "zwemmen", inzonderheid waarom "onderwater zwemmen" slechts voor een miniem percentage in aanmerking komt ten opzichte van de andere onderdelen. Verwerende partij duidt evenmin aan op welke reglementaire basis voor de evaluatie voor "zwemmen 400 m" slechts punten worden gegeven in afnemende orde van 20 tot 7 en daarna de quoterings 0 op 20. Voor zover de Raad heeft kunnen nagaan is er geen reglementaire basis voor de toegepaste evaluatiecriteria.

De examencommissie heeft dus om die redenen het gezag van het besluit van Raad nr. 2009/086 van 21 oktober 2009 geschonden en kan dit niet goedmaken door verzoekende partij geslaagd te verklaren maar deze geen credit toe te kennen voor het opleidingsonderdeel ".....".

Gezien de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, behoeven deze niet verder onderzocht te worden.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 23 november 2009 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk tegen 11 januari 2010 rekening houdend met de voormelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 18 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.54 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009.

Rolnr. 2009/121 - 18 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 18 december 2009.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:

meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten, als ook documenten neergelegd naar aanleiding van de behandeling van het dossier R.Stvb. nr. 2009/102.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 27 oktober 2009 en de beslissing genomen in intern beroep op 16 november 2009.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste taalkunde.

Zij diende een aanvraag in tot vrijstelling van opleidingsonderdelen voor de opleiding 'bachelor in de Toegepaste Taalkunde'.

Na onderzoek van het dossier en na advies van de betreffende docenten wordt aan verzoekende partij, rekening houdende met de behaalde credits tijdens haar studies Geschiedenis en Taalletterkunde van te, en de studies Bachelor in Toegepaste Taalkunde aan de te, bij beslissing van 25 september 2009 van het departementshoofd in verband met de toekenning van vrijstellingen een aantal vrijstellingen verleend voor een totaal van 84 studiepunten.

Na een bijkomend verzoek op datum van 12 oktober 2009 met betrekking tot het opleidingsonderdeel 'Spreekvaardigheid Engels' werd de volledige aanvraag opnieuw bekeken.

Er werd namelijk vastgesteld dat 'Vertaalwetenschap' vergeten werd, en dat 'Wetenschappelijke teksten: analyse en synthese' geen 4 maar 3 studiepunten weegt.

Verzoekende partij kreeg vervolgens vrijstelling voor 6 studiepunten op basis van haar vorige Wit-Russische diploma, en voor de eerder verworven kwalificaties (81 studiepunten) die zij aan de verworven heeft, wordt haar een vrijstelling voor 80 studiepunten toegekend.

Uiteindelijk werd haar in totaal op 27 oktober 2009 een vrijstelling verleend voor 86 studiepunten.

3.2. Op basis van deze laatste beslissing werd verzoekende partij een toetredingsovereenkomst aangeboden die ze op 9 november 2009 ondertekende onder voorbehoud van het resultaat van het lopend beroep.

Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2009 had verzoekende partij intussen een eerste verzoekschrift ingediend bij de Raad dat als niet ontvankelijk werd beschouwd omdat verzoekende partij vooreerst het intern beroep niet had uitgeput^[1].

3.3. In de loop van de procedure voor de Raad stelde verzoekende partij als nog een intern beroep in met het verzoek om de haar toegekende vrijstellingen uit te breiden tot nog 5 bijkomende opleidingsonderdelen.

Debesliste vervolgens op 16 november 2009 om de klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

" Gezien :

- De klacht het verzoek inhoudt om de departementshoofdbeslissing van oktober 2009 te vernietigen in de zin dat de toegekende vrijstellingen zouden dienen uitgebreid te worden.
- Alle documenten werden nageleefd op administratief en formeel vlak, zowel die van betrokkene als diegene die departementaal werden opgesteld.
- Na een eerste – zelfs niet gedateerde en in erbarmelijk Nederlands opgestelde taal – verzoek de departementale procedure correct werd doorlopen met uitzondering van een rekenfout.
- Na een tweede verzoek heel de procedure opnieuw werd doorlopen waardoor er nog bijkomende vrijstellingen konden worden toegekend.
- Dat het advies als terecht, eerlijk en opportuun diende te worden omschreven.
- Het inderdaad steek houdt dat niet voor nog meer studiepunten vrijstellingen kunnen worden toegekend als binnengebracht en of voorgelegd.
- Uit het mailverkeer blijkt dat daar bovenop u meermaals een onderhoud en met de studentenmedewerker en met het departementshoofd werd toegestaan.
- Op een voorlaatste bespreking uitgedrukt hebt heel de situatie te begrijpen en te aanvaarden.

- Uit alles blijkt dat al het mogelijke werd gedaan om zover als mogelijk genoegdoening te schenken."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 20 november 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 november 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 november 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 16 november 2009, aangetekend verstuurd op vrijdag 20 november 2009. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 23 november 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 24 november 2009.

Het beroep van 26 november 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vorm van het ingestelde beroep bij de Raad

De verwerende partij stelt dat de handtekening op het tweede verzoekschrift van 26 november 2009 in belangrijke en opvallende mate afwijkt van de handtekeningen die de student zette op meerdere stukken van de

Verwerende partij stelt tevens vast dat het verzoekschrift in correct Nederlands is opgesteld terwijl de verzoekende partij het Nederlands niet volledig machtig is.

Verwerende partij vermoedt dat een derde gehandtekend heeft zonder vermelding dat dit gebeurde in opdracht van de verzoekende partij, laat staan dat een reden zou zijn weergegeven waarom de student niet zelf zou kunnen handtekenen.

Verwerende partij stelt, tot bewijs van tegendeel, dat het ondertekende verzoekschrift niet ondertekend is door de student zelf zodat dit schending uitmaakt van artikel II, 24 § 2, 2de lid Aanvullingsdecreet.

De verzoekende partij verklaart dat zij het betreffende verzoekschrift eigenhandig heeft ondertekend en verklaart dat beide verzoekschriften allebei origineel zijn en absoluut dezelfde informatie bevatten.

Verzoekende partij vraagt de Raad beide documenten als origineel te beschouwen en geen rekening te houden met de redenering van de tegenpartij welke onbelangrijk en niet relevant is voor de te behandelen zaak. Verzoekende partij is bereid om dit onder eed voor de Raad te bevestigen. Verzoekende partij is tevens bereid om een grafologisch onderzoek te ondergaan. Verzoekende partij stelt verder dat zij het Nederlands wel machtig is in tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert maar dat zij onder invloed van stress en medicatie bepaalde fouten kan maken. Zij verwijst naar haar studies op waar zij slaagde voor de toelatingstoets Nederlands.

Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat, behalve wanneer er aanwijzingen zijn van bedrog, het niet aan hem toekomt om de echtheid te onderzoeken van de handtekening wanneer verzoekende partij, zoals in voorliggend geval, beweert dat zij het beroepsschrift eigenhandig heeft ondertekend.

Voor zover de Raad kan nagaan, is er geen klacht neergelegd om het stuk van valsheid te betichten en is het verzoekschrift in de huidige stand van de procedure bijgevolg ontvankelijk wat de vorm betreft.

Het beroep is derhalve ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het partijdigheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar universitaire studies die zij gevolgd heeft in Wit-Rusland welke overeenstemmen met een academische bachelor. Verzoekende partij stelt dat de vrijstellingen inconsequent zijn toegekend zonder duidelijk uitleg waarom het ene opleidingsonderdeel wel en het andere niet wordt vrijgesteld. Verzoekende partij wijst erop dat de opleidingsonderdelen gevolgd in Wit-Rusland niet conform zijn met het Vlaamse studiepuntensysteem maar derhalve op een afzonderlijke wijze op basis van een korte beschrijving van de vakinhoud moeten beoordeeld worden.

Verzoekende partij stelt verder dat er ook onvoldoende rekening gehouden werd met de opleidingsonderdelen die zij aan de met succes heeft gevolgd, waarvan de feitelijke studie-inhoud overeenstemt met de opleidingsonderdelen waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, zoals blijkt uit de studieids. Het feit dat de benamingen van deze opleidingsonderdelen niet dezelfde zijn betreft geen reden om deze vrijstelling al dan niet toe te kennen. Verzoekende partij wijst op de rivaliteit tussen beide instellingen.

Verwerende partij stelt dat uit de voorgelegde stukken ontegensprekelijk blijkt dat het dossier van verzoekende partij meer dan nauwgezet werd onderzocht en dat na zorgvuldig onderzoek in de verschillende fases van de procedure een maximaal aantal vrijstellingen werd toegekend.

Verwerende partij merkt in dit verband op dat de eerste aanvraag slechts zeer summier was opgesteld. Dat pas naderhand naar aanleiding van het bijkomend onderzoek ook de studieids werd voorgelegd. Dat ten slotte ook op vraag van de verzoekende partij haar aanvraag naar 5 extra vrijstellingen zorgvuldig werd nagegaan.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Globaal genomen, beklagt verzoekende partij er zich over dat verwerende partij te weinig vrijstellingen heeft verleend voor de opleiding "Bachelor in Toegepaste Taalkunde" op grond van haar studies aan van (Wit-Rusland) en aan de te

Uit het voorliggend dossier blijkt dat aan verzoekende partij vrijstelling werd verleend voor 86 studiepunten (6 op grond van het diploma van de en 80 op grond van de credits behaald aan de). Verzoekende partij vraagt zich af waarom bv. de opleidingsonderdelen "Toegepaste Taalkunde Engels" en "Engels Mondeling" uit de gevolgde opleiding aan de van geen aanleiding hebben gegeven voor een vrijstelling.

De Raad herinnert er aan dat het hem niet toekomt om zijn beoordeling over het al dan niet verlenen van vrijstellingen aan verzoekende partij in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand gekomen zijn en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de hoorzitting blijkt dat de aanvraag door verzoekende partij voor vrijstellingen volgens de gangbare procedure is verlopen na advies van de daartoe bevoegde instanties.

De Raad stelt vast dat de beoordeling door de verwerende partij voor bepaalde opleidingsonderdelen niet overeenstemt met de gedachtegang van verzoekende partij, maar ziet niet in waar en op welke wijze de verwerende partij bij het onderzoek van de vrijstellingsaanvraag en de beslissing daaromtrent onredelijk zou hebben gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep d.d. 25 november 2009 van niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 27 oktober 2009 en de beslissing van 16 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 18 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] R.Stvb.nr. 2009/102 van 24 november 2009

Rolnr. 2009/122 - 18 december 2009

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED], advocaat te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], te [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED], [REDACTED],

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 18 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Verzoekende partij merkt op dat de antwoordnota niet afkomstig is van de voorzitter, die de instelling als voorzitter van de Raad van bestuur dient te vertegenwoordigen in rechte. Verwerende partij stelt dat de [REDACTED] de academische leiding heeft en de instelling vertegenwoordigt in alle academische aangelegenheden en derhalve ook in geschillen die verband houden met deze aangelegenheden.

De Raad stelt dat het voorliggend beroep duidelijk behoort tot de academische aangelegenheden waarvoor de [REDACTED] bevoegd is en is van oordeel dat de antwoordnota die door de raadsman namens de [REDACTED] werd ingediend rechtmatig is.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de examencommissie van 1 december 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de eerder genomen initiële beslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009/2010 ingeschreven in het tweede bachelorjaar in de Rechten.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing met betrekking tot het examen voor het opleidingsonderdeel 'Straf- en strafprocesrecht' naar aanleiding van het examen dat plaats had op.....

Verzoekende partij kreeg wegens de vaststelling van een onregelmatigheid tijdens het

betreffende examen een quotering van 0/20. De onregelmatigheid betrof de codex waarin aantekeningen stonden die volgens de exameninstructies niet toegelaten waren.

Verzoekende partij brengt het volgende relaas van de feiten.

Voor het examen van start ging werden de regels met betrekking tot de codex meegedeeld. Het betreft ondermeer regels in verband met kruisverwijzingen en annotaties. Ingeval een student niet zeker was dat zijn/haar exemplaar aan de voorschriften voldeed was het toegestaan om voor de aanvang van het examen deze aan een van de toezichthouders voor te leggen.

In casu heeft de verzoekende partij dan onmiddellijk op eigen initiatief voor het examen haar codex voorgelegd. De toezichthouder doorbladerde de codex en gaf hem terug met de vermelding dat de codex in orde was. Verschillende medestudenten bevestigen trouwens dat de verzoekende partij haar codex ter inzage heeft afgegeven aan de toezichthouder.

Na een kwartier werd tijdens het examen de codex van de verzoekende partij door de aanwezige toezichthouders - waaronder de toezichthouder die eerder de controle heeft gedaan- gecontroleerd en werd vastgesteld dat er enkele aantekeningen waren die niet conform waren met de vooropgestelde regels. Verzoekende partij werd verzocht om het examen te verlaten en er werd haar meegedeeld dat zij met een resultaat van 0/20 zou gequoteerd worden. Deze mededeling werd na een kwartier opnieuw herzien. Verzoekende partij werd toegelaten om haar examen verder te zetten na 15 minuten zonder codex.

Tengevolge van de feiten die zich hebben voorgedaan tijdens het examen heeft de verwerende partij op grond van artikel van het onderwijs- en examenreglement een procedure wegens fraude/onregelmatigheid opgestart.

3.2. Na verzoekende partij te hebben gehoord besliste de examencommissie op 13 november 2009 om de verzoekende partij een score van 0/20 toe te kennen met de mogelijkheid om het examen in een tweede zittijd opnieuw op te nemen.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van woensdag 16 november 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.4. Na de student te hebben gehoord verklaarde de interne beroepscommissie op datum van maandag 30 november 2009 het intern beroep gegrond. In de beslissing op intern beroep wordt aan de examencommissie verzocht om in een bijzondere zitting bijeen te komen en haar oorspronkelijke beslissing te herzien.

De interne beroepscommissie stelde ondermeer dat:

' De grote onduidelijkheid in bovenvermelde instructies, de verschillende kanalen en de spreiding ervan over een lange periode, stelt volgens de commissie een probleem. Het is zeer goed denkbaar, zelfs waarschijnlijk, dat een student die een codex gedurende de blok heeft gebruikt volgens de regels gecommuniceerd in het blokboek, of volgens de regels vermeld in de e-mail verzonden bij het begin van het academiejaar, op het einde beschikt over een codex die niet conform is met de instructies verzonden op 22 oktober 2009. Het is evenzeer denkbaar dat een student(e), bij het aanpassen van de codex aan de instructies van 22

oktober 2009, te goeder trouw een aantal aantekeningen, dat toegelaten of niet expliciet verboden waren in eerder instructies, over het hoofd ziet'.

'Er is bijgevolg naar het oordeel van de beroepscommissie gerede twijfel of er sprake is van fraude en/of onregelmatigheid volgens de definitie opgenomen in het onderwijs- en examenreglement. Deze twijfel wenst de commissie in het voordeel van de te interpreteren, temeer daar de communicatie omtrent de regels in verband met de codex niet eenduidig en gespreid over het blok werd gedaan, wat mede aanleiding kan hebben gegeven tot de vastgestelde feiten. De commissie komt dan ook tot de uitspraak dat er geen sprake is van fraude of onregelmatigheid zoals bedoeld in het OER'.

De examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting heeft in het kader van het intern beroep beslist om haar eerder genomen beslissing te bevestigen waarbij verzoekende partij een score van 0/20 kreeg voor het betreffende opleidingsonderdeel.

Deze beslissing werd aan de student op woensdag 2 december 2009 meegedeeld.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 4 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure op een getrapte wijze georganiseerd. Het is de beslissing van de examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting op 2 december 2009 die het intern beroep binnen de instelling afsluit en waartegen verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad heeft ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 december 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 1 december 2009. Verzoekende partij heeft op 1 december 2009 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 2 december 2009.

Het beroep van 2 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij stelt in een eerste middel dat de verwerende partij niet zorgvuldig is opgetreden.

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de wijze waarop de kennisgeving van de voorschriften inzake vermeldingen in de codex is gebeurd zeer onduidelijk is en het tijdstip van kennisgeving niet correct is.

Het examenreglement over het gebruik van de codex is blijkbaar nog niet op punt gezet. Op de publieke website wordt er geen reglement vooropgesteld wat het gebruik van wetboeken betreft.

In de loop van het academiejaar werd een reglement uitgevaardigd dat op verschillende manieren werd kenbaar gemaakt, zonder evenwel de garantie dat iedere student deze

reglementering onmiddellijk ter kennis kwam. Via het interne netwerk kon dit geconsulteerd worden. Verzoekende partij kreeg op zeker moment kennis van dit reglement, zij het kort voor het examen.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat het tijdstip van de kennisgeving van de uiteindelijke mededeling pas gebeurde in de loop van het academiejaar wanneer het betreffende blok reeds vier weken bezig was. Na vier weken is het aannemelijk dat dit niet meer blanco is. het ter beschikking stellen van de codexen en het uitvaardigen van de reglementering waren beter gelijktijdig gebeurd, dan wel was het beter geweest te wachten met het reglement tot het begin van volgend academiejaar.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de inhoud van het reglement: wat mag en wat niet mag aanleiding geeft tot onduidelijkheden.

Nergens staat in het reglement dat tabs en post-its niet toegelaten zijn. Dit valt niet onder dezelfde noemer als kruisverwijzingen of annotaties.

Het reglement bepaalt uitdrukkelijk wat mag en wat niet mag, dit dient restrictief te worden geïnterpreteerd. De onduidelijkheid van het reglement mag niet ten nadele van de student worden gelegd.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat de betekenis van kruisverwijzing en annotaties niet duidelijk is aangegeven.

5.2. Verzoekende partij stelt in een tweede middel dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden.

Studenten zijn tijdens het examen ongelijk behandeld. De ene toezichthouder geeft zonder enige sanctie een blanco codex in vervanging, de andere verwijdt de student uit de zaal, met de mededeling dat het examen niet mag verder gezet worden. Pas achteraf mag het examen dan verdergezet worden zonder codex.

Het staat vast dat er geen duidelijk beleid bestaat wat de uitvoering van het examenreglement betreft.

5.3. Verzoekende partij stelt in een derde middel dat zij tijdens het examen onredelijk is behandeld.

De toezichthouder heeft de codex doorbladerd en goedgekeurd voor de start van het examen. Nadien is hij op zijn standpunt terug gekomen en werd de codex afgekeurd tijdens het examen. Verzoekende partij mag niet het slachtoffer worden van een goedkeuring, gevolgd door een afkeuring over hetzelfde.

5.4. Verzoekende partij stelt in een vierde middel dat er geen sprake kan zijn van fraude zoals bedoeld in artikel van het onderwijs- en examenreglement.

Verzoekende partij had niet de intentie om fraude te plegen zoals blijkt uit het feit dat zij vrijwillig haar codex voor het examen ter controle heeft voorgelegd.

Verzoekende partij stelt dat dit ook het standpunt was van de interne beroepscommissie.

5.5. Argumenten van de verwerende partij wat betreft de door verzoekende partij aangehaalde middelen.

Verwerende partij stelt dat de informatie en de toegelaten randvermeldingen in de codex duidelijk zijn, eenduidig en niet voor interpretatie vatbaar.

Wanneer de examencommissie in de gegeven omstandigheden vaststelt dat er andere aanmerkingen zijn aangebracht in de codex van een student dan pure onderlijningen of inkleuringen (van minimaal een woord), zoals bijvoorbeeld annotaties of kruisverwijzingen, kan zij niet anders dan dit als fraude en/of onregelmatigheid te beschouwen. Anders zouden overigens de algemene doelstellingen inzake de bestrijding van fraude/onregelmatigheden, nl. een gedegen beoordeling van de studenten op een gelijke wijze niet bereikt worden. Bovendien zou er anders over oordelen inhouden dat het pedagogisch opzet van het gebruik van de codex miskend zou worden.

Voordat het litigieuze examen 'Strafrecht en strafprocesrecht' op plaatsvond of begon waren alle studenten van 2e Bachelor Rechten dus terdege geïnformeerd aangaande de regels over het gebruik van de wetgevingscodex.

De examencommissie heeft geen appreciatiemarge in het vaststellen van de fraude/onregelmatigheden en het feit dat op grond daarvan een (daarbij horende) sanctie dient te worden toegepast. Ook de Raad kan bijgevolg zelf terzake niet tussenkomen. De enige appreciatiemarge die de examencommissie in dat verband had betreft de zwaarte van de op te leggen sanctie.

De verwerende partij moet met andere woorden zelf bepalen wat al dan niet als fraude of onregelmatigheid moet worden beschouwd. Er is geen rechtsregel geschonden door het nemen van de bestreden beslissing. Meer nog, in casu was verwerende partij zelfs verplicht om de begane feitelikheden als dusdanig te kwalificeren gelet op de eenduidige OER waarvan de verzoekende partij op voorhand op voldoende en duidelijke manier kennis had gekregen.

Verwerende partij stelt dat de andere argumenten die door de verzoekende partij zijn opgeworpen niet pertinent zijn, minstens niet doorslaggevend en in elk geval ongegrond zijn. Sommige elementen worden niet bewezen.

Zo mag naar redelijkheid ook aangenomen worden dat verzoekende partij als student 2e Bachelor Rechten wel degelijk wist wat woorden als "annotatie" of "kruisverwijzing" betekenen.

Verder mist de bewering van verzoekende partij dat toezichthouder voorafgaandelijk aan het examen goedkeuring zou hebben gegeven aan verzoekende partij omtrent zijn codex vooreerst feitelijke grondslag. Voorts zou de gebeurlijke – quod non – goedkeuring van een pagina uit de codex dan in elk geval niet betekenen dat daarmee de globale codex van verzoekende partij in overeenstemming zou zijn bevonden met de geldende regels inzake fraude. Hoe dan ook valt het onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van verzoekende partij zelf om ervoor te zorgen dat diens codex voor de aanvang van een examen voldoet aan de geldende regels terzake; het past met andere woorden niet dat verzoekende partij nu de verantwoordelijkheid terzake poogt af te schuiven naar een toezichthouder.

Verwerende partij stelt verder dat de informatiemail van de opleidingsdirecteur aan de coördinerend verantwoordelijke over de te volgen procedure bij vermoeden van fraude duidelijk stelt dat de student het examen mag verderzetten maar in voorkomend geval zonder codex. Dit is ook de procedure die de toezichthouders wensten toe te passen, en uiteindelijk hebben toegepast.

5.6. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de maatregel die haar wegens examenfraude is opgelegd door het gebruik van een wetgevingscodex waarin, volgens verwerende partij, niet toegelaten vermeldingen en/of tekens waren opgenomen.

De Raad herinnert er aan dat het hem niet toekomt om zijn beoordeling over de beweerde feitelikheden en handelingen van de verzoekende partij in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij, met dien verstande dat de Raad er wel op

toeziet dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand gekomen zijn en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Volgens het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij vallen onder fraude en/of onregelmatigheid in het kader van een examen :

"in elk geval alle handelen of nalaten van een student, waardoor het vormen van een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of vaardigheden van een student dan wel van een andere student geheel of gedeeltelijk onmogelijk is. Daardoor wordt onder fraude ook verstaan het geheel of gedeeltelijk overschrijven van antwoorden bij praktische opdrachten zoals masterproeven of projecten als het gebruik maken van andermans opzet daarvoor"

De Raad stelt vast dat de voormelde bepalingen inzake fraude en onregelmatigheden in het kader van examens van toepassing zijn voor alle faculteiten. en dat, ter aanvulling van de examens in de faculteit rechten, bijzondere schikkingen werden getroffen omtrent het gebruik van de wetgevingscodex bij de examens.

Voor zover de Raad kan nagaan zijn deze specifieke regels die van toepassing zijn op de examens van de Faculteit Rechten niet in een reglementaire vorm opgenomen en dus ook niet als zodanig bekend gemaakt.

De Raad wijst er op dat de Interne Beroepscommissie, bij de behandeling van het intern beroep van verzoekende partij, van oordeel was dat er een onduidelijkheid bestaat wat de inhoud van de instructies betreft en er een probleem is wat de verspreidingskanalen en de spreiding over een lange periode betreft. Het is volgens de Interne Beroepscommissie zeer goed denkbaar en zelfs waarschijnlijk dat een student(e) die de codex gedurende het blok gebruikt heeft volgens de regels gecommuniceerd in het blokboek, of volgens de regels vermeld in de e-mail van 11 september 2009 verzonden bij de aanvang van het academiejaar, op het einde van het blok over een codex beschikt die niet conform is met de instructies verzonden per e-mail op 22 oktober 2009.

De Raad sluit zich aan bij deze overwegingen en is met de interne beroepscommissie van oordeel dat het denkbaar is dat een student(e), bij het aanpassen van de codex aan de instructies van 22 oktober 2009, te goeder trouw een aantal aantekeningen, die toegelaten of niet expliciet verboden waren in eerdere instructies, over het hoofd heeft gezien voor het examen.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moeten vanuit de zorg voor een goed bestuur belangrijke elementen van de examenverrichtingen met verstreckende gevolgen voor de student(e), op een eenduidige wijze geformuleerd worden en zodanig aan alle studenten worden medegedeeld dat die elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd. Dat andere vormen van bekendmaking nuttig kunnen zijn maar niets afdoen aan het principe dat dergelijke zaken in het examenreglement of in een aanvulling ervan moeten worden opgenomen en zo moeten worden gesteld dat de bepalingen eenduidig kunnen worden begrepen.

Het kan niet worden ontkend dat in voorliggend geval aan de studenten in de loop van het academiejaar wisselende instructies zijn medegedeeld. Zo is de vermelding in de e-mail van 11 september verschillend van de instructies die op 22 oktober 2009 per e-mail aan de studenten werden gegeven.

Om al deze redenen is de Raad van oordeel dat het onredelijk is dat de examencommissie in deze zaak tot de vaststelling komt dat fraude of onregelmatigheden werden gepleegd.

De Raad doet ook opmerken dat verzoekende partij haar wetgevingscodex, voor de aanvang van het examen, aan één van de toezichthouders heeft getoond en dat de toezichthouder

geen opmerkingen heeft gemaakt. Verzoekende partij mocht dus geredelijk aannemen dat haar wetgevingscodex conform was aan de instructies.

Het middel is gegrond.

Daar de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging aanleiding kunnen geven, behoeven deze niet verder te worden onderzocht.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 2 december 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instanties dienen een nieuwe beslissing te nemen uiterlijk op 11 januari 2010, rekening houdend met voormelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 18 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2009/123 - 18 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te, te

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 18 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Verzoekende partij merkt op dat de antwoordnota niet afkomstig is van de voorzitter, die de instelling als voorzitter van de Raad van bestuur dient te vertegenwoordigen in rechte. Verwerende partij stelt dat de de academische leiding heeft en de instelling vertegenwoordigt in alle academische aangelegenheden en derhalve ook in geschillen die verband houden met deze aangelegenheden.

De Raad stelt dat het voorliggend beroep duidelijk behoort tot de academische aangelegenheden waarvoor de bevoegd is en is van oordeel dat de antwoordnota die door de raadsman namens de werd ingediend rechtmatig is.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de examencommissie van 1 december 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de eerder genomen initiële beslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009/2010 ingeschreven in het tweede bachelorjaar in de Rechten.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing met betrekking tot het examen voor het opleidingsonderdeel 'Straf- en strafprocesrecht' naar aanleiding van het examen dat plaats had op.....

Verzoekende partij kreeg wegens de vaststelling van een onregelmatigheid tijdens het betreffende examen een quoterings van 0/20. De onregelmatigheid betrof de codex waarin aantekeningen stonden die volgens de exameninstructies niet toegelaten waren.

Verzoekende partij brengt het volgende relaas van de feiten.

Voor het examen van start ging werden de regels met betrekking tot de codex meegedeeld. Het betreft ondermeer regels in verband met kruisverwijzingen en annotaties. Ingeval een student niet zeker was dat zij/haar exemplaar aan de voorschriften voldeed was het toegestaan om voor de aanvang van het examen deze aan een van de toezichters voor te leggen. In casu was de verzoekende partij overtuigd dat haar codex in orde was en heeft zij haar codex niet voorgelegd.

Na een kwartier werd de codex van de verzoekende partij door de toezichthouder gecontroleerd en werd vastgesteld dat er enkele aantekeningen waren die niet conform waren met de vooropgestelde regels. Na overleg werd besloten om de verzoekende partij met een andere, zuivere codex te laten verder werken. Nog even later werd verzoekende partij verzocht om het examen te verlaten en werd haar meegedeeld dat zij met een resultaat van 0/20 zou gequoteerd worden. Deze mededeling werd na een kwartier opnieuw herzien. Verzoekende partij werd toegelaten om haar examen verder te zetten zonder codex. Er werd haar niet meegedeeld dat zij de verloren tijd van 10 minuten kon inhalen.

Ten gevolge van deze feiten heeft de verwerende partij op grond van artikel van het onderwijs- en examenreglement een procedure wegens fraude/onregelmatigheid opgestart.

3.2. Na verzoekende partij te hebben gehoord besliste de examencommissie op 13 november 2009 om de verzoekende partij een score van 0/20 toe te kennen met de mogelijkheid om het examen in een tweede zitting opnieuw op te nemen.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van woensdag 18 november 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.4. Na de student te hebben gehoord verklaarde de interne beroepscommissie op datum van maandag 30 november 2009 het intern beroep gegrond. In de beslissing op intern beroep wordt aan de examencommissie verzocht om in een bijzondere zitting bijeen te komen en haar oorspronkelijke beslissing te herzien.

De interne beroepscommissie stelde dat:

'De grote onduidelijkheid in bovenvermelde instructies, de verschillende kanalen en de spreiding ervan over een lange periode, stelt volgens de commissie een probleem. Het is zeer goed denkbaar, zelfs waarschijnlijk, dat een student die een codex gedurende de blok heeft gebruikt volgens de regels gecommuniceerd in het blokboek, of volgens de regels vermeld in de e-mail verzonden bij het begin van het academiejaar, op het einde beschikt over een codex die niet conform is met de instructies verzonden op 22 oktober 2009. Het is evenzeer denkbaar dat een student(e), bij het aanpassen van de codex aan de instructies van 22 oktober 2009, te goeder trouw een aantal aantekeningen, dat toegelaten of niet expliciet verboden waren in eerdere instructies, over het hoofd ziet'.

'Er is bijgevolg naar het oordeel van de beroepscommissie gerede twijfel of er sprake is van fraude en/of onregelmatigheid volgens de definitie opgenomen in het onderwijs- en

examenreglement. Deze twijfel wenst de commissie in het voordeel van de te interpreteren, temeer daar de communicatie omtrent de regels in verband met de codex niet eenduidig en gespreid over het blok werd gedaan, wat mede aanleiding kan hebben gegeven tot de vastgestelde feiten. De commissie komt dan ook tot de uitspraak dat er geen sprake is van fraude of onregelmatigheid zoals bedoeld in het OER'.

De examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting heeft in het kader van het intern beroep beslist om haar eerder genomen beslissing te bevestigen waarbij verzoekende partij een score van 0/20 kreeg voor het betreffende opleidingsonderdeel.

Deze beslissing werd aan de student op woensdag 2 december 2009 meegedeeld via het studentendossier.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 4 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure op een getrapte wijze georganiseerd. Het is de beslissing van de examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting op 1 december 2009 die het intern beroep binnen de instelling afsluit en waartegen verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad heeft ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 december 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 1 december 2009. Verzoekende partij heeft op 2 december 2009 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 3 december 2009.

Het beroep van 4 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het partijdigheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat de wijze waarop de kennisgeving van de voorschriften inzake vermeldingen in de codex is gebeurd zeer onduidelijk en chaotisch en tegenstrijdig is verlopen en dat ook de kennisgeving te laat is gebeurd.

Ten eerste werd in een e-mail bericht aangegeven dat in tegenstelling tot wat vorig jaar was toegelaten *'geen kruisverwijzingen en annotaties zijn toegelaten. Onderlijnen en inkleuren kan nog steeds, het moet wel minimaal om een woord gaan'*.

In het blokboek staat vermeld *'Zorg dat het wetboek bij het studeren en tijdens het examen een vertrouwde bondgenoot is. Op het examen kan enkel het gebruik van een niet*

geannoteerd (dus niet van commentaar of rechtspraak voorzien) wetboek toegelaten worden. Het goed weten te gebruiken van het wetboek is wezenlijk om te slagen.

Tijdens het hoorcollege werd door de docent aangegeven dat een wijziging van de regeling zeker aangewezen is voor het betreffende opleidingsonderdeel gezien een correct en intensief gebruik van de codex onmisbaar is om een vruchtbaar examen af te leggen.

Uiteindelijk werden op 16 oktober via het elektronisch leerplatform de regels meegedeeld: geen kruisverwijzingen; geen post-its; geen extra wetgeving.

Er werd ook aangegeven dat er nog nader op deze regeling zou ingegaan worden wat niet is gebeurd.

Bij de instructies voor het betreffende examen ten slotte werd op 22 oktober 2009 opnieuw een andere formulering opgenomen van wat wel en niet toegelaten was: *Tijdens het examen mag enkel de-codex, uitgave Larcier, gebruikt worden, die uitsluitend ingekleurd en/of onderlijnd (minimaal een volledig woord) mag zijn. Tabs, post – its, annotaties, kruisverwijzingen, etc. zijn dus verboden.*

Verzoekende partij stelt bovendien dat op de publieke website van de instelling geen reglement werd vooropgesteld wat het gebruik van het wetboek betreft.

Verzoekende partij stelt verder dat het tijdstip van de kennisgeving van de uiteindelijke mededeling pas gebeurde in de loop van het academiejaar op 16 oktober 2009 wanneer het betreffende blok reeds vier weken bezig was.

Studenten worden aangespoord om actief te werken met de codex. Na vier weken is het aannemelijk dat die niet meer blanco is.

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de interne beroepscommissie eveneens heeft gewezen op het probleem dat door de wijze en het tijdstip van kennisgeving ontstond.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat de examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting in haar beslissing aangeeft dat zij het niet eens is met de beslissing van de interne beroepscommissie zonder hiervoor echter afdoende argumenten aan te geven.

Zij stelt dat de argumentering niet voldoet aan de voorwaarden vooropgesteld in het decreet van 19 maart 2004 betreffende algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij stelt dat de motieven onredelijk en onregelmatig zijn.

Zij verwijst in haar verzoekschrift ondermeer naar de definitie van het begrip 'fraude' in het OER en de definities van annotaties en kruisverwijzing in de Van Dale.

Verzoekende partij stelt *in een derde onderdeel* dat de examencommissie niet onafhankelijk kon oordelen over het feit dat de communicatie van de regelgeving niet duidelijk was, omdat een aantal leden van de commissie zelf verantwoordelijk waren voor deze communicatie.

Verzoekende partij stelt *in een vierde onderdeel* dat de procedure niet verlopen is volgens de voorgeschreven artikelen uit het onderwijs- en examenreglement.

Zij verwijst specifiek naar artikel van het onderwijs en –examenreglement dat handelt over de behandeling van klachten van studenten door de ombudsdienst en artikel II.9 van het Aanvullingsdecreet dat handelt over de ombudsdienst.

Verzoekende partij stelt dat, in tegenstelling tot de hoger aangehaalde regelgeving de faculteitsombuds op geen enkele manier bemiddelend is opgetreden tijdens de hoorzitting.

Verwerende partij stelt dat de informatie en de toegelaten randvermeldingen in de codex duidelijk zijn, eenduidig en niet voor interpretatie vatbaar.

Wanneer de examencommissie in de gegeven omstandigheden vaststelt dat er andere aanmerkingen zijn aangebracht in de codex van een student dan pure onderlijningen of inkleuringen (van minimaal een woord), zoals bijvoorbeeld annotaties of kruisverwijzingen, kan zij niet anders dan dit als fraude en/of onregelmatigheid te beschouwen. Anders zouden overigens de algemene doelstellingen inzake de bestrijding van fraude/onregelmatigheden, nl. een gedegen beoordeling van de studenten op een gelijke wijze niet bereikt worden. Bovendien zou er anders over oordelen inhouden dat het pedagogisch opzet van het gebruik van de codex miskend zou worden.

Voordat het litigieuze examen 'Strafrecht en strafprocesrecht' op plaatsvond of begon waren alle studenten van 2e Bachelor Rechten dus terdege geïnformeerd aangaande de regels over het gebruik van de wetgevingscodex.

De examencommissie heeft geen appreciatiemarge in het vaststellen van de fraude/onregelmatigheden en het feit dat op grond daarvan een (daarbij horende) sanctie dient te worden toegepast. Ook de Raad kan bijgevolg zelf terzake niet tussenkomen. De enige appreciatiemarge die de examencommissie in dat verband had betreft de zwaarte van de op te leggen sanctie.

De verwerende partij moet met andere woorden zelf bepalen wat al dan niet als fraude of onregelmatigheid moet worden beschouwd. Er is geen rechtsregel geschonden door het nemen van de bestreden beslissing. Meer nog, in casu was verwerende partij zelfs verplicht om de begane feitelijkeheden als dusdanig te kwalificeren gelet op de eenduidige OER waarvan de verzoekende partij op voorhand op voldoende en duidelijke manier kennis had gekregen.

Verwerende partij stelt dat de andere argumenten die door de verzoekende partij zijn opgeworpen niet pertinent zijn, minstens niet doorslaggevend en in elk geval ongegrond. Sommige elementen worden niet bewezen. Zij weerlegt deze meer specifiek in de antwoordnota.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in het geval dat onregelmatigheid/fraude doorslaggevend is om een sanctie op te leggen, de Examencommissie de keuze heeft uit een aantal sancties conform artikel Het toekennen van een '0' is de tweede zwaarste sanctie die in casu kan opgelegd worden.

In de informatiemail stond duidelijk dat het examen ook kon verder afgelegd worden maar, desgevallend, zonder codex.

Door deze disproportionele en ongelijke behandeling tijdens het examen blijkt duidelijk dat de regelgeving over het gebruik van de codices nog niet duidelijk is, ook niet voor de toezichters die juist moeten toezien op de toepassing.

Verwerende partij stelt wat betreft de strafmaat voor de vastgestelde inbreuken: de examencommissie heeft in de gegeven omstandigheden een redelijke sanctie opgelegd.

Verwerende partij verwijst naar Artikel OER dat namelijk de volgende sancties in geval van fraude of onregelmatigheid bepaalt:

- "1° het ongeldig verklaren van het examen of van de praktische proef waarbij de student het aantal examenkansen behoudt*
- 2° het geven van het cijfer '0' of van geen examencijfer voor het examen of de praktische proef*
- 3° het bepalen dat de student in hetzelfde academiejaar geen herkansingsmogelijkheid meer heeft voor het betreffende examen of de praktische proef*
- 4° het nietig verklaren van alle examencijfers behaald in dezelfde examenperiode als waar de fraude werd geconstateerd*
- 5° het uitsluiten van de student van deelname aan één of meer volgende examenperiodes tijdens hetzelfde academiejaar"*

In casu heeft de examencommissie de verzoekende partij de tweede lichtste sanctie opgelegd, nl. het geven van het cijfer '0' of van geen examencijfer voor het examen of de praktische proef.

5.3. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de maatregel die haar wegens examenfraude is opgelegd door het gebruik van een wetgevingscodex waarin, volgens verwerende partij, niet toegelaten vermeldingen en/of tekens waren opgenomen.

De Raad herinnert er aan dat het hem niet toekomt om zijn beoordeling over de beweerde feitelijkheden en handelingen van de verzoekende partij in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij, met dien verstande dat de Raad er wel op toeziet dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand gekomen zijn en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Volgens het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij vallen onder fraude en/of onregelmatigheid in het kader van een examen :

"in elk geval alle handelen of nalaten van een student, waardoor het vormen van een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of vaardigheden van een student dan wel van een andere student geheel of gedeeltelijk onmogelijk is. Daardoor wordt onder fraude ook verstaan het geheel of gedeeltelijk overschrijven van antwoorden bij praktische opdrachten zoals masterproeven of projecten als het gebruik maken van andermans opzet daarvoor"

De Raad stelt vast dat de voormelde bepalingen inzake fraude en onregelmatigheden in het kader van examens van toepassing zijn voor alle faculteiten en dat, ter aanvulling van de examens in de faculteit rechten, bijzondere schikkingen werden getroffen omtrent het gebruik van de wetgevingscodex bij de examens.

Voor zover de Raad kan nagaan zijn deze specifieke regels die van toepassing zijn op de examens van de Faculteit Rechten niet in een reglementaire vorm opgenomen en dus ook niet als zodanig bekend gemaakt.

De Raad wijst er op dat de Interne Beroepscommissie, bij de behandeling van het intern beroep van verzoekende partij, van oordeel was dat er een onduidelijkheid bestaat wat de inhoud van de instructies betreft en er een probleem is wat de verspreidingskanalen en de spreiding over een lange periode betreft. Het is volgens de Interne Beroepscommissie zeer goed denkbaar en zelfs waarschijnlijk dat een student(e) die de codex gedurende het blok gebruikt heeft volgens de regels gecommuniceerd in het blokboek, of volgens de regels vermeld in de e-mail van 11 september 2009 verzonden bij de aanvang van het academiejaar, op het einde van het blok over een codex beschikt die niet conform is met de instructies verzonden per e-mail op 22 oktober 2009.

De Raad sluit zich aan bij deze overwegingen en is met de interne beroepscommissie van oordeel dat het denkbaar is dat een student(e), bij het aanpassen van de codex aan de instructies van 22 oktober 2009, te goeder trouw een aantal aantekeningen, die toegelaten of niet expliciet verboden waren in eerdere instructies, over het hoofd heeft gezien voor het examen.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moeten vanuit de zorg voor een goed bestuur belangrijke elementen van de examenverrichtingen met verstrekende gevolgen voor de student(e), op een eenduidige wijze geformuleerd worden en zodanig aan alle studenten worden medegedeeld dat die elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd. Dat andere vormen van bekendmaking nuttig kunnen zijn maar niets afdoen aan het principe dat dergelijke zaken in het examenreglement of in een aanvulling ervan moeten worden opgenomen en zo moeten worden gesteld dat de bepalingen eenduidig kunnen worden begrepen.

Het kan niet worden ontkend dat in voorliggend geval aan de studenten in de loop van het academiejaar wisselende instructies zijn medegedeeld. Zo is de vermelding in de e-mail van 11 september verschillend van de instructies die op 22 oktober 2009 per e-mail aan de studenten werden gegeven.

Om al deze redenen is de Raad van oordeel dat het onredelijk is dat de examencommissie in deze zaak tot de vaststelling komt dat fraude of onregelmatigheden werden gepleegd.

Het middel is gegrond.

Gezien de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden behoeven deze niet verder onderzocht te worden.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 2 december 2009 genomen in het kader van het intern wordt vernietigd. De bevoegde instanties dienen een nieuwe beslissing te nemen uiterlijk op 11 januari 2010, rekening houdend met voormelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 18 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Rolnr. 2009/123 - 18 december 2009

Karla Van Lint

Rolnr. 2009/124 - 18 december 2009

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te, te

hebbende als raadsman meester,

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 18 december 2009.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de examencommissie van 1 december 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de eerder genomen initiële beslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009/2010 ingeschreven in het tweede bachelorjaar in de Rechten.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing met betrekking tot het examen voor het opleidingsonderdeel 'Straf- en strafprocesrecht' naar aanleiding van het examen dat plaats had op

Verzoekende partij kreeg wegens de vaststelling van een onregelmatigheid tijdens het betreffende examen een quotering van 0/20. De onregelmatigheid betrof de codex waarin aantekeningen stonden die volgens de exameninstructies niet toegelaten waren.

Op het examen zelf werd de codex ontnomen aan verzoekende partij, maar zij heeft het examen wel gewoon kunnen voortzetten.

Tengevolge van de feiten die zich hebben voorgedaan tijdens het examen heeft de verwerende partij op grond van artikel van het onderwijs- en examenreglement een procedure wegens fraude/onregelmatigheid opgestart.

3.2. Na verzoekende partij te hebben gehoord besliste de examencommissie op 13 november 2009 om de verzoekende partij een score van 0/20 toe te kennen met de mogelijkheid om het examen in een tweede zitting opnieuw op te nemen.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van woensdag 18 november 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.4. Na de student te hebben gehoord verklaarde de interne beroepscommissie bij beslissing op datum van maandag 30 november 2009 het intern beroep gegrond. In de beslissing op intern beroep wordt aan de examencommissie verzocht om in een bijzondere zitting bijeen te komen en haar oorspronkelijke beslissing te herzien.

De interne beroepscommissie stelde dat:

'De grote onduidelijkheid in bovenvermelde instructies, de verschillende kanalen en de spreiding ervan over een lange periode, stelt volgens de commissie een probleem. Het is zeer goed denkbaar, zelfs waarschijnlijk, dat een student die een codex gedurende de blok heeft gebruikt volgens de regels gecommuniceerd in het blokboek, of volgens de regels vermeld in de e-mail verzonden bij het begin van het academiejaar, op het einde beschikt over een codex die niet conform is met de instructies verzonden op 22 oktober 2009. Het is evenzeer denkbaar dat een student(e), bij het aanpassen van de codex aan de instructies van 22 oktober 2009, te goeder trouw een aantal aantekeningen, dat toegelaten of niet expliciet verboden waren in eerder instructies, over het hoofd ziet'.

'Er is bijgevolg naar het oordeel van de beroepscommissie gerede twijfel of er sprake is van fraude en/of onregelmatigheid volgens de definitie opgenomen in het onderwijs- en examenreglement. Deze twijfel wenst de commissie in het voordeel van de te interpreteren, temeer daar de communicatie omtrent de regels in verband met de codex niet eenduidig en gespreid over het blok werd gedaan, wat mede aanleiding kan hebben gegeven tot de vastgestelde feiten. De commissie komt dan ook tot de uitspraak dat er geen sprake is van fraude of onregelmatigheid zoals bedoeld in het OER'.

De examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting heeft in het kader van het intern beroep beslist om haar eerder genomen beslissing te bevestigen waarbij verzoekende partij een score van 0/20 kreeg voor het betreffende opleidingsonderdeel.

Deze beslissing werd aan de student op woensdag 2 december 2009 meegedeeld via het studentendossier.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 7 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure op een getrapte wijze georganiseerd. Het is de beslissing van de examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting op 1 december 2009

die het intern beroep binnen de instelling afsluit en waartegen verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad heeft ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 december 2009 (datum van postmerk van de zending aan de Raad) tegen de beslissing op intern beroep van 2 december 2009. Verzoekende partij heeft op 2 december 2009 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 3 december 2009.

Het beroep van 7 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich *ten eerste* op de schending van artikel van het examenreglement.

Verzoekende partij stelt dat dit artikel het begrip 'fraude' definieert als 'handelen of nalaten van een student, waardoor het vormen van een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of vaardigheden van een student dan wel van een andere student geheel en gedeeltelijk onmogelijk is'. Daardoor wordt onder fraude ook verstaan het geheel of gedeeltelijk overschrijven van antwoorden bij praktische vragen zoals masterproeven of projecten alsook het gebruik van andermans opzet daarvoor. Onder fraude en/of onregelmatigheid wordt ook verstaan poging tot fraude en/of onregelmatigheid.

Dit werd echter niet bewezen wat impliceert dat niet bewezen is dat de beweerde onregelmatigheid wel degelijk fraude is.

5.2. De verzoekende partij beroept zich *ten tweede* op het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoekende partij stelt dat op grond van artikel van het examenreglement een lichtere straf mogelijk was met name: 'het ongeldig verklaren van het examen of van de praktische proef waarbij de student het aantal examenkansen behoudt.

5.3. De verzoekende partij beroept zich *ten derde* op de schending van het principe van het 'vermoeden van onschuld'.

Verzoekende partij stelt dat door het afnemen van de codexen op het examen er werd vooruitgelopen op de zaak vermits dit impliceert dat er wel degelijk werd gefraudeerd en het vermoeden van onschuld werd geschonden.

5.4. Argumenten van de verwerende partij wat betreft de door verzoekende partij aangehaalde middelen.

Verwerende partij stelt algemeen dat de informatie en de toegelaten randvermeldingen in de codex duidelijk zijn, eenduidig en niet voor interpretatie vatbaar.

Wanneer de examencommissie in de gegeven omstandigheden vaststelt dat er andere aanmerkingen zijn aangebracht in de codex van een student dan pure onderlijningen of inkleuringen (van minimaal een woord), zoals bijvoorbeeld annotaties of kruisverwijzingen, kan zij niet anders dan dit als fraude en/of onregelmatigheid te beschouwen. Anders zouden overigens de algemene doelstellingen inzake de bestrijding van fraude/onregelmatigheden, nl. een gedegen beoordeling van de studenten op een gelijke wijze niet bereikt worden.

Bovendien zou er anders over oordelen inhouden dat het pedagogisch opzet van het gebruik van de codex miskend zou worden.

Voordat het litigieuze examen 'Strafrecht en strafprocesrecht' op plaatsvond of begon waren alle studenten van 2e Bachelor Rechten dus terdege geïnformeerd aangaande de regels over het gebruik van de wetgevingscodex.

De examencommissie heeft geen appreciatiemarge in het vaststellen van de fraude/onregelmatigheden en het feit dat op grond daarvan een (daarbij horende) sanctie dient te worden toegepast. Ook de Raad kan bijgevolg zelf terzake niet tussenkomen. De enige appreciatiemarge die de examencommissie in dat verband had betreft de zwaarte van de op te leggen sanctie.

De verwerende partij moet met andere woorden zelf bepalen wat al dan niet als fraude of onregelmatigheid moet worden beschouwd. Er is geen rechtsregel geschonden door het nemen van de bestreden beslissing. Meer nog, in casu was verwerende partij zelfs verplicht om de begane feitelijkeheden als dusdanig te kwalificeren gelet op de eenduidige OER waarvan de verzoekende partij op voorhand op voldoende en duidelijke manier kennis had gekregen.

Verwerende partij stelt verder dat de verdere argumenten die door de verzoekende partij zijn opgeworpen niet pertinent zijn, minstens niet doorslaggevend en in elk geval ongegrond. Sommige elementen worden niet bewezen.

De stelling van verzoekende partij dat door het afnemen van de codexen op het examen er vooruitgelopen werd op de zaak vermits dit impliceert dat er wel degelijk werd gefraudeerd en het vermoeden van onschuld werd geschonden, wordt door de verwerende partij betwist. De onregelmatigheden werden vooreerst tijdens het examen zelf vastgesteld door de toezichthouders; de examencommissie heeft uiteindelijk ook bevestigd dat de betrokken 'feitelijkeheden' effectief als onregelmatigheden dienden te worden beschouwd (beslissingen van 9 november en 1 december 2009). Op het examen zelf werd de codex ontnomen aan verzoekende partij, maar zij heeft het examen wel gewoon kunnen voortzetten. Het afnemen van de codex is (slechts) een bewarende maatregel, die haar grondslag vindt in de OER. Volgens art. OER worden de onwettige hulpmiddelen immers aan de betrokkene ontnomen, zodat het examen verder normaal en in alle objectiviteit kan worden verdergezet.

Verwerende partij stelt tenslotte dat wat betreft de strafmaat voor de vastgestelde inbreuken de examencommissie in de gegeven omstandigheden een redelijke sanctie heeft opgelegd.

Verwerende partij verwijst naar artikel OER dat namelijk de volgende sancties in geval van fraude of onregelmatigheid bepaalt:

- "1° het ongeldig verklaren van het examen of van de praktische proef waarbij de student het aantal examenkansen behoudt*
- 2° het geven van het cijfer '0' of van geen examencijfer voor het examen of de praktische proef*
- 3° het bepalen dat de student in hetzelfde academiejaar geen herkansingsmogelijkheid meer heeft voor het betreffende examen of de praktische proef*
- 4° het nietig verklaren van alle examencijfers behaald in dezelfde examenperiode als waar de fraude werd geconstateerd*
- 5° het uitsluiten van de student van deelname aan één of meer volgende examenperiodes tijdens hetzelfde academiejaar"*

In casu heeft de examencommissie de verzoekende partij de tweede lichtste sanctie opgelegd, nl. het geven van het cijfer '0' of van geen examencijfer voor het examen of de praktische proef.

Verwerende partij stelt dat het opleggen van de lichtste sanctie, nl. het ongeldig verklaren van het examen 'Strafrecht en strafprocesrecht' waarbij verzoekende partij het aantal examenkansen behoudt, gelet op de relatieve zwaarte van de begane inbreuken waarvan op voorhand goed geweten was dat deze niet geduld werden, niet aan de orde was. Dit zou in feite geen sanctie uitmaken, of minstens (een poging tot) fraude/onregelmatigheden niet verhinderen (of zelfs bijna uitlokken?).

5.5. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de maatregel die haar wegens examenfraude is opgelegd door het gebruik van een wetgevingscodex waarin, volgens verwerende partij, niet toegelaten vermeldingen en/of tekens waren opgenomen.

De Raad herinnert er aan dat het hem niet toekomt om zijn beoordeling over de beweerde feitelijkheden en handelingen van de verzoekende partij in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij, met dien verstande dat de Raad er wel op toeziet dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand gekomen zijn en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Volgens het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij vallen onder fraude en/of onregelmatigheid in het kader van een examen :

"in elk geval alle handelen of nalaten van een student, waardoor het vormen van een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of vaardigheden van een student dan wel van een andere student geheel of gedeeltelijk onmogelijk is. Daardoor wordt onder fraude ook verstaan het geheel of gedeeltelijk overschrijven van antwoorden bij praktische opdrachten zoals masterproeven of projecten als het gebruik maken van andermans opzet daarvoor"

De Raad stelt vast dat de voormelde bepalingen inzake fraude en onregelmatigheden in het kader van examens van toepassing zijn voor alle faculteiten en dat, ter aanvulling van de examens in de faculteit rechten bijzondere schikkingen werden getroffen omtrent het gebruik van de wetgevingscodex bij de examens.

Voor zover de Raad kan nagaan zijn deze specifieke regels die van toepassing zijn op de examens van de Faculteit Rechten niet in een reglementaire vorm opgenomen en dus ook niet als zodanig bekend gemaakt.

De Raad sluit zich aan bij de overwegingen van de Interne Beroepscommissie, die bij de behandeling van het intern beroep van verzoekende partij, van oordeel was dat er een onduidelijkheid bestaat wat de inhoud van de instructies betreft en er een probleem is wat de verspreidingskanalen en de spreiding over een lange periode betreft.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gesteld, moeten vanuit de zorg voor een goed bestuur belangrijke elementen van de examenverrichtingen met verstreckende gevolgen voor de student(e), op een eenduidige wijze geformuleerd worden en zodanig aan alle studenten worden medegedeeld dat die elementen aan de studenten bekend zijn en permanent kunnen worden geraadpleegd.

Het kan niet worden ontkend dat in voorliggend geval aan de studenten in de loop van het academiejaar wisselende instructies zijn medegedeeld. Zo is de vermelding in de e-mail van 11 september verschillend van de instructies die op 22 oktober 2009 per e-mail aan de studenten werden gegeven.

Om al deze redenen is de Raad van oordeel dat het onredelijk is dat de examencommissie in deze zaak tot de vaststelling komt dat fraude of onregelmatigheden werden gepleegd.

Gezien de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden behoeven deze niet verder onderzocht te worden.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 2 december 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instanties dienen een nieuwe beslissing te nemen uiterlijk op 11 januari 2010, rekening houdend met voormelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 18 december 2009 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Zitting van 11 januari 2010

Rolnr. 2009/125 - 11 januari 2010

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 11 januari 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

.....

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 30 november 2009 van het departementshoofd waarbij de beslissing van 25 september 2009 werd herbevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2008-2009 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de muziek, afstudeerrichting

Verzoekende partij stelde op 15 september 2009 een eerste intern beroep in bij het departementshoofd van de onderwijsinstelling tegen de examenbeslissing van 11 september 2009 voor de opleidingsonderdelen '.....' en 'Paper', waarvoor verzoekende partij een 6 op 20 respectievelijk 9 op 20 behaalde.

3.2. Bij beslissing op datum van 25 september 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2009 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

Bij besluit van de Raad (R. Stvb.nr. 2009/095) werd het beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De Raad stelde dat wat de klacht betreft van de verzoekende partij

' dat er (1) geen spoor te vinden is van 'live' materie in de studiefiche, (2) de leerinhoud niet in overeenstemming is met de praktijkopdracht 'live', en (3) en dat er geen oefeningen zijn gegeven ter voorbereiding van de examenproef, dit in strijd is met art. van het onderwijs- en examenreglement.

De Raad oordeelde dat *' Uit het door de verwerende partij overgemaakte stuk 12 (studiefiche opleidingsonderdeel) blijkt dat de evaluatie 'opname' onder meer een praktische proef omvat, waarop mede van toepassing is wat is aangegeven onder de rubrieken 'Leerinhoud' en 'Slagen in'. Klacht (1) mist feitelijke grondslag. Wat betreft klacht (2) toont de verzoekende partij niet aan in welk opzicht de leerinhoud niet in overeenstemming is met de praktijkopdracht 'live'. Wat betreft klacht (3) wordt in de beslissing op intern beroep verwezen naar een voorbereidende sessie die op 21 januari 2009 plaatsvond, en waar de verzoekende partij aanwezig was. De verzoekende partij ontkent in haar nota van wederantwoord dat er een voorbereidende sessie plaatsvond. Wat er ook van zij, een voorbereidende sessie waarvan de inhoud niet wordt verduidelijkt, kan niet als een 'oefening' zoals vermeld in de studiefiche beschouwd worden. Met de verdere uitleg die de titularis geeft in zijn brief die op 9 november 2009 aan de Raad bezorgd werd, kan geen rekening worden gehouden om het gebrek aan afdoende motivering in de bestreden beroepsbeslissing te verhelpen.*

De klacht is in dit onderdeel gegrond.'

Om deze redenen besliste de Raad dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk en gegrond is, in zoverre de bestreden beslissing niet geantwoord heeft op de klacht dat er geen oefeningen werden gegeven voor het opleidingsonderdeel
Het beroep werd voor het overige ongegrond verklaard.

De beslissing van 25 september 2009 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

Er werd gevraagd aan de instelling om een nieuwe beslissing te nemen over het interne beroep uiterlijk op 2 december 2009.

3.4. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad nam het departementshoofd een nieuwe beslissing op 30 november 2009 waarbij, naast een uitgewerkte motivering wat de klacht betreft dat er geen voorbereidende oefeningen werden gehouden, de eerder genomen beslissing van 25 september 2009 werd hernomen.

De beslissing werd bij schrijven van 2 december 2009 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1], ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009^[2], bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. Verzoekende partij stelde terecht rechtstreeks tegen de beslissing van het departementshoofd van 30 november 2009 een beroep in bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 tegen de beslissing van 30 november 2009 verzonden bij schrijven van 2 december 2009.

Verzoekende partij stelt kennis te hebben genomen van deze beslissing op 3 december 2009. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 december 2009.

Het beroep van 8 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij beroept zich op de onregelmatigheid van de beoordeling voor de opleidingsonderdelen ".....". Haar grieven hebben betrekking op de klacht dat in weerwil van artikel van het onderwijs- en examenreglement, er geen oefeningen werden voorzien die de concrete eisen weerspiegelen die op het examen gesteld worden en dat er vooraf geen vermelding plaatsvond van de elementen die de basis zouden vormen voor de evaluatie.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *als eerste grief* dat de infosessie waarvan sprake in de aangevochten beslissing die doorging op maandag 22 september 2009 geenszins een oefening of een voorbereidende proef betrof. Er werd enkel een summiere toelichting gegeven met betrekking tot de examens op basis van de info, vermeld op de studiefiche.

Verwerende partij stelt ten eerste dat tijdens deze les van maandag van het opleidingsonderdeel '.....' de lijst met songs waaruit de studenten konden kiezen voor hun opdracht werd verduidelijkt en, aan de hand van een goed voorbeeld uit het academiejaar 2007-2008, de studenten werden geïnstrueerd. Duidelijke geluidsvoorbeelden werden gegeven met uitleg over de inhoud van de opdracht en het ermee gepaard gaande werk. De opdracht werd ook aan de hand van partituurvorbbeelden verduidelijkt. Deze les was wel degelijk een voorbereiding op de eindproef en een verwittiging betreffende de verwachten werkdruk.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat met betrekking tot het vak '.....' er slechts één geïndividualiseerde oefening werd gegeven en dat deze oefening op geen enkele wijze te maken had met het technisch aspect van het live mixen.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat er wel een geïndividualiseerde oefening werd gegeven ter voorbereiding van de bachelorproef in het kader van het opleidingsonderdeel ".....". Verder werd de transcriptie en analyse van popsongs gedurende een gans semester behandeld tijdens de lessen voor dit opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat het project 'Bandcoaching' van 21 januari 2009 evenmin kan als een praktische oefening worden aanzien nu het in casu een groepsopdracht betrof met als enige richtlijn "entertain us". Er was een manifest gebrek aan begeleiding en organisatie met betrekking tot dit evenement.

Verwerende partij beweert dat op woensdag 21 januari 2009 een project 'bandcoaching' plaatsvond in lokaal L8 op de campus [REDACTED]. Dat dit ook een voorbereidende proef was op het eindexamen bachelor. De studenten kregen over dit project een uitgebreide mondelinge feedback op 8 februari 2009. Verzoekende partij zijn inbreng bij deze opdracht was minimaal.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat het project 'live mixen' eveneens ten onrechte als een praktische oefening kan worden beschouwd. Er werd enkel uitleg gegeven zonder dat enig instrument werd aangesloten of versterkt.

Verwerende partij beweert wat deze grief betreft dat op maandag 16 februari 2009 een project 'live mixen' werd georganiseerd met de mengtafel in de Miryzaal, campus [REDACTED]. De studenten kregen ook over dit project een uitgebreide mondelinge feedback.

Tussen live mixen en mixen in de studio is er geen groot verschil. De studenten derde jaar bachelor zijn dan ook al drie jaar voorbereid op de eindproef. Het moeilijkste is zeker niet het aansluiten van de micro's, line outs, enz., maar wel de kennis van een console of mengtafel. Tijdens de les van 16 februari 2009 werd uitgelegd hoe je hiermee moet werken.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat de verwijzing naar projecten buiten de lesuren niet opgaat aangezien de klacht precies het gebrek aan oefeningen betreft binnen de lesuren.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat gedurende de driejarige bachelorstudie er tijdens elke les 'Opname' door de studenten gemixt wordt en dit op verschillende mengtafels. Regelmatig krijgen de studenten gerichte mixopdrachten waarbij ze een mix moeten maken van opnames. Hierbij ontwikkelen de studenten een gevoel voor het maken van correcte balansen en doen ze ervaring op in het inregelen van equalizers, compressors, gates en effectapparatuur. Daarnaast wordt er uiteraard van de studenten verwacht dat ze aan zelfstudie doen en ook buiten de lessen met de materie van mixing bezig zijn. Praktische oefeningen bestaan voor een deel uit zelfstudie. De lessen, de mixopdrachten en de zelfstudie moeten volstaan als voorbereiding om de live-opdracht tot een goed einde te brengen.

Verzoekende partij stelt ten slotte *als een zesde grief* dat de verwijzingen naar de activiteiten van 4 juni 2009, daags voor het eindexamen eerste zitting, bezwaarlijk als een praktische oefening kan beschouwd worden gezien zij wegens acute rugklachten gestaafd met een medisch attest niet aanwezig was.

Wat betreft de aangehaalde soundcheck stelt verzoekende partij formeel dat daarvoor nooit voorafgaandelijk afspraken werden gemaakt.

Verwerende partij beweert dat op 4 juni 2009, de dag voor het eindexamen van de eerste zitting voor het opleidingsonderdeel 'REDACTED' de geluidsinstallatie werd opgesteld, samen met de studenten. Op deze manier werden de studenten geïnstrueerd in de opstelling, bekabeling, signaflow, operatiemogelijkheden, e.a. van deze installatie. Deze geluidsinstallatie verschilt in se niet veel van een andere mengtafel. En tussen een digitale en een analoge mengtafel is er ook niet veel verschil. Als afsluiter van de voorbereidende sessie van 4 juni 2009 was een soundcheck gepland met de eerste groep die 's anderendaags bij het examen zou aantreden, zijnde de groep van de verzoekende partij. Deze had daarbij een voordeel op de andere studenten, maar zij meldde op 3 juni 2009 om 17u47 per mail dat de leden van zijn groep niet konden aanwezig zijn. De titularis antwoordde meteen dat dit geen probleem was. De dag nadien, op 4 juni 2009, was zij echter zelf ineens ook verhinderd wegens ziekte.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Daar het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij geen eigen definitie geeft van het begrip 'oefening', dient dit begrip in zijn normale spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen. In de context van onderwijs gaat het dan over opgaven van taken of het aanschouwelijk demonstreren van theoretische begrippen.

De door de verwerende partij aangehaalde onderwijsvormen beantwoorden ongetwijfeld aan dat begrip, het gaat dus om oefeningen zoals bedoeld in het onderwijs- en examenreglement.

De verzoekende partij oefent weliswaar kritiek uit op de kwaliteit van deze oefeningen, maar die kritiek is niet van aard om tot de conclusie te leiden dat deze oefeningen zodanig ondermaats waren, dat ze niet als oefeningen beschouwd zouden kunnen worden.

Meer bepaald erkent de verzoekende partij dat er een (zij het volgens haar slechts een) oefening werd gegeven bij het deel '.....'. Dat het project 'Bandcoaching' van 21 januari 2009 een groepsopdracht was doet er niet aan af dat het als een oefening kan doorgaan, en de kritiek over de vaagheid van de opdracht ('entertain us') en het gebrek aan begeleiding – althans zo beweert de verzoekende partij – heeft niet tot gevolg dat het een zinloze oefening was. Het project 'live mixen' van 13 februari 2009 beantwoordt eveneens aan het begrip 'oefening'; de kritiek van de verzoekende partij dat de toestellen niet waren aangesloten – als deze bewering al gegrond zou zijn - doet er niet aan af dat het een praktische uitleg was van de structuur en de mogelijkheden van die toestellen. Projecten buiten de lesuren komen eveneens in aanmerking als oefeningen, uit geen bepaling volgt dat oefeningen alleen tijdens de lesuren gegeven zouden mogen worden. Dat de verzoekende partij tenslotte de demonstratie van 4 juni 2009 niet kon bijwonen omwille van rugklachten is natuurlijk jammer, maar dat doet er niet aan af dat de demonstratie wel degelijk als een oefening kon beschouwd worden, en niets verplichtte de verwerende partij een inhaal oefening te organiseren voor de studenten die verhinderd waren een eerdere oefening bij te wonen.

Deze vaststellingen volstaan om aan te nemen dat bij het opleidingsonderdeel oefeningen werden gegeven in overeenstemming met het onderwijs- en examenreglement.

Het middel is niet gegrond.

De opmerkingen in de nota van wederantwoord die vreemd zijn aan het voorwerp van het huidige geschil, namelijk de vraag of er al dan niet oefeningen zijn georganiseerd met betrekking tot het opleidingsonderdeel '.....', behoeven geen verder antwoord.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk niet gegrond is.

De beslissing van 30 november 2009 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 11 januari 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.54 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009.

Rolnr. 2009/126 - 11 januari 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

met als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 11 januari 2010.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 30 november 2009 van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen van de faculteit TEW, genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep tegen de beslissing van 16 november 2009 van verzoekende partij werd verworpen en verzoekende partij werd geweigerd om zich rechtstreeks in te schrijven in de masteropleiding TEW,

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij wenst zich tijdens het academiejaar 2009-2010 rechtstreeks in te schrijven met een diplomacontract in de master TEW, aan de

Verzoekende partij is tijdens het betreffende academiejaar ook reeds ingeschreven als werkstudent aan de faculteit Rechten van dezelfde instelling.

Verzoekende partij stelt dat haar kandidaatsdiploma behaald aan de op basis van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2004 kan gelijkgesteld worden met een diploma van bachelor en dat zij op basis hiervan rechtstreekse toelating moet krijgen tot de master TEW:

De Commissie Bijzondere Inschrijvingen besliste op 16 november 2009 dat indien zij aan de commissie het bewijs kan voorleggen dat zij in het bezit is van het bachelordiploma

Economische Wetenschappen zij wordt toegelaten tot het voorziene voorbereidingsprogramma.

3.2. Verzoekende partij gaat niet akkoord met deze beslissing waarbij haar een voorbereidingsprogramma wordt opgelegd op voorwaarde dat zij een diploma van bachelor kan voorleggen.

Zij stelde op datum van 19 november 2009 een intern beroep in bij de Beroepscommissie Bijzondere Inschrijvingen van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 30 november 2009 werd het intern beroep van de verzoekende partij verworpen.

De interne beroepsbeslissing concludeerde dat:

'Gelet op bovenstaande juridische en feitelijke overwegingen beslist de Commissie Bijzondere Inschrijvingen de rechtstreekse inschrijving van [...] in de

master TEW: [...] te weigeren. [...] wordt toegelaten tot een voorbereidingsprogramma [...] (indien [...] een bachelordiploma kan voorleggen) of tot het bachelorprogramma TEW: [...] met verkorting van studieduur (indien [...] geen bachelordiploma kan voorleggen).'

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 3 december 2009 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Ondertekening van het verzoekschrift

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift dat de Raad op 9 december 2009 heeft geregistreerd, niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24,§2 van het Aanvullingsdecreet^[1] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [...] onontvankelijk is.

De beslissing van 30 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 11 januari 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] *Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.*

Rolnr. 2009/127 - 11 januari 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 11 januari 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

Meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 8 september 2009 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek' en tegen de bepaling d.d. 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep.

Verzoekende partij vraagt de Raad om snel een bepaling te nemen zodat zij in voorkomend geval aan het examen in de januarizitting kan deelnemen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008/2009 ingeschreven als werkstudent in het schakelprogramma dat leidt naar de opleiding 'master in Sociaal Werk' aan de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen van de

Het beroep betreft het niet geslaagd verklaren wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek'. Verzoekende partij behaalde op dit opleidingsonderdeel een cijfer van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de instelling die het beroep op haar vergadering van 29 september 2009 behandelde samen met de beroepen van enkele andere studenten met betrekking tot hetzelfde opleidingsonderdeel.

De interne beroepscommissie was van oordeel dat zij - gezien haar samenstelling -over onvoldoende expertise beschikte om de klachten van de betrokken studenten grondig te onderzoeken. Zij legde het dossier voor aan experts, professoren die vertrouwd waren met statistische en andere onderzoeksmethoden en -technieken.

Na onderzoek werd uiteindelijk het dossier verder ten gronde behandeld op de vergadering van de interne beroepscommissie van 9 oktober 2009. De experts kwamen tot een lijst van een vijftal items waarover zij vragen hadden. Deze wenste zij voor te leggen aan de betrokken examiner voor bijkomende toelichting. Drie items bleken uiteindelijk problematisch.

Op datum van 5 november 2009 werd uiteindelijk beslist om de scores van de studenten die intern beroep hadden aangetekend opnieuw te herberekenen met weglating van de drie problematische items en met aanpassing van de verbeterleutel aan de vastgestelde problemen. Hierbij werd als uitgangspunt genomen dat op de studenten die berekeningswijze werd toegepast die hen het hoogste cijfer zou opleveren en niet lager dan het cijfer dat zij voordien behaalden.

Voor verzoekende partij resulteerde de herberekening na afronding in het behoud van het cijfer van 8/20. Voor verzoekende partij werd niet overgegaan tot een herdeliberatie.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van woensdag 2 december 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Het intern beroep werd ingesteld op datum van 15 september 2009 en uiteindelijk werd pas op 2 december 2009 een beslissing aan de verzoekende partij overgemaakt. Verzoekende partij wijst erop dat het feit dat zij zolang diende te wachten op een beslissing erg stresserend was en leidt tot onzekerheid wat het door haar te volgen vervolgtraject betreft. Dit was in grote mate te wijten aan het feit dat de interne beroepsinstantie een ruimer onderzoek noodzakelijk achtte.

De Raad wijst in dit verband op haar besluit R. Stvb. nr. 2009/103. Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student mededeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Met het oog op de rechtszekerheid zal de Raad dit criterium toepassen voor de beroepen die ingediend worden na 1 januari 2010.

Rekening houdend met het voorgaande wordt het huidige beroep nog als tijdig ingediend beschouwd.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 5 november 2009. Verzoekende partij heeft op 3 december 2009 kennis gekregen van deze beslissing die op 2 december aangetekend is verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 december 2009.

Het beroep van 8 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing betreft van de interne beroepcommissie, genomen op 5 november 2009. In casu heeft de beroepscommissie volheid van bevoegdheid en komt de beslissing van deze beroepscommissie ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep in de plaats van de beslissing van 8 september 2009 die dan ook niet meer kan aangevochten worden.

Verzoekende partij vraagt de Raad om snel tot een beslissing te komen nu het semester reeds ver is gevorderd en de beslissing om al dan niet aan het examen in januari deel te nemen hoogdringend is. Verwerende partij stelt dat deze vraag impliceert dat de verzoekende partij verlangt dat de Raad beslist of zij al dan niet geslaagd is voor het betreffende opleidingsonderdeel.

De Raad is niet bevoegd om te beslissen of verzoekende partij al dan niet geslaagd is, maar kan wel voorwaarden verbinden aan een bepaalde beslissing die bijvoorbeeld betrekking hebben op de inrichting van in voorkomend geval een nieuw examen. De Raad kan de termijn en de materiële voorwaarden bepalen waaronder de organisatie van een nieuw examen moet gebeuren^[1].

In die zin is de betreffende vraag van de verzoekende partij wel ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij brengt een aantal argumenten naar voor om aan te tonen dat de beoordeling van het examen niet regelmatig is en niet zorgvuldig en redelijk is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt ten eerste dat er zich een aantal antecedenten hebben voorgedaan waaruit blijkt dat het betreffende opleidingsonderdeel reeds jaren een kwalijke reputatie heeft. Haar argumenten betreffen:

- de kwalijke afstemming van de cursus op het examen;
- het niet dienend karakter van de oefeningen en de practica;
- de zeer lage slaagpercentages;
- het tengevolge van de klachten aangepaste proefexamen en het examen;

Verzoekende partij werpt verder volgende argumenten op:

- geen eenduidige relatie tussen de voorbereiding en de gebruikte evaluatievorm;

- het niet toegankelijk zijn van de slaagcijfers;
- de grotere complexiteit van de oefeningen op het examen in vergelijking met de practica;
- de ingewikkelde wijze van examineren via een ingewikkeld systeem van meerkeuzevragen;
- de noodzakelijke behoorlijkheidstoets door een aantal experts in het kader van het intern beroep;
- de te hoge moeilijkheidsgraad van het examen; de dubbelzinnigheid en onherkenbaarheid van sommige vragen; ook na de aanpassing van het examen werd met dit argument niet rekening gehouden en werden enkel vragen met berekeningsfouten uit het examen gehaald;
- het onvoldoende weerleggen van de kritieken van één van de experts;
- een fout in de verbeter sleutel;

Verzoekende partij stelt nog dat het feit dat de verwerende partij zo lang gewacht heeft alvorens een beslissing te nemen wijst op het feit dat er zich een groot probleem stelt en de experts nodig heeft gehad om het probleem weg te motiveren. Het lang dralen met deze beslissing brengt een grote onzekerheid met zich mee met betrekking tot het te volgen vervolgtraject van de verzoekende partij.

Verzoekende partij wijst verder op het feit dat zij betreurt dat de interne beroepscommissie haar status van 'werkstudent' aangrijpt als oorzaak van haar falen, terwijl verzoekende partij die ook actief is in het onderwijs juist veel gemotiveerder en meer ervaren is dan haar collega generatiestudenten.

Verzoekende partij wijst tenslotte op het feit dat de interne beroepscommissie die volheid van bevoegdheid heeft niet heeft overwogen om na herberekening de mogelijkheid van een herdeliberatie te herbekijken in de totaliteit van de punten, en dit louter op basis van een twijfelachtig formeel argument (onontvankelijkheid) terwijl deze vraag wel duidelijk in haar intern verzoekschrift was begrepen.

Verwerende partij beantwoordt in haar antwoordnota op de verschillende argumenten van de verzoekende partij. Zij stelt algemeen dat de aangehaalde argumenten te vaag zijn en niet concreet aantonen waarom de beslissing van de interne beroepscommissie onregelmatig is.

Zij vat samen dat er slechts vier argumenten als enigszins relevant kunnen weerhouden worden:

- verzoekende partij werd onvoldoende begeleid bij het verwerken van de leerstof en het voorbereiden van het examen;
- het examen was te moeilijk;
- de beslissing van de interne beroepscommissie is laattijdig;
- de interne beroepscommissie heeft zich niet uitgesproken over het al dan niet slagen voor het schakelprogramma hoewel ze het examencijfer voor het enige vak waarvoor verzoekende partij niet slaagde, heeft aangepast.

Verwerende partij stelt samengevat tegenover deze argumenten:

Ten eerste dat het feit dat de begeleiding gebrekkig zou zijn geweest – wat niet is bewezen – niet kan leiden tot de onregelmatigheid van het examencijfer, want dit wijzigt niets aan het feit dat het cijfer de correcte weergave is van de prestaties die verzoekende partij op het examen heeft neergezet. En uit niets blijkt dat er uitzonderlijke omstandigheden voor handen zouden zijn die tot een ander besluit zouden moeten leiden.

Ten tweede dat uit niets blijkt dat het examen te moeilijk was. En een moeilijk examen daarom nog geen onredelijk examen is.

Verwerende partij stelt dat wat het derde argument betreft de interne beroepscommissie inderdaad de decretale beslissingstermijn ruimschoots heeft overschreden, maar deze termijn een termijn is van orde en niets stond verzoekende partij in de weg om gebruik te maken van de mogelijkheid die het rechtspositiedecreet voorziet om een beroep in te stellen bij het uitblijven van een beslissing binnen de decretale termijn. En hoe dan ook heeft een vernietiging op grond van de lange duur van de interne beroepsprocedure niet tot gevolg dat verzoekende partij een credit zou verwerven voor het litigieuze opleidingsonderdeel, zodat ze geen belang heeft bij dit argument.

Verwerende partij weerlegt ten slotte het vierde argument.

De interne beroepscommissie kon zich niet uitspreken over het al dan niet slagen van

verzoekende partij voor het schakelprogramma nu ze de beslissing van de examencommissie ter zake niet heeft aangevochten en nu ook haar examencijfer ongewijzigd is gebleven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe of de evaluatie op regelmatige wijze is tot stand gekomen en of de evaluatie binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Het blijkt dat het examen waarover de verzoekende partij klaagt een hoge graad van moeilijkheid vertoonde – de adviezen die de interne beroepsinstantie heeft ingewonnen zijn daarover duidelijk – maar het komt de Raad niet toe om te bepalen hoe moeilijk of gemakkelijk een examen moet of mag zijn, zolang er een voldoende band is tussen de te examineren materie en de examenvragen. Wat dit laatste betreft blijkt uit de adviezen ingewonnen door de interne beroepsinstantie dat dit het geval is. Dat de deskundigen die het advies hebben uitgebracht, hebben gesteld dat zij zelf minstens gedeeltelijk voor andere examenvormen gekozen zouden hebben, en van oordeel waren dat het examen een hoge moeilijkheidsgraad vertoonde, betekent nog niet dat het betwiste examen, zoals het was ingericht, kennelijk onredelijk was, zodat de interne beroepsinstantie op die bedenkingen van de deskundigen niet moest ingaan. Voor het overige kan worden vastgesteld dat de deskundigen een aantal correcties hebben voorgesteld die de interne beroepsinstantie ook heeft overgenomen.

De verzoekende partij klaagt er verder over dat de colleges en de begeleiding onvoldoende voorbereidden op het examen. De Raad is niet bevoegd om zich uit te spreken over klachten in verband met het onderwijs zelf en de begeleiding. Ook al zouden die gebrekkig zijn, die gebreken hebben in principe geen beslissende invloed op de evaluatie, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden, die hier niet aanwezig zijn. De klacht van de verzoekende partij in verband met onderwijs en begeleiding is in feite onvoldoende onderbouwd, en de verzoekende partij betwist niet dat het examen ging over de materie van het opleidingsonderdeel.

Dat de slaagcijfers voor het opleidingsonderdeel niet toegankelijk waren voor de verzoekende partij is zonder belang, nu deze gegevens zonder invloed zijn op de evaluatie van de verzoekende partij, die door de interne beroepsinstantie op zorgvuldige wijze werd overgedaan.

De verzoekende partij klaagt er ook over dat de interne beroepsprocedure lang geduurd heeft. Niets belette evenwel de verzoekende partij, nadat de initiële beslissingstermijn van de interne beroepsinstantie verstreken was om onmiddellijk beroep in te stellen. Nu zij zelf de voorkeur eraan gegeven heeft te wachten op een beslissing van de interne beroepsinstantie kan zij niet klagen over de lange duur van de interne beroepsprocedure.

De verzoekende partij klaagt er tenslotte over dat de interne beroepsinstantie zich niet uitgesproken heeft over het al dan niet slagen van de verzoekende partij voor het schakelprogramma. De verwerende partij antwoordt daarop dat de verzoekende partij enkel bezwaar had tegen de evaluatie voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek', niet tegen de beslissing van de examencommissie haar niet geslaagd te verklaren. Omdat de verzoekende partij op dat punt geen intern beroep heeft ingesteld, is het beroep op datzelfde punt bij de Raad dan ook niet ontvankelijk volgens de verwerende partij.

Daar de evaluatie die door de interne beroepsinstantie werd toegekend dezelfde is als die door de examinerator werd toegekend diende de interne beroepsinstantie zich niet opnieuw uit te spreken over de beslissing van de examencommissie om de verzoekende partij niet geslaagd te verklaren.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft behouden.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 11 januari 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Artikel II.22, §1,2° van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/128 - 11 januari 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 11 januari 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

Meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 8 september 2009 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek' en tegen de bepaling d.d. 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep waarbij na een herberekening fouten werden gecorrigeerd, en een aangepast cijfer werd toegekend.

Verzoekende partij vraagt de Raad om snel een beslissing te nemen zodat zij in voorkomend geval aan het examen in de januarizitting kan deelnemen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008/2009 ingeschreven als werkstudent in het schakelprogramma dat leidt naar de opleiding 'master in Sociaal Werk' aan de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen van de

Het beroep betreft het niet geslaagd verklaren wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek'. Verzoekende partij behaalde op dit opleidingsonderdeel een cijfer van 8/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de instelling die het beroep op haar vergadering van 29 september 2009 behandelde samen met de beroepen van enkele andere studenten met betrekking tot hetzelfde opleidingsonderdeel.

De interne beroepscommissie was van oordeel dat zij - gezien haar samenstelling -over onvoldoende expertise beschikte om de klachten van de betrokken studenten grondig te onderzoeken. Zij legde het dossier voor aan experts, professoren die vertrouwd waren met statistische en andere onderzoeksmethoden en -technieken.

Na onderzoek werd uiteindelijk het dossier verder ten gronde behandeld op de vergadering van de interne beroepscommissie van 9 oktober 2009. De experts kwamen tot een lijst van een vijftal items waarover zij vragen hadden. Deze wenste zij voor te leggen aan de betrokken examiner voor bijkomende toelichting. Drie items bleken uiteindelijk problematisch.

Op datum van 5 november 2009 werd uiteindelijk beslist om de scores van de studenten die intern beroep hadden aangetekend opnieuw te herberekenen met weglating van de drie problematische items en met aanpassing van de verbeterleutel aan de vastgestelde problemen. Hierbij werd als uitgangspunt genomen dat op de studenten die berekeningswijze werd toegepast die hen het hoogste cijfer zou opleveren en niet lager dan het cijfer dat zij voordien behaalden.

Voor verzoekende partij resulteerde de herberekening op grond van beide berekeningswijzen in een nieuw cijfer van 9/20. Vermits aldus een nieuw examencijfer werd toegekend is de interne beroepscommissie ook overgegaan tot een herdeliberatie. De commissie kwam tot de conclusie dat verzoekende partij niet kon geslaagd worden verklaard voor het schakelprogramma, gezien zij niet heeft aangetoond de eindcompetenties van deze opleiding te hebben behaald.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van woensdag 2 december 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Het intern beroep werd ingesteld op datum van 15 september 2009 en uiteindelijk werd pas op 2 december 2009 een beslissing aan de verzoekende partij overgemaakt. Verzoekende partij wijst erop dat het feit dat zij zolang diende te wachten op een beslissing erg stresserend was en leidt tot onzekerheid wat het door haar te volgen vervolgtraject betreft. Dit was in grote mate te wijten aan het feit dat de interne beroepsinstantie een ruimer onderzoek noodzakelijk achtte.

De Raad wijst in dit verband op haar besluit R. Stvb. nr. 2009/103. Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Met het oog op de rechtszekerheid zal de Raad dit criterium toepassen voor de beroepen die ingediend worden na 1 januari 2010.

Rekening houdend met het voorgaande wordt het huidige beroep nog als tijdig ingediend beschouwd.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 5 november 2009. Verzoekende partij heeft op 3 december 2009 kennis gekregen van deze beslissing die op 2 december aangetekend is verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 december 2009.

Het beroep van 8 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing betreft van de interne beroepcommissie, genomen op 5 november 2009. In casu heeft de beroepscommissie volheid van bevoegdheid en komt de beslissing van deze beroepscommissie ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep in de plaats van de beslissing van 8 september 2009 die dan ook niet meer kan aangevochten worden.

Verzoekende partij vraagt de Raad om snel tot een beslissing te komen nu het semester reeds ver is gevorderd en de beslissing om al dan niet aan het examen in januari deel te nemen hoogdringend is. Verwerende partij stelt dat deze vraag impliceert dat de verzoekende partij verlangt dat de Raad beslist of zij al dan niet geslaagd is voor het betreffende opleidingsonderdeel.

De Raad is niet bevoegd om te beslissen of verzoekende partij al dan niet geslaagd is, maar kan wel voorwaarden verbinden aan een bepaalde beslissing die bijvoorbeeld betrekking hebben op de inrichting van in voorkomend geval een nieuw examen. De Raad kan de termijn en de materiële voorwaarden bepalen waaronder de organisatie van een nieuw examen moet gebeuren^[1].

In die zin is de betreffende vraag van de verzoekende partij wel ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij brengt een aantal argumenten naar voor om aan te tonen dat de beoordeling van het examen niet regelmatig is en niet zorgvuldig en redelijk is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt ten eerste dat er zich een aantal antecedenten hebben voorgedaan waaruit blijkt dat het betreffende opleidingsonderdeel reeds jaren een kwalijke reputatie heeft. Haar argumenten betreffen:

- de kwalijke afstemming van de cursus op het examen;
- het niet dienend karakter van de oefeningen en de practica;
- de zeer lage slaagpercentages;
- het tengevolge van de klachten aangepaste proefexamen en het examen;

Verzoekende partij werpt verder volgende argumenten op:

- geen eenduidige relatie tussen de voorbereiding en de gebruikte evaluatievorm;
- het niet toegankelijk zijn van de slaagcijfers;
- de grotere complexiteit van de oefeningen op het examen in vergelijking met de practica;
- de ingewikkelde wijze van examineren via een ingewikkeld systeem van meerkeuzevragen;
- de noodzakelijke behoorlijkheidstoets door een aantal experts in het kader van het intern beroep;
- de te hoge moeilijkheidsgraad van het examen; de dubbelzinnigheid en onherkenbaarheid van sommige vragen; ook na de aanpassing van het examen werd met dit argument niet rekening gehouden en werden enkel vragen met berekeningsfouten uit het examen gehaald;
- het onvoldoende weerleggen van de kritieken van één van de experts;
- een fout in de verbeter sleutel;

Verzoekende partij stelt nog dat het feit dat de verwerende partij zo lang gewacht heeft alvorens een beslissing te nemen wijst op het feit dat er zich een groot probleem stelt en de experts nodig heeft gehad om het probleem weg te motiveren. Het lang dralen met deze beslissing brengt een grote onzekerheid met zich mee met betrekking tot het te volgen vervolgtraject van de verzoekende partij.

Verzoekende partij wijst verder op het feit dat zij betreurt dat de interne beroepscommissie haar status van 'werkstudent' aangrijpt als oorzaak van haar falen, terwijl verzoekende partij die ook actief is in het onderwijs juist veel gemotiveerder en ervarener is dan haar collega generatiestudenten.

Verzoekende partij wijst tenslotte op het feit dat de interne beroepscommissie die volheid van bevoegdheid heeft niet heeft overwogen om na herberekening de mogelijkheid van een herdeliberatie te herbekijken in de totaliteit van de punten, en dit louter op basis van een twijfelachtig formeel argument (onontvankelijkheid) terwijl deze vraag wel duidelijk in haar intern verzoekschrift was begrepen.

Verwerende partij beantwoordt in haar antwoordnota op de verschillende argumenten van de verzoekende partij. Zij stelt algemeen dat de aangehaalde argumenten te vaag zijn en niet concreet aantonen waarom de beslissing van de interne beroepscommissie onregelmatig is.

Zij vat samen dat er slechts vier argumenten als enigszins relevant kunnen weerhouden worden:

- verzoekende partij werd onvoldoende begeleid bij het verwerken van de leerstof en het voorbereiden van het examen;
- het examen was te moeilijk;
- de beslissing van de interne beroepscommissie is laattijdig;
- de interne beroepscommissie heeft zich niet uitgesproken over het al dan niet slagen

voor het schakelprogramma hoewel ze het examencijfer voor het enige vak waarvoor

verzoekende partij niet slaagde, heeft aangepast.

Verwerende partij stelt samengevat tegenover deze argumenten:

Ten eerste dat het feit dat de begeleiding gebrekkig zou zijn geweest – wat niet is bewezen – niet kan leiden tot de onregelmatigheid van het examencijfer, want dit wijzigt niets aan het feit dat het cijfer de correcte weergave is van de prestaties die verzoekende partij op het examen heeft neergezet. En uit niets blijkt dat er uitzonderlijke omstandigheden voor handen zouden zijn die tot een ander besluit zouden moeten leiden.

Ten tweede dat uit niets blijkt dat het examen te moeilijk was. En een moeilijk examen daarom nog geen onredelijk examen is.

Verwerende partij stelt dat wat het derde argument betreft de interne beroepscommissie inderdaad de decretale beslissingstermijn ruimschoots heeft overschreden, maar deze termijn een termijn is van orde en niets stond verzoekende partij in de weg om gebruik te maken van de mogelijkheid die het rechtspositiedecreet voorziet om een beroep in te stellen bij het uitblijven van een beslissing binnen de decretale termijn. En hoe dan ook heeft een vernietiging op grond van de lange duur van de interne beroepsprocedure niet tot gevolg dat verzoekende partij een credit zou verwerven voor het litigieuze opleidingsonderdeel, zodat ze geen belang heeft bij dit argument.

Verwerende partij weerlegt ten slotte het vierde argument als feitelijk onjuist.

De intern beroepscommissie heeft zich wel degelijk uitgesproken over het al dan niet slagen van verzoekende partij voor het schakelprogramma.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe of de evaluatie op regelmatige wijze is tot stand gekomen en of de evaluatie binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Het blijkt dat het examen waarover de verzoekende partij klaagt een hoge graad van moeilijkheid vertoonde – de adviezen die de interne beroepsinstantie heeft ingewonnen zijn daarover duidelijk – maar het komt de Raad niet toe om te bepalen hoe moeilijk of gemakkelijk een examen moet of mag zijn, zolang er een voldoende band is tussen de te examineren materie en de examenvragen. Wat dit laatste betreft blijkt uit de adviezen ingewonnen door de interne beroepsinstantie dat dit het geval is. Dat de deskundigen die het advies hebben uitgebracht, hebben gesteld dat zij zelf minstens gedeeltelijk voor andere examenvormen gekozen zouden hebben, en van oordeel waren dat het examen een hoge moeilijkheidsgraad vertoonde, betekent nog niet dat het betwiste examen, zoals het was ingericht, kennelijk onredelijk was, zodat de interne beroepsinstantie op die bedenkingen van de deskundigen niet moest ingaan. Voor het overige kan worden vastgesteld dat de deskundigen een aantal correcties hebben voorgesteld die de interne beroepsinstantie ook heeft overgenomen.

De verzoekende partij klaagt er verder over dat de colleges en de begeleiding onvoldoende voorbereidden op het examen. De Raad is niet bevoegd om zich uit te spreken over klachten in verband met het onderwijs zelf en de begeleiding. Ook al zouden die gebrekkig zijn, die gebreken hebben in principe geen beslissende invloed op de evaluatie, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden, die hier niet aanwezig zijn. De klacht van de verzoekende partij in verband met onderwijs en begeleiding is in feite onvoldoende onderbouwd, en de verzoekende partij betwist niet dat het examen ging over de materie van het opleidingsonderdeel.

Dat de slaagcijfers voor het opleidingsonderdeel niet toegankelijk waren voor de verzoekende partij is zonder belang, nu deze gegevens zonder invloed zijn op de evaluatie van de verzoekende partij, die door de interne beroepsinstantie op zorgvuldige wijze werd overgedaan.

De verzoekende partij klaagt er ook over dat de interne beroepsprocedure lang geduurd heeft. Niets belette evenwel de verzoekende partij, nadat de initiële beslissingstermijn van de interne beroepsinstantie verstreken was om onmiddellijk beroep in te stellen. Nu zij zelf de voorkeur eraan gegeven heeft te wachten op een beslissing van de interne beroepsinstantie kan zij niet klagen over de lange duur van de interne beroepsprocedure.

De verzoekende partij klaagt er tenslotte over dat de interne beroepsinstantie zich niet uitgesproken heeft over het al dan niet slagen van de verzoekende partij voor het schakelprogramma. De verwerende partij antwoordt daarop dat de verzoekende partij enkel bezwaar had tegen de evaluatie voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek', niet tegen de beslissing van de examencommissie haar niet geslaagd te verklaren. Omdat de verzoekende partij op dat punt geen intern beroep heeft ingesteld, is het beroep op datzelfde punt bij de Raad dan ook niet ontvankelijk volgens de verwerende partij.

Het blijkt dat de interne beroepsinstantie toch tot herdeliberatie is overgegaan en beslist heeft op gemotiveerde wijze dat het resultaat niet geslaagd voor het schakelprogramma behouden blijft. Deze motieven worden door de verzoekende partij niet betwist. De klacht mist voor het overige feitelijk de grondslag.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 11 januari 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Artikel II.22, §1,2° van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2009/129 - 11 januari 2010

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van maandag 11 januari 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

Meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 8 september 2009 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek' en tegen de bepaling d.d. 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep.

Verzoekende partij vraagt de Raad om snel een bepaling te nemen zodat zij in voorkomend geval aan het examen in de januarizitting kan deelnemen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2008/2009 ingeschreven als werkstudent in het schakelprogramma dat leidt naar de opleiding 'master in Sociaal Werk' aan de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen van de

Het beroep betreft het niet geslaagd verklaren wegens een tekort voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek'. Verzoekende partij behaalde op dit opleidingsonderdeel een cijfer van 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de instelling die het beroep op haar vergadering van 29 september 2009 behandelde samen met de beroepen van enkele andere studenten met betrekking tot hetzelfde opleidingsonderdeel.

De interne beroepscommissie was van oordeel dat zij - gezien haar samenstelling -over onvoldoende expertise beschikte om de klachten van de betrokken studenten grondig te onderzoeken. Zij legde het dossier voor aan experts, professoren die vertrouwd waren met statistische en andere onderzoeksmethoden en -technieken.

Na onderzoek werd uiteindelijk het dossier verder ten gronde behandeld op de vergadering van de interne beroepscommissie van 9 oktober 2009. De experts kwamen tot een lijst van een vijftal items waarover zij vragen hadden. Deze wenste zij voor te leggen aan de betrokken examiner voor bijkomende toelichting. Drie items bleken uiteindelijk problematisch.

Op datum van 5 november 2009 werd uiteindelijk beslist om de scores van de studenten die intern beroep hadden aangetekend opnieuw te herberekenen met weglating van de drie problematische items en met aanpassing van de verbeterleutel aan de vastgestelde problemen. Hierbij werd als uitgangspunt genomen dat op de studenten die berekeningswijze werd toegepast die hen het hoogste cijfer zou opleveren en niet lager dan het cijfer dat zij voordien behaalden.

Voor verzoekende partij resulteerde de herberekening op basis van beide berekeningswijzen in het behoud van het cijfer van 9/20. Voor verzoekende partij werd niet overgegaan tot een herdeliberatie.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van woensdag 2 december 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Het intern beroep werd ingesteld op datum van 15 september 2009 en uiteindelijk werd pas op 2 december 2009 een beslissing aan de verzoekende partij overgemaakt. Verzoekende partij wijst erop dat het feit dat zij zolang diende te wachten op een beslissing erg stresserend was en leidt tot onzekerheid wat het door haar te volgen vervolgtraject betreft. Dit was in grote mate te wijten aan het feit dat de interne beroepsinstantie een ruimer onderzoek noodzakelijk achtte.

De Raad wijst in dit verband op haar besluit R. Stvb. nr. 2009/103. Naar het oordeel van de Raad dient een student bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een beroep in te stellen bij de Raad, tenzij voor het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student mededeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de termijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum.

Met het oog op de rechtszekerheid zal de Raad dit criterium toepassen voor de beroepen die ingediend worden na 1 januari 2010.

Rekening houdend met het voorgaande wordt het huidige beroep nog als tijdig ingediend beschouwd.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 december 2009 tegen de beslissing op intern beroep van 5 november 2009. Verzoekende partij heeft op 3 december 2009 kennis gekregen van deze beslissing die op 2 december aangetekend is verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 december 2009.

Het beroep van 8 december 2009 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing betreft van de interne beroepscommissie, genomen op 5 november 2009. In casu heeft de beroepscommissie volheid van bevoegdheid en komt de beslissing van deze beroepscommissie ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep in de plaats van de beslissing van 8 september 2009 die dan ook niet meer kan aangevochten worden.

Verzoekende partij vraagt de Raad om snel tot een beslissing te komen nu het semester reeds ver is gevorderd en de beslissing om al dan niet aan het examen in januari deel te nemen hoogdringend is. Verwerende partij stelt dat deze vraag impliceert dat de verzoekende partij verlangt dat de Raad beslist of zij al dan niet geslaagd is voor het betreffende opleidingsonderdeel.

De Raad is niet bevoegd om te beslissen of verzoekende partij al dan niet geslaagd is, maar kan wel voorwaarden verbinden aan een bepaalde beslissing die bijvoorbeeld betrekking hebben op de inrichting van in voorkomend geval een nieuw examen. De Raad kan de termijn en de materiële voorwaarden bepalen waaronder de organisatie van een nieuw examen moet gebeuren^[1].

In die zin is de betreffende vraag van de verzoekende partij wel ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij brengt een aantal argumenten naar voor om aan te tonen dat de beoordeling van het examen niet regelmatig is en niet zorgvuldig en redelijk is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt ten eerste dat er zich een aantal antecedenten hebben voorgedaan waaruit blijkt dat het betreffende opleidingsonderdeel reeds jaren een kwalijke reputatie heeft. Haar argumenten betreffen:

- de kwalijke afstemming van de cursus op het examen;
- het niet dienend karakter van de oefeningen en de practica;
- de zeer lage slaagpercentages;
- het tengevolge van de klachten aangepaste proefexamen en het examen;

Verzoekende partij werpt verder volgende argumenten op:

- geen eenduidige relatie tussen de voorbereiding en de gebruikte evaluatievorm;

- het niet toegankelijk zijn van de slaagcijfers;
- de grotere complexiteit van de oefeningen op het examen in vergelijking met de practica;
- de ingewikkelde wijze van examineren via een ingewikkeld systeem van meerkeuzevragen;
- de noodzakelijke behoorlijkheidstoets door een aantal experts in het kader van het intern beroep;
- de te hoge moeilijkheidsgraad van het examen; de dubbelzinnigheid en onherkenbaarheid van sommige vragen; ook na de aanpassing van het examen werd met dit argument niet rekening gehouden en werden enkel vragen met berekeningsfouten uit het examen gehaald;
- het onvoldoende weerleggen van de kritieken van één van de experts;
- een fout in de verbeter sleutel;

Verzoekende partij stelt nog dat het feit dat de verwerende partij zo lang gewacht heeft alvorens een beslissing te nemen wijst op het feit dat er zich een groot probleem stelt en de experts nodig heeft gehad om het probleem weg te motiveren. Het lang dralen met deze beslissing brengt een grote onzekerheid met zich mee met betrekking tot het te volgen vervolgtraject van de verzoekende partij.

Verzoekende partij wijst verder op het feit dat zij betreurt dat de interne beroepscommissie haar status van 'werkstudent' aangrijpt als oorzaak van haar falen, terwijl verzoekende partij die ook actief is in het onderwijs juist veel gemotiveerder en ervarener is dan haar collega generatiestudenten.

Verzoekende partij wijst tenslotte op het feit dat de interne beroepscommissie die volheid van bevoegdheid heeft niet heeft overwogen om na herberekening de mogelijkheid van een herdeliberatie te herbekijken in de totaliteit van de punten, en dit louter op basis van een twijfelachtig formeel argument (onontvankelijkheid) terwijl deze vraag wel duidelijk in haar intern verzoekschrift was begrepen.

Verwerende partij beantwoordt in haar antwoordnota op de verschillende argumenten van de verzoekende partij. Zij stelt algemeen dat de aangehaalde argumenten te vaag zijn en niet concreet aantonen waarom de beslissing van de interne beroepscommissie onregelmatig is.

Zij vat samen dat er slechts vier argumenten als enigszins relevant kunnen weerhouden worden:

- verzoekende partij werd onvoldoende begeleid bij het verwerken van de leerstof en het voorbereiden van het examen;
- het examen was te moeilijk;
- de beslissing van de interne beroepscommissie is laattijdig;
- de interne beroepscommissie heeft zich niet uitgesproken over het al dan niet slagen voor het schakelprogramma hoewel ze het examencijfer voor het enige vak waarvoor verzoekende partij niet slaagde, heeft aangepast.

Verwerende partij stelt samengevat tegenover deze argumenten:

Ten eerste dat het feit dat de begeleiding gebrekkig zou zijn geweest – wat niet is bewezen – niet kan leiden tot de onregelmatigheid van het examencijfer, want dit wijzigt niets aan het feit dat het cijfer de correcte weergave is van de prestaties die verzoekende partij op het examen heeft neergezet. En uit niets blijkt dat er uitzonderlijke omstandigheden voor handen zouden zijn die tot een ander besluit zouden moeten leiden.

Ten tweede dat uit niets blijkt dat het examen te moeilijk was. En een moeilijk examen daarom nog geen onredelijk examen is.

Verwerende partij stelt dat wat het derde argument betreft de interne beroepscommissie inderdaad de decretale beslissingstermijn ruimschoots heeft overschreden, maar deze termijn een termijn is van orde en niets stond verzoekende partij in de weg om gebruik te maken van de mogelijkheid die het rechtspositiedecreet voorziet om een beroep in te stellen bij het uitblijven van een beslissing binnen de decretale termijn. En hoe dan ook heeft een vernietiging op grond van de lange duur van de interne beroepsprocedure niet tot gevolg dat verzoekende partij een credit zou verwerven voor het litigieuze opleidingsonderdeel, zodat ze geen belang heeft bij dit argument.

Verwerende partij weerlegt ten slotte het vierde argument.

De interne beroepscommissie kon zich niet uitspreken over het al dan niet slagen van verzoekende partij voor het schakelprogramma nu ze de beslissing van de examencommissie ter zake niet heeft aangevochten en nu ook haar examencijfer ongewijzigd is gebleven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe of de evaluatie op regelmatige wijze is tot stand gekomen en of de evaluatie binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Het blijkt dat het examen waarover de verzoekende partij klaagt een hoge graad van moeilijkheid vertoonde – de adviezen die de interne beroepsinstantie heeft ingewonnen zijn daarover duidelijk – maar het komt de Raad niet toe om te bepalen hoe moeilijk of gemakkelijk een examen moet of mag zijn, zolang er een voldoende band is tussen de te examineren materie en de examenvragen. Wat dit laatste betreft blijkt uit de adviezen ingewonnen door de interne beroepsinstantie dat dit het geval is. Dat de deskundigen die het advies hebben uitgebracht, hebben gesteld dat zij zelf minstens gedeeltelijk voor andere examenvormen gekozen zouden hebben, en van oordeel waren dat het examen een hoge moeilijkheidsgraad vertoonde, betekent nog niet dat het betwiste examen, zoals het was ingericht, kennelijk onredelijk was, zodat de interne beroepsinstantie op die bedenkingen van de deskundigen niet moest ingaan. Voor het overige kan worden vastgesteld dat de deskundigen een aantal correcties hebben voorgesteld die de interne beroepsinstantie ook heeft overgenomen.

De verzoekende partij klaagt er verder over dat de colleges en de begeleiding onvoldoende voorbereidden op het examen. De Raad is niet bevoegd om zich uit te spreken over klachten in verband met het onderwijs zelf en de begeleiding. Ook al zouden die gebrekkig zijn, die gebreken hebben in principe geen beslissende invloed op de evaluatie, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden, die hier niet aanwezig zijn. De klacht van de verzoekende partij in verband met onderwijs en begeleiding is in feite onvoldoende onderbouwd, en de verzoekende partij betwist niet dat het examen ging over de materie van het opleidingsonderdeel.

Dat de slaagcijfers voor het opleidingsonderdeel niet toegankelijk waren voor de verzoekende partij is zonder belang, nu deze gegevens zonder invloed zijn op de evaluatie van de

verzoekende partij, die door de interne beroepsinstantie op zorgvuldige wijze werd overgedaan.

De verzoekende partij klaagt er ook over dat de interne beroepsprocedure lang geduurd heeft. Niets belette evenwel de verzoekende partij, nadat de initiële beslissingstermijn van de interne beroepsinstantie verstreken was om onmiddellijk beroep in te stellen. Nu zij zelf de voorkeur eraan gegeven heeft te wachten op een beslissing van de interne beroepsinstantie kan zij niet klagen over de lange duur van de interne beroepsprocedure.

De verzoekende partij klaagt er tenslotte over dat de interne beroepsinstantie zich niet uitgesproken heeft over het al dan niet slagen van de verzoekende partij voor het schakelprogramma. De verwerende partij antwoordt daarop dat de verzoekende partij enkel bezwaar had tegen de evaluatie voor het opleidingsonderdeel 'Methoden en technieken van onderzoek', niet tegen de beslissing van de examencommissie haar niet geslaagd te verklaren. Omdat de verzoekende partij op dat punt geen intern beroep heeft ingesteld, is het beroep op datzelfde punt bij de Raad dan ook niet ontvankelijk volgens de verwerende partij.

Daar de evaluatie die door de interne beroepsinstantie werd toegekend dezelfde is als die door de examinerator werd toegekend diende de interne beroepsinstantie zich niet opnieuw uit te spreken over de beslissing van de examencommissie om de verzoekende partij niet geslaagd te verklaren.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 5 november 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op maandag 11 januari 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jacqueline Hellemans

Jan Geens

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Artikel II.22, §1,2° van het Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 3 februari 2010

3.2. Verzoekende partij vroeg op basis van dit creditbewijs een vrijstelling aan voor het opleidingsonderdeel '.....' dat zij volgde in de tweede licentie economische wetenschappen aan de De betrokken faculteit van de besliste om de vrijstelling te weigeren.

Verzoekende partij diende op 31 juli 2007 een eerste verzoekschrift ter zake in bij de Raad. De Raad besliste met het besluit nr. 2007/032 van 21 augustus 2007 dat het beroep ontvankelijk en gegrond was en dat de beslissing van de tot weigering van een vrijstelling en de beslissing genomen in het kader van het intern beroep vernietigd werden. De Raad oordeelde dat het laten wachten van een aanvraag tot toekenning van een vrijstelling tot een volgend academiejaar onterecht was.

Verzoekende partij stelde bij aangetekend schrijven van 27 september 2007 een tweede maal beroep ter zake in bij de Raad. De Raad besliste met het besluit nr. 2007/048 van 23 oktober 2007 dat het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk en gegrond was. De beslissing in kwestie van de tot weigering van een vrijstelling en de daaropvolgende beslissing genomen in het kader van het intern beroep werden vernietigd. De Raad was deze maal van oordeel dat de beslissingen niet deugdelijk gemotiveerd waren.

Verzoekende partij stelde bij aangetekend schrijven van 7 december 2007 een derde keer beroep in bij de Raad. De Raad besliste met het besluit nr. 2007/087 van 21 december 2007 dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond was. De Raad was immers van oordeel dat de instelling het besluit nr. 2007/048 van de Raad van 23 oktober 2007 had uitgevoerd en dat er geen reden was om aan te nemen dat de interne beroepscommissie bij de uitvoering ervan de grenzen van de redelijkheid had overschreden.

3.3. Tijdens het academiejaar 2007-2008 schreef verzoekende partij zich opnieuw in voor het tweede licentieprogramma.

Vermits deze opleiding vanaf dat academiejaar niet langer werd aangeboden, kreeg verzoekende partij een transitprogramma waarin het verplichte opleidingsonderdeel '.....' dat ingevolge de bachelor-masterhervormingen niet langer werd aangeboden, vervangen werd door het opleidingsonderdeel '.....'.

Voor de tweede licentie in de economische wetenschappen werd verzoekende partij in het academiejaar 2007-2008 evenwel als niet geslaagd geproclameerd wegens het ontbreken van één creditbewijs. Op het examen voor het opleidingsonderdeel '.....' bleef zij namelijk ongewettigd afwezig.

Verzoekende partij vroeg op basis van het creditbewijs, behaald voor het opleidingsonderdeel '.....' aan de een vrijstelling aan, deze maal voor het opleidingsonderdeel '.....'. De instelling besliste om de vrijstelling te weigeren.

De Raad heeft zich ook in deze uitgesproken. De Raad besliste met het besluit nr. 2008/006 van 6 mei 2008 dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond was. De beslissing in kwestie, genomen in het kader van het intern beroep, werd vernietigd in de mate waarin geen onderzoek was gebeurd naar het al dan niet toekennen van een deelvrijstelling.

In uitvoering van het besluit nr. 2008/006 van de Raad besliste de instelling dat ook geen deelvrijstelling toegekend kon worden.

De Raad heeft zich ook in deze uitgesproken. De Raad besliste met het besluit nr. 2008/010 van 19 juni 2008 dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond was.

Tegen de besluiten nr. 2008/006 en nr. 2008/010 diende verzoekende partij een cassatieberoep in bij de Raad van State. Bij tussenarresten nr. 193.810 en nr. 193.809, beiden van 4 juni 2009, heeft de Raad van State evenwel de verdere afhandeling van beide cassatieberoepen geschorst tot na afloop van het door verzoekende partij ingestelde strafgeding.

3.4. Het afgelopen academiejaar heeft verzoekende partij zich niet opnieuw ingeschreven aan de Ze diende wel op grond van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet^[1] een aanvraag in tot rechtstreekse diplomering waarbij geen inschrijving is vereist:

- op 22 januari 2009 vroeg zij per e-mail aan de trajectbegeleider van de faculteit Economie en Bedrijfskunde en de facultaire dienst studentenadministratie om het diploma van bachelor in de economische wetenschappen te bekomen op basis van haar kandidaatsdiploma in de economische wetenschappen en de *"andere credits sindsdien behaald"*;
- bij e-mail van 9 februari 2009 stelde verzoekende partij dat ze de ingediende aanvraag wenste uit te breiden met de vraag tot het bekomen van het diploma van master in de algemene economie.

3.5. Voor wat betreft aanvragen op grond van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet heeft verwerende partij een eigen procedure. Deze aanvragen worden niet door de-commissie behandeld, maar door de

Verzoekende partij stelde evenwel bij e-mail van 27 februari 2009, gericht aan de institutionele ombudsman, dat, op basis van een interpretatie die zij aan eerdere besluiten van de Raad geeft, dat de door haar ingediende aanvraag beschouwd dient te worden als een aanvraag tot het bekomen van vrijstellingen. Bijgevolg werd het dossier alsnog toevertrouwd aan de-commissie op basis van artikel 46 van het Flexibiliseringsdecreet en stelde de rector de behandeling van het dossier op grond van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet uit tot dat er een beslissing over de vrijstellingen van opleidingsonderdelen werd genomen.

3.6. Op 13 maart 2009 besliste de-commissie, voor wat de aanvraag met betrekking tot het verlenen van vrijstellingen voor de bacheloropleiding betreft.

Verzoekende partij stelde op datum van 18 maart 2009 een intern beroep in. Het beroep werd op 2 april 2009 behandeld. De initiële beslissing werd in al haar onderdelen bevestigd. Het intern beroep van verzoekende partij werd gedeeltelijk ontvankelijk en gedeeltelijk ongegrond verklaard.

Bij aangetekend schrijven van 27 april 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad besliste in zijn besluit nr. 2009/033 van 20 mei 2009 dat het beroep van verzoekende partij deels ontvankelijk en niet gegrond was. De beslissing van 2 april 2009 genomen in het kader van het intern beroep blijft derhalve gehandhaafd.

3.7. Op 31 maart 2009 diende verzoekende partij intussen, opnieuw op grond van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet, tevens een aanvraag in om het diploma van licentiaat in de economische wetenschappen te bekomen.

Gelet op de hierboven vermelde e-mail van 27 februari 2009 van verzoekende partij behandelde verwerende partij de aanvraag opnieuw dubbel, met name enerzijds als een aanvraag tot het bekomen van vrijstellingen voor alle opleidingsonderdelen binnen de huidige licentieopleiding in de economische wetenschappen en anderzijds als een aanvraag tot rechtstreekse diplomering.

3.8. Op 24 april 2009 besliste de-commissie dat verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen van het licentiaatsprogramma ofwel over een vrijstelling, ofwel over een creditbewijs beschikt, met uitzondering voor het opleidingsonderdeel '.....' dat deel uitmaakt van het transitprogramma van de studenten in de licentiaatsopleiding in de economische wetenschappen die geen creditbewijs behaalden voor het verplichte opleidingsonderdeel '.....'.

De commissie stelde dat ze reeds eerder besliste om geen (deel-)vrijstelling toe te kennen voor het opleidingsonderdeel '.....' noch voor het opleidingsonderdeel '.....' en dat de betrokken beslissingen werden bevestigd door de interne beroepscommissie en door de Raad in zijn besluiten nr. 2007/087, nr. 2008/006 en nr. 2008/010. De commissie stelde tevens vast dat verzoekende partij geen nieuwe informatie aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat zij inmiddels de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel in kwestie zou hebben bereikt.

De commissie besliste om aan verzoekende partij geen vrijstelling of deelvrijstelling te verlenen voor het opleidingsonderdeel '.....'.

De beslissing werd bij e-mail van 29 april 2009 en per aangetekend schrijven van 28 april 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.9. Verzoekende partij stelde op datum van 30 april 2009 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 19 mei 2009 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad betreffende de beslissing van de-commissie van 24 april 2009.

3.11. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 18 mei 2009 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd pas bij e-mail van 2 juni 2009 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.12. Bij tussenbesluit R.Stvb. nr.2009/035 stelde de Raad wat het voorwerp betreft van voorliggend beroep:

'In weerwil van de bestreden beslissing die de aanvraag heeft behandeld als een vrijstellingsaanvraag in de zin van artikel 46 van het Flexibiliseringsdecreet^[2], blijft verzoekende partij in haar geschreven stukken onderstrepen dat het wel degelijk een aanvraag tot rechtstreekse diplomering betreft op grond van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet.

De Raad kan in dit stadium van de procedure geen definitief standpunt innemen over het voorwerp van dit beroep, omdat verzoekende partij om gewettigde redenen niet is kunnen verschijnen.'

De Raad nam verder het besluit om:

'De Raad neemt akte van de arresten nr. 193.810 en nr. 193.809, beiden van 4 juni 2009, van de Raad van State die hem door de Raad van State bij aangetekend schrijven van 5 juni 2009 zijn bezorgd.

Met beide arresten schorst de Raad van State de verdere afhandeling van beide cassatieberoepen tot na afloop van het door verzoekende partij ingestelde strafgeding.

De Raad leest in het overwegend gedeelte van de arresten van de Raad van State dat de strafklacht die verzoekende partij met burgerlijke partijstelling heeft ingediend bij, onderzoeksrechter te, onder meer gericht zou zijn tegen de beslissingen in intern beroep van 13 maart 2008 en 2 juni 2008 van de interne beroepscommissie en tegen de beslissing nr. 2008/010 van 19 juni 2008 van deze Raad.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat in de wederantwoordnota van verzoekende partij meermaals wordt verwezen naar voormelde stukken om haar argumentatie gericht tegen de

thans bestreden beslissing te ondersteunen en dat tevens verwerende partij van deze stukken gebruik maakt en ze neerlegt in het administratief dossier.

Op basis van de informatie waarover de Raad thans beschikt, blijkt het onduidelijk of voormelde stukken de enige stukken zijn die van valsheid worden beticht, blijkt evenmin wat de draagwijdte van de strafklacht is en in welke mate de stukken vereist zijn om tot een besluit te komen.

Gelet op het voorgaande kan het onderzoek van de zaak slechts worden voortgezet na afloop van het strafgeding.'

Bij beschikking van de Raadkamer d.d. 2 september 2009 werd de klacht van de verzoekende partij intussen geseponeerd.

3.13. Bij e-mail d.d. 24 december 2009 vraagt verzoekende partij om de procedure verder te zetten en een definitief besluit te nemen over het voorliggend beroep.

Verzoekende partij vraagt naar een aangepaste samenstelling van de Raad:

'Verzoekende partij stelt dat door toch te schorsen de Raad zonder enige motivering reeds heeft, dan nog manifest foutief, geoordeeld over een van de middelen van verzoeker en daarmee tegelijk vooringenomenheid en, door het standpunt van verzoeker manifest te negeren, zelfs als niet bestaande te beschouwen, al op duidelijke wijze partijdigheid getoond. De Raad heeft dan ook een belang om dat middel blijvend ongegrond te verklaren enkel en alleen om te verantwoorden dat de procedure inderdaad moest geschorst worden.'

3.14. Bij brief van 15 januari 2010 werd aan de partijen een nieuwe procedurekalender bezorgd voor de verderzetting van voorliggende zaak met aangepaste zittinggegevens en de samenstelling van de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld op 30 april 2009. Verwerende partij heeft geen interne beroepsbeslissing ter kennis gebracht aan de verzoekende partij binnen de decretaal bepaalde termijn van vijftien kalenderdagen zoals bepaald in artikel II.14 van het Aanvullingsdecreet^[3]

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 mei 2009 tegen de initiële studievoortgangsbeslissing van 24 april 2009. Bij het ontbreken van kennisgeving van een beslissing op intern beroep gaat de vervaltermijn van vijf kalenderdagen, ingevolge artikel II.24, § 1 van het Aanvullingsdecreet, in na het verstrijken van een termijn van 15 kalenderdagen die op zijn beurt ingaat op de dag na deze waarop het intern beroep is ingesteld, *in casu* dus vanaf 1 mei 2009. Deze termijn eindigt op 15 mei 2009. De laatste dag om beroep in te stellen bij de Raad betreft dan woensdag 20 mei 2009. Verzoekende partij stelde derhalve tijdig een beroep in bij de Raad.

3. Voorwerp van verzoekschrift

Verwerende partij meent dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan voorwerp, omdat het voorliggend beroep gericht is tegen de initiële studievoortgangsbeslissing van 30 april 2009 en niet tegen de beslissing op intern beroep van 18 mei 2009 dat, gelet op de devolutieve werking ervan, in de plaats gekomen is van de beslissing van 30 april 2009. Verwerende partij stelt tevens dat de interne beroepscommissie op 18 mei 2009 wel nog geldig een beslissing

kon nemen over het interne beroep, vermits de termijn om over het beroep uitspraak te doen, pas vanaf de dag na kennisname (4 mei 2009) is begonnen lopen.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de termijn van 15 kalenderdagen geen vervaltijd is en dat uit niets blijkt dat het verstrijken van deze termijn tot gevolg zou hebben dat de beroepsinstantie geen beslissing meer zou kunnen nemen.

De Raad stelt vooreerst dat de termijn van 15 kalenderdagen, zoals bepaald in artikel II. 14 *in fine* Aanvullingsdecreet niet ingaat op de dag na die van kennisname van het beroepschrift, maar op de dag na deze waarop de student op grond van artikel II.13 van het Aanvullingsdecreet een verzoek tot heroverweging van de studievoortgangsbepaling instelt. In artikel II.14 worden immers duidelijk dezelfde bewoordingen gebruikt.

De Raad is van oordeel dat de termijn van 15 kalenderdagen decretaal is ingeschreven met het oog op rechtszekerheid.^[4]

De argumenten van verwerende partij die het nemen van een interne beroepsbeslissing betreffen, kunnen dan ook niet weerhouden worden, vermits artikel II.14 van het Aanvullingsdecreet enkel betrekking heeft op de kennisgeving van de interne beroepsbeslissing.

Bijgevolg beschikt de verzoekende partij over de mogelijkheid om zich rechtstreeks te wenden tot de Raad, indien er geen interne beroepsbeslissing ter kennis wordt gebracht binnen de vermelde termijn van 15 kalenderdagen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet *juncto* formele motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de motivering van de bestreden beslissing die verwijst naar oude procedures en besluiten van de Raad niet afdoende is en dat bewezen moet worden dat er een substantieel verschil bestaat tussen de eindcompetenties van beide opleidingsonderdelen in kwestie.

Verzoekende partij vraagt expliciet in haar aanvullende wederantwoordnota een nieuwe beoordeling op grond waarvan wordt aangetoond dat de competenties zoals vermeld in de nieuwe ECTS-fiche 2008-2009 nog niet zouden bereikt zijn. Enkel op grond van een nieuw onderzoek kan een vrijstelling geweigerd worden.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat de bestreden beslissing niet vermeldt welke door de instelling gehanteerde eindcompetenties nog niet zijn bereikt, ondanks het bepaalde in artikel 51, § 1, tweede lid van het Flexibiliseringsdecreet.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat niet wordt weergegeven waarom het creditbewijs voor het opleidingsonderdeel '.....' niet afdoende zou zijn om een substantieel verschil op te vangen in het kader van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet.

Verwerende partij stelt, wat het eerste argument betreft, dat de bestreden beslissing niet het resultaat is van een onderzoek naar de einddoelstellingen van de opleiding als zodanig, maar wel en enkel het resultaat van het onderzoek op grond van artikel 46 van het Flexibiliseringsdecreet naar de vraag welke vrijstellingen verzoekende partij kan behalen

binnen de opleiding in kwestie. Derhalve kan de beslissing de bijzondere formele motiveringsplicht van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet niet schenden.

Verwerende partij stelt, wat het tweede en derde argument betreft, opnieuw dat artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet niet van toepassing is, omdat enerzijds artikel 46 van het Flexibiliseringsdecreet de grondslag vormt voor de bestreden beslissing van de [REDACTED]-commissie en anderzijds de [REDACTED]-commissie niet bevoegd is om zich uit te spreken over de vraag of een diploma kan worden uitgereikt op grond van artikel 51.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij kent een procedure voor het behandelen van aanvragen voor vrijstellingen en een andere procedure voor het behandelen van aanvragen voor rechtstreekse diplomering. De verzoekende partij vecht een beslissing aan van de [REDACTED]-commissie. Deze commissie is bij de verwerende partij enkel bevoegd voor het behandelen van aanvragen tot vrijstelling. Voor aanvragen tot vrijstelling is artikel 46 van het Flexibiliseringsdecreet van toepassing. Daaruit volgt dat de kritiek op de beslissing van de [REDACTED]-commissie voor zoverre die steunt op de schending van artikel 51 van het Flexibiliseringsdecreet - bepaling die van toepassing is voor aanvragen voor rechtstreekse diplomering - in rechte niet gegrond is.

Verzoekende partij verwijst in haar wederantwoordnota naar stuk 11 van de verwerende partij. Dit is de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' voor het academiejaar 2008-2009. De in deze ECTS-fiche vermelde eindcompetenties zijn uitgebreider geformuleerd dan de eindcompetentie opgenomen in de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel tijdens het academiejaar 2007-2008, met name "in staat zijn het monetaire beleid van de centrale banken te interpreteren".

De Raad meent dat uit de bestreden beslissing van 24 april 2009 die enkel – onder meer verwijzend naar het gezag van gewijsde van eerdere besluiten van de Raad – de vroegere weigeringsbeslissingen bevestigt door te stellen dat verzoekende partij geen nieuwe informatie aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat zij inmiddels de eindcompetenties die door het opleidingsonderdeel worden beoogd, geheel of ten dele zou hebben bereikt, niet blijkt of de [REDACTED]-commissie daadwerkelijk onderzocht heeft of verzoekende partij eveneens niet aan deze nieuwe beschrijving van de eindcompetenties voldoet, vooraleer ze de huidige aanvraag tot vrijstelling geweigerd heeft.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 24 april 2009 wordt vernietigd. In het belang van de rechtszekerheid wordt ook de beslissing op intern beroep van 18 mei 2009 vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 17 februari 2010.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 3 februari 2010 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jacqueline Hellemans

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

^[2] Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, *B.S.* 12 oktober 2004.

^[3] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[4] R. Stvb. nr. 2008/034.